II

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/776

od 12. lipnja 2020.

o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije („osnovna uredba") ([1]), a posebno njezin članak 15. i članak 24. stavak 1.,

budući da:

1. POSTUPAK

1.1. Pokretanje postupka

(1) Europska komisija („Komisija") pokrenula je 16. svibnja 2019., na temelju članka 10. osnovne uredbe, antisubvencijski ispitni postupak u pogledu uvoza u Uniju određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana („tkanine od staklenih vlakana") podrijetlom iz Narodne Republike Kine („NRK") i Egipta (zajedno „predmetne zemlje"). Komisija je 16. svibnja 2019. objavila Obavijest o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* („Obavijest o pokretanju postupka") ([2]).

(2) Komisija je pokrenula ispitni postupak nakon što je Tech-Fab Europe („podnositelj pritužbe") 1. travnja 2019. podnio pritužbu u ime proizvođača koji čine više od 25 % ukupne proizvodnje određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana u Uniji. Pritužba je sadržavala dokaze o subvencioniranju i posljedičnoj šteti koji su bili dostatni da se opravda pokretanje ispitnog postupka.

(3) Komisija je prije pokretanja antisubvencijskog ispitnog postupka obavijestila kinesku vladu („kineska vlada") ([3]) i egipatsku vladu („egipatska vlada") ([4]) da je zaprimila propisno dokumentiranu pritužbu te ih je pozvala na savjetovanje u skladu s člankom 10. stavkom 7. osnovne uredbe. Savjetovanje s kineskom i egipatskom vladom održano je 13. svibnja 2019. Međutim, nije bilo moguće postići sporazumno rješenje.

([1]) SL L 176, 30.6.2016., str. 55.
([2]) Obavijest o pokretanju antisubvencijskog postupka u vezi s uvozom određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL C 167, 16.5.2019., str. 11.).
([3]) Izraz „kineska vlada" u ovoj se Uredbi upotrebljava u širem smislu te uključuje Državno vijeće, sva ministarstva, odjele, agencije i uprave na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini.
([4]) Izraz „egipatska vlada" u ovoj se Uredbi upotrebljava u širem smislu te uključuje sva ministarstva, odjele, agencije i uprave na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini.

(4) Komisija je 21. veljače 2019. pokrenula zasebni antidampinški ispitni postupak za isti proizvod podrijetlom iz NRK-a i Egipta ([5]) („zasebni antidampinški ispitni postupak"). Komisija je 7. travnja 2020. uvela konačne antidampinške pristojbe na uvoz predmetnog proizvoda podrijetlom iz NRK-a i Egipta ([6]) („konačna antidampinška uredba"). Analize štete, uzročnosti i interesa Unije koje su provedene u navedenom antisubvencijskom i zasebnom antidampinškom ispitnom postupku istovjetne su *mutatis mutandis* jer su definicija industrije Unije, proizvođači iz Unije u uzorku, razmatrano razdoblje i razdoblje ispitnog postupka isti u oba ispitna postupka.

1.1.1. *Primjedbe kineske vlade koje se odnose na pokretanje postupka*

(5) Kineska vlada tvrdila je da ispitni postupak ne bi trebalo pokretati jer u pritužbi nisu ispunjeni zahtjevi o dokazima iz članaka 11.2. i 11.3. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama te iz članka 10. stavka 2. osnovne uredbe. Prema navodima kineske vlade nije bilo dostatnih dokaza o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, o šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između subvencioniranog uvoza i štete.

(6) Komisija je odbacila tu tvrdnju. Dokaze dostavljene u pritužbi čine informacije koje su u razumnoj mjeri bile dostupne podnositelju pritužbe u toj fazi. Kako je navedeno u izvješću o dostatnosti dokaza, koje sadržava Komisijinu procjenu svih dokaza koji su joj dostupni za Narodnu Republiku Kinu i Egipat, i na temelju kojih je pokrenula ispitni postupak, u fazi pokretanja postojalo je dovoljno dokaza o tome da se protiv navodnih subvencija mogu uvesti kompenzacijske mjere u pogledu njihova postojanja, iznosa i prirode. Pritužba je sadržavala i dostatne dokaze o postojanju štete za industriju Unije koju je uzrokovao subvencionirani uvoz.

(7) Točnije, tijekom savjetovanja prije pokretanja postupka kineska je vlada navela da su upućivanja podnositelja pritužbe na sve kineske planove, programe ili preporuke nebitna jer oni nisu obvezujući i zbog toga što se industrija tkanina od staklenih vlakana ne spominje u 13. kineskom petogodišnjem planu ni u 13. petogodišnjem planu za industriju građevinskih materijala (2016.–2020.). Nakon pokretanja postupka kineska vlada navela je i da tkanine od staklenih vlakana nisu obuhvaćene dokumentom *Made in China 2025*. Komisija je napomenula da kineska vlada ne osporava postojanje tih planova, programa ili preporuka, već samo mjeru u kojoj su oni obvezujući ili u kojoj obuhvaćaju industriju tkanina od staklenih vlakana. Komisija je nadalje primijetila da je podnositelj pritužbe dostavio dokaze da se „novi materijali" spominju u nekoliko vladinih dokumenata, dok se „materijali na bazi stakla" navode u 13. petogodišnjem planu za industriju građevinskih materijala (2016.–2020.). Kineska vlada nije dostavila nikakve dokaze koji bi ukazivali na to da te izjave ne bi bile primjenjive na predmetni proizvod.

(8) Kineska vlada isto je tako navela da ni Kinesko društvo za osiguranje izvoza i kredita („Sinosure") ni poslovne banke u državnom vlasništvu nisu javna tijela te da kineska vlada ne povjerava funkcije privatnim bankama niti ih usmjerava. Komisija je napomenula da je ta tvrdnja povezana s tvrdnjom koja je već prethodno navedena i da se u pritužbi, među ostalim, spominje Zakon o bankama u Kini, za koji kineska vlada ne osporava da je dio kineskog zakonodavstva. Komisija je istaknula i da su u nedavnim EU-ovim antisubvencijskim ispitnim postupcima doneseni drugačiji zaključci o tom pitanju ([7]).

([5]) Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka u vezi s uvozom određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL C 68, 21.2.2019., str. 29.).

([6]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/492 od 1. travnja 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL L 108, 6.4.2020., str. 1.).

([7]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 od 8. lipnja 2017. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 146, 9.6.2017., str. 17.) („predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima"), Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 od 9. studenoga 2018. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione i s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1579 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione, s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2018/163 (SL L 283, 12.11.2018., str. 1.) („predmet o gumama") i Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/72 od 17. siječnja 2019. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz električnih bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 16, 18.1.2019., str. 5.) („predmet o e-biciklima").

(9) Nadalje, kineska vlada tvrdila je da se izvozni krediti za kupce daju stranim društvima i stoga ne pružaju korist kineskim proizvođačima tkanina od staklenih vlakana. Međutim, Komisija je utvrdila da koristi koje se pružaju stranim društvima u vlasništvu kineskih proizvođača tkanina od staklenih vlakana mogu pružiti korist potonjima.

(10) Kineska vlada navela je da je ukinut porezni sustav koji se odnosi na ubrzanu amortizaciju opreme koju upotrebljavaju visokotehnološka poduzeća za razvoj i proizvodnju visoke tehnologije, ali i određeni programi bespovratnih sredstava koji su navedeni. Komisija je primila na znanje tu primjedbu, ali je istaknula da se ona ne odnosi na sve programe ni na različite razine državnih tijela (tj. nacionalna, regionalna ili lokalna) navedene u pritužbi. Osim toga, porezni sustav koji se odnosi na ubrzanu amortizaciju i dalje bi mogao pružati kontinuirane koristi, kao što je amortizacija tijekom vijeka trajanja odgovarajuće opreme, što možda obuhvaća razdoblje ispitnog postupka.

(11) Nakon pokretanja postupka kineska vlada tvrdila je i da podnositelj pritužbe nije utvrdio uvjete za primjenu referentne vrijednosti izvan zemlje za zajmove i za prava korištenja zemljišta. Međutim, Komisija je utvrdila da su navodi sadržani u pritužbi potkrijepljeni nedavnim antisubvencijskim ispitnim postupcima EU-a u kojima se u pogledu tih pitanja utvrdila potreba za prilagodbom vanjskih referentnih vrijednosti prevladavajućim uvjetima u NRK-u ([8]).

(12) Nadalje, kineska je vlada navela da pritužba nije sadržavala dostatne dokaze jer se najvećim dijelom oslanjala na prethodne uredbe EU-a, koje se odnose na različite opsege proizvoda. Međutim, Komisija je navela da se nalazi iz prethodnih i nedavnih antisubvencijskih ispitnih postupaka odnose na iste programe subvencioniranja kao što su oni navedeni u pritužbi. Nakon pokretanja postupka kineska vlada tvrdila je i da su se u razdoblju od 2016. do 2018. dogodile znatne promjene i reforme u financijskom sektoru te da se pritužba stoga ne može temeljiti ni na jednoj prethodno postojećoj situaciji. Međutim, Komisija je istaknula da je podnositelj pritužbe u pritužbi dostavio i dodatne dokaze o tome da programi subvencioniranja i dalje postoje te da nisu znatno izmijenjeni. Nadalje, Komisija je podsjetila da kineska vlada nije dostavila dokaze kojima bi osporila nastavak provedbe relevantnih programa. Stoga su u fazi pokretanja postupka raspoloživi dokazi upućivali na to da predmetni programi subvencioniranja nisu bitno izmijenjeni. To je u konačnici potvrđeno i ovim ispitnim postupkom.

(13) Kineska vlada usto je tvrdila, u pogledu različitih subvencija, da podnositelj nije dostavio dokaze o koristi i specifičnosti. Komisija smatra da je podnositelj pritužbe dostavio dostatne dokaze o koristi i specifičnosti, u mjeri u kojoj su mu ti dokazi bili razumno dostupni. U svakom slučaju, Komisija je ispitala dokaze iz pritužbe i dala svoju procjenu svih relevantnih elemenata u izvješću o dostatnosti dokaza koje je uvršteno u otvorenu dokumentaciju nakon pokretanja postupka. Kineska vlada ponovila je svoje primjedbe nakon pokretanja postupka, ali nije dostavila nikakve dodatne dokaze.

(14) Komisija je stoga zaključila da su u pritužbi navedeni dostatni dokazi koji ukazuju na postojanje navodnog subvencioniranja koje je pružala kineska vlada.

(15) Naposljetku, poseban je element u ovom predmetu to što se navodno subvencioniranje u Egiptu odnosi na dva društva iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta („sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje”), posebne gospodarske zone koju su zajedno uspostavili NRK i Egipat, dvije zemlje na koje se pritužba odnosi. Komisija je navela da namjerava ispitati sve subvencije koje su primila ta društva iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje, neovisno o njihovu izvoru.

(16) Tijekom savjetovanja prije pokretanja postupka kineska je vlada navela da podnositelj pritužbe nema pravnu osnovu na temelju koje bi osporavao postupanje kineske vlade putem predmetnog proizvoda podrijetlom ili izvezenog iz Egipta. Komisija je primila na znanje zabrinutost kineske vlade, ali je i dalje smatrala da postoje dostatni dokazi za pokretanje ispitnog postupka o navodnim subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, dodijeljenima društvima iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje, neovisno o njihovu izvoru.

([8]) Isto.

(17) Nakon pokretanja postupka kineska je vlada tvrdila da je pri utvrđivanju potrošnje u Uniji prilagodba podataka o uvozu iz NRK-a bila nepoštena u usporedbi s prilagodbom podataka o uvozu iz ostalih trećih zemalja kao što je Rusija. Kineska vlada nadalje je tvrdila da Komisija nije unakrsno provjerila te prilagodbe. Kineska vlada tvrdila je i da ne postoje informacije u dokumentaciji o tome što su podaci o tržištu/podaci dobiveni istraživanjem tržišta korišteni u prilagodbama podataka o uvozu.

(18) Kako je također prikazano u uvodnoj izjavi 937., nastavno na analizu uvoza podnositelja pritužbe na temelju oznake KN, uvoz se procjenjivao i na temelju statističkih podataka o uvozu na razini oznake TARIC, koji su unakrsno provjereni s drugim izvorima i prema potrebi prilagođeni. Kad je riječ o Rusiji, podaci o uvozu unakrsno su provjereni i prilagođeni na temelju podataka o uvozu proizvođača tkanina od staklenih vlakana povezanih s proizvođačima iz Unije koji su bili jedini poznati proizvođači tkanina od staklenih vlakana u Rusiji. Utvrđeno je da je ta metodologija razumna te je rezultirala točnom procjenom uvoza predmetnog proizvoda iz Rusije. Jednako tako, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 937. u nastavku, Komisija je tijekom ispitnog postupka usporedila podatke Eurostata na razini oznake TARIC s podacima koje su dostavili poznati proizvođači iz NRK-a koji su se javili tijekom postupka odabira uzoraka. Obujam izvoza tkanina od staklenih vlakana koji su prijavili kineski proizvođači izvoznici koji surađuju činio je ukupan uvoz zabilježen u podacima Eurostata pod odgovarajućim oznakama TARIC te se stoga cjelokupan izvoz smatrao predmetnim proizvodom. Naposljetku, suprotno tvrdnji kineske vlade, u pritužbi je objašnjeno kako su podaci o tržištu/podaci dobiveni istraživanjem tržišta korišteni za prilagodbu podataka o uvozu. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(19) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da je tržište tkanina od staklenih vlakana segmentirano i da svaki od segmenata obuhvaća znatno različite raspone cijena. Kineska vlada tvrdila je da tri glavne vrste proizvoda, tkani roving, pletene nenabrane tkanine i složeni materijali, imaju različit sastav i podrazumijevaju različite proizvodne korake/postupke, a time i troškove proizvodnje i prodajne cijene. Osim toga, te tri vrste proizvoda imaju različita fizička i tehnička svojstva kojima su pak definirane njihove krajnje namjene. Prema kineskoj vladi, usporedba cijena/procjena sniženja cijena, kao i procjena navodno štetnog učinka kineskog uvoza, kao što je provedena u pritužbi na ukupnoj razini, obmanjujuća je i nedostatna bez stvarne procjene opsega prisutnosti, tj. obujma i tržišnog udjela, kineskih proizvođača i proizvođača iz Unije u svakom segmentu proizvoda.

(20) Komisija je smatrala da kineska vlada nije dostavila nikakve dokaze kojima bi potkrijepila te tvrdnje. Podnositelj pritužbe dostavio je u fazi pokretanja postupka dostatne dokaze o troškovima i cijenama proizvoda iz ispitnog postupka. Činjenica da postoje različite vrste proizvoda koje mogu imati različite proizvodne postupke, troškove i prodajne cijene ne podrazumijeva nužno segmentaciju tržišta. Napominje se da u skladu s člankom 10. stavkom 2. osnovne uredbe podnositelj pritužbe mora dostaviti podatke koji su mu razumno raspoloživi. Budući da su troškovi i cijene vrsta proizvoda proizvedenih u Kini po svojoj prirodi povjerljivi i nisu raspoloživi podnositelju pritužbe, Komisija je smatrala da je pritužba sadržavala dovoljno informacija koje su podnositelju pritužbe bile razumno raspoložive za pokretanje ispitnog postupka.

(21) Nadalje, informacije koje je Komisija prikupila i primila tijekom ispitnog postupka pokazale su da tržište tkanina od staklenih vlakana u Uniji nije segmentirano. Činjenično je netočna tvrdnja da tri vrste proizvoda – tkani roving, nenabrane tkanine i složeni materijali – imaju različita fizička i tehnička svojstva kojima su pak definirane njihove krajnje namjene. Kako je objašnjeno u pritužbi i u uvodnim izjavama od 129. do 138., a kineska vlada nije osporavala, predmetni proizvod upotrebljava se za pojačanje termoplastičnih i termoreaktivnih smola u industriji kompozitnih materijala. Postoje brojna preklapanja u upotrebi; odabir vrste tkanine ovisi o izgledu površine, toku smole, napetosti kojoj će gotovi proizvod biti podvrgnut i tehnici primjene. Određene su vrste proizvoda posebno dobre za proizvodne tehnike zatvorenim kalupima ili za ručno laminiranje.

(22) Tri vrste proizvoda imaju sljedeće glavne namjene koje se preklapaju: tkani roving primjenjuje se s termoreaktivnim materijalima, posebno kod ručnog laminiranja, u izradi morskih plovila (trupa i palube broda), oplata vozila (npr. kamiona, vlakova), lopatica vjetrenjača, cijevi i spremnika. Nenabrane tkanine upotrebljavaju se u izradi morskih plovila (trupa i palube broda), karoserija i oplata vozila (npr. kamiona, vlakova), lopatica i kućištâ vjetrenjača, skija i dasaka za skijanje, cijevi i spremnika. Složeni materijali primjenjuju se sa zatvorenim kalupima u izradi karoserija i oplata vozila, morskih plovila (trupa i palube broda), kućištâ vjetrenjača i vozilâ za korištenje u slobodno vrijeme.

(23) Naposljetku, Komisija napominje da nije neuobičajeno da predmetni proizvod ima vrste proizvoda s različitim strukturama troškova i cijenama. Upravo iz tog razloga Komisija prikuplja podatke na temelju detaljne klasifikacije vrsta proizvoda. U toj je klasifikaciji, osim oblika tkanine, napravljena razlika između prodajnih oblika, vrsta stakla koje se koriste, mase po površini i gustoće rovinga. Izračun sniženja cijena temeljio se na usporedbi različitih vrsta proizvoda te su stoga sva ta svojstva uzeta u obzir pri usporedbi uvoza iz NRK-a s tkaninama od staklenih vlakana koje su proizveli proizvođači iz Unije. Stoga je taj argument odbačen.

(24) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska vlada nadalje je tvrdila da su i znatne razlike između uvoznih cijena tkanina od staklenih vlakana iz različitih izvora jasan pokazatelj da je tržište Unije za različite vrste proizvoda segmentirano te je uvoz iz različitih zemalja predviđen za različite segmente tržišta.

(25) Kako je prethodno navedeno, informacijama koje je Komisija prikupila tijekom cijelog ispitnog postupka potvrđeno je da tržište tkanina od staklenih vlakana u Uniji nije segmentirano. Nadalje, ispitnim je postupkom utvrđeno da kineski proizvođači izvoznici i egipatski proizvođači izvoznici ne izvoze potpuno različite oblike tkanina od staklenih vlakana. Podudarnost između proizvoda koje prodaju proizvođači izvoznici u NRK-u i Egiptu iznosila je oko 90 %. Stoga je taj argument odbačen.

(26) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila i da su se usporedba kineskih uvoznih cijena i izračun sniženja cijena u pritužbi temeljili na neusporedivim i selektivno odabranim podacima koji su pogrešno prilagođeni.

(27) Kako je prethodno navedeno, člankom 10. stavkom 2. osnovne uredbe utvrđen je standard dokaza koji podnositelj pritužbe mora dostaviti u pritužbi. Stoga, uz to što moraju biti dostatne, informacije moraju biti i razumno raspoložive podnositelju pritužbe. Budući da su informacije o troškovima i cijenama po svojoj prirodi povjerljive, podnositelju pritužbe u fazi pokretanja postupka nisu bili razumno raspoloživi precizni podaci o troškovima i cijenama po vrsti proizvoda koje izvoze društva iz trećih zemalja. Dostavljene informacije ipak su se smatrale dostatnima za pokretanje ispitnog postupka s obzirom na to da su se temeljile na statističkim podacima Eurostata o kineskim uvoznim cijenama.

(28) Komisija je nadalje napomenula da se, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 965., izračun sniženja cijena tijekom ispitnog postupka uglavnom temeljio na stvarnim detaljnim podacima proizvođačâ iz Unije i proizvođačâ izvoznika u uzorku, čime su potvrđene tvrdnje o sniženju cijena sadržane u pritužbi koje su se temeljile na statističkim podacima Eurostata. Stoga se i u pogledu podataka upotrijebljenih u ispitnom postupku taj argument smatrao bespredmetnim.

(29) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da uvoz tkanina od staklenih vlakana iz Kine nije prouzročio pritisak na cijene. Ta izjava nije potkrijepljena nikakvim dokazima.

(30) Za razliku od toga, u pritužbi su dostavljene informacije o učinku subvencioniranog uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije i posljedičnom utjecaju tog uvoza na industriju Unije, što se smatralo dostatnim za pokretanje ispitnog postupka. Dokazi navedeni u pritužbi pokazali su da su cijene egipatskog i kineskog uvoza bile znatno niže od cijena Unije.

(31) Osim toga, ta je tvrdnja činjenično netočna. Kako je Komisija utvrdila tijekom ispitnog postupka i kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 966., kineski proizvođači izvoznici u uzorku nudili su znatno niže cijene od cijena industrije Unije tijekom RIP-a. Stoga je taj argument odbačen.

(32) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da kumulacija uvoza iz Kine i Egipta za potrebe analize štete u ovom slučaju nije opravdana. To je zato što se uvjeti tržišnog natjecanja između uvoza iz tih zemalja i između uvoza iz tih zemalja i istovjetnog proizvoda koji proizvodi i prodaje industrija Unije na tržištu Unije znatno razlikuju. Kineska vlada tvrdila je da kineske tkanine od staklenih vlakana nisu u tržišnom natjecanju s egipatskim tkaninama od staklenih vlakana jer: i. uvoz egipatskih tkanina od staklenih vlakana praktički nije postojao do 2017.; ii. uvoz tkanina od staklenih vlakana iz Kine i Egipta pokazivao je potpuno suprotna kretanja; iii. egipatski uvoz ima drukčije cijene i iv. egipatski uvoz, prema vlastitim izračunima podnositelja pritužbe, obuhvaća isključivo nenabrane tkanine te se stoga ne natječe s prodajom tkanina od staklenih vlakana iz Unije i Kine na tržištu Unije.

(33) Komisija je prvo primijetila da je pritužba sadržavala dostatne dokaze koji upućuju na to da je uvoz predmetnog proizvoda bio subvencioniran, da je obujam uvoza bio znatan te da nanosi štetu industriji Unije. Sadržavala je i niz elemenata u pogledu kumulativne procjene uvoza iz dviju predmetnih zemalja (konkretno, procijenjeni iznosi subvencioniranja za obje zemlje nisu *de minimis* ([9]), obujam uvoza iz obiju zemalja je znatan ([10]) i predmetne zemlje natječu se međusobno, s istovjetnim proizvodom, kao i s trećim zemljama, a proizvodi koje te zemlje izvoze imaju ista svojstva i krajnje namjene kao i istovjetni proizvod ([11])) za koje je utvrđeno da su dostatni dokazi u početnoj fazi. Ti su dokazi podrobnije analizirani tijekom ispitnog postupka te je Komisija potvrdila da su ispunjeni uvjeti za kumulaciju, kako je opisano i detaljno objašnjeno u uvodnim izjavama od 947. do 950.

(34) Kineska vlada nadalje je tvrdila da se obujam kineskog uvoza smanjio u razmatranom razdoblju te da nije mogao nanijeti štetu proizvođačima iz Unije.

(35) Kako je prethodno navedeno, pritužba je sadržavala dostatne dokaze da bi uvoz kineskih i egipatskih tkanina od staklenih vlakana trebalo procijeniti kumulativno. Prema dokazima iz pritužbe, uvoz tkanina od staklenih vlakana iz obiju zemalja u konkurenciji je međusobno i s istovjetnim proizvodom, kao i s uvozom iz trećih zemalja. Uvoz iz NRK-a i Egipta ima jednaka svojstva i namjene proizvoda te se prodaje kupcima u cijeloj Uniji u izravnom tržišnom natjecanju s tkaninama od staklenih vlakana koje proizvode industrija Unije i treće zemlje.

(36) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da podnositelj pritužbe nije dostavio pouzdane podatke o industriji Unije u cjelini jer su podaci za proizvođače koji nisu podnositelji pritužbe bili nepouzdani. Nadalje, podnositelj pritužbe nije dostavio informacije o nekoliko pokazatelja štete.

(37) Kineska vlada nije objasnila zašto su ti podaci nepouzdani. Još jednom treba napomenuti da povjerljivi podaci o prodaji i proizvodnji proizvođača iz Unije koji nisu podnositelji pritužbe nisu bili raspoloživi podnositelju pritužbe. Podnositelj pritužbe stoga je dostavio procjene koje su se smatrale razumnima i dovoljno točnima te koje su bile u skladu s člankom 10. stavkom 2. osnovne uredbe. Kako bi se dostavili dostatni dokazi o šteti, ne postoji obveza dostavljanja podataka o svim pokazateljima štete navedenima u članku 8. stavku 4. osnovne uredbe, niti svi pokazatelji štete moraju pokazivati silazno kretanje.

(38) Komisija je napomenula da je uzorak proizvođača iz Unije odabran tijekom ispitnog postupka uključivao najvećeg proizvođača koji nije podnositelj pritužbe, što je Komisiji omogućilo da unakrsno provjeri makropodatke koje je dostavio podnositelj pritužbe. Nadalje, Komisija je u ispitnom postupku razmotrila sve relevantne pokazatelje štete. Stoga je taj argument odbačen.

(39) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da proizvođači iz Unije nisu oštećeni, a pogotovo ne zbog kineskog uvoza. Prema navodima kineske vlade, između 2015. i razdoblja ispitnog postupka na temelju pritužbe industrija Unije bila je u dobrom stanju te su se u osnovi svi pokazatelji štete razvijali pozitivno ili ostali stabilni.

(40) Podaci iz pritužbe jasno su pokazali da je industriji Unije nanesena materijalna šteta zbog znatnog sniženja cijena uzrokovanog subvencioniranim uvozom tkanina od staklenih vlakana iz predmetnih zemalja. Proizvodnja, prodaja i tržišni udio industrije Unije doživjeli su znatan pad. Podnositelji pritužbe bili su prisiljeni smanjiti ulaganja i broj zaposlenih. Zalihe proizvođača iz Unije koji su poduprli pritužbu povećale su se, a njihova je profitabilnost pala.

(41) Komisija je napomenula da su tijekom ispitnog postupka pokazatelji štete utvrđeni na temelju stvarnih provjerenih podataka koje su dostavili proizvođači iz Unije u uzorku pokazali znatnu materijalnu štetu koju je prouzročio uvoz iz predmetnih zemalja. Kineska vlada u svojim je primjedbama na konačnu objavu iznijela primjedbe na te pokazatelje ([12]). Te su primjedbe navedene u odjeljku 5.4. ove Uredbe.

([9]) Prilozi odjeljku 6. pročišćene verzije pritužbe.
([10]) Prilozi uvodnim izjavama od 349. do 352. pročišćene verzije pritužbe.
([11]) Prilozi odjeljku 4. pročišćene verzije pritužbe.
([12]) Ova „konačna objava" jednaka je „konačnoj objavi" u svrhe ovog dokumenta.

(42) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da je industrija Unije pretrpjela štetu zbog svojeg povezanog uvoza iz trećih zemalja i pada potražnje na tržištu Unije.

(43) Komisija se nije složila s tim. Pritužba je pokazala da zbog svojeg malog obujma povezani uvoz iz trećih zemalja nije mogao uzrokovati materijalnu štetu. Analiza pokazatelja štete koju je proveo podnositelj pritužbe pokazala je i da se šteta ne može objasniti padom potražnje na tržištu Unije jer su njegovi gubici tržišnog udjela pokazali da je njegov pad prodaje na tržištu očito premašio pad potrošnje.

(44) Podnositelj pritužbe dostavio je dovoljno dokaza o uzročno-posljedičnoj vezi između uvoza iz predmetnih zemalja i štete. Osim toga, podnositelj pritužbe analizirao je druge moguće uzroke štete kao što su rezultati proizvođača iz Unije, izvozni rezultati proizvođača iz Unije te uvoz iz ostalih trećih zemalja.

(45) Tijekom ispitnog postupka ispitani su uvoz iz trećih zemalja i pad potražnje na tržištu Unije, kako je navedeno u odjeljku 6.2. u nastavku. Nakon konačne objave nisu dostavljeni nikakvi novi argumenti u primjedbama kineske vlade na pokretanje postupka. Stoga je taj argument odbačen.

(46) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da su vertikalno integrirani proizvođači iz Unije pretrpjeli štetu zbog troškova povezanih s „integracijom prema natrag” i smanjenom sposobnošću prodaje na otvorenom tržištu zbog „silazne integracije”.

(47) U trenutku pokretanja postupka nisu bile dostupne nikakve informacije o očitom nepovoljnom položaju industrije Unije u tržišnom natjecanju. Nadalje, proizvođači iz Unije uglavnom nisu vertikalno integrirani.

(48) Osim toga, Komisija je napomenula da u ispitnom postupku nije dokazala neuobičajene troškove zbog vertikalne integracije. Štoviše, svi proizvođači iz Unije u uzorku prodavali su prvenstveno nepovezanim kupcima. Stoga je taj argument odbačen.

(49) U svojim primjedbama na pokretanje postupka kineska je vlada tvrdila da različita kretanja prodaje proizvođačâ podnositelja pritužbe i proizvođača koji nisu podnositelji pritužbe između 2015. i RIP-a na temelju pritužbe upućuju na to da se dva skupa proizvođača natječu za prodaju i kupce. Stoga je gubitak obujma prodaje i tržišnog udjela proizvođačâ podnositelja pritužbe u odnosu na proizvođače koji nisu podnositelji pritužbe vjerojatno i bio razlog zbog kojeg su prvonavedeni proizvođači pretrpjeli štetu u pogledu obujma prodaje i nisu mogli povećati cijene u RIP-u na temelju pritužbe.

(50) Tržišno natjecanje među proizvođačima iz Unije posljedica je slobodnog tržišta i obično je pretpostavka (osim ako, primjerice, postoje dokazi o postojanju protutržišnih praksi, što ovdje nije slučaj), a ne čimbenik kojim se objašnjava postojanje štete. Stoga se na tržištu Unije ne natječu samo proizvođači podnositelji pritužbe iz Unije i proizvođači koji nisu podnositelji pritužbe iz Unije međusobno, već se i sami proizvođači iz Unije koji su podnositelji pritužbe natječu jedni s drugima. Smatra se da time nije umanjena uzročno-posljedična veza između subvencioniranog uvoza i materijalne štete koju je pretrpjela cijela industrija Unije. Nalazi o materijalnoj šteti koji se temelje na valjanom uzorku počivaju na procjeni industrije u cjelini, uključujući podatke proizvođača podnositelja pritužbe i proizvođača koji nisu podnositelji pritužbe (mikro- i makropodaci).

(51) Tijekom ispitnog postupka, kako je navedeno u bilješci u dokumentaciji koja se daje na uvid zainteresiranim stranama o konačnom uzorku proizvođača iz Unije od 21. lipnja 2019., uzorak proizvođača iz Unije sastojao se i od proizvođača iz Unije koji su podnositelji pritužbe i od proizvođača iz Unije koji nisu podnositelji pritužbe. Nadalje, utvrđivanje štete nije bilo ograničeno na proizvođače iz Unije koji su podnijeli pritužbu, nego se odnosilo na industriju Unije u cjelini. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(52) Konačno, u svojim primjedbama nakon pokretanja postupka kineska je vlada tvrdila da je odobrena prekomjerna povjerljivost u pogledu ključnih informacija kao što su informacije o onima koji podupiru pritužbu i glavni podaci povezani sa štetom. Kineska vlada tvrdila je da joj je time onemogućeno da na odgovarajući način opovrgne tvrdnje podnositelja pritužbe o šteti.

(53) Komisija je smatrala da je verzija dokumentacije koja je zainteresiranim stranama iz pritužbe dana na uvid sadržavala sve bitne dokaze i sažetke povjerljivih podataka koji nisu povjerljivi kako bi zainteresirane strane mogle ostvariti svoja prava na obranu tijekom cijelog postupka. Podsjeća se da se člankom 29. osnovne uredbe omogućava zaštita povjerljivih podataka u okolnostima kada bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je ta osoba primila podatke. Stoga su tvrdnje kineske vlade u tom pogledu odbačene.

1.1.2. *Primjedbe egipatske vlade koje se odnose na pokretanje postupka*

(54) Egipatska vlada tvrdila je da ispitni postupak ne bi trebalo pokretati jer u pritužbi nisu ispunjeni zahtjevi o dokazima iz članka 11.2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama te iz članka 10. stavka 2. osnovne uredbe. Prema navodima egipatske vlade nije bilo dostatnih dokaza o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između subvencioniranog uvoza i štete. Komisija je odbacila tu tvrdnju iz istih razloga kao što su oni iz prethodne uvodne izjave 6.

(55) Tijekom savjetovanja prije pokretanja postupka egipatska je vlada navela da podnositelj pritužbe nije dostavio dokaze o tome da navodne povlaštene zajmove odobrava egipatska vlada. Međutim, s obzirom na skup dokaza iznesen u pritužbi, a osobito sporazume između Kine i Egipta te ciljeve tih sporazuma, Komisija smatra da je podnositelj pritužbe dostavio dostatne dokaze u mjeri u kojoj su mu oni bili razumno dostupni te da ti dokazi pokazuju da bi se odobravanje subvencioniranja davanjem povlaštenih zajmova moglo pripisati egipatskoj vladi.

(56) Nadalje, egipatska vlada tvrdila je da su navodne porezne olakšice uklonjene iz zakonodavstva 2015. i da podnositelj pritužbe nije dostavio dokaze o tome da se one i dalje primjenjuju za postojeće projekte. Međutim, Komisija je utvrdila da je podnositelj pritužbe dostavio dostatne dokaze o nastavku primjenjivanja tih poreznih olakšica, u mjeri u kojoj su mu ti dokazi bili razumno dostupni.

(57) Egipatska vlada izjavila je i da otpust uvoznih carina na sirovine nije subvencija u mjeri u kojoj se ti uvezeni proizvodi ponovno izvoze kao takvi ili prerađuju u proizvod na kraju proizvodnog lanca. Komisija je potvrdila da samo pretjerani otpust uvoznih carina na sirovine čini subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere te je tijekom ispitnog postupka tome posvetila posebnu pažnju. Komisija je nadalje navela da se primjedba egipatske vlade ne primjenjuje na opremu za proizvodnju.

(58) Egipatska je vlada tvrdila da podnositelj pritužbe nije dostavio dokaze o koristi u pogledu pružanja zemljišta uz manju naknadu od primjerene. Međutim, Komisija je utvrdila da je podnositelj pritužbe dostavio dostatne dokaze o koristi, u mjeri u kojoj su mu oni bili razumno dostupni.

(59) Naposljetku, egipatska vlada navela je da podnositelj pritužbe nije dostavio dokaze o specifičnosti u pogledu opskrbe električnom energijom uz manju naknadu od primjerene, s obzirom na to da nema specifičnosti kada pristup subvenciji podliježe objektivnim uvjetima. Komisija je napomenula da egipatska vlada tijekom savjetovanja prije pokretanja postupka nije dostavila nikakve dokaze o tim objektivnim uvjetima.

(60) Komisija je stoga zaključila da su u pritužbi navedeni dostatni dokazi za pokretanje ispitnog postupka o navodnim subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i koje je izravno ili neizravno dodijelila egipatska vlada.

1.1.3. *Primjedbe koje se odnose na zasebni antidampinški ispitni postupak*

(61) Nakon konačne objave grupa Yuntianhua tvrdila je da zamjena čimbenika proizvodnje u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku nije primjerena te je zatražila od Komisije da za proizvođače izvoznike grupe provede izračun dampinške marže bez bilo kakve primjene članka 2. stavka 6.a Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije („osnovna antidampinška uredba") ([13]). Prema navodima grupe Yuntianhua antisubvencijskim ispitnim postupkom nisu pronađeni dokazi da su se ulazni materijali tkanina od staklenih vlakana dobavljali uz manju naknadu od primjerene. Isto tako, grupa je tvrdila da je antisubvencijskim ispitnim postupkom prihvaćeno da su ulazni materijali tkanina od staklenih vlakana nabavljani po nenarušenim tržišnim vrijednostima jer se promet dobavljačâ ulaznih materijala i sirovina upotrebljavao za izračun koristi od subvencije.

([13]) SL L 176, 30.6.2016., str. 21.

(62) Komisija je prvo napomenula da su primjedbe na izračun i metodologiju koji su upotrijebljeni u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku izvan opsega ovog postupka. Stoga bi primjedbe koje se odnose na metodologiju upotrijebljenu za utvrđivanje dampinga trebalo dostaviti u kontekstu navedenoga ispitnog postupka.

(63) Drugo, u ispitnom se postupku, kako je opisano u odjeljku 3., pokazalo da su ključni dobavljači proizvođačâ izvoznika u velikoj mjeri ostvarili korist od državnih subvencija. Komisija je podsjetila da upotreba prometa povezanih društava koja dobavljaju ulazne materijale i sirovine ne podrazumijeva prihvaćanje nenarušenih tržišnih vrijednosti tih ulaznih materijala i sirovina. Naprotiv, promet je ključ za raspodjelu kojim se omogućuje dobra raspodjela utvrđenih subvencija od kojih su proizvođači izvoznici ostvarili korist.

(64) Naposljetku, Komisija je napomenula da se nalazi u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne antidampinške uredbe odnose na bitne poremećaje kada znatne vladine intervencije utječu na cijene ili troškove. U tom su kontekstu na sveobuhvatan način analizirani različiti elementi. U skladu s tim, činjenica da se antidampinški ispitni postupak iz članka 2. stavka 6.a ne temelji na dokazima o subvencioniranju sirovina ili predmetnog proizvoda nije prepreka Komisiji da odvojeno i u skladu s primjenjivim pravilima iz osnovne uredbe ispituje postoji li subvencioniranje. Stoga su argumenti grupe Yuntianhua odbačeni.

(65) Nakon dodatne konačne objave grupa Yuntianhua tvrdila je da objava sadržava nove nalaze u pogledu: i. nepostojanja segmentacije tržišta tkanina od staklenih vlakana; ii. fizičkih i tehničkih svojstava proizvoda; iii. strukture troškova i cijena; iv. dvostrukog računanja koje je rezultat istodobnog uvođenja antidampinških i antisubvencijskih pristojbi, što je utjecalo na razinu konačnih antidampinških pristojbi uvedenih 7. travnja 2020. te v. činjenice da je dampinška marža utvrđena u antidampinškom ispitnom postupku za tu stranu bila netočna te da bi se trebala smanjiti za cijeli iznos subvencioniranja utvrđen u NRK-u kako bi se izbjeglo dvostruko računanje. Ti elementi nisu sadržani u konačnoj objavi paralelnog antidampinškog postupka koji na taj način ne bi sadržavao te ključne nalaze i razmatranja. Zbog toga bi, prema mišljenju te strane, konačna antidampinška uredba (EU) 2020/492 bila očito nerazumna i nezakonita, a dampinška marža od 64,7 % iz antidampinške uredbe (EU) 2020/492 pogrešna.

(66) Komisija je odmah napomenula da su objašnjenja navedena u dodatnoj konačnoj objavi u ovom postupku reakcija na primjedbe koje je primila od strana nakon te objave te su stoga sadržavala više pojedinosti o nalazima Komisije. Prema tome, ona ne predstavljaju nove nalaze, već se njima jednostavno nastoji odgovoriti na primjedbe zainteresiranih strana.

(67) Nadalje, u pogledu primjedbi od i. do iii. koje je ta strana iznijela, tj. u pogledu nepostojanja segmentacije tržišta tkanina od staklenih vlakana, svojstava proizvoda te strukture troškova i cijena, Komisija je navela da je svrha napomena iz dodatne objave koje se odnose na te tri primjedbe bila odgovoriti na nove tvrdnje koje su strane iznijele. Te nove tvrdnje dostavljene su isključivo u kontekstu tog antisubvencijskog postupka. Jedina tvrdnja u antidampinškom postupku koja se odnosila na segmentaciju bila je da će proizvođači u Uniji proizvoditi samo specijalizirane potrošačke proizvode proizvođačâ originalne opreme te da se za segment proizvođačâ originalne opreme ne bi trebale uvesti nikakve mjere. Ti argumenti u potpunosti su razmotreni u uvodnoj izjavi 409. antidampinške uredbe ([14]). Stoga Komisija nije nikako mogla razmotriti te nove primjedbe već u kontekstu objave o antidampinškim mjerama. Konačna antidampinška uredba sadržavala je sve bitne nalaze i razmatranja na temelju kojih je Komisija donijela svoju odluku u odnosu na taj postupak te su u njoj u potpunosti razmotreni svi argumenti koji su izneseni u kontekstu tog postupka. Nalazi iz antisubvencijskog postupka ne utječu na obrazloženja predviđena konačnom antidampinškom uredbom.

(68) Nadalje, s materijalnog stajališta te primjedbe ni na koji način ne utječu na nalaze antidampinškog ili antisubvencijskog ispitnog postupka, niti ih mijenjaju. Stoga te primjedbe nemaju nikakvog utjecaja na situaciju strane koja je iznijela tu tvrdnju niti na situaciju drugih strana. Unatoč tome, Komisija je odlučila pružiti stranama dodatnu priliku da se očituju o tim primjedbama. Naime, iako same nisu uvele nikakve promjene (te stoga Komisija načelno nije imala obvezu razmotriti ih u dodatnoj objavi, već u konačnoj uredbi), one su uključene u dodatnu konačnu objavu. Zbog svih tih razloga te su tvrdnje odbačene.

([14]) SL L 108, 6.4.2020., str. 67.

(69) U svakom slučaju, između nalaza dvaju ispitnih postupaka ne postoji proturječnost. Jedina je razlika što su strane u ovom postupku imale priliku očitovati se u kasnijoj fazi i što su iznijele dodatne primjedbe. Komisija je imala obvezu odgovoriti na te primjedbe te je to i učinila u ovoj Uredbi.

(70) Kad je konkretno riječ o posljednjim dvama primjedbama iv. i v. o mogućem dvostrukom računanju i dampinškoj marži, kako su navedene u prethodnoj uvodnoj izjavi 67., Komisija je napomenula sljedeće. Prvo, kako je već objašnjeno u odgovoru na primjedbe strana na konačnu objavu u ovom postupku, a posebno u uvodnoj izjavi 1137., Komisija je u potpunosti razmotrila moguće pitanje dvostrukog računanja i dala svim stranama dovoljno prilika da dostave primjedbe tijekom ovog postupka. To nikako nije mogla učiniti u kontekstu antidampinškog postupka koji je tada bio u tijeku. Drugo, Komisija napominje da u kontekstu zasebnog antidampinškog i antisubvencijskog postupka za isti proizvod podrijetlom iz iste zemlje u situaciji u kojoj uvođenje kompenzacijskih pristojbi nastupa kasnije od uvođenja antidampinških pristojbi ne preostaje nijedna druga mogućnost nego izmijeniti prethodno uvedene antidampinške pristojbe. To se mora učiniti kako bi se u obzir uzele nove kompenzacijske pristojbe uz istodobno sprečavanje dvostrukog računanja i poštovanje pravila niže pristojbe, ako je primjenjivo i relevantno. U tu svrhu, zakonodavna tehnika u tim slučajevima podrazumijeva da se istom uredbom uvedu odgovarajuće kompenzacijske pristojbe i da se zatim u skladu s tim istodobno izmijene odgovarajuće primjenjive antidampinške pristojbe. Stoga, suprotno tvrdnjama te strane, antidampinška uredba 2020/492 nije očito pogrešna i neutemeljena. U ovoj su Uredbi u potpunosti razmotrene predmetne procjene i tvrdnje koje predstavljaju i osnovu za izmjenu konačne antidampinške uredbe. Budući da je i predmetna antidampinška pristojba koja se primjenjuje na grupu Yuntianhua izmijenjena na odgovarajući način u skladu s ovom Uredbom (EU) 2020/492, kako je detaljno objašnjeno u odjeljku 8., jednako je tako činjenično i pravno pogrešna tvrdnja te strane da je razina njezine antidampinške pristojbe u uredbi 2020/492 netočna. Zbog svih tih razloga odbačene su tvrdnje grupe Yuntianhua.

1.2. **Evidentiranje uvoza**

(71) Podnositelj pritužbe podnio je 31. srpnja 2019. zahtjev za evidentiranje uvoza tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz predmetnih zemalja na temelju članka 24. stavka 5. osnovne uredbe. Podnositelj pritužbe ponovno je 21. studenoga 2019. podnio zahtjev za evidentiranje na temelju članka 24. stavka 5. osnovne uredbe, navodeći ažurirane podatke o uvozu.

(72) U skladu s člankom 24. stavkom 5. osnovne uredbe, uvoz predmetnog proizvoda podliježe evidentiranju kako bi se, ako se ispitnim postupkom utvrde nalazi koji dovode do uvođenja konačnih kompenzacijskih pristojbi i ako su ispunjeni potrebni uvjeti, osigurala retroaktivna naplata tih pristojbi na evidentirani uvoz u skladu s primjenjivim pravnim odredbama.

(73) Kao odgovor na zahtjev za evidentiranje zainteresirane strane dostavile su primjedbe koje je Komisija razmotrila u uredbi o evidentiranju. Komisija je na raspolaganju imala dovoljno dokaza kojima se opravdava potreba za evidentiranjem uvoza.

(74) Komisija je 21. siječnja 2020. objavila Provedbenu uredbu (EU) 2020/44 („uredba o evidentiranju") ([15]) o uvođenju obveze evidentiranja uvoza tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz NRK-a i Egipta od 22. siječnja 2020.

1.3. **Pojašnjenje opsega proizvoda**

(75) Tijekom ispitnog postupka postalo je očito da je moguće da se neki gospodarski subjekti nisu javili zbog netočnog shvaćanja definicije proizvoda iz ispitnog postupka. Zbog toga je Komisija 18. rujna 2019. pojasnila tekst opisa opsega proizvoda iz Obavijesti o pokretanju postupka objavljivanjem Obavijesti („Obavijest o pojašnjenju") ([16]). U Obavijesti o pojašnjenju stranama je ujedno pružena mogućnost da se jave u propisanom roku i zatraže upitnik ako to žele. Nijedna zainteresirana strana nije dostavila primjedbe na Obavijest o pojašnjenju niti je zatražila upitnik.

([15]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/44 od 20. siječnja 2020. o uvođenju obveze evidentiranja uvoza određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL L 16, 21.1.2020., str. 1.).

([16]) Obavijest kojom se pojašnjavaju obavijesti o pokretanju antidampinškog i antisubvencijskog postupka u vezi s uvozom određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL C 314, 18.9.2019., str. 6.).

(76) Nakon objave Obavijesti o pojašnjenju i u kasnijem ispitnom postupku potvrđeno je da moguće krivo razumijevanje definicije predmetnog proizvoda iz Obavijesti o pokretanju postupka nije bilo uzrok tome što se nijedan gospodarski subjekt nije javio.

1.4. **Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje**

(77) Ispitnim postupkom o subvencioniranju i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. („razdoblje ispitnog postupka" ili „RIP"). Ispitivanjem kretanja važnih za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje").

(78) I tekući antisubvencijski postupak i antidampinški postupak iz uvodne izjave 4. imaju isto razdoblje ispitnog postupka i isto razmatrano razdoblje.

1.5. **Zainteresirane strane**

(79) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka pozvala zainteresirane strane da joj se obrate radi sudjelovanja u ispitnom postupku. Osim toga, Komisija je o pokretanju ispitnog postupka obavijestila podnositelja pritužbe, egipatsku i kinesku vladu, druge poznate proizvođače iz Unije, poznate proizvođače izvoznike, poznate uvoznike i korisnike te ih je pozvala na sudjelovanje.

(80) Zainteresirane strane imale su priliku dostaviti primjedbe na pokretanje ispitnog postupka i zatražiti saslušanje pred Komisijom i/ili službenikom za saslušanje u trgovinskim postupcima. Grupa Yuntianhua zatražila je intervenciju službenika za saslušanje kako bi izrazila zabrinutost u pogledu roka za dostavu odgovora na pismo za dopunu podataka. To društvo je tvrdilo da nije primijetilo pismo za dopunu podataka jer je njegov web-poslužitelj pogreškom razvrstao e-poruku Komisije kao neželjenu poštu i zatražilo je produljenje roka za 18 dana. Službenik za saslušanje pozvao je Komisiju da produlji rok za šest dana.

(81) Kako je navedeno u odjeljku 1.3., Komisija je pojasnila opseg proizvoda tijekom ispitnog postupka te je zainteresiranim stranama na koje se odnosi pojašnjenje, ili koje se možda nisu javile jer su smatrale da se postupak ne odnosi na njih, dala priliku da se u određenom roku jave i zatraže upitnik. Nisu se javile dodatne strane.

1.6. **Odabir uzorka**

(82) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka navela da bi u skladu s člankom 27. osnovne uredbe mogla provesti odabir uzorka zainteresiranih strana.

1.6.1. *Odabir uzorka proizvođača iz Unije*

(83) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka navela da je odlučila ograničiti ispitni postupak na razuman broj proizvođača iz Unije odabirom uzorka. Dodala je da je privremeno odabrala uzorak proizvođača iz Unije na temelju prijavljenog obujma proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji od listopada 2017. do rujna 2018., uzimajući u obzir i zemljopisnu rasprostranjenost. Taj se uzorak sastojao od četiriju proizvođača iz Unije koji su činili više od 40 % procijenjene ukupne proizvodnje tkanina od staklenih vlakana u Uniji. Nijedna od zainteresiranih strana nije dostavila primjedbe pa je privremeni uzorak potvrđen. Uzorak je reprezentativan za industriju Unije.

1.6.2. *Odabir uzorka uvoznika*

(84) Kako bi odlučila je li odabir uzorka potreban i, ako jest, kako bi odabrala uzorak, Komisija je od nepovezanih uvoznika zatražila da dostave informacije navedene u Obavijesti o pokretanju postupka.

(85) Samo je jedan nepovezani uvoznik (Euroresins UK Ltd.) dostavio zatražene informacije i pristao da ga se uključi u uzorak. S obzirom na malen broj uvoznika koji surađuju, Komisija je odlučila da odabir uzorka nije potreban.

1.6.3. *Odabir uzorka proizvođača izvoznika iz NRK-a*

(86) Kako bi odlučila je li odabir uzorka potreban i, ako jest, kako bi odabrala uzorak, Komisija je od svih poznatih proizvođača izvoznika iz NRK-a zatražila da dostave informacije navedene u Obavijesti o pokretanju postupka. Osim toga, Komisija je od Misije Narodne Republike Kine pri Europskoj uniji zatražila da utvrdi ostale proizvođače izvoznike koji bi mogli biti zainteresirani za sudjelovanje u ispitnom postupku, ako postoje, i/ili da stupi u kontakt s njima.

(87) Osam proizvođača izvoznika ili grupâ proizvođača izvoznika iz NRK-a dostavilo je zatražene informacije i pristalo da ih se uključi u uzorak. U skladu s člankom 27. stavkom 1. osnovne uredbe Komisija je odabrala uzorak od dvije grupe proizvođača izvoznika na temelju najvećeg reprezentativnog obujma izvoza u Uniju koji bi se razumno mogao ispitati u raspoloživom vremenu. Grupe proizvođača izvoznika u uzorku činile su više od 79 % prijavljenog izvoza tkanina od staklenih vlakana iz NRK-a u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(88) Uzorak proizvođača izvoznika ili grupâ proizvođača izvoznika jest sljedeći:

— China National Building Materials Group („grupa CNBM"), koja uključuje:

— Jushi Group Co. Ltd („Jushi" ili „Jushi China"),

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd („Hengshi"),

— Taishan Fiberglass Inc („Taishan"),

— Yuntianhua Group („grupa Yuntianhua"), koja uključuje:

— PGTEX China Co. Ltd („PGTEX"),

— Chongqing Tenways Material Corp. („CTM").

(89) U skladu s člankom 27. stavkom 2. osnovne uredbe provedeno je savjetovanje o odabiru uzorka sa svim poznatim predmetnim proizvođačima izvoznicima te s tijelima NRK-a.

(90) Primjedbe o odabiru uzorka primljene su od dvaju proizvođača izvoznika u uzorku, društava Jushi i Hengshi, koja pripadaju grupi CNBM. Iako društva Jushi i Hengshi nisu osporavala činjenicu da su povezana društva, tvrdila su da nisu povezana s društvom Taishan. Društvo Jushi tvrdilo je da se Komisija ne može automatski osloniti na članak 127. stavak 1. točku (d) ili (f) Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. ([17]) („Provedbeni akt Carinskog zakonika Unije") kako bi s društvima Hengshi, Jushi i Taishan postupala kao s jedinstvenim subjektom. Kako bi poduprlo tu tvrdnju, društvo Jushi uputilo je na izvješće povjerenstva WTO-a u predmetu koji je Koreja pokrenula u vezi s određenim papirom ([18]) i na Smjernice za povezane transakcije društava uvrštenih na šangajsku burzu.

(91) Društva su istaknula: i. da nemaju izravne zajedničke vlasničke udjele, ii. da nemaju iste članove uprava, iii. da nije bilo povezanih transakcija između društva Hengshi/Jushi i društva Taishan te iv. da su društva konkurenti na tržištu.

(92) Nakon odabira uzorka, 13. studenoga 2019. održano je saslušanje s društvom Taishan, na kojem su ponovno izneseni prethodno navedeni argumenti.

(93) U ispitnom postupku otkriveno je da je China National Building Material („CNBM") kinesko poduzeće u državnom vlasništvu, u kojem CNBM Parent izravno i neizravno posjeduje 41,27 % udjela, a CNBM Parent u cijelosti je u vlasništvu Komisije Državnog vijeća za nadzor i upravljanje državno imovinom („SASAC"). CNBM je vlasnik 26,97 % udjela u društvu China Jushi Co., Ltd. („China Jushi"), koje je jedini dioničar društva Jushi ([19]).

(94) CNBM je u rujnu 2017. zaključio sporazum o spajanju ([20]) s društvom Sinoma, koji je finaliziran u svibnju 2018. Sinoma je putem svojeg društva kćeri Sinoma Science & Technology Co. vlasnik društva Taishan. Sinoma je nakon spajanja pripojena CNBM-u. Kao posljedica toga, CNBM drži 26,97 % udjela u društvu China Jushi (jedini dioničar društva Jushi) i 60,24 % u društvu Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (jedini dioničar društva Taishan).

([17]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.).
([18]) WT/DS312/R od 28. listopada 2005.
([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (posljednji pristup 20. studenoga 2019.).
([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (posljednji pristup 20. studenoga 2019.).

(95) Prema članku 127. stavku 1. točki (d) Provedbenog akta Carinskog zakonika dvije se osobe smatraju međusobno povezanima: ako treća osoba izravno ili neizravno posjeduje, kontrolira ili drži 5 % ili više udjela ili dionica s pravom glasa obiju osoba. CNBM drži 26,97 % udjela u društvu China Jushi (jedini dioničar društva Jushi) i 60,24 % u društvu Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (jedini dioničar društva Taishan). Stoga je utvrđeno da su društva povezana.

(96) Nadalje, prema izvješću društva, koje je 2019. izradilo kinesko brokersko društvo Guotai Junan Securities ([21]), CNBM od 2017. reorganizira svoje subjekte kako bi poboljšao regionalnu koordinaciju i uklonio horizontalno tržišno natjecanje među društvima kćerima koja kotiraju na burzi. Osim toga, CNBM namjerava riješiti pitanja horizontalnog tržišnog natjecanja do 2020. Prema javno dostupnim informacijama iz izvješća CNBM je planirao početi s tim postupkom konsolidiranjem industrije staklenih vlakana injekcijama imovine između društava China Jushi i Sinoma Science & Technology (jedini dioničar društva Taishan). Stoga dokazi prikupljeni tijekom ispitnog postupka ne potkrepljuju argument društava da zajednički vlasnički udjeli nemaju praktične posljedice i da društva posluju neovisno. Naprotiv, dokazi ukazuju na to da osim samih zajedničkih udjela (koji sami po sebi mogu biti odrednica na temelju koje se može zaključiti da su društva povezana), ta tri društva isto tako mogu jedna drugima znatno utjecati na poslovne odluke te da društvo koje ih kontrolira (CNBM) nastoji barem koordinirati, ako ne i integrirati, njihove aktivnosti („riješiti pitanja horizontalnog tržišnog natjecanja"). To znači da subvencije koje primi bilo koje od tih društava mogu ići u korist predmetnog proizvoda općenito. Komisija je stoga odbacila tvrdnju da se njezinim zaključkom, prema kojem se ta tri društva smatraju povezanima, zanemaruju činjenice i gospodarska stvarnost.

(97) Kad je riječ o argumentu da Komisija ne može postupati s društvima Hengshi, Jushi i Taishan kao s jedinstvenom grupom za potrebe izračuna subvencioniranja dodijeljenog za predmetni proizvod, Komisija je podsjetila da, kako bi se osigurala djelotvorna provedba mjera, a posebno kako bi se izbjeglo preusmjeravanje izvoza preko povezanog društva s najnižom pristojbom, Komisija u svojoj praksi utvrđuje odnos među proizvođačima izvoznicima na temelju kriterija iz članka 127. Provedbenog akta Carinskog zakonika Unije. To je nedvosmisleno priopćeno svim stranama u Obavijesti o pokretanju postupka na njegovu početku. Osim toga, upućivanje na članak 127. Provedbenog akta Carinskog zakonika Unije izričito je sadržano u članku 2. stavku 1. osnovne antidampinške uredbe ([22]) i Komisija bi trebala na isti način postupati sa stranama u antidampinškim predmetima i stranama u antisubvencijskim predmetima ([23]). Nadalje, u skladu s člankom 7. stavkom 1. osnovne uredbe iznos subvencioniranja računa se prema jedinici subvencioniranog proizvoda izvezenog u Uniju. Izračun iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju predmetnog proizvoda izvezenog u Uniju ukazuje na to da, kada su društva povezana, budući da je novac zamjenjiv, društva mogu iskoristiti te koristi za predmetni proizvod općenito, dakle neovisno o pojedinačnom proizvođaču izvozniku. U ovom slučaju, budući da društva Hengshi, Jushi i Taishan proizvode i izvoze predmetni proizvod, pri izračunu iznosa subvencija koje su im dodijeljene i protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere trebalo bi uzeti u obzir činjenicu da ta društva, zahvaljujući njihovu odnosu, mogu usmjeriti te koristi na predmetni proizvod koji se izvozi u Uniju prema vlastitom nahođenju. Stoga bi koristi koje se daju tim proizvođačima izvoznicima u pogledu predmetnog proizvoda trebale dovesti do jednog jedinstvenog iznosa za cijelu grupu.

(98) Naposljetku, u predmetu WTO-a ([24]) na koji Jushi upućuje u uvodnoj izjavi 90. ne potkrepljuje se tvrdnja društva. Štoviše, suprotno zaključku do kojeg je Jushi pokušao dovesti, povjerenstvo WTO-a u tom je predmetu potvrdilo da za potrebe utvrđivanja dampinga u antidampinškim ispitnim postupcima pravilo iz članka 6.10. Sporazuma WTO-a o antidampingu (da bi se dampinška marža trebala računati prema proizvođaču izvozniku) ne isključuje nužno to da se sa zasebnim pravnim subjektima postupa kao s jednim izvoznikom ili proizvođačem. Povjerenstvo

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (str. 4., posljednji pristup 20. studenoga 2019.).

([22]) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 21.).

([23]) U skladu s Deklaracijom o rješavanju sporova koji proizlaze iz Sporazuma o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. ili dijela V. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Vidjeti i kinesku antidampinšku mjeru DS 427 WT/DS427/RW o kompenzacijskim pristojbama za tovne piliće, s obzirom na to da se u točki 7.1. citira ta deklaracija. Komisija smatra da bi se njome u paralelnim antidampinškim i antisubvencijskim ispitnim postupcima trebali dobiti maksimalno dosljedni rezultati (vidjeti i Izvješće Žalbenog tijela, Meksiko – konačne antidampinške mjere za govedinu i rižu (WT/DS295/AB/R), točka 295.).

([24]) WT/DS312/R od 28. listopada 2005.

je navelo da bi takvo postupanje bilo dopušteno „ako je strukturni i poslovni odnos među predmetnim društvima dovoljno blizak da bi ih se smatralo jednim izvoznikom” ([25]). Primjenom tog razmatranja povjerenstvo nije utvrdilo kriterije koje tijela nadležna za ispitni postupak moraju primijeniti kako bi procijenila jesu li društva povezana. Povjerenstvo je samo razmotrilo specifične elemente (kao što su vlasnički udjeli, upravni odbor, prodajni kanali) koji su bili predočeni tijelu nadležnom za ispitni postupak u tom predmetu. Žalbeno tijelo potvrdilo je mogućnost postupanja s nekoliko izvoznika kao s jedinstvenim subjektom u predmetu *EZ – elementi za pričvršćivanje*, u kojem je i navelo elemente koji mogu biti relevantni, kao što su: postojanje organizacijskih i strukturalnih veza između izvoznika, kao što su i. zajednički nadzor, udjeli i upravljanje; ii. postojanje organizacijskih i strukturalnih veza između države i izvoznika, kao što su zajednički nadzor, udjeli i upravljanje i iii. nadzor ili materijalni utjecaj države u smislu određivanja cijena i proizvodnje ([26]). U tom smislu, na temelju pravnih i činjeničnih elemenata ovog predmeta ne može se osporiti postojanje korporativnih veza među društvima Jushi, Hengshi i Taishan.

(99) Na temelju prethodno navedenog Komisija je za potrebe ovog ispitnog postupka zaključila da je riječ o povezanim društvima i sve su tvrdnje o tom pitanju stoga odbačene.

(100) Nakon konačne objave društvo Taishan protivilo se primjeni kompenzacijske pristojbe u kombinaciji s društvom Hengshi/Jushi. Ta je zainteresirana strana tvrdila da zajednički krajnji dioničar CNBM ima samo vrlo ograničenu kontrolu nad odlukama o poslovanju društva Jushi ili Hengshi. Ponovila je da su društva Taishan i Hengshi/Jushi konkurenti na tržištu i napomenula da je prethodno dostavila dokaze u prilog tim tvrdnjama. Društvo Taishan ponudilo je preuzeti pisanu obvezu kojom bi efektivno prekinulo svaku komercijalnu vezu s društvima Hengshi/Jushi i na taj način onemogućilo da ta društva preko njega usmjeravaju izvoz tkanina od staklenih vlakana u Uniju.

(101) Kako je opisano u uvodnoj izjavi 96., u ispitnom postupku otkriveno je da ta tri društva mogu preko svojih zajedničkih dioničara znatno uzajamno utjecati na poslovne odluke. Dokazi iz dokumentacije pokazali su da su ta društva u postupku konsolidacije i koordinacije poslovanja povezanog sa staklenim vlaknima. Nisu dostavljeni novi podaci ni dokazi kojima bi se ti nalazi mogli opovrgnuti. Društvo Taishan zapravo nije osporilo planove svojeg glavnog dioničara da konsolidira svoje poslovanje povezano sa staklenim vlaknima. Takvi su planovi u očitoj suprotnosti s bilo kakvom obvezom prekida komercijalnih veza među društvima Taishan i Hengshi/Jushi. Osim toga, i bez zauzimanja stajališta o tome može li Komisija prihvatiti takvu obvezu, društvo očito nije u mogućnosti preuzeti bilo kakvu obvezu bez odobrenja subjekata pod čijom je krajnjom kontrolom. Stoga su tvrdnje društva Taishan i zahtjev za preuzimanje obveza odbačeni.

(102) Nakon konačne objave grupa CNBM tvrdila je da se protiv subvencija koje je primio povezani trgovac Jushi Hong Kong Co. Ltd. ne mogu uvesti kompenzacijske mjere jer društvo ima sjedište u Hong Kongu, a ne u Kini. Hong Kong je neovisni član WTO-a te stoga na temelju prava WTO-a i za potrebe ispitnih postupaka trgovinske zaštite u Uniji ima neovisnu nadležnost. Budući da trenutačni antisubvencijski postupci nisu pokrenuti protiv Hong Konga, nijedna subvencija koju je navodno primilo društvo Jushi Hong Kong ne bi se trebala uzeti u obzir. Komisija je napomenula da grupa CNBM nije osporavala nalaze Komisije u pogledu subvencioniranja tog povezanog trgovca. Bez obzira na status Hong Konga u ovom ispitnom postupku, stvarno središte djelatnosti društva Jushi Hong Kong i upravljanja njime zapravo se nalazilo u kontinentalnoj Kini. Kako je samo društvo navelo, „društvo Jushi Hong Kong zapravo postoji samo na papiru, nema zaposlenika, zemljišta ni ureda te ne ostvaruje koristi, ni u obliku poreznih programa ni u obliku bespovratnih sredstava”. Računovodstveni dokumenti i osoblje zaduženo za provjeru nalazili su se u društvu Jushi Group Co. Ltd., a primljene subvencije od kojih je predmetni proizvod ostvario korist dodijelili su kineski subjekti. Nadalje, kako je Žalbeno tijelo potvrdilo u predmetu *Sjedinjene Američke Države – antidampinške i kompenzacijske mjere za velike perilice za rublje za domaćinstvo iz Koreje*, subvencije koje se daju primatelju u zemljama koje nisu članice korisnice subvencije mogu biti relevantne za izračun iznosa *ad valorem* subvencioniranja ([27]). Stoga je tvrdnja društva odbačena.

([25]) WT/DS312/R od 28. listopada 2005., točka 7.162.

([26]) WT/DS397AB/R od 15. srpnja 2011., točka 376. Ista se formulacija sada ponavlja u članku 9. stavku 5. drugom podstavku osnovne antidampinške uredbe.

([27]) Izvješće Žalbenog tijela, Sjedinjene Američke Države – antidampinške i kompenzacijske mjere za velike perilice za rublje za domaćinstvo iz Koreje (WT/DS464/AB/R), 7. rujna 2016., točka 5.298.

(103) Nakon konačne objave grupa Yuntianhua tvrdila je da je njezina subvencijska marža uvećana dodavanjem subvencija dodijeljenih društvima koja nisu dobavljala ulazne materijale koji se upotrebljavaju u proizvodnji predmetnog proizvoda te je stoga zatražila da se subvencije dodijeljene tim društvima ne uzimaju u obzir za izračun kompenzacijske pristojbe.

(104) Člankom 1. osnovne uredbe propisuje se da se kompenzacijska pristojba može uvesti kako bi se kompenzirala subvencija dodijeljena izravno ili neizravno za proizvodnju, preradu, izvoz ili prijevoz bilo kojeg proizvoda čije puštanje u slobodan promet u Uniji uzrokuje štetu. Komisija ima dokaze da su društva koja su uključena u ispitni postupak i čija je korist od subvencija pridonijela pristojbi grupe sudjelovala izravno ili neizravno, pružanjem ulaznih materijala, usluga, materijala ili imovine koji se upotrebljavaju u proizvodnji predmetnog proizvoda, kako je opisano u članku 1. osnovne uredbe. U tom pogledu primjedbe grupe Yuntianhua nisu bile potkrijepljene konkretnim dokazima.

(105) Komisija je, međutim, primijetila da je od jednog od povezanih društava, protiv čijih su subvencija uvedene kompenzacijske mjere, prvotno zatraženo da sudjeluje u ispitnom postupku jer iznajmilo strojeve jednom od proizvođača izvoznika. Međutim, Komisija je nakon primjedbi koje je primila izmijenila ključ za raspodjelu u pogledu aktivnosti najma društva koje su bile povezane s predmetnim proizvodom. Budući da su se koristi koje bi se mogle pripisati aktivnostima najma smatrale zanemarivima, Komisija je odlučila da ih neće uzeti u obzir.

1.7. **Pojedinačno ispitivanje**

(106) Pet kineskih proizvođača izvoznika koji su dostavili obrazac za odabir uzorka obavijestilo je Komisiju da namjerava zatražiti pojedinačno ispitivanje na temelju članka 27. stavka 3. osnovne uredbe. Komisija je na dan pokretanja postupka objavila upitnik na internetu. Nadalje, Komisija je obavijestila proizvođače izvoznike koji nisu uključeni u uzorak da moraju dostaviti odgovor na upitnik ako žele da ih se pojedinačno ispita. Međutim, nijedno od tih društava nije dostavilo odgovor na upitnik. Stoga pojedinačno ispitivanje nije bilo moguće.

1.8. **Proizvođači izvoznici koji surađuju u Egiptu**

(107) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka pozvala sve proizvođače izvoznike u Egiptu da joj se jave. Javila su se dva povezana proizvođača izvoznika, koji čine 100 % izvoza u Uniju i 100 % proizvodnje tkanina od staklenih vlakana u Egiptu:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E („Jushi Egypt”), treći sektor sjeverozapadnog dijela gospodarske zone Sueskog kanala, Egipat;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E. („Hengshi Egypt”), treći sektor sjeverozapadnog dijela gospodarske zone Sueskog kanala, Egipat.

1.9. **Odgovori na upitnik i posjeti radi provjere**

(108) Upitnici za proizvođače iz Unije, uvoznike, korisnike i proizvođače izvoznike u NRK-u i Egiptu objavljeni su na internetu ([28]) na dan pokretanja postupka.

(109) Komisija je zaprimila odgovore na upitnik od dvaju grupa kineskih proizvođača izvoznika u uzorku, dvaju egipatskih proizvođača izvoznika, četiriju proizvođača iz Unije u uzorku, pet korisnika te jednoga nepovezanog uvoznika. Nijedan od kineskih proizvođača izvoznika koji nisu uključeni u uzorak nije poslao odgovor na upitnike.

(110) Komisija je upitnik dostavila i kineskoj i egipatskoj vladi. Upitnik za kinesku vladu sadržavao je posebne upitnike za Kinesku razvojnu banku („CDB”), Kinesku izvozno-uvoznu banku („EXIM”) i za Sinosure. Te financijske institucije posebno su navedene u pritužbi kao javna tijela ili tijela koja upravljaju dodjelom subvencija ili su nadležna za nju. Osim toga, kineska vlada pozvana je da taj posebni upitnik za financijske institucije proslijedi svim drugim financijskim institucijama koje su davale zajmove ili zajmove za financiranje izvoza društvima u uzorku ili kupcima društava u uzorku. Radi administrativnog rasterećenja od kineske vlade zatraženo je i da prikupi sve odgovore koje te financijske institucije dostave te da ih izravno pošalje Komisiji.

([28]) Dostupno na http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398.

(111) Upitnik za egipatsku vladu sadržavao je posebne upitnike za Nacionalnu banku Egipta, Ahli Bank i Bank Misr. Te financijske institucije posebno su navedene u pritužbi kao javna tijela ili tijela koja upravljaju dodjelom subvencija ili su nadležna za nju. Osim toga, radi administrativnog rasterećenja egipatska vlada pozvana je da taj posebni upitnik za financijske institucije proslijedi svim drugim financijskim institucijama koje su davale zajmove ili zajmove za financiranje izvoza društvima u uzorku. Nadalje, upitnik za egipatsku vladu sadržavao je posebne upitnike za društva Egypt-TEDA Investment Company („Egypt TEDA") i Egyptian Chinese JV Company for Investment („ECCI"), koja su u pritužbi utvrđena kao subjekti u državnom vlasništvu koji posluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. Od egipatske vlade zatraženo je da prikupi sve odgovore koje te financijske institucije i drugi subjekti dostave te da ih izravno pošalje Komisiji.

(112) Komisija je primila odgovore na upitnik od kineske vlade, koji uključuju odgovore društava EXIM i Sinosure na posebne upitnike, te od egipatske vlade, koji uključuju odgovore Nacionalne banke Egipta, Banke Misr i društva Egypt TEDA na posebne upitnike.

(113) Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 28. osnovne uredbe, Komisija je tražila i provjerila sve informacije koje je smatrala potrebnima za utvrđivanje subvencije, štete i interesa Unije te koje su joj strane pravovremeno stavile na raspolaganje. U prostorima kineskog Ministarstva trgovine obavljen je posjet radi provjere i u njemu su sudjelovali i dužnosnici drugih relevantnih ministarstava. Osim toga, tijekom tog posjeta radi provjere prisutni su bili i predstavnici društava EXIM, CDB i Sinosure.

(114) Posjet radi provjere obavljen je i u prostorima društva Egypt TEDA te u prostorima sljedećih egipatskih državnih tijela:

— Glavna uprava za ulaganja („GAFI"), Kairo, Egipat;

— Opća uprava gospodarske zone Sueskog kanala („Opća uprava zone Sueskog kanala"), gospodarska zona Sueskog kanala, Egipat;

— Egypt Gas Holding („EGAS"), Kairo, Egipat;

— Egipatska regulatorna agencija za opskrbu električnom energijom i za zaštitu potrošača („EgyptERA"), Kairo, Egipat.

(115) Osim toga, Komisija je u skladu s člankom 26. osnovne uredbe obavila posjete radi provjere u prostorima sljedećih društava:

proizvođači iz Unije:

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl („OC"),

— Chomarat Textiles Industries S.A.S. („Chomarat"),

— Saertex GmbH & Co. KG („Saertex"),

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy („Ahlstrom");

proizvođači iz NRK-a u uzorku ([29]):

— China National Building Materials Group („grupa CNBM"),

— Jushi Group Co. Ltd, Tongxiang, NRK,

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang, NRK,

— China Jushi Co., Ltd., Tongxiang, NRK,

— Jushi Group Hong Kong Co., Limited, Tongxiang, NRK,

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang, NRK,

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang, NRK,

([29]) Ovaj popis uključuje proizvođače izvoznike i druge povezane subjekte unutar iste grupe, neovisno o tome proizvode li predmetni proizvod.

— Huajin Capital Limited, Hong Kong, NRK,

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hong Kong, NRK,

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, NRK,

— China National Building Material Group finance Co., Ltd, Peking, NRK,

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Peking i Nanjing, NRK,

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, NRK,

— Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, NRK,

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, NRK,

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, NRK,

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Station of Sunzu Town, NRK,

— Yuntianhua Group („grupa Yuntianhua”):

— PGTEX China Co., Ltd., Changzhou, NRK,

— Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Chongqing, NRK,

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, NRK,

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, NRK,

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou, NRK,

— Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou, NRK,

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, NRK,

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, NRK,

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Chongqing, NRK,

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, NRK,

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, NRK;

proizvođači izvoznici iz Egipta:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Sueski kanal,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Sueski kanal;

korisnici:

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG („SGRE”),

— Vestas Wind Systems A/S („Vestas”).

(116) Zbog opasnosti od prijenosa bolesti COVID-19 i mjera koje su poduzete za suočavanje s pandemijom te bolesti ([30]) Komisija nije mogla provjeriti podatke koje je dostavilo više društava koja pripadaju grupi jednog od proizvođača izvoznika koji se nalazi u NRK-u. S obzirom na to da je do te nepredviđene situacije došlo u vrlo kasnoj fazi postupka i da nije bilo moguće nijedno drugo rješenje, Komisija je iznimno upotrijebila informacije koje su ta društva dostavila za izračun subvencija, što je provjereno na temelju raspoloživih informacija.

1.10. **Neuvođenje privremenih mjera i daljnji postupak**

(117) Komisija je 24. siječnja 2020., u skladu s člankom 29.a stavkom 2. osnovne uredbe, obavijestila zainteresirane strane da ne namjerava uvesti privremene mjere i da će nastaviti ispitni postupak.

(118) Komisija je nastavila prikupljati i provjeravati sve informacije koje je smatrala potrebnima za svoje konačne nalaze.

([30]) Vidjeti Bilješku uz spis o posljedicama pandemije koronavirusa na antidampinške i antisubvencijske ispitne postupke, ref. br. t20.001353.

1.11. **Konačna objava**

(119) Komisija je 27. veljače 2020. obavijestila sve strane o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih namjerava uvesti konačnu antisubvencijsku pristojbu na uvoz predmetnog proizvoda u Uniju („konačna objava").

(120) Svim je stranama odobreno razdoblje od 15 dana unutar kojeg su mogle podnijeti primjedbe na konačnu objavu. Nekoliko zainteresiranih strana zatražilo je produljenje roka. Komisija je tim stranama dala rok za dostavu primjedbi do 20. ožujka i 23. ožujka 2020. Zainteresirane strane imale su priliku dostaviti primjedbe na pokretanje ispitnog postupka i zatražiti saslušanje pred Komisijom i/ili službenikom za saslušanje u trgovinskim postupcima.

(121) Strane u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku primile su 19. prosinca 2019. konačnu objavu o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je Komisija namjeravala uvesti konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz predmetnog proizvoda u Uniju. Nadalje, 10. veljače 2020. zainteresirane strane primile su dodatnu objavu.

(122) Komisija je u ovoj Uredbi razmotrila primjedbe dostavljene tijekom antisubvencijskog postupka. Primjedbe dostavljene u kontekstu zasebnog antidampinškog ispitnog postupka nisu razmatrane u ovoj Uredbi, osim ako su strane izričito navele da dostavljene primjedbe obuhvaćaju oba postupka.

(123) Nakon konačne objave nijedna strana nije zatražila saslušanje pred službenikom za saslušanje.

(124) Nadalje, zainteresirane strane primile su 17. travnja 2020. dodatnu konačnu objavu te im je odobren rok za dostavu primjedbi do 22. travnja 2020. („dodatna konačna objava").

(125) Osim toga, zainteresirane strane primile su 24. travnja 2020. drugu dodatnu konačnu objavu te im je odobren rok za dostavu primjedbi do 27. travnja 2020. („druga dodatna konačna objava").

(126) Komisija je održala saslušanja s industrijom Unije, s proizvođačima izvoznicima Jushi/Hengshi China, s egipatskim proizvođačima izvoznicima Jushi/Hengshi Egypt te s egipatskom vladom.

2. **PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD**

2.1. **Predmetni proizvod**

(127) Predmetni su proizvod ([31]) *tkanine od tkanih i/ili prošivenih rovinga ili pređa od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana s drugim elementima ili bez njih, isključujući proizvode koji su impregnirani ili predimpregnirani i tkanine otvorene mrežaste strukture veličine otvora veće od 1,8 mm u dužinu i širinu i mase veće od 35 g/m^2* („tkanine od staklenih vlakana"), podrijetlom iz NRK-a i Egipta, trenutačno razvrstane u oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80) („predmetni proizvod").

(128) Tkanine od staklenih vlakana upotrebljavaju se u širokom rasponu primjena, primjerice za proizvodnju lopatica za vjetroturbine, opreme za plovila i kamione te sportske opreme, ali i za sustave za sanaciju cijevi.

2.2. **Istovjetni proizvod**

(129) Ispitni je postupak pokazao da sljedeći proizvodi imaju ista osnovna fizička, kemijska i tehnička svojstva te iste osnovne namjene:

— predmetni proizvod;

— proizvod koji se proizvodi i prodaje na domaćem tržištu predmetnih zemalja; i

— proizvod koji u Uniji proizvodi i prodaje industrija Unije.

(130) Komisija je stoga odlučila da su ti proizvodi istovjetni proizvodi u smislu članka 2. točke (c) osnovne uredbe.

([31]) Kako je pojašnjeno u Obavijesti o pojašnjenju.

2.3. **Tvrdnje o opsegu proizvoda**

(131) Jedan proizvođač izvoznik i Ministarstvo trgovine Arapske Republike Egipta tvrdili su da kompleti prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana ne bi trebali biti obuhvaćeni ispitnim postupkom. Tvrdili su da su kompleti prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana proizvod na kraju proizvodnog lanca koji zahtijeva dodatne korake u proizvodnji i koji ima drugačija fizička svojstva jer je mnogo manjih dimenzija. Proizvodi se u drugačijem obliku i stavlja u drugačija pakiranja te se sastoji od nekoliko manjih komada tkanina koji su zajedno prošiveni. Nadalje su tvrdili da isključivanje tih kompleta ne bi dovelo do rizika od izbjegavanja mjera jer je postupak rezanja nepovratan i dobiveni proizvod nije međusobno zamjenjiv s nerezanim tkaninama od staklenih vlakana.

(132) Podnositelj pritužbe tvrdio je da kompleti prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana i nerezane tkanine od staklenih vlakana imaju ista osnovna svojstva i krajnje namjene. Budući da tkanine od staklenih vlakana služe kao materijal za ojačanje, moraju se rezati u različite oblike kako bi odgovarale obliku proizvoda koji treba ojačati, a time se pritom ne mijenjaju njihova osnovna svojstva. Postupak rezanja može provesti proizvođač tkanina od staklenih vlakana, nezavisni industrijski rezač ili sam kupac. To je veoma jednostavna i jeftina radnja. Podnositelj pritužbe tvrdio je nadalje da korisnici ne doživljavaju prethodno rezane tkanine od staklenih vlakana drugačije od drugih tkanina od staklenih vlakana jer se te tkanine obično proizvode prema specifikacijama kupaca. Ako bi se postupkom rezanja promijenila svojstva tkanina od staklenih vlakana, za određenog kupaca više ne bi bile upotrebljive.

(133) Ispitni je postupak pokazao da se postupcima prethodnog rezanja i sastavljanja u komplete ne mijenjaju ni osnovna fizička, tehnička ili kemijska svojstva tkanina od staklenih vlakana ni njihove osnovne krajnje namjene. Oba proizvoda kupuju uglavnom isti kupci i oba se prodaju istim distribucijskim kanalima.

(134) U ispitnom je postupku potvrđeno i da se tkanine od staklenih vlakana za većinu namjena proizvode po narudžbi, na temelju specifikacija kupaca. Paketi prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana zapravo su tek dodatna specifikacija u narudžbi kupca. Na svojstva paketa prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana ne utječe ni činjenica da se stavljaju u drugačija pakiranja. Budući da se tkanine od staklenih vlakana sve više naručuju u obliku paketa prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana i da su usluge vanjskih sastavljača paketa sve traženije, u slučaju isključivanja prethodno rezanih tkanina od staklenih vlakana iz opsega ispitnog postupka došlo bi do velikog rizika od izbjegavanja mjera. Komisija je stoga zaključila da ne bi bilo primjereno isključiti prethodno rezane tkanine od staklenih vlakana iz opsega ispitnog postupka.

(135) Drugi proizvođač izvoznik tvrdio je da bi trebalo smatrati da su pređe od staklenih vlakana isključene iz opsega ispitnog postupka. Taj proizvođač izvoznik tvrdio je da pređe od staklenih vlakana nisu trebale biti izričito navedene u upitniku, pritužbi ili u Obavijesti o pokretanju postupka, što bi značilo da nisu obuhvaćene opsegom proizvoda. Nadalje je tvrdio da se tkanine od staklenih vlakana od pređe ne mogu razvrstati prema svojstvima kontrolnog broja proizvoda („PCN”), da će se tkanine od staklenih vlakana od pređe uvoziti pod oznakama KN koje se razlikuju od onih navedenih u pritužbi i da pređe od staklenih vlakana isto tako neće biti obuhvaćene mjerama protiv rovinga od staklenih vlakana u drugim postupcima.

(136) Podnositelj pritužbe i još jedan proizvođač iz Unije (koji nije sudjelovao u podnošenju pritužbe) tvrdili su da bi ispitnim postupkom trebale biti obuhvaćene samo tkanine od staklenih vlakana od nesukane ili neupredene pređe od staklenih vlakana, dok se sukana pređa može isključiti iz opsega ispitnog postupka. Podnositelj pritužbe tvrdio je da nesukana ili neupredena pređa od staklenih vlakana ima ista svojstva kao roving od staklenih vlakana, sastoji se od snopa nesukanih filamenata ili niti i pritom se upotrebljava u iste svrhe kao i roving, promjer joj obično iznosi 13–24 mikrometra, a finoća 300–4 800 teksa.

(137) Kad je riječ o uključivanju tkanina od staklenih vlakana od pređe od staklenih vlakana, proizvod iz ispitnog postupka definiran je u Obavijesti o pokretanju ispitnog postupka na sljedeći način: „tkanine od tkanih i/ili prošivenih rovinga i/ili pređa od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana […]” ([32]). Ispitni je postupak pokazao da nesukana ili neupredena pređa od staklenih vlakana ima ista osnovna svojstva kao roving od staklenih vlakana, tj. da se sastoji od snopa nezavijenih filamenata ili niti i pritom se upotrebljava u iste svrhe. Promjer i jedne i druge vrste obično iznosi 13–24 mikrometra, a finoća 300–4800 teksa. Stoga ne bi bilo primjereno isključiti te vrste proizvoda iz opsega ispitnog postupka.

([32]) Obavijest o pokretanju postupka, kako je pojašnjena u Obavijesti o pojašnjenju.

(138) Kad je riječ o tkanini od staklenih vlakana koja se pretežno proizvodi od sukane pređe od staklenih vlakana, Komisija napominje da taj proizvod, koji ima drugačija osnovna svojstva i usto se upotrebljava za različite krajnje namjene, npr. za tiskane pločice, nikada i nije bio dio predmetnog proizvoda. Komisija je to izričito pojasnila u Obavijesti o pojašnjenju.

3. SUBVENCIONIRANJE: NARODNA REPUBLIKA KINA

3.1. Uvod: predstavljanje vladinih planova, projekata i drugih dokumenata

(139) Prije analize navodnog subvencioniranja u obliku subvencija ili programa subvencioniranja Komisija je ocijenila vladine planove, projekte i druge dokumente koji su bili relevantni za više od jedne subvencije ili programa subvencioniranja. Utvrdila je da su sve ocijenjene subvencije ili programi subvencioniranja dio provedbe središnjeg planiranja kineske vlade za poticanje industrije tkanina od staklenih vlakana zbog razloga navedenih u nastavku.

(140) U 12. petogodišnjem planu za nacionalni gospodarski i društveni razvoj NRK-a („12. petogodišnji plan") naglašena je važnost industrije novih materijala (koji uključuju tkanine od staklenih vlakana) kao „strateške industrije u nastajanju", te se propisuje da bi ona trebala biti razvijena u „vodeću ključnu industriju" u okviru sveobuhvatne potpore politike i smjernica ([33]). Nadalje, 13. petogodišnjim planom za nacionalni gospodarski i društveni razvoj NRK-a („13. petogodišnji plan"), koji obuhvaća razdoblje 2016.–2020., nastoje se dodatno razviti industrije novih materijala jačanjem istraživanja i razvoja te inovacijskih sposobnosti proizvodne industrije ([34]).

(141) U 13. petogodišnjem planu istaknuta je strateška vizija kineske vlade za poboljšanje i promicanje ključnih industrija. U njemu se naglašava uloga tehnoloških inovacija u gospodarskom razvoju NRK-a te kontinuirana važnost načela „zelenog" razvoja. Prema njegovu petom poglavlju jedna od glavnih razvojnih linija jest promicanje modernizacije tradicionalne industrijske strukture, kao što je već bio slučaj u 12. petogodišnjem planu. Ta je ideja dodatno razrađena u 22. poglavlju, u kojem se objašnjava strategija modernizacije tradicionalne industrije u NRK-u promicanjem njezine tehnološke prenamjene. U tom se pogledu u 13. petogodišnjem planu navodi da će se poduzeća podupirati da se „sveobuhvatno poboljšaju u područjima kao što su tehnologija proizvoda, industrijska oprema, zaštita okoliša i energetska učinkovitost".

(142) U 13. petogodišnjem planu novi se materijali spominju u nekoliko slučajeva: „napredovat ćemo brže kako bismo ostvarili pomake u ključnim tehnologijama u područjima kao što su sljedeća generacija informacijske i komunikacijske tehnologije, nova energetika, novi materijali […]" ([35]). Planom je nadalje predviđeno provođenje projekata povezanih s istraživanjem, razvojem i primjenom ključnih novih materijala ([36]).

(143) Nakon konačne objave kineska je vlada potvrdila svoje osnovno stajalište o kineskim petogodišnjim planovima tvrdeći da oni nisu obvezni ni pravno obvezujući, nego jednostavno smjernice, s obzirom na to da ne sadržavaju stvarne pravne odredbe, sankcije ni bilo kakva pravila o primjenjivosti. Kineska je vlada nadalje navela da se 12. petogodišnji plan više ne primjenjuje, a čak i kada bi 13. petogodišnji plan bio pravno obvezujući, a nije, u njemu se ne spominju tkanine od staklenih vlakana. Osim toga, iako se u planu spominju „novi materijali", njime nije definiran taj pojam. Naposljetku, 13. petogodišnji plan nije specifičan za industriju tkanina od staklenih vlakana ni „industriju novih materijala", već pokriva gotovo cijelo gospodarstvo.

(144) Komisija se nije složila s tim stajalištem. U 17. poglavlju 13. petogodišnjeg plana navodi se sljedeće: „strategija i plan nacionalnog razvoja počet će se primjenjivati u vodećoj i ograničavajućoj ulozi". Stoga, umjesto da sadržava samo opće izjave u kojima se potiče na djelovanje, u tom se planu upotrebljavaju izrazi koji upućuju na njegovu obvezujuću prirodu.

(145) Čak i ako se 12. petogodišnji plan više ne primjenjuje, on je prethodnik u kojem je naglašena važnost industrije novih materijala kao „strateške industrije u nastajanju" koja se dalje razvijala 13. petogodišnjim planom. Kako je prikazano u uvodnim izjavama 148. i 149., industrija novih materijala uključuje industriju tkanina od staklenih vlakana. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 141., u 13. petogodišnjem planu istaknuta je strateška vizija kineske vlade za poboljšanje i promicanje ključnih industrija, pa se njime daje prednost određenim sektorima i tehnologijama, uključujući tkanine od staklenih vlakana.

([33]) Vidjeti 12. petogodišnji plan, str. 9.
([34]) Vidjeti 13. petogodišnji plan, str. 23. i 24.
([35]) Vidjeti 13. petogodišnji plan za gospodarski i društveni razvoj Narodne Republike Kine, dio II., poglavlje 6., odjeljak 1.
([36]) Ibid., dio II., poglavlje 6., odjeljak 4.

(146) Stoga su tvrdnje kineske vlade u tom pogledu odbačene.

(147) Industrija novih materijala ujedno je poticana industrija u okviru inicijative *Made in China 2025* ([37]), odnosno ostvaruje pravo na primanje znatnih državnih sredstava. Osnovan je niz fondova za potporu inicijativi *Made in China 2025*, a time neizravno i industriji tkanina od staklenih vlakana, kao što su Nacionalni fond za industriju integriranih krugova, Fond za naprednu proizvodnju i Investicijski fond za industrije u nastajanju ([38]).

(148) Nadalje, tkanine od staklenih vlakana često se spominju u okviru „novih materijala". U planu inicijative *Made in China 2025* ([39]) navedeno je deset strateških sektora koje kineska vlada smatra ključnim industrijama. Opisan je sektor 9., „novi materijali", i njegove potkategorije, uključujući napredne temeljne materijale (točka 9.1.), ključne strateške materijale (točka 9.2.), što uključuje vlakna i kompozitne materijale visokih performansi i nove energetske materijale ([40]). Novi materijali tako ostvaruju koristi koje proizlaze iz mehanizama potpore navedenih u tom dokumentu, a koji među ostalim uključuju politike financijske potpore, fiskalne politike i politike oporezivanja te nadzor i potporu Državnog vijeća ([41]).

(149) Osim toga, kao nastavak na plan inicijative *Made in China 2025*, popis deset strateških sektora dorađen je u studenome 2016. u Katalog četiriju ključnih sastavnica koji je objavilo Nacionalno savjetodavno vijeće za proizvodnu strategiju (NMSAC), savjetodavna skupina Nacionalne vodeće male skupine za izgradnju nacionalne proizvodne snage. Svaki od deset strateških sektora u tom je katalogu podijeljen na četiri poglavlja: i. ključni osnovni rezervni dijelovi, ii. ključni osnovni materijali, iii. napredni osnovni postupci/tehnologije i iv. platforme industrijske tehnologije. Staklena vlakna razvrstana su u sektor 7.: električna oprema, točka II. ključni osnovni materijali: podtočka 16. izolacijske ploče od staklenih vlakana i u sektor 9.: novi materijali, točka II. ključni osnovni materijali, podtočke 10. vlakna, monomeri i kompozitni materijali visokih performansi i 24. materijali na bazi stakla.

(150) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da se tkanine od staklenih vlakana ne spominju u inicijativi *Made in China 2025* koja je široko dostupna u cijelom gospodarstvu te da inicijativa *Made in China 2025* nije obvezujuća, već samo smjernica.

(151) U tom pogledu Komisija ponavlja da je inicijativa *Made in China 2025* jasno usmjerena na industrije novih materijala, koje uključuju industriju tkanina od staklenih vlakana, kako je već dokazano. Njome se osigurava strateška potpora i jamstvo, i to među ostalim poboljšanom politikom financijske potpore i povećanom podrškom fiskalne politike i politike oporezivanja. Primjerice, jasno je da je njome predviđeno „povećanje potpore novoj generaciji informacijske tehnologije, vrhunskoj opremi, novim materijalima itd."

(152) U inicijativi *Made in China 2025* navodi se da je ona „program djelovanja u prvih deset godina provedbe strategije izgradnje proizvodne snage" te da se njome utvrđuju jasne strateške politike i ciljevi. U inicijativi *Made in China 2025* navedeno je i da „razne regije razrađuju poseban provedbeni program i dorađuju mjere politike kako bi se osigurala provedba različitih zadaća" te da „Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija ojačava analizu, nadzor i upravljanje praćenjem zajedno s relevantnim odjelima te pravodobno izvještava Državno vijeće o važnim događajima". Nadalje, inicijativa *Made in China 2025* podupire se provedbenim mjerama kao što su plan inicijative *Made in China 2025* i „Obavijest Općeg ureda Ministarstva industrije i informacijskih tehnologija o objavi Vodiča za financiranje za industrijsku transformaciju i modernizaciju (*Made in China 2025*) iz 2017.„ ([42]) kojima su predviđena sredstva za financiranje putem kojih su određeni proizvođači izvoznici tkanina od staklenih vlakana koji surađuju ostvarili korist. Osim toga, Plan razvoja industrije građevinskih materijala (2016.–2020.) naveden u uvodnoj izjavi 153. "pripremljen je na temelju Nacrta 13. petogodišnjeg plana za nacionalni gospodarski i društveni razvoj Narodne Republike Kine i strategije *Made in China 2025*". Uzimajući u obzir prethodno navedeno, čini se da inicijativa *Made in China 2025* nije samo smjernica: naprotiv, čini se da ima *de facto* obvezujući učinak te da se uvelike provodi. Stoga su tvrdnje kineske vlade odbačene.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Vidjeti *US – China Economic and Security Review Commission*: 13. petogodišnji plan, str. 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Vidjeti plan inicijative *Made in China 2025*, str. 142., 152.
([41]) Vidjeti inicijativu *Made in China 2025*, poglavlje 4.: Strateška potpora i opskrba.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Nadalje, Planom razvoja industrije građevinskih materijala (2016.–2020.) promiče se i industrija tkanina od staklenih vlakana. U tom se planu poziva na optimiziranje industrijske strukture, među ostalim širenjem industrija u nastajanju kao što su one koje proizvode materijale na bazi stakla, industrijsku keramiku, intraokularne leće, vlakna i kompozitne materijale visokih performansi te grafen i modificirane materijale. To će se ostvariti državnim financiranjem, oporezivanjem, financijskim politikama te politikama određivanja cijena, energetike i zaštite okoliša te pružanjem potpore ulaganju kapitala za sudjelovanje u spajanjima, preuzimanjima i restrukturiranju poduzeća za građevinske materijale, i to različitim sredstvima, uključujući davanje zajmova ([43]).

(154) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da se Plan razvoja industrije građevinskih materijala primjenjuje na sve građevinske materijale te da je stoga široko dostupan u cijelom gospodarstvu. Nadalje, taj se plan odnosi samo na opće informacije o politici vlade.

(155) Planom razvoja industrije građevinskih materijala predviđaju se posebne mjere usmjerene na industriju građevinskih materijala kojoj pripada industrija tkanina od staklenih vlakana, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 166. Stoga se Komisija ne slaže s izjavom kineske vlade da je plan dostupan u cijelom gospodarstvu.

(156) Iako se Plan razvoja industrije građevinskih materijala može činiti samo kao smjernica, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 152., riječ je o provedbi 13. petogodišnjeg plana i strategije *Made in China 2025*. Taj plan ima za cilj „promicanje transformacije i modernizacije industrije građevinskih materijala, olakšavanje prelaska industrije građevinskih materijala iz velike u snažnu industriju i postizanje održivog razvoja tijekom razdoblja ‚13. petogodišnjeg plana'" te se njime postavljaju jasne zadaće i projekti kako bi se tijekom definiranoga konkretnog razdoblja od pet godina ostvarili utvrđeni ciljevi ([44]). Stoga je sporna priroda tog plana isključivo kao smjernice, posebice ako se ispituje u njegovu širem kontekstu.

(157) Industrija tkanina od staklenih vlakana obuhvaćena je i Planom razvoja inteligentne proizvodnje (2016.–2020.) koji je objavilo kinesko Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija i u kojem se utvrđuje 10 ključnih zadaća čiji je cilj skraćivanje ciklusa razvoja proizvoda, poboljšanje proizvodne učinkovitosti i kvalitete proizvoda, smanjenje operativnih troškova, potrošnje resursa i energije te ubrzavanje razvoja inteligentne proizvodnje. Državno vijeće objavilo je 2018. planove Kine da proširi svoj program za pametnu proizvodnju dodavanjem oko 100 pilot-projekata te iste godine, a prema javno dostupnim informacijama Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija uvrstilo je 2015. jednog od proizvođača izvoznika koji surađuju, Taishan Fiberglass, Inc. među „inteligentna proizvodna postrojenja" ([45]).

(158) Prema mišljenju kineske vlade, Plan razvoja inteligentne proizvodnje (2016.–2020.) nije relevantan jer nije specifičan za industriju tkanina od staklenih vlakana, već se odnosi na cijelu proizvodnu industriju. Osim toga, kineska vlada tvrdila je da taj plan nije obvezujući dokument, nego samo smjernica.

(159) Plan razvoja inteligentne proizvodnje (2016.–2020.) „izrađen je u skladu s Nacrtom 13. petogodišnjeg plana za nacionalni gospodarski i društveni razvoj Narodne Republike Kine, strategijom *Made in China 2025*" ([46]). Stoga se njime provodi strategija utvrđena u tim dokumentima. Kako je već objašnjeno, 13. petogodišnji plan i strategija *Made in China 2025* usmjereni su konkretno na određene industrije među kojima je industrija tkanina od staklenih vlakana kao dio industrije novih materijala. Osim toga, u Planu razvoja inteligentne proizvodnje često se upućuje na deset ključnih područja strategije *Made in China 2025*. Konkretno, u „posebnom stupcu 6. Naglasak na inteligentnu transformaciju ključnog područja" navodi se da se „za novu generaciju informacijskih tehnologija, […] nove materijale, […] građevinske materijale […], promiče temeljita primjena inteligentnih i digitalnih tehnologija u istraživanjima i razvoju te projektiranju, proizvodnji, logistici i skladištenju, poslovanju i upravljanju, usluzi nakon prodaje i drugim ključnim poveznicama poduzeća". Stoga je Plan razvoja inteligentne proizvodnje (2016.–2020.) specifičan za ključne industrije utvrđene u strategiji *Made in China 2025* i odnosi se, među ostalim, na sektore novih materijala i građevinskih materijala kojima pripada industrija tkanina od staklenih vlakana.

([43]) Vidjeti Plan razvoja industrije građevinskih materijala (2016.–2020.)
([44]) Vidjeti Plan razvoja industrije građevinskih materijala (2016.–2020.)
([45]) Internetska stranica Taishan Fiberglass Inc.
([46]) Vidjeti Plan razvoja inteligentne proizvodnje (2016.–2020.)

(160) Komisija napominje i da izrazi koji se upotrebljavaju u Planu razvoja inteligentne proizvodnje (2016.–2020.) ukazuju na obvezujuću prirodu tog dokumenta. Konkretno, odjeljkom II. (III.) „Ciljevi razvoja" predviđeno je da se „do 2025. provede strategija ‚Dva koraka' radi promicanja razvoja inteligentne proizvodnje: u okviru prvog koraka, do 2020., temelji razvoja inteligentne proizvodnje i njezini kapaciteti za potporu bit će očito poboljšani, digitalna proizvodnja bit će u osnovi ostvarena u ključnom području tradicionalne proizvodne industrije, a inteligentna transformacija ključne industrije s uvjetima i temeljima ostvarit će očiti napredak; u drugom koraku, do 2025., u osnovi će biti uspostavljen sustav potpore inteligentnoj proizvodnji, a inteligentna transformacija isprva će se ostvariti u ključnoj industriji". Nadalje, u odjeljku V. „Organizacija i provedba" navodi se da su „Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija i Ministarstvo financija odgovorni za organizaciju i provedbu Plana, jačanje vodstva, pažljivo organiziranje, pravodobno rješavanje problema nastalih tijekom postupka provedbe Plana te promicanje provedbe raznih zadaća i mjera" te da „nadležni odjeli za industriju i informacijske tehnologije te financije u različitim regijama brzo oblikuju program provedbe povezan s Planom, provode relevantne politike potpore i pružaju povratne informacije u skladu s dodijeljenim odgovornostima". Stoga je Komisija zaključila da Plan razvoja inteligentne proizvodnje ima jasno definirane ciljeve koji su obvezujući za uključena društva.

(161) Tvrdnje kineske vlade odbačene su u skladu s prethodno navedenim nalazima.

(162) Nadalje, u Katalogu kineskih izvoznih proizvoda visoke tehnologije koji su izdali Ministarstvo znanosti i tehnologije, Ministarstvo vanjske trgovine i Opća carinska uprava navodi se 1900 visokotehnoloških proizvoda u osam kategorija na koje su usmjerene politike povlaštenog izvoza kineske vlade. Jedna je od kategorija „novi materijali", koja uključuje tkanine od staklenih vlakana ([47]). Osim toga, u Katalogu kineskih proizvoda visoke tehnologije koji su izdali Ministarstvo znanosti i tehnologije, Ministarstvo financija i Državna porezna uprava upućuje se na 11 područja među kojima se nalazi „kategorija novih materijala". Nadalje, u skladu sa Zakonom NRK-a o znanstvenom i tehnološkom napretku, visokotehnološka poduzeća osnovana u zonama razvoja visoke tehnologije mogu ostvariti korist od niza povlaštenih politika koje uključuju sljedeće: i. stopa poreza na dobit poduzeća iznosi 15 % umjesto uobičajene stope od 25 %; ii. ako proizvodna vrijednost izvoznih proizvoda dosegne 70 % ukupne vrijednosti za tu godinu, stopa poreza na dobit poduzeća dodatno se smanjuje na 10 %; iii. novoosnovana visokotehnološka poduzeća oslobođena su plaćanja poreza na dobit poduzeća tijekom prve dvije godine od datuma početka proizvodnje; iv. novoosnovana visokotehnološka poduzeća oslobođena su od građevinskog poreza; v. zemljište za istraživanje i razvoj oslobođeno je od poreza za poduzeća za razvoj, proizvodnju i rad novih tehnologija; vi. oprema koju upotrebljavaju visokotehnološka poduzeća za visokotehnološku proizvodnju i razvoj podliježe ubrzanoj amortizaciji; vii. izvozni proizvodi koje proizvode visokotehnološka poduzeća izuzeti su od izvoznih carina osim onih koje je država ograničila ili koji se odnose na određene proizvode itd. ([48])

(163) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da Katalog kineskih proizvoda visoke tehnologije u vezi sa Zakonom NRK-a o znanstvenom i tehnološkom napretku nije specifičan za određene industrije jer se u tim dokumentima utvrđuju objektivni kriteriji prihvatljivosti koji se primjenjuju automatski.

(164) U tom pogledu, kako je već spomenuto u uvodnoj izjavi 162., u Katalogu kineskih izvoznih proizvoda visoke tehnologije navodi se osam kategorija, uključujući „nove materijale". Komisija nadalje napominje da se u Katalogu kineskih proizvoda visoke tehnologije upućuje na 11 područja, među kojima je „6. Novi materijali". S obzirom na to da su oba kataloga ograničena na određen broj područja, ne može se zaključiti da se primjenjuju na sve industrije. Stoga je tvrdnja kineske vlade odbačena.

(165) Treće poglavlje Privremenih odredbi o poticanju prilagodbe industrijske strukture (Odluka br. 40 2005 Državnog vijeća) („Odluka br. 40") upućuje na „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije" koji se sastoji od tri vrste sadržaja: sadržaj poticanih projekata, sadržaj ograničenih projekata i sadržaj ukinutih projekata. U skladu s člankom XVII. Odluke, ako „investicijski projekt pripada poticanom sadržaju, ispituje se i odobrava te evidentira

([47]) Povlaštene politike nacionalnih zona industrijskog razvoja visoke tehnologije, stranice od 12. do 14.
([48]) Povlaštene politike nacionalnih zona industrijskog razvoja visoke tehnologije, stranica 1.

u skladu s relevantnim nacionalnim propisima o ulaganjima; sve financijske institucije pružaju kreditnu potporu u skladu s kreditnim načelima; vlastita oprema uvezena u ukupnom iznosu ulaganja, uz iznimku robe u Sadržaju neizuzete uvezene robe projekata s domaćim ulaganjima (izmijenjen 2000.) koji je izdalo Ministarstvo financija, može se izuzeti od uvoznih carina i poreza na dodanu vrijednost povezanog s uvozom ako ne postoje novi propisi o sadržaju neizuzetih investicijskih projekata. Ostale povlaštene politike o poticanim industrijskim projektima provode se u skladu s relevantnim nacionalnim propisima".

(166) U Katalogu smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena iz 2013.) ([49]) pod „Poticaji za kategoriju I." navodi se

„*XII. Građevinski materijali:*

[…]

6. *Tehnološki razvoj i proizvodnja kadnih peći za bezalkalna staklena vlakna tehnologijom izvlačenja i staklenih vlakana visokih performansi te proizvoda s godišnjim prinosom od 50 000 tona*".

(167) Prema mišljenju kineske vlade, Odluka br. 40 nije specifična za jedno poduzeće ili industriju, kako je propisano člankom 2.1. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama, nego za određene poticane projekte. Nadalje, Odluka br. 40 nije obvezujuća. Kineska vlada tvrdila je da Katalog smjernica za restrukturiranje industrije na koji se Komisija poziva nije relevantan jer se Komisija poziva na verziju ovog kataloga iz 2011. koja je prestala vrijediti. Prema tvrdnjama kineske vlade, u novoj verziji ovog kataloga ne spominju se tkanine od staklenih vlakana.

(168) Prvo, Komisija naglašava da se pozivala na „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena iz 2013.)". Stoga se nije pozivala na verziju iz 2011., već na izmijenjenu verziju iz 2013. Prema saznanjima Komisije posljednja izmjena kataloga odobrena je Dekretom br. 29 Nacionalnog povjerenstva za razvoj i reforme Narodne Republike Kine od 27. kolovoza 2019. i stupila je na snagu 1. siječnja 2020. ([50]) Tim je novim „Katalogom smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2019.)" doista ukinut „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena)". Međutim, ta verzija donesena je i stupila na snagu nakon razdoblja ispitnog postupka. Stoga se tijekom ispitnog postupka primjenjivao „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena iz 2013.)". U svakom slučaju, suprotno izjavama kineske vlade, u verziji „Kataloga smjernica za restrukturiranje industrije" iz 2019. spominju se tkanine od staklenih vlakana u okviru „Odjeljka I. Poticane industrije", kako slijedi:

„*XII. Građevinski materijali*

[…]

6. *[…] Razvoj tehnologije i proizvodnja staklenih vlakana visokih performansi i proizvoda od staklenih vlakana kao što su izmijenjeni i nepravilni poprečni presjeci*".

(169) Drugo, Komisija se ne slaže da Odluka br. 40 nema obvezujući učinak. Naime, u Odluci br. 40 utvrđeni su privremeni propisi kojima se promiče industrijsko restrukturiranje te se u njoj upućuje na „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije" kojim su definirane tri vrste sadržaja: sadržaj poticanih projekata, sadržaj ograničenih projekata i sadržaj ukinutih projekata. Međutim, člankom XVII. Odluke br. 40 na obvezujući se način utvrđuje

([49]) Katalog smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena iz 2013.) (koji je Uredbom br. 9 od 27. ožujka 2011. izdalo Nacionalno povjerenstvo za razvoj i reforme i koji je izmijenjen u skladu s Odlukom Nacionalnog povjerenstva za razvoj i reforme o izmjeni relevantnih odredbi Kataloga smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) koji je Uredbom br. 21. od 16. veljače 2013. izdalo Nacionalno povjerenstvo za razvoj i reforme).

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

postupanje s investicijskim projektima koji pripadaju poticanom sadržaju, npr. „sve financijske institucije pružaju kreditnu potporu u skladu s kreditnim načelima”, „ostale povlaštene politike o poticanim industrijskim projektima provode se u skladu s relevantnim nacionalnim propisima”. Nadalje, u članku XXI. utvrđeno je da se „relevantne povlaštene politike koje se provode u skladu sa Sadržajem industrija, proizvoda i tehnologija čiji razvoj potiče država (izmijenjen 2000.) prilagođavaju kako bi se provodile u skladu s poticanim sadržajem Kataloga smjernica za restrukturiranje industrije”. Stoga Odluka br. 40 u tom pogledu ima obvezujući učinak. U Katalogu smjernica za restrukturiranje industrije pod „Poticaji za kategoriju I.” navodi se određeni broj projekata u okviru određenog broja industrija. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 166., njime su obuhvaćene industrija građevinskih materijala i određeni projekti povezani s industrijom tkanina od staklenih vlakana. Slijedom toga, Odlukom br. 40 u vezi s Katalogom smjernica za restrukturiranje industrije predviđa se poseban tretman određenih projekata unutar određenih poticanih industrija. Stoga, iako se ti dokumenti odnose na određene projekte, njima se najprije utvrđuju određene industrije koje se potiču, a zatim određeni projekti u tim industrijama koji bi mogli imati koristi od povlaštenog postupanja predviđenog Odlukom br. 40. Komisija je stoga odbacila tvrdnje kineske vlade.

(170) Nadalje, tkanine od staklenih vlakana obuhvaćene su Planom razvoja industrije građevinskih materijala za razdoblje 2016.–2020. ([51]) kojim se, među ostalim, predviđa prelazak industrije građevinskih materijala iz velike industrije u snažnu industriju. Njime se predviđaju i optimizacija struktura građevinskog sektora, poboljšanje sigurnosti opskrbe ključnim materijalima, povećanje razine koncentracije u industriji te jačanje međunarodne konkurentnosti. Planom su predviđeni kvantitativni razvojni ciljevi, kontrola vlade nad proizvodnim kapacitetom, podrobni proizvodni ciljevi, zemljopisna distribucija industrija u različitim provincijama NRK-a, sigurnost opskrbe, razvoj specifičnih industrija, kontrola i utjecaj vlade na poduzeća te mjere potpore industriji ([52]). To svjedoči o snažnoj prisutnosti i intervencijama države u industriji staklenih vlakana.

(171) 13. petogodišnji plan za industriju vlakana i kompozitnih materijala ([53]) plan je koji je posebno usmjeren na industriju vlaknastih materijala. Očito je da služi kao smjernica za razvoj tog sektora, a primjerice u odjeljku III.3. utvrđuju se sljedeći ciljevi:

(172) „Aktivno integrirati i modernizirati uzvodnu i nizvodnu razinu industrijskog lanca radi održavanja zdravog i stabilnog razvoja industrije vlakana i kompozitnih materijala: poticati velike talionice stakla s kadnim pećima da sustavno provode strategiju razvoja ‚djeluj globalno’ i provode obrasce za proizvodne kapacitete na svjetskoj razini. Na toj osnovi: – zadržati kontrolu nad stopom rasta obujma domaće proizvodnje staklenih vlakana na relativno niskoj razini; – istodobno smanjivati omjer izvoza domaćih staklenih vlakana i proizvoda; – aktivno prilagođavati strukture proizvoda; – […] aktivno prilagođavati strukture proizvoda i usmjeravati poduzeća pri provođenju diferenciranog razvoja, snažno razvijati dubinsku obradu proizvoda od staklenih vlakana, proširiti veličinu tržišta proizvoda od vlakana i kompozitnih materijala u područjima primjene na srednjoj do visokoj razini i poboljšati kvalitetu i dodanu vrijednost proizvoda. Osigurati godišnju stopu rasta glavnog poslovnog prihoda industrije vlakana i kompozitnih materijala na razini višoj od stope rasta nacionalnog BDP-a za približno 5–6 postotnih bodova, tj. od 2020. ukupan prihod poduzeća iznad utvrđene veličine dostići će 500 milijardi juana, tj. udvostručit će se u odnosu na situaciju krajem 12. petogodišnjeg plana.” ([54])

(173) Nadalje, u odjeljku IV.3.4. tog plana utvrđuje se temelj za vladino upravljanje poduzećima i cijelom industrijom:

(174) „Usmjeravati različite vrste poduzeća da se uključe u diferencirane operacije, uzimajući pritom u obzir njihove pojedinačne prednosti i specifične tržišne segmente. Prije svega je potrebno usmjeriti mala i srednja poduzeća da slijede put rasta koji se sastoji od popunjavanja određenih praznina, postojanja malih poduzeća koja su komplementarna velikima, razmatranja specijalizacija kao puta prema uspjehu. Zahvaljujući diferenciranim operacijama,

([51]) Plan razvoja industrije građevinskih materijala za razdoblje 2016.–2020., Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija, GXBG [2016.] br. 315.
([52]) Izvješće, poglavlje 12.3.1.4., str. 283.–286.
([53]) 13. petogodišnji plan za industriju vlakana i kompozitnih materijala koji su objavili Kinesko udruženje za industriju staklenih vlakana i Kinesko udruženje za kompozitne materijale 2. lipnja 2015.
([54]) Ibid., odjeljak III.3.

izbjegnuto je tržišno natjecanje razmjera među velikim poduzećima, a izbjegava se i tržišno natjecanje među sličnim poduzećima, čime se uklanja tržište jeftinog tržišnog natjecanja. Istodobno, uz specijaliziranu proizvodnju, mala i srednja poduzeća isto tako mogu zaslužiti poštovanje i pozornost velikih poduzeća, uspostaviti blisku suradnju s velikim poduzećima i djelotvorno podupirati i promicati razvoj velikih poduzeća."

(175) Industrijska udruženja blisko su povezana s državom, ponajviše zbog važnosti razvoja aktivnosti KPK-a u tim udruženjima ([55]). Odredbe iz odjeljka IV.3.6. tog istog plana isto tako ukazuju na intervencije države u proizvodnji vlakana, među ostalim i u sektoru tkanina od staklenih vlakana:

„[Udruženje je dužno:]

— pomoći vladi u oblikovanju i provođenju industrijske politike, kako bi se osigurao pravilan razvoj sektora,

— osigurati djelotvornu provedbu sustava ulaska na tržište i upravljanja sektorom staklenih vlakana i istodobno istražiti i uvesti sustav ulaska na tržište i sustav upravljanja koji je primjenjiv na sektor kompozitnih materijala,

— utvrditi i uvesti sustave upravljanja sektorom i ulaskom radi

— djelotvornog ograničavanja udvostručavanja na nižim razinama,

— jačati svijest o samodisciplini poduzeća, ali i o perspektivama tog sektora,

— poticati uklanjanje zastarjelih proizvodnih kapaciteta te preobrazbu i modernizaciju sektora,

— održavati zdravo i pravilno tržišno natjecanje i pravilan razvoj sektora,

— voditi računa o razvojnim potrebama sektora, nastojati utvrditi poticajne politike i mjere, usmjeravati pravilan razvoj sektora,

— aktivno nastojati ostvariti povrat poreza na izvoz za dubinski obrađene proizvode od staklenih vlakana i usmjeravati pravilan razvoj industrije dubinske obrade staklenih vlakana,

— aktivno nastojati ostvariti uvođenje i poboljšanje stopa poreza na uvoz i izvoz za vlakna i kompozitne materijale kako bi se pružili poticaji rastu izvoza proizvoda od kompozitnih materijala s visokom dodanom vrijednošću."

(176) NRK je aktivno promicao industriju tkanina od staklenih vlakana na različitim upravnim razinama, a primjer lokalne inicijative koja obuhvaća jedno od društava u uzorku može se pronaći u 13. petogodišnjem planu za gospodarski i društveni razvoj grada Jiujianga:

„Odjeljak III 2.2. Djelotvorno provesti plan razvoja za strateške industrije i industrije u nastajanju

— Novi materijali:

— […]

— proširiti i podupirati lanac industrije novih materijala, poticati razvoj industrijskih klastera novih materijala,

— osloniti se na zonu gospodarskog razvoja Jiujianga, industrijski park okruga Jiujiang Chihu, industrijski park Yongxiu Xinghuo i bazu za proizvodnju vlakana Lushan te se usredotočiti na razvoj novih materijala od organskog silicija, kompozitnih materijala od staklenih vlakana, novih materijala od biovlakana, novih materijala od metala i novih materijala od grafena,

— […]

([55]) Vidjeti Radni dokument službi Komisije o znatnim poremećajima u gospodarstvu Narodne Republike Kine u svrhu ispitnih postupaka trgovinske zaštite, 20. prosinca 2017., SWD(2017) 483 final/2, str. 33.-34.

— aktivno poticati JUSHI GROUP, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry i druga vodeća poduzeća u pogledu razvoja koji se temelji na inovacijama, aktivnih veza s tržištem, istraživanja i razvoja novih područja primjene staklenih vlakana i kompozitnih novih materijala kako bi se ubrzala preobrazba i modernizacija industrije staklenih vlakana" ([56]).

(177) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da se 13. petogodišnji plan za industriju vlakana i kompozitnih materijala i 13. petogodišnji plan grada Jiujianga odnose samo na opće informacije o vladinoj politici, bez izravne povezanosti s bilo kojim navodnim predmetnim programom subvencioniranja te stoga nisu „dostatni dokazi" o specifičnosti.

(178) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 171. i 172., 13. petogodišnji plan za industriju vlakana i kompozitnih materijala posebno je usmjeren na industriju vlaknastih materijala te se njime daju jasne smjernice za razvoj sektora. Čak i ako je moguće da taj dokument nije izravno povezan s navodnim programima subvencioniranja, kako je tvrdila kineska vlada, njime se upućuje na posebne mjere kojima se potiče industrija vlakana i kompozitnih materijala. Nadalje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 176., 13. petogodišnji plan za gospodarski i društveni razvoj grada Jiujianga posebno je usmjeren na grupu Jushi, koja je jedan od proizvođača izvoznika koji surađuju. Stoga se tim dokumentima dokazuje da su se kineska nadležna tijela posebno usmjerila na određenu industriju koja uključuje industriju tkanina od staklenih vlakana i određena društva u toj industriji. Zbog toga su tvrdnje kineske vlade odbačene.

(179) Uzimajući u obzir prethodno navedeno, industrija tkanina od staklenih vlakana stoga se smatra ključnom/strateškom industrijom čiji razvoj kineska vlada aktivno potiče kao cilj politike.

(180) Nakon konačne objave kineska vlada usprotivila se Komisijinoj ocjeni da je industrija tkanina od staklenih vlakana poticana industrija i prigovorila da navodi Komisije da se industrija tkanina od staklenih vlakana potiče u Kini ne dokazuju da su predmetne mjere specifične u smislu članka 2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

(181) Komisija se nije složila s tvrdnjom kineske vlade. Nalazi iz uvodnih izjava od 140. do 178. pokazuju da je industrija tkanina od staklenih vlakana, kao dio industrije „građevinskih materijala" i „novih materijala", posebno ciljana i poticana raznim političkim i regulatornim alatima i navedena u katalozima poticanih industrija. Činjenica da se tim dokumentima predviđaju posebne mjere u pogledu određenih industrija, uključujući industriju tkanina od staklenih vlakana, dovoljna je kako bi se dokazalo da su one specifične u smislu članka 2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

3.2. **Djelomična nesuradnja i upotreba raspoloživih podataka**

3.2.1. *Primjena odredbi iz članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na davanje povlaštenih zajmova i osiguranje zajmova za financiranje izvoza*

(182) Zbog praktičnih administrativnih razloga Komisija je od kineske vlade zatražila da proslijedi posebne upitnike dvama konkretnim bankama u državnom vlasništvu koje su navedene u pritužbi, društvu Sinosure i svim ostalim financijskim institucijama koje su davale zajmove ili zajmove za financiranje izvoza društvima u uzorku.

3.2.1.1. Davanje povlaštenih zajmova

(183) Kineska vlada zaista je proslijedila posebne upitnike bankama. Petnaest podružnica banaka potvrdilo je svoje nepodmirene zajmove društvima u uzorku tijekom RIP-a, ali nisu dostavile odgovor na upitnik kao takav. Samo su interna banka jednog od proizvođača izvoznika (CNBM Finance) i jedna banka u državnom vlasništvu (Kineska izvozno-uvozna banka) zapravo odgovorile na pitanja u upitniku. Nadalje, CDB nije odgovorio na upitnik, ali bio je dostupan za pitanja tijekom posjeta radi provjere.

(184) Prema vlastitim navodima kineska vlada nije imala ovlast da zahtijeva informacije od banaka u državnom vlasništvu koje nisu odgovorile na upitnik jer one posluju neovisno o kineskoj vladi.

([56]) 13. petogodišnji plan za gospodarski i društveni razvoj grada Jiujianga.

(185) Komisija se nije složila s tim stajalištem. Prvo, prema shvaćanju Komisije, informacije koje je zatražila od subjekata u državnom vlasništvu (bili oni društva ili javne/financijske institucije) dostupne su kineskoj vladi za sve subjekte u kojima je kineska vlada glavni ili veliki dioničar. Naime, prema Zakonu Narodne Republike Kine o državnoj imovini u poduzećima ([57]), agencije za nadzor državne imovine i upravljanje njome koje su osnovali Povjerenstvo Državnog vijeća za nadzor državne imovine i upravljanje njome te lokalne narodne vlade izvršavaju u ime vlade dužnosti i odgovornosti davatelja kapitala u poduzećima s državnim ulaganjima. Stoga te agencije imaju pravo primati povrate na imovinu, sudjelovati u donošenju glavnih odluka i odabirati rukovoditelje poduzeća s državnim ulaganjima. Nadalje, prema članku 17. prethodno navedenog Zakona o državnoj imovini, poduzeća s državnim ulaganjima dužna su prihvatiti upravljanje i nadzor koji provode vlade i odgovarajući vladini odjeli i agencije, prihvatiti javni nadzor i odgovarati davateljima kapitala.

(186) Osim toga, kineska vlada ima i potrebne ovlasti za interakciju s financijskim institucijama čak i ako one nisu u državnom vlasništvu, s obzirom na to da je za sve njih nadležno kinesko bankarsko regulatorno tijelo. Na primjer, u skladu s člancima 33. i 36. Zakona o nadzoru banaka ([58]) Kinesko regulatorno tijelo za bankarstvo i osiguranje (CBIRC) ovlašteno je zahtijevati od svih financijskih institucija osnovanih u NRK-u da mu dostave informacije, kao što su financijski izvještaji, statistička izvješća i informacije o poslovnim operacijama i upravljanju. CBIRC može financijskim institucijama narediti i da javnosti otkriju određene informacije.

(187) Nadalje, iako je jedina banka u državnom vlasništvu koja surađuje dostavila neka opća objašnjenja o funkcioniranju svojih sustava odobravanja zajmova i upravljanja rizicima, nije dostavila konkretne informacije o zajmovima odobrenima društvima u uzorku. Tvrdila je da je obvezuju zakonski i regulatorni zahtjevi i ugovorne klauzule o povjerljivosti informacija povezanih s društvima u uzorku.

(188) Stoga je Komisija od grupa proizvođača izvoznika u uzorku zatražila da odobre pristup informacijama o pojedinim društvima koje posjeduju sve banke, u državnom ili privatnom vlasništvu, od kojih su dobile zajmove. Iako su društva u uzorku pristala na davanje pristupa podacima banaka koji se odnose na njih, banka koja surađuje odbila je dostaviti potrebne detaljne informacije.

(189) Na kraju je Komisija primila jedino informacije o korporativnoj strukturi i vlasništvu od banke u državnom vlasništvu koja surađuje, no ne i od ostalih financijskih institucija koje su dale zajmove društvima u uzorku. Štoviše, nijedna financijska institucija nije dostavila nikakve konkretne informacije o procjeni rizika za zajmove koji su odobreni grupama proizvođača izvoznika u uzorku.

(190) Budući da nije imala nikakve informacije o većini banaka u državnom vlasništvu koje su dale zajmove društvima u uzorku niti ikakve informacije za pojedina društva o zajmovima koje su dobila od banaka koje surađuju, Komisija je smatrala da nije primila bitne informacije relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(191) Stoga je Komisija obavijestila kinesku vladu da će možda morati upotrijebiti raspoložive podatke na temelju članka 28. stavka 1. osnovne uredbe pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja putem davanja povlaštenih zajmova.

(192) U odgovoru na Komisijin dopis kineska vlada protivila se primjeni članka 28. stavka 1. osnovne uredbe. Općenito, tvrdila je da konkretne zatražene informacije uopće nisu bile potrebne jer se postupak temeljio na pritužbi koja nije ispunila dostatne zahtjeve u pogledu dokaza iz Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama i osnovne uredbe. Komisija je smatrala da je dostatnost dokaza iz pritužbe već razmotrena u prethodnom odjeljku 1.1.1. te je ostala pri svojem zaključku da je u pritužbi podneseno dovoljno dokaza koji upućuju na postojanje navodnog subvencioniranja od strane kineske vlade.

([57]) Zakon Narodne Republike Kine o državnoj imovini u poduzećima, Dekret br. 5 Predsjednika Narodne Republike Kine, 28. listopada 2008., članci 11. i 12.

([58]) Zakon Narodne Republike Kine o uređenju i nadzoru bankarske industrije, uredba br. 58 Predsjednika Narodne Republike Kine, 31. listopada 2006.

(193) Kineska je vlada isto tako detaljnije prigovorila na primjenu članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u pogledu davanja povlaštenih zajmova. Kineska vlada ponovno je istaknula da nema nikakve ovlasti nad bankama. Kineska vlada smatrala je i da je surađivala najbolje što je mogla, da joj je Komisija nametnula nepotrebno dodatno opterećenje i da informacije koje nedostaju nisu bile „potrebne" u smislu članka 28. osnovne uredbe jer su već bile raspoložive u odgovorima na upitnike. Kineska vlada ponovila je te tvrdnje nakon konačne objave.

(194) Komisija je potvrdila svoje stajalište da kineska vlada ima ovlast tražiti informacije od banaka zbog razloga objašnjenih u prethodnim uvodnim izjavama 185. i 186. Uvažila je da je kineska vlada proslijedila relevantne upitnike bankama i da je primila smislen odgovor od jedne banke u državnom vlasništvu. Komisija je upotrijebila tako dostavljene informacije i dopunila ih raspoloživim podacima samo za one dijelove koji su nedostajali.

(195) Informacije koje nedostaju uglavnom se odnose na dva aspekta. Prvo, to su informacije o vlasničkoj i upravljačkoj strukturi banaka koje ne surađuju, a koje su Komisiji bile potrebne kako bi utvrdila jesu li te banke javna tijela. Drugo, to su informacije banke koja surađuje povezane s društvima, na primjer o unutarnjem postupku odobravanja zajmova u banci i procjeni kreditne sposobnosti u banci u slučaju zajmova danih društvima u uzorku, a one su bile potrebne u smislu članka 28. osnovne uredbe kako bi se utvrdilo jesu li društvima u uzorku zajmovi dani po povlaštenim stopama. Nadalje, te unutarnje dokumente mogu dostaviti isključivo banke, stoga se predmetne informacije nisu mogle dobiti u odgovorima društava u uzorku na upitnik.

(196) Kineska vlada tvrdila je i da se informacije o pojedinom društvu nisu mogle dostaviti iz regulatornih razloga. Čak i da je Komisija imala općenitu pisanu suglasnost društava u uzorku koja se odriču svojih prava na povjerljivost, kineska vlada tvrdila je da bi se od relevantnih banaka ili financijskih institucija zahtijevalo da od stranaka zatraže izričito dopuštenje u pogledu svake pojedine kreditne transakcije i da bi ta dopuštenja morale provjeriti relevantne financijske institucije.

(197) Međutim, Komisija je napomenula da je za kreditne transakcije svake pojedine banke zatraženo odobrenje od svakog društva zasebno. Komisija je smatrala da bi takva posebna suglasnost trebala sama po sebi biti dovoljna za odobravanje pristupa evidenciji koja se odnosi na društva u uzorku. Osim toga, neke su banke doista dostavile pregled svojih nepodmirenih zajmova pruženih društvima, čime su pokazale da nisu bile ograničene u pružanju informacija o određenim transakcijama. Međutim, nijedna od tih banaka nije dostavila informacije koje se odnose na vlastitu internu procjenu objavljenih transakcija.

(198) Naposljetku, Komisija je smatrala da kineskoj vladi nije nametnula nepotrebno opterećenje. Ona je od samog početka ograničila svoj ispitni postupak na one financijske institucije koje su dale zajmove društvima u uzorku. Osim toga, Komisija nije od kineske vlade tražila da utvrdi koje će to financijske institucije biti jer je popis s nazivima i adresama banaka zajedno sa zahtjevom za prosljeđivanje upitnika dostavljen kineskoj vladi na samom početku ispitnog postupka, u lipnju 2019. Stoga je kineska vlada imala dovoljno vremena da ispuni zahtjev Komisije. Komisija je smatrala da je učinila najviše što je mogla kako bi olakšala izvršavanje zadataka koje je zatražila od kineske vlade.

(199) Stoga je Komisija smatrala da se morala djelomično osloniti na raspoložive podatke pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja omogućenog davanjem povlaštenih zajmova.

3.2.1.2. Osiguranje zajmova za financiranje izvoza

(200) Društvo Sinosure djelomično je odgovorilo na posebni upitnik o osiguranju zajmova za financiranje izvoza koje je pružilo društvima u uzorku. Konkretno, društvo Sinosure nije dostavilo ni konkretne informacije o osiguranju zajmova za financiranje izvoza koje je pruženo industriji tkanina od staklenih vlakana, razini premija tog osiguranja ni detaljne brojčane podatke koji se odnose na profitabilnost njegova poslovanja u području osiguranja zajmova za financiranje izvoza.

(201) Nadalje, društvo Sinosure nije dostavilo zatraženu prateću dokumentaciju o svojem korporativnom upravljanju, primjerice svoj statut, pri čemu se pozivalo na to da se radi o povjerljivim informacijama.

(202) Komisija je smatrala da bez tih informacija nije primila bitne informacije relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(203) Prema shvaćanju Komisije informacije koje je zatražila od subjekata u državnom vlasništvu (bili oni društva ili javne/financijske institucije) dostupne su kineskoj vladi za sve subjekte u kojima je kineska vlada glavni ili veliki dioničar. To je slučaj i s društvom Sinosure, koje je subjekt u potpunom državnom vlasništvu. Stoga je Komisija obavijestila kinesku vladu da će možda morati upotrijebiti raspoložive podatke na temelju članka 28. stavka 1. osnovne uredbe pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja putem osiguranja zajmova za financiranje izvoza.

(204) U odgovoru na dopis Komisije kineska vlada prigovorila je na primjenu članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u pogledu osiguranja zajmova za financiranje izvoza i istaknula da je društvo Sinosure odgovorilo na upitnik i na pitanja Komisije tijekom provjere na licu mjesta.

(205) Društvo Sinosure doista je odgovorilo na upitnik, a njegovi predstavnici bili su prisutni tijekom provjere u prostorima kineske vlade. Međutim, kako je prethodno navedeno u uvodnim izjavama 200. i 201., dostavljene informacije bile su nepotpune. Na primjer, društvo Sinosure dostavilo je općenite podatke o svojoj profitabilnosti, ali ne i o profitabilnosti svojeg poslovanja u području kratkoročnog osiguranja zajmova za financiranje izvoza. Dostavljene informacije zato nisu omogućile Komisiji da donese zaključke o ključnim dijelovima ispitnog postupka u pogledu osiguranja zajmova za financiranje izvoza, odnosno je li društvo Sinosure javno tijelo i jesu li premije naplaćene društvima u uzorku bile u skladu s tržištem.

(206) Komisija je stoga zaključila da se u svojim nalazima o osiguranju zajmova za financiranje izvoza djelomično morala osloniti na raspoložive podatke.

3.2.2. *Primjena odredbi članka 28. stavka 1. osnovne uredbe na grupu China National Building Materials*

(207) U skladu s upitnikom o subvencijama poslanim proizvođačima izvoznicima, holding društva moraju odgovoriti na odjeljke A i E upitnika. Međutim, China National Building Materials Co. Ltd. („CNBM"), krajnji vlasnik proizvođačâ izvoznika Jushi, Hengshi i Taishan, nije dostavio takav odgovor.

(208) CNBM je smatrao da nije uključen u poslovanje s tkaninama od staklenih vlakana i da nije imao nikakve izravne transakcije s proizvođačima izvoznicima. Međutim, Komisija je utvrdila da je došlo do znatnih povećanja kapitala koje je financirao CNBM u pogledu jednog od proizvođača izvoznika. Nadalje, Komisija je pronašla dokaze da su bespovratna sredstva dodijeljena nekim subjektima u grupi prenesena preko bankovnih računa CNBM-a i da su neka bespovratna sredstva raspodijeljena među različitim subjektima u grupi preko računa kapitalnih rezervi.

(209) Komisija smatra da je bez odgovora na upitnik matičnog društva CNBM nemoguće utvrditi puni opseg subvencija koje je primila grupa CNBM. U tim okolnostima Komisija je smatrala da nije primila bitne informacije relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(210) Stoga je Komisija obavijestila grupu CNBM da će možda morati upotrijebiti raspoložive podatke na temelju članka 28. stavka 1. osnovne uredbe pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja CNBM-a, matičnog društva grupe CNBM.

(211) U odgovoru na dopis Komisije društvo Jushi protivilo se primjeni članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u pogledu CNBM-a. Jushi je ponovio da CNBM ima ulogu ulagača vlasničkog kapitala, a ne ulogu stvarnog nadzornika društva China Jushi, da nije bio uključen u poslovanje s tkaninama od staklenih vlakana i da nije imao nikakve izravne transakcije s proizvođačima izvoznicima. Nadalje, iako je CNBM najveći dioničar društva China Jushi, njegov vlasnički udio čini samo 26,97 %.

(212) S obzirom na povećanja kapitala, Jushi je izjavio da se vlasnički udio CNBM-a u društvu China Jushi smanjio sa 60,25 % u 1998. na 26,97 % na kraju RIP-a. U posljednje tri godine upisani kapital društva China Jushi povećan je samo vlastitim kapitalnim rezervama, tako da je vlasnički udio CNBM-a ostao stabilan na 26,97 %.

(213) Prvo, Komisija je u svim okolnostima smatrala da holding društva trebaju dostaviti odgovor na upitnik kako bi se utvrdilo jesu li na razini matičnog društva dodijeljene subvencije koje se mogu odnositi na proizvođača izvoznika. Bez odgovora na upitnik nemoguće je utvrditi puni opseg subvencija koje se odnose na proizvođače izvoznike.

(214) Drugo, u pogledu tvrdnji koje se odnose na stvarnu kontrolu CNBM-a nad društvom Jushi, Komisija je uputila na obrazloženje iz prethodnih uvodnih izjava od 93. do 96. o odnosu između društava Jushi i Taishan. Na temelju toga, te su tvrdnje odbačene.

(215) Treće, kada je riječ o povećanju kapitala, iako je točno da se vlasnički udio CNBM-a u relativnom smislu s vremenom smanjio, on se zapravo povećao u apsolutnom smislu u razdoblju od 2010. do 2018.

(216) Konačno, pitanja navedena u prethodnoj uvodnoj izjavi 208. ne odnose se samo na društva Jushi i Hengshi, nego i na Taishan. Kao rezultat toga, čak i da Komisija prihvati primjedbe društva Jushi, to ne bi promijenilo njezine nalaze za grupu CNBM kao takvu.

(217) Komisija je stoga zaključila da se djelomično mora osloniti na raspoložive podatke u svojim nalazima o CNBM-u, matičnom društvu grupe CNBM.

3.2.3. *Primjena odredbi članka 28. stavka 1. osnovne uredbe na jednog proizvođača izvoznika u odnosu na povlašteno financiranje*

(218) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. nije na vrijeme dostavio potpune informacije o sredstvima koja su određeni dioničari društva primili putem drugih vlasničkih instrumenata.

(219) Unatoč opetovanim zahtjevima Komisije, tijekom i nakon provjere na licu mjesta to društvo nije dostavilo zatražene informacije. Stoga je Komisija obavijestila predmetno društvo da će razmotriti da nalaze djelomično temelji na raspoloživim podacima u skladu s člankom 28. stavkom 1. osnovne uredbe (odnosno u pogledu informacija povezanih s drugim vlasničkim instrumentima). U odgovoru Komisiji društvo je navelo da zbog službenog zatvaranja u Kini tijekom posljednjeg tjedna siječnja i prvog tjedna veljače nije moglo odgovoriti na Komisijin zahtjev za informacije u zadanom roku.

(220) Budući da u ovoj fazi nije bilo dodatnih dokaza o sredstvima primljenim putem drugih vlasničkih instrumenata navedenih u uvodnoj izjavi 218., Komisija se u svojim nalazima o tim sredstvima koja su određeni dioničari društva primili putem drugih vlasničkih instrumenata i dalje djelomično oslanjala na raspoložive podatke kako je navedeno u odjeljku 3.4.3.4. u nastavku.

3.3. **Subvencije i programi subvencioniranja u okviru ovog ispitnog postupka**

(221) Na temelju informacija sadržanih u pritužbi, Obavijesti o pokretanju postupka i odgovora na upitnike Komisije ispitano je navodno subvencioniranje putem sljedećih subvencija kineske vlade:

i. povlašteno financiranje (npr. zajmovi na temelju politika, kreditne linije, bankovni akcepti mjenice, financiranje izvoza);

ii. povlašteno osiguranje zajmova za financiranje izvoza;

iii. roba i usluge koje vlada osigurava uz manju naknadu od primjerene:

— zemljište i prava korištenja zemljišta koje vlada osigurava uz manju naknadu od primjerene,

— sirovine koje vlada osigurava uz manju naknadu od primjerene;

iv. odricanje od prihoda pružanjem ovlasti po sniženim stopama i programi izuzeća od poreza i smanjenja poreza:

— opskrba električnom energijom po sniženoj stopi,

— smanjenje poreza na dobit poduzeća za poduzeća za visoke i nove tehnologije,

— prijeboj poreza na dobit poduzeća za istraživanje i razvoj,

— izuzeće od dividende među kvalificiranim rezidentnim poduzećima,

— oslobođenje od plaćanja poreza na nekretnine i poreza na korištenje zemljišta ili odricanje od tih poreza,

— ubrzana amortizacija opreme koju upotrebljavaju visokotehnološka poduzeća;

v. programi bespovratnih sredstava:

— bespovratna sredstva povezana s tehnološkom modernizacijom ili transformacijom, kao što su npr. promicanje zadaća istraživanja i razvoja u okviru planova potpore znanosti i tehnologiji, promicanje prilagodbe, oživljavanja i tehnološke obnove ključnih industrija, industrijska transformacija i modernizacija iz fondova *Made in China 2025*, bespovratna sredstva povezana s inteligentnom proizvodnjom,

— bespovratna sredstva za zaštitu okoliša kao što su npr. posebni fond za tehnološku reformu kojom se štedi energija, fond za čistu tehnologiju proizvodnje, poticaji za zaštitu okoliša i očuvanje resursa,

— bespovratna sredstva za korporativni razvoj,

— programi poznatih robnih marki,

— *ad hoc* subvencije lokalnih/pokrajinskih tijela.

3.4. **Povlašteno financiranje**

3.4.1. *Financijske institucije koje pružaju povlašteno financiranje*

(222) Prema informacijama koje su dostavile dvije grupe proizvođača izvoznika u uzorku, 36 financijskih institucija sa sjedištem u NRK-u pružilo im je financiranje. Od tih 36 financijskih institucija njih 29 bile su banke u državnom vlasništvu ([59]). Preostale financijske institucije bile su u privatnom vlasništvu (četiri institucije) ili Komisija nije mogla utvrditi jesu li u državnom ili privatnom vlasništvu (tri institucije). Međutim, samo je jedna banka u državnom vlasništvu ispunila posebni upitnik unatoč zahtjevu kineskoj vladi kojim su obuhvaćene sve financijske institucije koje su davale zajmove društvima u uzorku.

(223) EXIM daje zajmove uvjetovane izvozom po povlaštenim stopama kineskim društvima koja se bave proizvodnjom proizvoda novih i visokih tehnologija, proizvoda s autohtonim intelektualnim pravima, vlastitih robnih marki, proizvoda visoke dodane vrijednosti i softverskih proizvoda koji su registrirani pri tijelima za industriju i trgovinu ([60]). Prema informacijama koje su dostupne Komisiji, kineski proizvođači tkanina od staklenih vlakana ispunjavaju uvjete za zajmove za izvoz za proizvode novih i visokih tehnologija i/ili vlastite robne marke s obzirom na to da je nekoliko proizvođača priznato kao „nacionalna visokotehnološka poduzeća" ili im je dodijeljen status poznate robne marke, najbolje robne marke itd.

(224) Nadalje, EXIM pomaže izvoznicima i putem izvoznih kredita za kupce. Izvozni krediti za kupce odobravaju se stranim poduzećima za financiranje njihova uvoza kineskih proizvoda, tehnologija i usluga ([61]).

3.4.1.1. Banke u državnom vlasništvu koje djeluju kao javna tijela

(225) Komisija je ispitala jesu li banke u državnom vlasništvu djelovale kao javna tijela u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe. U tom pogledu za utvrđivanje je li poduzeće u državnom vlasništvu javno tijelo primjenjiv je sljedeći test ([62]): „Važno je je li subjektu povjerena ovlast za izvršavanje javnih funkcija, a ne kako se to postiže. Postoje brojni različiti načini na koje bi vlada u užem smislu mogla subjektima dati ovlast. U skladu s tim, različite vrste dokaza mogu biti relevantne kako bi se pokazalo da je ta ovlast dodijeljena konkretnom subjektu. Dokaz da subjekt, *de facto*, izvršava javne funkcije može služiti kao dokaz da posjeduje ili da su mu povjerene javne ovlasti, posebno ako se tim dokazom upućuje na stalnu i sustavnu praksu. Smatramo da iz toga

([59]) Vidjeti odjeljak 3.4.1.2. za banke u državnom vlasništvu koje surađuju i odjeljak 3.4.1.4. za nazive banaka u državnom vlasništvu koje ne surađuju i podatke o njima.
([60]) Godišnje izvješće Kineske izvozno-uvozne banke za 2017., str. 5.
([61]) Kineska izvozno-uvozna banka, stranica 33.
([62]) WT/DS379/AB/R (Sjedinjene Američke Države – antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine), Izvješće Žalbenog tijela od 11. ožujka 2011., Nagodba br. 379, točka 318. Vidjeti i WT/DS436/AB/R (SAD – ugljični čelik (Indija)), Izvješće Žalbenog tijela od 8. prosinca 2014., točke 4.9.–4.10., 4.17.–4.20. i WT/DS437/AB/R (Sjedinjene Američke Države – kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine), Izvješće Žalbenog tijela od 18. prosinca 2014., točka 4.92.

proizlazi da dokaz da vlada provodi znatnu kontrolu nad subjektom i njegovim postupanjem može, u određenim okolnostima, poslužiti kao dokaz da odgovarajući subjekt ima javne ovlasti i te ovlasti izvršava pri obnašanju javnih funkcija. Međutim, naglašavamo da, osim izričite delegacije ovlasti u okviru pravnog instrumenta, postojanje samo službenih veza između subjekta i vlade u užem smislu vjerojatno nije dovoljno za utvrđivanje nužnog posjedovanja javnih ovlasti. Stoga se, na primjer, samom činjenicom da je vlada većinski dioničar subjekta ne dokazuje da vlada izvršava znatnu kontrolu nad postupanjem tog subjekta, a još manje da mu je vlada dodijelila javne ovlasti. Međutim, u nekim slučajevima, kad dokazi upućuju na to da su formalni pokazatelji vladine kontrole višestruki te pritom postoje dokazi da se takva kontrola provodila u znatnoj mjeri, tada se na temelju tih dokaza može zaključiti da predmetni subjekt izvršava javne ovlasti."

(226) Komisija je zatražila informacije o državnom vlasništvu te formalne pokazatelje vladine kontrole u bankama u državnom vlasništvu. Analizirala je i je li se kontrola provodila u znatnoj mjeri. Komisija se, za te potrebe, morala djelomično oslanjati na raspoložive podatke zbog odbijanja kineske vlade i banaka u državnom vlasništvu da dostave dokaze o procesu donošenja odluka koji je doveo do davanja povlaštenih zajmova.

(227) Kako bi se provela ta analiza, Komisija je najprije ispitala informacije banaka u državnom vlasništvu koje su odgovorile na posebni upitnik i dopustile provjeru.

3.4.1.2. Banke u državnom vlasništvu koje surađuju

(228) Samo jedna banka u državnom vlasništvu, EXIM, dostavila je odgovore na upitnik, koji su provjereni na terenu.

(a) Vlasništvo i formalni pokazatelji kontrole kineske vlade

(229) Na temelju informacija koje je primila u odgovorima na upitnike i tijekom posjeta radi provjere Komisija je utvrdila da je kineska vlada izravno ili neizravno posjedovala više od 50 % dionica u toj financijskoj instituciji.

(230) U pogledu formalnih pokazatelja vladine kontrole nad bankom u državnom vlasništvu koja surađuje Komisija ju je označila „ključnom financijskom institucijom u državnom vlasništvu". Konkretnije, u obavijesti „Privremeni pravilnik o nadzornim odborima u ključnim financijskim institucijama u državnom vlasništvu" navodi se sljedeće: „Ključne financijske institucije u državnom vlasništvu navedene u ovom Pravilniku odnose se na banke za provedbu državne politike u državnom vlasništvu, poslovne banke, društva za upravljanje financijskom imovinom, društva za vrijednosne papire, osiguravajuća društva itd. (dalje u tekstu financijske institucije u državnom vlasništvu) kojima Državno vijeće određuje nadzorni odbor".

(231) Nadzorni odbor ključnih financijskih institucija u državnom vlasništvu imenuje se u skladu s „Privremenim pravilnikom o nadzornim odborima u ključnim financijskim institucijama u državnom vlasništvu" (Dekret Državnog vijeća br. 282). Na temelju članaka 3. i 5. tog Privremenog pravilnika Komisija je utvrdila da Državno vijeće određuje članove nadzornog odbora i da mu oni odgovaraju, čime se pokazuje da država ima institucionalnu kontrolu nad poslovnim aktivnostima banke u državnom vlasništvu koja surađuje. Osim tih općenito primjenjivih pokazatelja Komisija je utvrdila sljedeće u pogledu EXIM-a:

(232) EXIM je osnovan i djeluje u skladu s „Obavješću o osnivanju Kineske izvozno-uvozne banke" koju je izdalo Državno vijeće te Statutom EXIM-a. Prema Statutu EXIM-a država izravno imenuje njegovu upravu. Državno vijeće imenuje nadzorni odbor u skladu s „Privremenim pravilnikom o nadzornim odborima u ključnim financijskim institucijama u državnom vlasništvu" i drugim zakonima i propisima te mu je nadzorni odbor odgovoran.

(233) U Statutu se navodi i da partijski odbor EXIM-a ima vodeću i političku ključnu ulogu radi osiguravanja da EXIM provodi politike i glavne inicijative Partije i države. Vodstvo Partije uključeno je u sve aspekte korporativnog upravljanja.

(234) U Statutu se nadalje navodi da je EXIM usmjeren na potporu razvoju vanjske trgovine i gospodarske suradnje, prekograničnih ulaganja, inicijative „Jedan pojas, jedan put”, suradnje u međunarodnom svojstvu i proizvodnji opreme. Njegov opseg poslovanja uključuje kratkoročne, srednjoročne i dugoročne zajmove kako su oni odobreni i u skladu s državnim politikama vanjske trgovine i ulaganja u inozemstvu, kao što su zajmovi za financiranje izvoza, zajmovi za financiranje uvoza, zajmovi za inozemne inženjerske usluge, zajmovi za prekomorska ulaganja, zajmovi kineske vlade za inozemnu pomoć i izvozni zajmovi za kupce.

(235) Komisija je utvrdila i da su financijske institucije u državnom vlasništvu promijenile svoje statute 2017. kako bi povećale ulogu Komunističke partije Kine („KPK”) na najvišoj razini donošenja odluka u bankama.

(236) U tim se novim statutima propisuje sljedeće:

— funkciju predsjednika upravnog odbora obnaša tajnik Partijskog odbora;

— KPK osigurava da banka provodi politike i smjernice KPK-a i države te nadzire tu provedbu i ima ulogu vodstva i nadzora nad imenovanjem osoblja (uključujući više rukovodstvo); i

— upravni odbor uzima u obzir mišljenja Partijskog odbora u pogledu svake velike odluke koju treba donijeti.

(237) Ti dokazi pokazuju da je vlada provodila znatnu kontrolu nad postupanjem te institucije.

(238) Komisija je zatim tražila informacije o tome je li kineska vlada provodila znatnu kontrolu nad postupanjem banke u državnom vlasništvu koja surađuje u pogledu njezinih politika davanja zajmova i procjene rizika kada je dala zajmove industriji tkanina od staklenih vlakana. U tom su pogledu u obzir uzeti sljedeći regulatorni dokumenti:

— članak 34. Zakona NRK-a o poslovnim bankama („Zakon o bankama”);

— članak 15. Općih pravila o zajmovima (koje provodi Narodna banka Kine);

— Odluka br. 40;

— Provedbene mjere CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja za poslovne banke s kineskim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2017.] br. 1);

— Provedbene mjere CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja koja se odnose na banke sa stranim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2015.] br. 4);

— Administrativne mjere za kvalifikacije direktora i viših službenika financijskih institucija u bankarskom sektoru (CBIRC [2013.] br. 3).

(239) Pregledom tih regulatornih dokumenata Komisija je utvrdila da financijske institucije u NRK-u posluju u općem pravnom okruženju u kojem ih se usmjerava da se pri donošenju financijskih odluka usklade s ciljevima industrijske politike kineske vlade zbog sljedećih razloga.

(240) Kad je riječ o EXIM-u, njegova je zadaća u području javne politike utvrđena u obavijesti o osnivanju EXIM-a te u njegovu statutu.

(241) Općenito, člankom 34. Zakona o bankama, koji se primjenjuje na sve financijske institucije koje posluju u Kini, utvrđuje se da „poslovne banke odobravaju zajmove u skladu s potrebama nacionalnoga gospodarskog i društvenog razvoja te industrijskim politikama države”. Iako se u članku 4. Zakona o bankama navodi da „poslovne banke, u skladu sa zakonom, posluju bez uplitanja bilo kojeg subjekta ili osobe te neovisno preuzimaju građanskopravnu odgovornost i odgovaraju svojom cijelom imovinom pravne osobe”, u ispitnom postupku pokazalo se da se članak 4. Zakona o bankama primjenjuje u skladu s člankom 34. Zakona o bankama, tj. kada država utvrdi javnu politiku, banke je provode i slijede državne upute.

(242) Usto, člankom 15. Općih pravila o zajmovima predviđa se sljedeće: „U skladu s državnom politikom relevantni odjeli mogu subvencionirati kamate na zajmove radi promicanja rasta određenih industrija i gospodarskog razvoja u određenim područjima."

(243) Slično tome Odlukom br. 40 sve se financijske institucije upućuju da kreditnu potporu posebno pruže „poticanim" projektima. Kako je već objašnjeno u odjeljku 3.1. i detaljnije u uvodnoj izjavi 166., projekti industrije tkanina od staklenih vlakana svrstani su u kategoriju „poticanih" projekata. Odlukom br. 40 stoga se potvrđuje prethodni nalaz u pogledu Zakona o bankama da banke izvršavaju javne ovlasti u obliku aktivnosti povezanih s povlaštenim zajmovima. Komisija je utvrdila i da CBIRC ima dalekosežne ovlasti u pogledu odobravanja svih aspekata upravljanja svim financijskim institucijama osnovanima u NRK-u (uključujući financijske institucije u privatnom vlasništvu i u stranom vlasništvu), kao što su ([63]):

— odobravanje imenovanja svih rukovoditelja financijskih institucija, na razini sjedišta i na razini lokalnih podružnica. Odobrenje CBIRC-a zahtijeva se za zapošljavanje na svim razinama rukovodstva, od najviših rukovodećih položaja sve do rukovoditelja podružnica, a to uključuje čak i rukovoditelje koji se imenuju u prekomorskim podružnicama te rukovoditelje odgovorne za funkcije podrške (npr. rukovoditelji za informacijske tehnologije); i

— vrlo dugačak popis administrativnih odobrenja, uključujući odobrenja za otvaranje podružnica, za pokretanje novih poslovnih linija ili prodaju novih proizvoda, za izmjenu statuta banke, za prodaju više od 5 % dionica banke, za povećanje kapitala, za promjene sjedišta, za promjene oblika organizacije itd.

(244) Zakon o bankama pravno je obvezujući. Obvezujuća priroda petogodišnjih planova i Odluke br. 40 utvrđena je prethodno u odjeljku 3.1. Obvezujuća priroda regulatornih dokumenata CBIRC-a proizlazi iz njegovih ovlaštenja kao bankarskog regulatornog tijela. Obvezujuća priroda ostalih dokumenata pokazuje se u klauzulama o nadzoru i evaluaciji koje se u njima nalaze.

(245) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da nijedan od regulatornih dokumenata na koje se Komisija oslanjala nije bio dostatan dokaz da je kineska vlada zapravo provodila znatnu kontrolu nad EXIM-om. Konkretnije, kineska je vlada tvrdila da članak 34. kineskog Zakona o poslovnom bankarstvu nije ništa više od opće izjave bez ikakvih praktičnih posljedica. Kineska vlada dodala je da se članak 34. ne bi trebao tumačiti sam za sebe, nego u vezi s člancima 4., 5. i 41. Zakona o bankama koji se odnose na autonomiju banke i izostanak uplitanja subjekata, pojedinaca ili vlada. Kineska vlada zatražila je i da se zanemari članak 15. Općih pravila o zajmovima s obzirom na to da nije obvezujući. Konačno, kineska vlada navela je da Odluka br. 40 Državnog vijeća nije bila obvezujuća te je uputila na članak 17. te odluke prema kojem se od svih financijskih institucija zahtijeva da odluke o davanju zajmova donose na temelju tržišnih načela.

(246) Komisija je prvo podsjetila da je, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi, smatrala da su Zakon o bankama i Odluka br. 40 obvezujući. Nadalje, nalazi ovog ispitnog postupka (i nalazi Komisije u prijašnjim ispitnim postupcima o istom programu subvencioniranja ([64])) ne potkrjepljuju tvrdnju da banke ne uzimaju u obzir vladine politike i planove. Umjesto toga, u ispitnom se postupku pokazalo da se članak 15. Općih pravila o zajmovima zapravo primjenjivao u praksi te da su se članci 4., 5. i 41. Zakona o bankama primjenjivali u skladu s člankom 34. Zakona o bankama, tj. kada država utvrdi javnu politiku, banke je provode i slijede državne upute. Nalazi ovog ispitnog postupka ne potkrepljuju tvrdnju da banke ne uzimaju u obzir vladine politike i planove pri odlučivanju o davanju zajmova. Na primjer, Komisija je utvrdila da proizvođači izvoznici ostvaruju korist od podjednako niskih kamatnih stopa omogućenih davanjem povlaštenih zajmova.

([63]) Prema Provedbenim mjerama CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja za poslovne banke s kineskim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2017.] br. 1), Provedbenim mjerama CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja koja se odnose na banke sa stranim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2015.] br. 4) i Administrativnim mjerama za kvalifikacije direktora i viših službenika financijskih institucija u bankarskom sektoru (CBIRC [2013.] br. 3).

([64]) Vidjeti, na primjer, predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima, predmet o gumama i predmet o e-biciklima naveden u bilješci 7. odnosno u odjeljku 3.4.1.1.b, odjeljku 3.4.1.1.b i odjeljku 3.5.1.1.

(247) Komisija je napomenula i da se Odlukom br. 40 Državnog vijeća sve financijske institucije upućuju da kreditnu potporu pruže samo poticanim projektima te se njome obećava provedba „drugih povlaštenih politika za poticane projekte". Na temelju prethodno navedenog, od banaka se zahtijeva da pruže kreditnu potporu industriji tkanina od staklenih vlakana. Člankom 17. iste Odluke od banaka se traži i da se pridržavaju kreditnih načela, no Komisija nije mogla utvrditi tijekom ispitnog postupka događa li se to u praksi. Odlukom br. 40 stoga je potvrđen prethodni nalaz u pogledu Zakona o bankama da banke izvršavaju javne ovlasti u obliku aktivnosti povezanih s povlaštenim zajmovima.

(248) Na toj je osnovi Komisija zaključila da je kineska vlada stvorila normativni okvir kojeg se moraju pridržavati rukovoditelji i nadzornici koje imenuje kineska vlada i koji su odgovorni kineskoj vladi. Stoga se kineska vlada oslanjala na taj normativni okvir kako bi provodila znatnu kontrolu nad postupanjem banke u državnom vlasništvu koja surađuje kad god je davala zajmove industriji tkanina od staklenih vlakana.

(249) Komisija je zatražila i konkretne dokaze o provođenju znatne kontrole na temelju konkretnih zajmova. Tijekom posjeta radi provjere banka u državnom vlasništvu koja surađuje tvrdila je da je u praksi primjenjivala napredne politike i modele za procjenu kreditnog rizika pri odobravanju predmetnih zajmova. Međutim, kako je prethodno navedeno u uvodnim izjavama od 187. do 190., nisu dostavljeni konkretni primjeri povezani s društvima u uzorku. Banka u državnom vlasništvu koja surađuje odbila je dostaviti informacije, uključujući svoje konkretne procjene kreditnog rizika, koje se odnose na društva u uzorku zbog regulatornih i ugovornih razloga iako je Komisija imala pisani pristanak društava u uzorku kojim se ona odriču svojih prava na povjerljivost.

(250) Zbog nepostojanja konkretnih dokaza o procjenama kreditne sposobnosti Komisija je ispitala opće pravno okruženje, kako je prethodno opisano u uvodnim izjavama od 238. do 245., zajedno s postupanjem banke u državnom vlasništvu koja surađuje u pogledu zajmova danih društvima u uzorku. To postupanje bilo je u suprotnosti s njezinim službenim stajalištem iznesenim tijekom posjeta radi provjere jer u praksi nije postupala na osnovi temeljitih tržišno utemeljenih procjena rizika.

(251) U posjetima radi provjere otkriveno je da su, uz jedinu iznimku određenih zajmova u stranoj valuti, zajmovi dvama grupama proizvođača izvoznika u uzorku dani s kamatnim stopama koje su bile niže od referentnih kamatnih stopa Narodne banke Kine („NBK") ili blizu njih, neovisno o financijskom stanju i kreditnom riziku tih društava. Stoga su zajmovi dani sa stopama nižima od tržišnih stopa u usporedbi sa stopom koja odgovara profilu rizičnosti proizvođača izvoznika u uzorku. Dodatno, društva u uzorku dobila su revolving zajmove, kojima im se omogućuje da odmah zamijene kapital iz zajmova koji su otplatila na datum njihova dospijeća svježim kapitalom iz novih zajmova.

(252) Komisija je utvrdila i da zajmovi koje su banke trebale prijaviti kao „neuobičajene" zajmove nisu uvijek bili navedeni kao takvi u nacionalnom središnjem kreditnom registru od strane banke u državnom vlasništvu koja surađuje. Obveza prijave takvih „neuobičajenih" zajmova postoji osobito kada je došlo do restrukturiranja zajmova, kada dužnik ne ispuni svoje obveze plaćanja ili kada su odobreni revolving zajmovi. Takvi su primjeri pronađeni za dva proizvođača izvoznika u uzorku. U skladu sa „Smjernicama o razvrstavanju zajmova na temelju rizika" CBIRC-a svi su ti slučajevi trebali biti obuhvaćeni središnjim kreditnim registrom. Ovim nedostatkom izvješćivanja od strane financijskih institucija stvara se iskrivljena slika o kreditnom stanju društva u središnjem kreditnom registru jer u njemu nije vidljiva stvarna kreditna sposobnost društva. Kao rezultat toga, čak i kad bi financijska institucija primijenila tržišno utemeljenu procjenu rizika, morala bi to učiniti na temelju netočnih informacija.

(253) Komisija je stoga zaključila da je kineska vlada provodila znatnu kontrolu nad postupanjem banke u državnom vlasništvu koja surađuje s obzirom na njezine politike davanja zajmova i procjene rizika u pogledu industrije tkanina od staklenih vlakana.

3.4.1.3. Zaključak o financijskim institucijama koje surađuju

(254) Komisija je utvrdila da je financijska institucija u državnom vlasništvu koja surađuje primijenila prethodno navedeni pravni okvir pri izvršavanju vladinih funkcija u pogledu sektora tkanina od staklenih vlakana. Stoga je djelovala kao javno tijelo u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe, te u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a.

3.4.1.4. Banke u državnom vlasništvu koje ne surađuju

(255) Kako je prethodno utvrđeno u odjeljku 3.2., nijedna druga banka u državnom vlasništvu koja je dala zajmove društvima u uzorku nije odgovorila na posebni upitnik. CDB nije odgovorio na upitnik, ali je bio dostupan za pitanja tijekom posjeta radi provjere u prostorima Ministarstva trgovine. Tijekom tog posjeta CDB je naveo da su izjave koje je dao tijekom prethodnog antisubvencijskog ispitnog postupka EU-a 2012. i dalje valjane te da od tada nije bilo većih promjena. CDB nije dostavio dodatne detaljne informacije o svojoj upravljačkoj strukturi, procjeni rizika ili primjerima koji se odnose na posebne zajmove industriji tkanina od staklenih vlakana.

(256) Stoga je Komisija, u skladu sa zaključcima donesenima u prethodnim uvodnim izjavama od 182. do 199., odlučila upotrijebiti raspoložive podatke kako bi utvrdila mogu li se te banke u državnom vlasništvu smatrati javnim tijelima.

(257) U prethodnim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([65]) Komisija je utvrdila da su sljedeće banke, koje su u predmetnim ispitnim postupcima dale zajmove grupama proizvođača izvoznika u uzorku, bile u djelomičnom ili potpunom vlasništvu same države ili pravnih osoba u državnom vlasništvu: Kineska razvojna banka, Kineska banka za izgradnju, Industrijska i poslovna banka Kine, Komunikacijska banka, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, Kineska industrijska banka, Shenyang Rural Commercial Bank, Šangajska banka, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd. i Sinotruk Finance Co., Ltd. Budući da nisu dostavljene informacije koje bi upućivale na suprotno, Komisija je zadržala isti zaključak u ovom ispitnom postupku.

(258) Upotrebom javno dostupnih informacija, kao što su internetske stranice banaka, godišnja izvješća, informacije dostupne u imenicima banaka ili na internetu, Komisija je utvrdila i da su se sljedeće banke koje su davale zajmove ili pružale financijski leasing dvama grupama proizvođača izvoznika u uzorku nalazile u djelomičnom ili potpunom vlasništvu same države ili pravnih osoba u državnom vlasništvu:

Naziv banke	Informacije o vlasničkoj strukturi
Hangzhou Bank	Financijski ured grada Hangzhoua stvarni je nadzornik banke
Zheshang Bank	najmanje 37 % dionica drži lokalna samouprava i poduzeća u državnom vlasništvu
Qilu Bank	najmanje 36 % dionica drži lokalna samouprava i poduzeća u državnom vlasništvu
Fudian Bank	uglavnom u državnom vlasništvu, s dionicama koje su podijeljene između mnogih poduzeća u državnom vlasništvu i subjekata povezanih s lokalnom samoupravom grada Kunminga
Suzhou Bank	uglavnom u državnom vlasništvu, s dionicama koje su podijeljene između mnogih poduzeća u državnom vlasništvu i subjekata povezanih s lokalnom samoupravom grada Suzhoua
Bank of Jiangsu	najmanje 32 % dionica drže subjekti u državnom vlasništvu
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	društvo kći banke China Merchants Bank, za koju je u antisubvencijskom ispitnom postupku o toplovaljanim plosnatim proizvodima ([1]) utvrđeno da se nalazi u državnom vlasništvu

([65]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima i predmet o gumama navedene u bilješci 7., uvodnoj izjavi 132. odnosno uvodnoj izjavi 211.

Naziv banke	Informacije o vlasničkoj strukturi
Chongqing Rural Commercial Bank	najmanje 23 % dionica drže subjekti u državnom vlasništvu
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	osnovalo ju je Ministarstvo trgovine, a pod vodstvom je Istraživačkog instituta za znanost i tehnologiju u Chongqingu
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	u vlasništvu SASAC-a Chongqing

([1]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima i predmet o gumama navedene u bilješci 7., uvodnoj izjavi 132.

(259) Budući da predmetne financijske institucije nisu dostavile konkretne informacije koje bi upućivale na suprotno, Komisija je dodatno utvrdila, na temelju formalnih pokazatelja, da vlasništvo i kontrola pripadaju kineskoj vladi zbog istih razloga kako je prethodno utvrđeno u odjeljku 3.4.1.2. Konkretno, na temelju raspoloživih podataka čini se da rukovoditelje i nadzornike u bankama u državnom vlasništvu koje ne surađuju imenuje kineska vlada i da su joj oni odgovorni na isti način kao u banci u državnom vlasništvu koja surađuje.

(260) S obzirom na provođenje znatne kontrole, Komisija je smatrala da se nalazi koji se odnose na financijsku instituciju koja surađuje mogu smatrati reprezentativnima i za financijske institucije u državnom vlasništvu koje ne surađuju. Normativni okvir analiziran u prethodnom odjeljku 3.4.1.2. primjenjuje se na njih na jednak način. U nedostatku dokaza o suprotnom i na temelju raspoloživih podataka može se ustvrditi da nije bilo konkretnih dokaza o procjeni njihove kreditne sposobnosti, kao što ih nije bilo ni za banku u državnom vlasništvu koja surađuje, pa se analiza o konkretnoj primjeni normativnog okvira iz odjeljka 3.4.1.2. primjenjuje na njih na jednak način.

(261) Nadalje, Komisija je napomenula da je većina ugovora o zajmu koje je Komisija dobila od društava u uzorku imala slične uvjete, da su ugovorene stope za zajmove slične stopama koje je dostavila banka u državnom vlasništvu koja surađuje te da se djelomično preklapaju s njima.

(262) Zbog navedenih sličnosti u pogledu uvjeta zajmova i kamatnih stopa za zajmove Komisija je smatrala da nalazi za banku u državnom vlasništvu koja surađuje čine raspoložive podatke na temelju članka 28. osnovne uredbe za ocjenu ostalih banaka u državnom vlasništvu.

(263) Na temelju toga Komisija je zaključila da su ostale banke u državnom vlasništvu koje daju zajmove društvima u uzorku javna tijela u smislu članka 2. točke (b) u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe.

(264) Nakon konačne objave kineska vlada tvrdila je da se Komisija oslonila samo na prethodne ispitne postupke i formalne pokazatelje kontrole kako bi utvrdila da banke u državnom vlasništvu koje ne surađuju djeluju kao javna tijela. Nije provedena zasebna analiza za svaku banku. Osim toga, s obzirom na to da je EXIM banka za provedbu državne politike, njegova se situacija nije mogla prenijeti na poslovne banke.

(265) Komisija je u tom pogledu podsjetila da se zbog nesuradnje ostalih banaka u državnom vlasništvu morala osloniti na raspoložive podatke. Komisija je zaključila da informacije iz prethodnih ispitnih postupaka, u kombinaciji s formalnim pokazateljima kontrole i nalazima samog ispitnog postupka u pogledu EXIM-a i u pogledu stvarnog postupanja banaka prema proizvođačima izvoznicima, čine najbolje raspoložive podatke u ovom predmetu. U svakom slučaju, kineska vlada nije iznijela nijedan dokaz ni argument kojim bi opovrgnula nalaze Komisije u pogledu činjenice da su ostale banke u državnom vlasništvu koje su davale zajmove društvima u uzorku javna tijela u smislu članka 2. točke (b) u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe. Komisija je stoga zadržala svoje stajalište.

3.4.1.5. Zaključak o financijskim institucijama u državnom vlasništvu

(266) Na temelju prethodno navedenih razmatranja Komisija je utvrdila da su sve kineske financijske institucije u državnom vlasništvu koje su davale zajmove ili pružale financijski leasing dvama grupama proizvođača izvoznika u uzorku koji surađuju javna tijela u smislu članka 2. točke (b) u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe.

(267) Osim toga, čak i da se financijske institucije u državnom vlasništvu ne smatraju javnim tijelima, Komisija je utvrdila da bi se smatralo da im je kineska vlada povjerila funkcije koje se obično povjeravaju vladi i usmjeravala ih u njihovu izvršavanju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe zbog istih razloga koji su navedeni u uvodnim izjavama od 269. do 272. u nastavku. Stoga bi se njihovo postupanje u svakom slučaju pripisalo kineskoj vladi.

3.4.1.6. Povjeravanje funkcija privatnim financijskim institucijama ili njihovo usmjeravanje

(268) Komisija je pozornost zatim usmjerila na preostale financijske institucije. Na temelju nalaza iz prethodnih antisubvencijskih ispitnih postupaka ([66]), dopunjenih javno dostupnim informacijama, za sljedeće financijske institucije smatralo se da se nalaze u privatnom vlasništvu: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. Za sljedeće financijske institucije, zbog izostanka suradnje i nepostojanja dostatnih javno dostupnih informacija, Komisija nije mogla utvrditi jesu li u državnom ili privatnom vlasništvu: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., Taian Bank i Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. Na temelju konzervativnog pristupa Komisija je analizirala potonje na isti način kao i financijske institucije u privatnom vlasništvu, a dalje u tekstu nazivaju se „financijske institucije u privatnom vlasništvu". Komisija je analizirala je li tim financijskim institucijama kineska vlada povjerila dodjelu subvencija sektoru tkanina od staklenih vlakana ili ih usmjeravala na to u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe.

(269) Žalbeno tijelo WTO-a smatra da se riječ „povjeriti" pojavljuje kad vlada privatnom tijelu prenosi odgovornost, dok se „usmjeriti" odnosi na situacije u kojima vlada nad privatnim tijelom provodi svoje ovlasti ([67]). U oba slučaja vlada privatno tijelo upotrebljava kao zamjenski put za izvršenje financijskog doprinosa i „u većini bi se slučajeva očekivalo da povjeravanje zadaće privatnom tijelu ili usmjeravanje privatnog tijela uključuje i određeni oblik prijetnje ili navođenja" ([68]). Istodobno, u skladu s točkom iv. člancima se ne dopušta uvođenje kompenzacijskih mjera za proizvode „kad vlada samo provodi svoje opće regulatorne ovlasti" ([69]) ili kad intervencija vlade „može ili ne mora dovesti do određene posljedice samo na temelju određenih činjeničnih okolnosti i na temelju prava sudionika na tom tržištu na slobodan izbor" ([70]). Točnije, povjeravanje ili usmjeravanje podrazumijeva „aktivniju ulogu vlade od pukog poticanja" ([71]).

(270) Komisija je napomenula da se normativni okvir u pogledu industrije, kako je prethodno naveden u uvodnim izjavama od 238. do 245., primjenjuje na sve financijske institucije u NRK-u, uključujući financijske institucije u privatnom vlasništvu. To je potkrijepljeno činjenicom da Zakon o bankama i različite uredbe CBIRC-a obuhvaćaju sve banke s kineskim kapitalom i banke sa stranim kapitalom kojima upravlja CBIRC.

(271) Nadalje, u posjetima radi provjere u društvima u uzorku otkriveno je da je većina ugovora o zajmu koje je Komisija dobila od društava u uzorku imala slične uvjete i da su ugovorene kamatne stope za zajmove privatnih financijskih institucija bile slične stopama financijskih institucija u javnom vlasništvu te da su se djelomično preklapale s njima.

(272) Budući da od privatnih financijskih institucija nisu primljene drugačije informacije, Komisija je zaključila da je vlada u pogledu industrije tkanina od staklenih vlakana svim financijskim institucijama (uključujući privatne financijske institucije) koje djeluju u Kini pod nadzorom CBIRC-a povjerila da u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. prve alineje osnovne uredbe slijede vladine politike i osiguravaju zajmove po povlaštenim stopama za industriju tkanina od staklenih vlakana ili ih usmjeravala na to.

([66]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima i predmet o gumama navedene u bilješci 7.
([67]) WT/DS/296 (DS296 Sjedinjene Države – ispitni postupak o kompenzacijskoj pristojbi za čipove memorija s dinamičkim nasumičnim pristupom (DRAM) iz Koreje), Izvješće Žalbenog tijela od 21. veljače 2005., točka 116.
([68]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 116.
([69]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 115.
([70]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 114., u suglasju s Izvješćem odbora, DS 194, točka 8.31. o toj temi.
([71]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 115.

(273) Nakon konačne objave jedna je strana tvrdila da je činjenica da je svaka od grupa društava u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka ostvarila korist od različitih vrsta zajmova ili financijskog leasinga uz razlike u pogledu npr. dospijeća, kolaterala, jamstava i ostalih povezanih uvjeta, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 281. u nastavku, upućivala na to da im država ne povjerava zadaću niti ih usmjerava. Ta je strana navela i da je preklapanje između kamatnih stopa banaka u privatnom i javnom vlasništvu pokazalo da su banke u javnom vlasništvu davale zajmove po tržišnim uvjetima, a ne obrnuto. Komisija je isto tako pokušala prebaciti teret dokazivanja navodeći da su se njezini zaključci primjenjivali „[j]er od privatnih financijskih institucija nisu primljene drugačije informacije". Međutim, Komisija je najprije trebala utvrditi postojanje *fumus boni iuris*.

(274) Kao odgovor na te tvrdnje, Komisija je podsjetila da se zbog nesuradnje banaka morala osloniti na raspoložive podatke o privatnim bankama. Stoga nije prebacila teret dokazivanja. Nadalje, s obzirom na to da je samo jedna banka u državnom vlasništvu surađivala, Komisija je za usporedbu s uvjetima koje su nudile privatne banke koje nisu surađivale upotrijebila informacije od strane koja surađuje, a koja se smatrala javnim tijelom. Činjenica da je postojalo preklapanje između stopa pokazuje da su privatne banke isto tako davale zajmove po uvjetima nižima od onih na tržištu, a ne obrnuto. Prihvaćanje obrazloženja strane bilo bi istovjetno zaključku da su informacije koje se temelje na raspoloživim podacima pouzdanije od zaključaka na temelju provjerenih informacija. To ne mijenja činjenica da su društva tijekom razdoblja ispitnog postupka ostvarila korist od različitih vrsta zajmova i različitih uvjeta povezanih s njima. U svakom slučaju, strana nije iznijela nijedan dokaz ni argument kojim bi opovrgnula nalaze Komisije. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(275) Osim toga, kako je prethodno prikazano u uvodnoj izjavi 238., normativni okvir za sve banke u Kini znatno je opsežniji i ne obuhvaća samo te dvije uredbe kojima se uređuje CBIRC, a cijeli skup regulatornih dokumenata pravno je obvezujući, kao što je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 244., tako da su oni znatno više od pukog poticanja. Nadalje, u posjetima radi provjere u društvima u uzorku nisu otkrivene znatne razlike u uvjetima zajmova ili kamatnim stopama privatnih financijskih institucija i uvjetima zajmova ili kamatnim stopama financijskih institucija u javnom vlasništvu.

(276) Nakon objave kineska vlada tvrdila je da zakonodavstvo na koje se Komisija pozvala služi samo kao smjernica te da sama vladina uloga usmjeravanja nije dovoljna za utvrđivanje nalaza o povjeravanju ili usmjeravanju. U tom kontekstu kineska vlada istaknula je da članak 34. Zakona o bankama nije ništa više od opće izjave bez praktičnih posljedica.

(277) Članak 15. Općih pravila o zajmovima isto tako nije obvezujući, već se njime samo omogućuje financijskim institucijama da uzmu u obzir državne politike. Odluka br. 40 isto tako nije obvezujući dokument i njome se financijske institucije izričito ovlašćuju za pružanje financijske potpore „u skladu s kreditnim načelima".

(278) Komisija se nije složila s tim stajalištem s obzirom na to da je normativni okvir za sve banke u Kini pravno obvezujući, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 244., tako da je on znatno više od pukog poticanja ili vladine smjernice. S obzirom na Odluku br. 40, Komisija je već u prethodnoj uvodnoj izjavi 247. utvrdila da se njome sve financijske institucije upućuju da kreditnu potporu pruže samo poticanim projektima iako se u članku 17. iste Odluke od banaka traži i da se pridržavaju kreditnih načela. Komisija je stoga zadržala svoje stajalište.

3.4.1.7. Kreditni rejtinzi

(279) Komisija je već u prethodnim antisubvencijskim ispitnim postupcima utvrdila da domaći kreditni rejtinzi dodijeljeni kineskim društvima nisu pouzdani s obzirom na studiju Međunarodnog monetarnog fonda ([72]), u kojoj je vidljiva neusklađenost međunarodnih i kineskih kreditnih rejtinga, i nalaze ispitnog postupka o društvima u uzorku. Prema MMF-u više od 90 % kineskih obveznica ima rejting od AA do AAA koji su dodijelile lokalne agencije za kreditni

([72]) Radni dokument MMF-a *Resolving China's Corporate Debt Problem* (Rješavanje problema korporativnog duga u Kini), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, listopad 2016., WP/16/203.

rejting. To nije usporedivo s drugim tržištima kao što su EU ili SAD. Na primjer, na tržištu SAD-a tako visoki rejting ima manje od 2 % poduzeća. Kineske agencije za kreditni rejting stoga su jako usmjerene na davanje rejtinga na gornjem kraju ljestvice rejtinga. Imaju vrlo opsežne ljestvice rejtinga i sklone su uključivati obveznice sa znatno različitim rizicima od neplaćanja u jednu široku kategoriju rejtinga ([73]).

(280) Osim toga, kada ocjenjuju kineske obveznice izdane u inozemstvu ([74]), strane agencije za kreditni rejting kao što su Standard and Poor's i Moody's u pravilu povećavaju osnovni kreditni rejting izdavatelja na temelju procjene strateške važnosti društva za kinesku vladu i pouzdanosti svih implicitnih jamstava ako postoje. Na primjer, društvo Fitch jasno je ukazalo na to da su ta jamstva, gdje je primjenjivo, ključni element na kojima temelji svoje kreditne rejtinge kineskih društva ([75]).

(281) Komisija je otkrila i dodatne informacije kojima je dopunila tu analizu. Prvo, Komisija je utvrdila da država može u određenoj mjeri utjecati na tržište kreditnih rejtinga. Prema dvjema studijama objavljenima 2016. na kineskom tržištu poslovalo je približno 12 agencija za kreditni rejting, od kojih je većina u državnom vlasništvu. Agencija za kreditni rejting u državnom vlasništvu ocijenila je ukupno 60 % svih ocijenjenih korporativnih obveznica u Kini ([76]).

(282) Kineska vlada potvrdila je da je tijekom razdoblja ispitnog postupka na kineskom tržištu obveznica bilo aktivno 15 agencija za kreditni rejting, među kojima 12 domaćih agencija za kreditni rejting, uključujući Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd i Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Većina domaćih agencija za kreditni rejting bila je u državnom vlasništvu. Postojale su i tri agencije za kreditni rejting koje su bile kinesko-strani zajednički pothvat: China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating i China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.

(283) Drugo, nema slobodnog ulaza na kinesko tržište kreditnih rejtinga. To je u načelu zatvoreno tržište jer Kinesko regulatorno tijelo za vrijednosne papire („CSRC") ili NBK mora odobriti agencije za kreditni rejting prije nego što one mogu početi poslovati ([77]). NBK je sredinom 2017. najavio da će stranim agencijama za kreditni rejting biti dopušteno dodjeljivanje kreditnog rejtinga na dijelu domaćeg tržišta obveznica pod određenim uvjetima. Međutim, tijekom razdoblja ispitnog postupka nijedna strana agencija za kreditni rejting još nije dobila odobrenje ([78]). Unatoč tome u međuvremenu su strane agencije osnovale zajedničke pothvate s nekim lokalnim agencijama za kreditni rejting koje dodjeljuju kreditne rejtinge izdanjima domaćih obveznica. No ti rejtinzi dodjeljuju se prema kineskim ljestvicama rejtinga, stoga nisu potpuno usporedivi s međunarodnim rejtinzima kako je prethodno objašnjeno.

([73]) Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Jesu li kineski kreditni rejtinzi relevantni? Studija kineskog tržišta obveznica i industrije kreditnih rejtinga), u publikaciji Journal of Banking & Finance, str. 24.

([74]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. i Neelakantan, U. (2017.). *China's broken promises: why it is not a market-economy* (Kineska prekršena obećanja: zašto Kina nije tržišno gospodarstvo), Wiley Rein LLP, str. 68.

([75]) Za konkretan primjer vidjeti Reuters. (2016.). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* („Fitch dodijelio nadređenim obveznicama u USD društva Shougang konačni rejting 'A-'"), https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (pristupljeno 21. listopada 2017.).

([76]) Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016.). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market* (Vezan za državu: mrežna perspektiva o kineskom tržištu korporativnog duga). Radni dokument br. 543 Centra za pravna i ekonomska istraživanja fakulteta Columbia Law School, str. 20. Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Jesu li kineski kreditni rejtinzi relevantni? Studija kineskog tržišta obveznica i industrije kreditnih rejtinga), u publikaciji Journal of Banking & Finance, str. 9.

([77]) Vidjeti Okvirne mjere za upravljanje dodjelom kreditnog rejtinga na tržištu vrijednosnih papira, koje je službeno objavilo Kinesko regulatorno tijelo za vrijednosne papire, Uredba Kineskog regulatornog tijela za vrijednosne papire [2007.] br. 50, 24. kolovoza 2007.; Obavijest Narodne banke Kine o kvalifikacijama društva China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i drugih institucija uključenih u djelatnost kreditnog rejtinga korporativnih obveznica, Yinfa [1997.] br. 547, 16. prosinca 1997. i Priopćenje br. 14 [2018.] Narodne banke Kine i Kineskog regulatornog tijela za vrijednosne papire o pitanjima povezanima s pružanjem usluga rejtinga za obveznice od strane agencija za kreditni rejting na međubankovnom tržištu obveznica i burzi obveznica.

([78]) Vidjeti „Objavu NBK-a o pitanjima povezanima s dodjelom kreditnog rejtinga koju obavljaju agencije za kreditni rejting na međubankovnom tržištu obveznica" na snazi od 1. srpnja 2017.

(284) Naposljetku, nedavna studija koju je proveo sam NBK potvrđuje nalaze Komisije i u svojim zaključcima navodi da „ako se razina ulaganja stranih obveznica postavi na međunarodni rejting BBB ili viši, investicijski rejting domaćih obveznica može se ocijeniti na razini AA i višoj, uzimajući u obzir razliku između prosječnog domaćeg rejtinga i međunarodnog rejtinga od 6 ili više stupnjeva” ([79]).

(285) S obzirom na situaciju prethodno opisanu u uvodnim izjavama od 279. do 284. Komisija je zaključila da kineski kreditni rejtinzi nisu pouzdana procjena kreditnog rizika odnosne imovine. Iako je kineska agencija za kreditni rejting nekim društvima u uzorku dodijelila dobar rejting, Komisija je na temelju prethodno navedenoga zaključila da ti rejtinzi nisu pouzdani. Ti su rejtinzi iskrivljeni i ciljevima politike za poticanje ključnih strateških industrija, kao što je industrija tkanina od staklenih vlakana.

3.4.2. *Povlašteno financiranje: zajmovi*

3.4.2.1. Revolving zajmovi

(286) U skladu s nalazima ispitnih postupaka o toplovaljanim plosnatim proizvodima i gumama ([80]) revolving zajmovi su zajmovi koji društvu omogućuju da kapital otplaćen na zajmove na datum dospijeća zamijeni svježim kapitalom iz novih zajmova. Revolving zajmovi u pravilu su naznaka da primatelj zajma ima kratkoročnih problema s likvidnošću, a kada ih odobre, banke su izloženije rizicima. Postojanje revolving zajmova u određenom društvu stoga se smatralo samo pokazateljem lošijeg financijskog stanja od onoga što se na prvi pogled moglo zaključiti iz njegovih financijskih izvještaja te da je dodatni rizik povezan s kratkoročnim problemima s likvidnošću.

(287) Nakon konačne objave kineska vlada tvrdila je da revolving zajmovi nisu nužno naznaka problema s likvidnošću. To je jasno na temelju internetskih stranica vodećih europskih banaka. Na primjer, revolving kreditne linije i zajmovi dio su standardnog poslovanja banaka kao što su ING ([81]) i BNP Paribas ([82]) i nisu povezani s višim kamatnim stopama.

(288) Komisija se nije složila s procjenom kineske vlade. Sama kineska tijela smatraju revolving zajmove dodatnim čimbenikom kreditnog rizika. Kako je navedeno u „Smjernicama o razvrstavanju zajmova na temelju rizika” CBRC-a, revolving zajmovi trebali bi se smatrati barem „zajmovima koji izazivaju zabrinutost” ([83]). Ako zajam ulazi u tu kategoriju, znači da postoje određeni čimbenici koji bi mogli negativno utjecati na njegovu otplatu čak i ako dužnik trenutačno može plaćati glavnicu i kamate.

(289) Revolving zajmovi doista postoje u Europi, no njihovi se uvjeti znatno razlikuju od kineskih revolving zajmova. Revolving zajmovi u Uniji u osnovi su kreditne linije s prethodno utvrđenim najvišim iznosima koji se mogu podići i otplatiti u nekoliko navrata tijekom unaprijed određenog razdoblja. Osim toga, takvi zajmovi podrazumijevaju dodatni trošak, neovisno o tome radi li se o ugovornim maržama koje se dodaju uobičajenim kratkoročnim tržišnim stopama ([84]) ili unaprijed određenim naknadama za upravljanje. Nadalje, i u primjeru banke BNP Paribas koji je navela kineska vlada predviđena je naknada za neiskorišteni kapital tijekom trajanja zajma.

(290) S druge strane, uvjeti revolving zajmova utvrđenih tijekom posjeta radi provjere u kineskim društvima u uzorku nisu se razlikovali od uvjeta drugih kratkoročnih zajmova. Nisu bili označeni kao kreditne linije ili revolving zajmovi i nisu postojale dodatne povezane naknade ili marže. Na prvi pogled činilo se da je riječ o uobičajenim kratkoročnim zajmovima. Međutim, ponekad je kao svrha zajma bila navedena „otplata zajmova”. Osim toga, pri

([79]) Radni dokument NBK-a br. 2017/5, 25. svibnja 2017., str. 28.
([80]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima prethodno naveden u bilješci 7. (uvodne izjave od 152. do 242.) te predmet o gumama naveden u istoj bilješci (uvodne izjave od 243. do 294.)
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) Članak X., točka II. Smjernica o razvrstavanju zajmova na temelju rizika CBRC-a.
([84]) To potvrđuje i primjer banke BNP Paribas koji je navela kineska vlada.

provjeri otplate tih zajmova tijekom posjeta radi provjere postalo je jasno da se glavnica ustvari otplaćuje novim zajmovima dobivenima od iste banke u istom iznosu u roku od tjedan dana prije ili poslije datuma dospijeća prvotnog zajma. Komisija je zatim svoju analizu proširila na druge zajmove u tablicama zajmova i u većini slučajeva utvrdila druge primjere s potpuno istim obilježjima. Zbog toga je Komisija zadržala svoje stajalište o revolving zajmovima.

3.4.2.2. Financiranje u cilju restrukturiranja dugoročnog duga

(291) Tijekom ispitnog postupka Komisija je utvrdila da su određena društva u uzorku izdala obveznice s posebnom namjenom otplate duga, odnosno zajmova. Komisija je utvrdila da su restrukturiranjem duga s pomoću tog instrumenta neka društva mogla preurediti i odgoditi svoje obveze te dobiti sredstva bez kojih ne bi mogla ispuniti svoje obveze otplate, što je dokaz problema s prikupljanjem sredstava.

(292) Upotreba obveznica u tu svrhu izaziva zabrinutost u pogledu sposobnosti određenog društva da plati svoje dugove, čime se dovodi u pitanje njegova kratkoročna likvidnost, ali i dugoročna solventnost. Postojanje obveznica izdanih u svrhu otplate zajmova u određenom društvu stoga se smatra pokazateljem lošijeg financijskog stanja od onoga što se na prvi pogled moglo zaključiti iz njegovih financijskih izvještaja te da postoji dodatni rizik povezan s njegovim kratkoročnim i dugoročnim financiranjem.

3.4.2.3. Specifičnost

(293) Kako je navedeno u uvodnim izjavama od 238. do 245., na temelju nekoliko pravnih dokumenata usmjerenih na društva u sektoru financijske se institucije usmjerilo na osiguravanje zajmova po povlaštenim stopama za industriju tkanina od staklenih vlakana. Ti dokumenti pokazuju da financijske institucije daju povlaštene zajmove samo ograničenom broju industrija/društava koja postupaju u skladu s relevantnim politikama kineske vlade.

(294) Nakon konačne objave kineska vlada osporila je zaključke o specifičnosti u pogledu davanja povlaštenih zajmova. Prema mišljenju kineske vlade, u člancima 4. i 34. Zakona o bankama utvrđene su samo opće smjernice u pogledu postupanja poslovnih banaka i ne navodi se kojim bi društvima ili industrijama trebalo odobriti zajmove. Nadalje, člankom 15. Općih pravila o zajmovima dostupnost ove specifične subvencije nije izrijekom i nedvosmisleno ograničena na društva iz sektora tkanina od staklenih vlakana. Odluka br. 40 nije specifična za jedno poduzeće ili industriju, već za određene poticane projekte, što nije istovjetno. Osim toga, Odluka br. 40 nije obvezujuća, a uzevši u obzir da je njome obuhvaćen iznimno širok raspon gospodarskih sektora i industrija, ne može se zaključiti da je tim dokumentom pristup navodnim subvencijama izričito ograničen na određena poduzeća.

(295) U tom je pogledu Komisija napomenula da se Zakon o bankama i Opća pravila o zajmovima odnose na državne industrijske politike koje su utvrđene u dokumentima navedenima u prethodnom odjeljku 3.1., iako u njima tkanine od staklenih vlakana nisu određene kao takve. Komisija je stoga ponovno uputila na navedene dokumente i na zaključke koje je donijela u prethodnom odjeljku 3.1. Osim toga, smatrala je da su upućivanja na industriju tkanina od staklenih vlakana dovoljno jasna jer je ta industrija navedena ili nazivom ili upućivanjem na proizvod koji proizvodi ili industrijsku skupinu kojoj pripada. Nadalje, zbog činjenice da kineska vlada podupire ograničenu skupinu poticanih industrija, uključujući industriju tkanina od staklenih vlakana, ta subvencija je specifična. Komisija je stoga ostala pri svojem zaključku.

(296) Stoga je Komisija zaključila da subvencije u obliku davanja povlaštenih zajmova nisu općenito dostupne, već su specifične u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe. Štoviše, nijedna zainteresirana strana nije podnijela dokaze kojima bi se upućivalo na to da se davanje povlaštenih zajmova temelji na objektivnim kriterijima ili uvjetima u smislu članka 4. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe.

3.4.2.4. Korist i izračun iznosa subvencije

(297) Komisija je zatim izračunala iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Za taj je izračun ocijenila korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. U skladu s člankom 6. točkom (b) osnovne uredbe smatra se da je korist za primatelje razlika između iznosa kamate koju društvo plaća na povlašteni zajam i iznosa koji bi društvo platilo za usporedivi komercijalni zajam koji bi moglo dobiti na tržištu.

(298) U tom pogledu Komisija je navela niz posebnosti na kineskom tržištu tkanina od staklenih vlakana. Kako je prethodno objašnjeno u odjeljcima od 3.4.1.1. do 3.4.1.7., zajmovi koje daju kineske financijske institucije odražavaju znatnu intervenciju vlade i ne odražavaju kamatne stope uobičajene na funkcionirajućem tržištu.

(299) Razlikuje se opće financijsko stanje grupa društava u uzorku. Sve su grupe tijekom razdoblja ispitnog postupka ostvarile korist od različitih zajmova ili financijskog leasinga uz razlike u pogledu dospijeća, kolaterala, jamstava i ostalih povezanih uvjeta. Zbog tih dvaju razloga svako je društvo imalo drukčiju prosječnu kamatnu stopu koja se temeljila na skupu primljenih zajmova.

(300) Komisija je ocijenila financijsko stanje svake grupe proizvođača izvoznika u uzorku kako bi te posebnosti uzela u obzir. U te je svrhe Komisija primijenila metodu izračuna za davanje povlaštenih zajmova koja je uspostavljena u antisubvencijskom ispitnom postupku o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika podrijetlom iz NRK-a, kao i u antisubvencijskom ispitnom postupku o gumama podrijetlom iz NRK-a ([85]), i objašnjena u uvodnim izjavama u nastavku. Na temelju toga Komisija je za svaku grupu proizvođača izvoznika u uzorku pojedinačno izračunala korist koju je ostvarila od prakse davanja povlaštenih zajmova i tu korist pripisala predmetnom proizvodu.

(a) Grupa CNBM

(301) Kako je prethodno navedeno u uvodnim izjavama od 250. do 252., kineske kreditne financijske institucije nisu dostavile nikakvu procjenu kreditne sposobnosti. Kako bi utvrdila korist, Komisija je stoga morala procijeniti jesu li kamatne stope za zajmove dodijeljene grupi CNBM bile na tržišnoj razini.

(302) Na temelju vlastitih financijskih izvještaja, proizvođači izvoznici iz grupe CNBM općenito su ostvarivali dobit. Jedan od proizvođača izvoznika nije imao nikakve zajmove. Međutim, Komisija je napomenula da je 65 % svojih kupnji financirao nekom vrstom povlaštenog kratkoročnog financijskog instrumenta (bankovni akcepti mjenice). Kako je objašnjeno u odjeljku 3.4.3.2. u nastavku, bankovni akcepti mjenice vrsta su dužničkog instrumenta pa njihova široka upotreba upućuje na kratkoročne probleme s likvidnošću. Drugi proizvođač izvoznik ostvarivao je stalnu dobit tijekom razdoblja 2016.–2018. te je na prvi pogled imao dobre financijske pokazatelje, npr. nizak omjer duga i imovine. Međutim, činilo se da ima kratkoročnih problema s likvidnošću zbog sljedećih razloga: nepodmireni kratkoročni dug društva činio je gotovo 100 % njegova prometa; društvo je izdalo obveznicu za otplatu bankovnih zajmova; upotrijebilo je veliku količinu bankovnih akcepata mjenice za financiranje svojih kupnji i koristilo se revolving zajmovima, što upućuje na to da bi moglo biti u osjetljivijoj financijskoj situaciji nego što bi se na prvi pogled moglo zaključiti iz financijskih izvještaja. Treći proizvođač izvoznik bio je u sličnoj situaciji – profitabilan, ali je u velikoj mjeri upotrebljavao bankovne akcepte mjenice i obveznicu izdanu za otplatu bankovnih zajmova.

(303) Prvo matično društvo posrednik, China Jushi, bilo je profitabilno u razdoblju 2016.–2017. i razdoblju ispitnog postupka, ali je za financiranje svojih kupnji u velikoj mjeri upotrebljavalo bankovne akcepte mjenice. Nadalje, Komisija je utvrdila da su neki od zajmova danih na razini društva China Jushi bili revolving zajmovi i da je China Jushi izdao dvije obveznice u svrhu otplate bankovnih zajmova. Revolving zajmovi utvrđeni su i u drugom matičnom društvu posredniku, Sinoma Technology.

(304) Kako je navedeno u uvodnim izjavama od 207. do 217., matično društvo CNBM nije surađivalo. Međutim, uzimajući u obzir njegovo javno dostupno godišnje izvješće za 2018., dobiva se sličan dojam: to društvo ima veliku financijsku polugu s omjerom neto duga od 130 % i omjerom duga i imovine od 68 %. Tijekom razdoblja ispitnog postupka društvo je sklopilo sporazum o zamjeni duga za vlasnički kapital s bankama u državnom vlasništvu kako bi poboljšalo svoju strukturu duga. U okviru takvog sporazuma društvo bi moglo pretvoriti dio svojeg duga bankama u državnom vlasništvu u udjele i tako smanjiti obveze u svojoj bilanci.

([85]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima prethodno naveden u bilješci 7. (uvodne izjave od 152. do 244.) i predmet o gumama također naveden u bilješci 7. (uvodna izjava 236.)

(305) Komisija je napomenula da je kineska agencija za kreditni rejting različitim društvima u grupi CNBM dodijelila rejtinge u rasponu od AA- do AA+. Uzevši u obzir činjenicu da je kineski kreditni rejting općenito iskrivljen, kako je navedeno u uvodnim izjavama od 279. do 285., Komisija je zaključila da je taj rejting nepouzdan.

(306) Komisija je smatrala da opće financijsko stanje grupe odgovara rejtingu BB, što je najviši rejting nakon kategorije „investicijski rejting". „Investicijski rejting" znači da agencija za kreditni rejting smatra da se obveznicama koje je izdalo određeno društvo u dovoljnoj mjeri jamči da će ono ispuniti obvezu plaćanja tako da banke mogu u njega ulagati.

(307) Nakon konačne objave grupa CNBM tvrdila je da je Komisija cijeloj grupi CNBM dala zajednički kreditni rejting koji se uglavnom temeljio na kreditnom rejtingu društva CNBM iako razina zaduženosti društva CNBM nije mogla imati štetan učinak na društvo China Jushi u kojemu CNBM ima samo 27 % udjela. Osim toga, CNBM nije mogao prenijeti svoje dužničke obveze na China Jushi jer su društva u grupi zasebni pravni subjekti s ograničenom odgovornošću, što znači da se dugovi dioničara ili društava kćeri ne mogu prenositi. Nadalje, s obzirom na to da grupa CNBM smatra da bankovni akcepti mjenice nisu istovjetni kratkoročnim zajmovima, oni se isto tako ne bi trebali uzeti u obzir pri procjeni kreditnog rejtinga društava.

(308) Komisija se nije složila s tim tvrdnjama. Kako je navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 301. do 304., Komisija je provela pojedinačnu procjenu za svako društvo unutar tih grupa. Kad je riječ o grupi CNBM, bez obzira na stanje opisano na razini CNBM-a, većina ispitanih društava pokazala je sličnu situaciju, koja uključuje revolving zajmove, opsežnu upotrebu bankovnih akcepata i obveznica izdanih za otplatu zajmova. Osim toga, suprotno tvrdnjama društva, dug je zapravo prenesen među različitim društvima u grupi putem zajmova između povezanih društava. Stoga je Komisija odlučila dodijeliti jedinstveni kreditni rejting cijeloj grupi. Naposljetku, kako je navedeno u odjeljku 3.4.3.2. u nastavku, Komisija je bankovne akcepte mjenice smatrala još jednom vrstom financijskog instrumenta koja je istovjetna kratkoročnom zajmu i koja se stoga može upotrijebiti pri određivanju kreditnih rejtinga. Stoga su tvrdnje društva odbačene.

(309) Premija koja se može očekivati na obveznice koje izdaju društva s tim rejtingom (BB) zatim je primijenjena na standardnu stopu na zajmove NBK-a radi utvrđivanja tržišne cijene.

(310) To uvećanje utvrđeno je izračunom relativnog raspona između indeksa korporativnih obveznica s rejtingom AA i korporativnih obveznica s rejtingom BB u SAD-u na temelju podataka društva Bloomberg za industrijske segmente. Tako izračunan relativni raspon zatim je dodan referentnoj kamatnoj stopi, kako ju je objavio NBK na dan dodjele zajma ([86]), i za isto razdoblje kao predmetni zajam. To je učinjeno pojedinačno za svaki zajam odobren društvu.

(311) Nakon konačne objave nekoliko je strana tvrdilo da je upotreba relativnog raspona manjkava. Sve su strane tvrdile da je Komisija trebala upotrijebiti apsolutni raspon umjesto relativnog raspona između obveznica s rejtingom AA i obveznica s rejtingom BB u SAD-u. Iznijeli su sljedeće razloge za to.

(1) Relativni raspon mijenja se ovisno o promjeni osnovne kamatne stope u SAD-u: što je kamatna stopa niža, to je posljedično uvećanje veće.

(2) Posljedična referentna vrijednost mijenja se ovisno o referentnoj stopi NBK-a na koju se primjenjuje. Što je referentna stopa NBK-a viša, to je posljedična referentna vrijednost veća.

(3) Apsolutni raspon uglavnom je stabilan, dok se u slučaju relativnog raspona mogu uočiti velike promjene.

([86]) U slučaju zajmova s fiksnim kamatnim stopama. Za zajmove s promjenjivom kamatnom stopom primijenjena je referentna stopa NBK-a tijekom RIP-a.

(312) Ta su pitanja već iznesena u prethodnom ispitnom postupku ([87]). Kako je vidljivo iz uvodnih izjava od 175. do 187. predmeta o toplovaljanim plosnatim proizvodima te iz uvodne izjave 256. predmeta o gumama, Komisija je odbacila te argumente zbog sljedećih razloga.

(313) Prvo, iako je Komisija priznala da poslovne banke obično upotrebljavaju uvećanje izraženo u apsolutnom smislu, utvrdila je da se čini da se ta praksa uglavnom temelji na praktičnim razlozima jer je kamatna stopa u konačnici apsolutni broj. Međutim, taj apsolutni broj prikaz je procjene rizika koja se temelji na relativnoj ocjeni. Rizik neplaćanja za društva s rejtingom BB veći je za X % od rizika neplaćanja za vladu ili društvo bez rizika. Riječ je o relativnoj procjeni.

(314) Drugo, kamatne stope ne odražavaju samo profil rizičnosti društva nego i rizike povezane sa zemljom i valutom. Relativni raspon stoga odražava promjene temeljnih tržišnih uvjeta, što nije slučaj pri upotrebi logike apsolutnog raspona. Rizik povezan sa zemljom i valutom često se, kao u ovom slučaju, mijenja s vremenom, a promjene se razlikuju od zemlje do zemlje. Stoga se nerizične kamatne stope s vremenom znatno mijenjaju i ponekad su niže u SAD-u, a ponekad u Kini. Te su razlike povezane s čimbenicima kao što su utvrđeni i očekivani rast BDP-a, gospodarsko raspoloženje i razine inflacije. Budući da se nerizična kamatna stopa mijenja s vremenom, isti nominalni apsolutni raspon može značiti vrlo različitu procjenu rizika. Na primjer, ako banka procijeni da je rizik od neplaćanja povezan s društvom viši od nerizične kamatne stope za 10 % (relativna procjena), posljedični apsolutni raspon može biti između 0,1 % (pri nerizičnoj kamatnoj stopi od 1 %) i 1 % (pri nerizičnoj stopi od 10 %). Stoga je iz perspektive ulagača relativni raspon bolji mjerni instrument jer odražava opseg raspona prihoda i način na koji na njega utječe osnovna kamatna stopa.

(315) Treće, relativni je raspon također neutralan prema svim zemljama. Na primjer, ako je nerizična kamatna stopa u SAD-u niža od nerizične kamatne stope u Kini, primjenom te metode dobit će se više apsolutne vrijednosti uvećanja. S druge strane, ako je nerizična kamatna stopa u Kini niža od nerizične kamatne stope u SAD-u, primjenom te metode dobit će se niže apsolutne vrijednosti uvećanja.

(316) U pogledu treće točke, povijesni podaci koji prikazuju kretanje apsolutnog i relativnog raspona tijekom vremena već su analizirani u predmetu o gumama. Analizom Komisije utvrđeno je da apsolutni raspon nije tako stabilan kao što se tvrdi, nego da se mijenja s vremenom od 1 % do 4,5 %. Osim toga, kretanja relativnog i apsolutnog raspona tijekom protekle 23 godine bila su jednaka, odnosno ako relativni raspon raste, raste i apsolutni i obrnuto. Kada je riječ o navodnoj nestabilnosti relativnog raspona, raspon promjena bio je sličan, odnosno razlika između najniže i najviše vrijednosti iznosila je 530 % za relativni raspon i 450 % za apsolutni ([88]).

(317) Kineska vlada prigovorila je i na upotrebu referentne vrijednosti izvan zemlje kao takve. U tom pogledu kineska vlada napomenula je da je Komisija najprije trebala tražiti usporedive komercijalne zajmove koje su proizvođači izvoznici mogli dobiti na tržištu. U suprotnome bi se referentna vrijednost trebala temeljiti na pozitivnim dokazima i argumentiranim objašnjenjima da su svi zajmovi na predmetnom tržištu bili narušeni intervencijama vlade zbog kojih nije postojao nijedan usporedivi zajam na domaćem tržištu.

([87]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 od 8. lipnja 2017. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine, (SL L 146, 9.6.2017., str. 17.) („predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima"), Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 od 9. studenoga 2018. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione i s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1579 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione, s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2018/163 (SL L 283, 12.11.2018., str. 1.) („predmet o gumama").

([88]) Predmet o gumama prethodno naveden u bilješci, uvodna izjava 256.

(318) U tom pogledu, kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 3.4.1.7., Komisija je utvrdila da domaći kreditni rejtinzi dodijeljeni kineskim društvima nisu bili pouzdani kao takvi te su bili iskrivljeni i ciljevima politike za poticanje ključnih strateških industrija, kao što je industrija tkanina od staklenih vlakana. Zbog toga kineski kreditni rejtinzi nisu pouzdana procjena kreditnog rizika odnosne imovine te je Komisija morala tražiti referentnu vrijednost na temelju neiskrivljenih kreditnih rejtinga. Nadalje, Komisija je napomenula da dobivena kamatna stopa od približno 9 % za društva s rejtingom BB nije nerazumna s obzirom na činjenicu da je prinos korporativnih obveznica s rejtingom BB na kineskom domaćem tržištu na kraju razdoblja ispitnog postupka iznosio 21 % ([89]). Stoga su te tvrdnje odbačene.

(319) Kineska vlada tvrdila je i da je upotreba referentne vrijednosti izvan zemlje neprimjerena jer ta referentna vrijednost nije odgovarajuće prilagođena kako bi odražavala prevladavajuće uvjete na kineskom financijskom tržištu te da Komisija, među ostalim čimbenicima, nije uzela u obzir razlike koje su postojale u pogledu veličine zajmova i uvjeta otplate te jesu li zajmovi bili zajamčeni.

(320) Komisija se s tim stajalištem nije složila jer se kao početna točka za izračun upotrebljava referentna stopa NBK-a. Nadalje, upotrebom relativnog raspona obuhvaćaju se promjene u temeljnim tržišnim uvjetima za pojedine zemlje, a te promjene nisu izražene kada se slijedi logika apsolutnog raspona, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi. Osim toga, Komisija je napomenula da nije moguće uključiti sve čimbenike pojedinačne procjene rizika banke u zamjensku vrijednost. Međutim, u metodi izračuna Komisije u obzir se uzimaju parametri pojedinačnih zajmova, kao što su datum početka i trajanje zajma te promjenjivost kamatne stope. Stoga su tvrdnje kineske vlade odbačene.

(321) Kada je riječ o zajmovima u stranim valutama u NRK-u, situacija u pogledu poremećaja na tržištu i izostanka valjanih kreditnih rejtinga jednaka je jer i te zajmove odobravaju iste kineske financijske institucije. Stoga su za određivanje odgovarajuće referentne vrijednosti, kako je prethodno utvrđeno, upotrijebljene korporativne obveznice s rejtingom BB izražene u odgovarajućim valutama i izdane tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(322) Nadalje, kako je objašnjeno u odjeljku 3.4.2.1., postojanje revolving zajmova u određenom društvu smatralo se pokazateljem lošijeg financijskog stanja od onoga što se na prvi pogled moglo zaključiti iz njegovih financijskih izvještaja te da postoji dodatni rizik povezan s kratkoročnim problemima s likvidnošću. Revolving zajmovi obično su kratkog trajanja. Revolving zajam s dospijećem dužim od dvije godine malo je vjerojatan, a taj zaključak potvrđuju dokazi o zajmovima koji su provjereni u društvima u uzorku.

(323) Stoga, kako bi se u obzir uzela povećana izloženost banaka riziku pri pružanju kratkoročnog financiranja društvima s revolving zajmovima, Komisija je primijenila nižu razinu na ljestvici procjene rizika i za cjelokupno kratkoročno financiranje predmetnih društava prilagodila izračun relativnog raspona. Komisija je tako usporedila korporativne obveznice s rejtingom AA i korporativne obveznice s rejtingom B (umjesto BB) u SAD-u unutar istog razdoblja. Prema definicijama kreditnog rejtinga društva Standard & Poor's dužnik s rejtingom B ranjiviji je od dužnika s rejtingom BB, no i dalje je trenutačno sposoban ispuniti svoje financijske obveze. Unatoč tomu, nepovoljni poslovni, financijski ili gospodarski uvjeti mogli bi smanjiti njegovu sposobnost za ili spremnost na ispunjavanje financijskih obveza. Stoga se smatra da ta referentna vrijednost prikladno odražava dodatni rizik koji proizlazi iz upotrebe revolving zajmova kao kratkoročnog financiranja.

(324) Zato je Komisija to upotrijebila kao odgovarajuću referentnu vrijednost za sve kratkoročne dugove, uključujući zajmove s dospijećem od najviše dvije godine odobrene društvima koja su koristila revolving zajmove.

(325) Za preostale zajmove s dospijećem od dvije godine ili duljim i za društva koja nisu imala revolving zajmove, Komisija je upotrijebila opću referentnu vrijednost i obveznicama dodijelila najvišu ocjenu u kategoriji „neinvesticijskog rejtinga", kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 306.

([89]) Dnevno izvješće o domaćem tržištu obveznica (onshore) u valuti RMB, 20.7.2018., Odjel za informiranje o obveznicama, China Central Depository & Clearing Co. Ltd, str. 4.

(326) Komisija je utvrdila da su određena društva unutar grupe izdala obveznice u svrhu restrukturiranja duga. U ovom slučaju, kako je objašnjeno u odjeljku 3.4.2.2., Komisija je smatrala da su predmetna društva u lošijem financijskom stanju od onoga što se na prvi pogled moglo zaključiti iz njihovih financijskih izvještaja te da postoji dodatni rizik povezan s njihovim kratkoročnim i dugoročnim financiranjem. Stoga je Komisija, kako bi uzela u obzir povećanu izloženost riziku, primijenila nižu razinu na ljestvici procjene rizika i prilagodila izračun relativnog raspona i za njihovo dugoročno financiranje, uključujući zajmove, usporedbom korporativnih obveznica s rejtingom AA i s rejtingom B u SAD-u.

(327) Naposljetku, budući da matično društvo CNBM nije surađivalo, korist od davanja povlaštenih zajmova na razini CNBM-a utvrđena je metodologijom objašnjenom u ovom odjeljku, koja je primijenjena na javno dostupne informacije iz godišnjeg izvješća tog društva za 2018., kao što su nepodmirene obveze, prosječni trošak kapitala i prosječno trajanje posudbi.

(a) Grupa Yuntianhua

(328) Kako je prethodno navedeno u uvodnim izjavama od 250. do 252., kineske kreditne financijske institucije nisu dostavile nikakvu procjenu kreditne sposobnosti. Kako bi utvrdila korist, Komisija je stoga morala procijeniti jesu li kamatne stope za zajmove dodijeljene grupi Yuntianhua bile na tržišnoj razini.

(329) Na temelju vlastitih financijskih izvještaja, proizvođači izvoznici iz grupe Yuntianhua općenito su ostvarivali dobit.

(330) Međutim, analiza kratkoročne likvidnosti izaziva zabrinutost za dva društva izvoznika s obzirom na to da kratkoročni dugovi tijekom RIP-a predstavljaju od 90 do više od 100 % prometa tih društava, uz trend povećanja u odnosu na prethodnu godinu. Kratkoročni dug znatan je u oba društva. Iako jedan od proizvođača izvoznika nema zajmove tijekom RIP-a, većinu svojih kupnji, kao i dio ostalih neoperativnih troškova, financirao je preko bankovnih akcepata mjenice, instrumenta s dospijećem općenito kraćim od jedne godine.

(331) CPIC, prvi izravni dioničar i ključni dobavljač proizvođačâ izvoznika, bio je profitabilan tijekom RIP-a. Međutim, smanjio je povrat na vlasnički kapital u odnosu na prethodnu godinu. Osim toga, to društvo imalo je probleme s likvidnošću jer njegovi kratkoročni dugovi čine 80 do 90 % ukupnog duga. Usporedbom kratkoročne imovine društva s njegovim kratkoročnim obvezama dobiva se kratkoročni omjer ([90]) niske vrijednosti ispod 1, što izaziva zabrinutost u pogledu njegove sposobnosti otplate kratkoročnih dugova. Isto tako, Komisija je utvrdila da su bankovni akcepti mjenice uvelike upotrebljavani za financiranje kupnji.

(332) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., matično društvo grupe Yuntianhua, uključeno u lanac opskrbe proizvodom iz ispitnog postupka, ostvarivalo je gubitke tijekom RIP-a. Usporedba kratkoročne imovine s kratkoročnim obvezama društva, na temelju kratkoročnog omjera nižeg od 1, izaziva ozbiljnu zabrinutost u pogledu njegove likvidnosti i sposobnosti otplate kratkoročnih dugova. Nadalje, u ispitnom postupku otkriveno je da je društvo izdalo obveznice s izričitom svrhom otplate duga. Usto je utvrđeno i korištenje revolving zajmova.

(333) Komisija je primijetila da je kineska agencija za kreditni rejting grupi Yuntianhua dodijelila rejting AA. Uzevši u obzir činjenicu da je kineski kreditni rejting općenito iskrivljen, kako je prethodno navedeno u uvodnim izjavama od 279. do 285., Komisija je zaključila da taj rejting nije pouzdan.

(334) Komisija je smatrala da opće financijsko stanje grupe odgovara rejtingu BB, što je najviši rejting nakon kategorije „investicijski rejting". „Investicijski rejting" znači da agencija za kreditni rejting smatra da se obveznicama koje je izdalo određeno društvo u dovoljnoj mjeri jamči da će ono ispuniti obvezu plaćanja tako da banke mogu u njega ulagati.

([90]) Kratkoročni omjer je omjer likvidnosti kojim se mjeri sposobnost društva da plati kratkoročne obveze s dospijećem u roku od jedne godine. Kratkoročni omjer izražen je kao usporedba kratkoročne imovine društva i njegovih kratkoročnih obveza.

(335) Premija koja se može očekivati na obveznice koje izdaju društva s tim rejtingom (BB) zatim je primijenjena na standardnu stopu na zajmove NBK-a radi utvrđivanja tržišne cijene.

(336) To uvećanje utvrđeno je izračunom relativnog raspona između indeksa korporativnih obveznica s rejtingom AA i korporativnih obveznica s rejtingom BB u SAD-u na temelju podataka društva Bloomberg za industrijske segmente. Tako izračunan relativni raspon zatim je dodan referentnoj kamatnoj stopi, kako ju je objavio NBK na dan dodjele zajma ([91]), i za isto razdoblje kao predmetni zajam. To je učinjeno pojedinačno za svaki zajam i financijski leasing odobren društvu.

(337) Kada je riječ o zajmovima u stranim valutama u NRK-u, situacija u pogledu poremećaja na tržištu i izostanka valjanih kreditnih rejtinga jednaka je jer i te zajmove odobravaju iste kineske financijske institucije. Stoga su za određivanje odgovarajuće referentne vrijednosti, kako je prethodno utvrđeno, upotrijebljene korporativne obveznice s rejtingom BB izražene u odgovarajućim valutama i izdane tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(338) Nadalje, kako je objašnjeno u odjeljku 3.4.2.1., postojanje revolving zajmova u određenom društvu smatralo se pokazateljem lošijeg financijskog stanja od onoga što se na prvi pogled moglo zaključiti iz njegovih financijskih izvještaja te da postoji dodatni rizik povezan s kratkoročnim problemima s likvidnošću. Revolving zajmovi obično su kratkog trajanja. Revolving zajam s dospijećem dužim od dvije godine malo je vjerojatan, a taj zaključak potvrđuju dokazi o zajmovima koji su provjereni u društvima u uzorku.

(339) Stoga, kako bi se u obzir uzela povećana izloženost banaka riziku pri pružanju kratkoročnog financiranja društvima s revolving zajmovima, Komisija je primijenila nižu razinu na ljestvici procjene rizika i za cjelokupno kratkoročno financiranje predmetnih društava prilagodila izračun relativnog raspona. Komisija je tako usporedila korporativne obveznice s rejtingom AA i korporativne obveznice s rejtingom B (umjesto BB) u SAD-u unutar istog razdoblja. Prema definicijama kreditnog rejtinga društva Standard & Poor's dužnik s rejtingom B ranjiviji je od dužnika s rejtingom BB, no i dalje je trenutačno sposoban ispuniti svoje financijske obveze. Unatoč tomu, nepovoljni poslovni, financijski ili gospodarski uvjeti mogli bi smanjiti njegovu sposobnost za ili spremnost na ispunjavanje financijskih obveza. Stoga se smatra da ta referentna vrijednost prikladno odražava dodatni rizik koji proizlazi iz upotrebe revolving zajmova kao kratkoročnog financiranja.

(340) Zato je Komisija to upotrijebila kao odgovarajuću referentnu vrijednost za sve kratkoročne dugove, uključujući zajmove s dospijećem od najviše dvije godine odobrene društvima koja su koristila revolving zajmove.

(341) Za preostale zajmove s dospijećem od dvije godine ili duljim i za društva koja nisu imala revolving zajmove, Komisija je upotrijebila opću referentnu vrijednost i obveznicama dodijelila najvišu ocjenu u kategoriji „neinvesticijskog rejtinga", kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 306.

(342) Komisija je utvrdila da su određena društva unutar grupe izdala obveznice u svrhu restrukturiranja duga. U ovom slučaju, kako je objašnjeno u odjeljku 3.4.2.2., Komisija je smatrala da su predmetna društva u lošijem financijskom stanju od onoga što se na prvi pogled moglo zaključiti iz njihovih financijskih izvještaja te da postoji dodatni rizik povezan s njihovim kratkoročnim i dugoročnim financiranjem. Stoga je Komisija, kako bi uzela u obzir povećanu izloženost riziku, primijenila nižu razinu na ljestvici procjene rizika i prilagodila izračun relativnog raspona i za njihovo dugoročno financiranje, uključujući zajmove, usporedbom korporativnih obveznica s rejtingom AA i s rejtingom B u SAD-u.

3.4.2.5. Zaključak o povlaštenom financiranju: zajmovi

(343) U ispitnom postupku pokazalo se da su sve grupe proizvođačâ izvoznika u uzorku ostvarile korist od povlaštenih zajmova tijekom razdoblja ispitnog postupka. S obzirom na postojanje financijskog doprinosa, korist za proizvođače izvoznike i specifičnost, Komisija je smatrala davanje povlaštenih zajmova subvencijom protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

([91]) U slučaju zajmova s fiksnim kamatnim stopama. Za zajmove s promjenjivom kamatnom stopom primijenjena je referentna stopa NBK-a tijekom RIP-a.

(344) Subvencija utvrđena u odnosu na davanje povlaštenih zajmova tijekom razdoblja ispitnog postupka za grupe društava u uzorku iznosi:

Povlašteno financiranje: davanje zajmova

Društvo/grupa	Ukupni iznos subvencije
Grupa Yuntianhua	2,53 %
Grupa CNBM	7,39 %

3.4.3. *Povlašteno financiranje: ostale vrste financiranja*

3.4.3.1. Kreditne linije

(345) Ispitni postupak pokazao je da su kineske financijske institucije ne samo pružale financiranje svakom od društava iz uzorka, nego su im uz njih odobravale i kreditne linije po povlaštenim uvjetima. Oni su se sastojali od okvirnih sporazuma prema kojima banka društvima u uzorku omogućuje korištenje različitih dužničkih instrumenata, kao što su zajmovi za obrtni kapital, bankovni akcepti mjenice, dokumentarne mjenice, drugi oblici trgovačkih zajmova itd., u određenom maksimalnom iznosu.

(346) Svrha je kreditne linije utvrditi ograničenje zaduživanja koje društvo u bilo kojem trenutku može upotrijebiti za financiranje svojeg tekućeg poslovanja, čime financiranje obrtnog kapitala postaje fleksibilno i odmah dostupno kada bude potrebno. Ispitni postupak pokazao je da su dva proizvođača izvoznika u uzorku sklopila ugovore o kreditnoj liniji s različitim bankama kojima su obuhvaćeni razni kratkoročni financijski instrumenti u svrhu financiranja operativnih troškova. Zbog toga je Komisija smatrala da bi u načelu cjelokupno kratkoročno financiranje društava u uzorku trebalo biti obuhvaćeno određenom vrstom instrumenta kreditne linije, uključujući bankovne akcepte mjenice, koji se redovito izdaju za financiranje tekućeg poslovanja.

(347) Stoga je Komisija usporedila iznos kreditnih linija dostupnih društvima koja surađuju tijekom razdoblja ispitnog postupka s iznosom kratkoročnog financiranja koji su ta društva iskoristila tijekom istog razdoblja kako bi utvrdila je li cjelokupno kratkoročno financiranje pokriveno kreditnom linijom. U slučaju da je iznos kratkoročnog financiranja premašio ograničenje kreditne linije, Komisija je uvećala iznos postojeće kreditne linije za iznos koji su proizvođači izvoznici stvarno iskoristili iznad tog ograničenja kreditne linije.

(348) U normalnim tržišnim okolnostima za kreditne linije plaćala bi se takozvana naknada za „obradu" ili „otvaranje" kako bi se bankama nadoknadili troškovi i rizici za otvaranje kreditne linije, ali i naknada za produljenje koja se naplaćuje jednom godišnje za produljenje valjanosti kreditnih linija. No Komisija je utvrdila da su sva društva iz uzorka ostvarila korist od kreditnih linija koje su dobila bez naknade.

(349) Nakon konačne objave kineska vlada tvrdila je da je tvrdnja Komisije da se u normalnim tržišnim okolnostima za kreditne linije plaćaju naknade za otvaranje neopravdana ako se u obzir uzme njezino vlastito razmatranje u predmetima o zrakoplovima. Prema kineskoj vladi, naknade za otvaranje kreditne linije primjenjuju se samo ako je kreditna linija obvezujuća. Međutim, Komisija nije utvrdila da su predmetne kreditne linije bile obvezujuće kreditne linije. Kineska vlada podsjetila je da je u predmetu „EZ – zrakoplovi" EU sâm tvrdio da je činjenica da EIB nije naplaćivao naknade za otvaranje bila opravdana jer „... i. za „ugovore s otvorenom stopom" (tj. ugovore čije stope nisu utvrđene *ex ante*) ne postoji nikakva izvjesnost u pogledu trenutka dostupnosti sredstava, a EIB se ne obvezuje na točnu kamatnu stopu".

(350) Kao odgovor na tu tvrdnju Komisija je napomenula da povjerenstvo u svojim konačnim nalazima nije prihvatilo argument EU-a u postupku EZ-a o zrakoplovima u pogledu naknada za otvaranje kreditne linije. Konkretno, povjerenstvo je utvrdilo da je EIB-ov zajam bio povoljniji od usporedivog zajma komercijalnog zajmodavca zbog toga što EIB nije naplaćivao naknade za otvaranje kako bi nadoknadio svoju obvezu da stavi na raspolaganje financijska sredstva i takvim je zajmom ostvarena korist ([92]). Stoga je ta tvrdnja odbačena.

([92]) WT/DS316/R – Europske zajednice i određene države članice – mjere koje utječu na trgovinu velikim putničkim zrakoplovima – Izvješće povjerenstva, 30. lipnja 2010., točke 7.739. i 7.801.

(351) U skladu s člankom 6. točkom (d) podtočkom ii. osnovne uredbe Komisija je smatrala da je ta korist za primatelje razlika između iznosa koji je društvo platilo kao naknadu za otvaranje ili produljenje kreditnih linija koje odobravaju kineske financijske institucije i iznosa koji bi društvo platilo za usporedivu poslovnu kreditnu liniju koju bi moglo dobiti na tržištu.

(352) Nakon objave nekoliko je strana tvrdilo da Komisija nije provela analizu specifičnosti za kreditne linije. Nadalje, kineska vlada ponovila je svoje primjedbe iz prethodnog odjeljka 3.1. i navela da industrija tkanina od staklenih vlakana nije poticana industrija i da se nijednim od dokumenata na koje se Komisija pozvala u tom pogledu ne dokazuje da su kreditne linije dodijeljene industriji tkanina od staklenih vlakana specifične u smislu članka 2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

(353) Komisija nije provela zasebnu analizu specifičnosti s obzirom na to da su kreditne linije neodvojivo povezane s drugim vrstama povlaštenog financiranja, kao što su zajmovi, te se stoga na njih primjenjuje ista analiza specifičnosti koja je izrađena u prethodnom odjeljku 3.4.2.3. za zajmove. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(354) Primjerena referentna vrijednost naknade za obradu utvrđena je u iznosu od 1,5 %, na temelju javno dostupnih podataka ([93]) za otvaranje sličnih kreditnih linija u sličnim (ali nenarušenim) situacijama. Iznos naknade za obradu plaća se u paušalnom iznosu u trenutku otvaranja kreditne linije. Stoga je Komisija primijenila referentnu vrijednost na iznos kreditnih linija otvorenih tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(355) Za kreditne linije koje su postojale prije RIP-a i produljene su dok je trajao, kao referentna vrijednost, na temelju istog izvora, upotrijebljena je naknada za produljenje od 1,25 %. Iznos naknade za produljenje plaća se svake godine u paušalnom iznosu u trenutku produljenja kreditne linije. Zbog toga je Komisija primijenila referentnu vrijednost na iznos kreditnih linija produljenih tijekom RIP-a.

(356) Nakon konačne objave jedna od strana iznijela je primjedbu da se banke obično odriču troškova koji se odnose na naknade za obradu i produljenje kako bi osigurale velike komercijalne klijente. Društvo je nadalje iznijelo primjer banke u Sjedinjenim Američkim Državama koja nije naplaćivala naknadu za obradu te je naplaćivala samo 0,25 % godišnje naknade za produljenje za obvezujuću kreditnu liniju u iznosu od 100 001 USD do 3 milijuna USD ([94]). Osim toga, s obzirom na to da su Sjedinjene Američke Države mnogo veće tržište od Ujedinjene Kraljevine i da se Komisija za utvrđivanje kreditne sposobnosti oslonila na rejtinge obveznica iz Sjedinjenih Američkih Država, smatralo se da je ta referentna vrijednost mnogo primjerenija od referentne vrijednosti Ujedinjene Kraljevine za mala poduzeća koju je Komisija upotrijebila.

(357) Komisija je napomenula da tvrdnja da se banke obično odriču troškova koji se odnose na naknade za obradu i produljenje kako bi osigurale velike komercijalne klijente nije potkrijepljena nikakvim dokazima. Nadalje, Komisija je preispitala referentnu vrijednost koju je predložilo društvo i utvrdila da se ta referentna vrijednost konkretno odnosila na kreditne linije za mala poduzeća s maksimalnim iznosom od 3 milijuna USD, a posebno na kratkoročne potrebe za obrtnim kapitalom. Nasuprot tome, referentna vrijednost koju je upotrijebila Komisija imala je minimalni iznos od 25 000 GBP, ali bez gornje granice, nije bilo ograničenja u pogledu upotrebe dodijeljenog kapitala ili trajanja te je ona bila odvojena od drugog financijskog proizvoda navedenog u istom dokumentu, no posebno osmišljena za mala poduzeća. Komisijina je referentna vrijednost stoga bila primjerenija za velike klijente. Osim toga, banka iz SAD-a koja pruža kreditne linije u primjeru koji je odabrao podnositelj zahtjeva bila je banka koja posluje isključivo na tržištu SAD-a, dok je HSBC (referentna vrijednost koju je upotrijebila Komisija) globalna banka koja posluje i na kineskom tržištu. Komisija nema na raspolaganju dokaza koji bi upućivali na to da se HSBC odriče plaćanja naknada ovisno o veličini kupca. Stoga se i u tom pogledu Komisijina referentna vrijednost činila primjerenijom. Stoga su tvrdnje društva odbačene.

([93]) Naknade banke HSBC iz Ujedinjene Kraljevine: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2. Bankovni akcepti mjenice

(a) Općenito

(358) Bankovni akcepti mjenice financijski su proizvodi namijenjeni razvoju aktivnijeg domaćeg tržišta novca proširenjem kreditnih mogućnosti. Riječ je o obliku kratkoročnog financiranja čiji je cilj „smanji troškove financiranja i povećati učinkovitost kapitala" trasanta ([95]).

(359) Bankovni akcepti mjenice mogu se koristiti samo za namiru stvarnih trgovinskih transakcija, a trasant o tome mora dostaviti dostatne dokaze, npr. na temelju ugovora o kupnji/prodaji, računa i naloga za isporuku itd. Bankovni akcepti mjenice mogu se u ugovorima o kupnji upotrebljavati kao standardno sredstvo plaćanja zajedno s drugim sredstvima, kao što je doznaka ili novčani nalog.

(360) Bankovni akcept mjenice izdaje podnositelj zahtjeva (trasant, koji je ujedno i kupac u osnovnoj poslovnoj transakciji), a prihvaća ga banka. Banka prihvaćanjem mjenice prihvaća da će primatelju plaćanja/nositelju na određeni datum (datum dospijeća) bezuvjetno isplatiti iznos naveden u mjenici.

(361) Ugovori o bankovnim akceptima mjenice općenito sadržavaju popis transakcija pokrivenih iznosom mjenice te datum dospijeća plaćanja dogovoren s dobavljačem i datum dospijeća bankovnog akcepta mjenice.

(362) Komisija je utvrdila da se bankovni akcepti mjenice općenito izdaju u okviru ugovora o bankovnim akceptima mjenice u kojem se navode identitet banke, dobavljača i kupca, obveze banke i kupca te se detaljno navode vrijednosti po dobavljaču, datum dospijeća plaćanja dogovoren s dobavljačem i datum dospijeća bankovnog akcepta mjenice.

(363) Komisija je utvrdila i da se bankovni akcepti mjenice u ugovorima o kreditnoj liniji općenito navode kao instrumenti koje je moguće upotrijebiti u okviru ograničenja financijskih sredstava zajedno s drugim kratkoročnim financijskim instrumentima, kao što su zajmovi za obrtni kapital.

(364) Ovisno o uvjetima koje je utvrdila banka, trasant će možda morati uplatiti mali depozit na namjenski račun, dati jamstvo ili platiti proviziju. Puni iznos bankovnog akcepta mjenice trasant na namjenski račun mora svakako prenijeti najkasnije na datum dospijeća bankovnog akcepta mjenice.

(365) Nakon što banka prihvati bankovni akcept mjenice, trasant ga indosira i kao plaćanje računa prenosi primatelju plaćanja, koji je ujedno i dobavljač u osnovnoj poslovnoj transakciji. Posljedično se obveza plaćanja koju kupac (trasant) ima prema dobavljaču (primatelj plaćanja) poništava. Uvodi se nova obveza plaćanja kupca prema banci prihvatiteljici u istom iznosu (trasant mora taj iznos isplatiti banci u gotovini prije dospijeća bankovnog akcepta mjenice). Dakle, izdavanjem bankovnih akcepata mjenice obveza trasanta prema njegovu dobavljaču zamjenjuje se obvezom prema banci.

(366) Dospijeće bankovnih akcepata mjenice razlikuje se ovisno o uvjetima koje utvrđuje banka i može trajati do godinu dana.

(367) Primatelj plaćanja (ili nositelj) bankovnog akcepta mjenice ima tri mogućnosti prije dospijeća:

— pričekati dospijeće i da mu banka prihvatiteljica u gotovini isplati puni iznos koji odgovara nominalnoj vrijednosti mjenice;

— indosirati bankovni akcept mjenice, tj. upotrijebiti ga kao sredstvo plaćanja za svoje obveze prema drugim stranama; ili

— ponuditi banci prihvatiteljici ili drugoj banci eskontiranje bankovnog akcepta mjenice i dobiti gotovinski prihod uz plaćanje eskontne stope.

([95]) Vidjeti internetske stranice Narodne banke Kine: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) Datum izdavanja bankovnog akcepta mjenice uglavnom odgovara datumu dospijeća plaćanja koji je dogovoren s dobavljačem, ali može biti i datum prije ili poslije njega. Ispitnim postupkom utvrđeno je da se, kad je riječ o društvima u uzorku, datum izdavanja uglavnom podudarao s datumom dospijeća plaćanja koji je dogovoren s dobavljačem ili je bio prije tog datuma, a u nekim je slučajevima bio čak i nakon datuma dospijeća plaćanja. Komisija je utvrdila da je dospijeće bankovnih akcepata mjenice društava u uzorku uglavnom od 6 do 12 mjeseci nakon datuma dospijeća računa.

(369) Kad je riječ o računovodstvenom tretmanu, bankovni akcepti mjenice u financijskim izvještajima trasanta (tj. proizvođačâ izvoznika u uzorku) priznaju se kao obveze prema banci.

(370) Kreditni referentni centar Narodne banke Kine priznaje bankovne akcepte mjenice kao „nepodmirene kredite" koje banke dodjeljuju na istoj razini kao zajmove, akreditive ili trgovačke zajmove. Vrijedi napomenuti i da sredstva kreditnog referentnog centra NBK-a potječu od financijskih institucija koje dodjeljuju različite vrste zajmova te da stoga te financijske institucije priznaju bankovne akcepte mjenice kao obveze. Nadalje, u ugovorima o bankovnim akceptima mjenice koji su prikupljeni tijekom ispitnog postupka predviđa se da banka, ako kupac ne izvrši isplatu u cijelosti na datum isteka bankovnog akcepta mjenice, prema neplaćenom iznosu postupa kao i prema nepodmirenom zajmu.

(371) Nakon konačne objave jedan proizvođač izvoznik iz grupe CNBM tvrdio je da kreditni referentni centar NBK-a u kreditnim izvješćima ne priznaje bankovne akcepte mjenice kao obvezu prema banci. Ta zainteresirana strana uputila je na bilješku o obvezama u kreditnom izvješću kreditnog referentnog centra NBK-a u kojoj se navodi da: „Dugovni saldo uključuje nepodmirene predujmove, zajmove, rizične zajmove, trgovačke zajmove, faktoring, eskontiranje mjenice, jamstva te dugove kompenzirane s trećim stranama, kao i dugove kojima upravlja društvo za upravljanje imovinom u trenutku prikupljanja statističkih podataka". Ta je strana nadalje dodala da se u kreditnom izvješću jednog od društava grupe pod „sažetkom informacija" upućuje na „tekući saldo obveza" koji nije uključivao bankovne akcepte mjenice, već samo iznos zajmova.

(372) U tom pogledu Komisija ističe da su u kreditnim izvješćima bankovni akcepti mjenice navedeni u „sažetku informacija o nepodmirenim kreditima" na istoj razini kao zajmovi, akreditivi, eskontirane mjenice, faktoring ili trgovački zajmovi. Činjenica da bankovni akcepti mjenice nisu ubrojeni u „dugovni saldo" ili u „tekući saldo obveza" u određenom trenutku u kojem je izvješće izdano ne utječe na njihovo razvrstavanje u kategoriju kredita, što je jasno prepoznao kreditni referentni centar NBK-a u kreditnim izvješćima.

(373) Kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 358., bankovni akcepti mjenice oblik su kratkoročnog financiranja. Osim toga, kako je Narodna banka Kine navela na svojim internetskim stranicama, „bankovnim akceptom mjenice može se jamčiti sklapanje i izvršavanje ugovora između kupca i prodavatelja te promicati promet kapitala s pomoću kredita Banke Kine" ([96]). Osim toga, banka DBS na svojoj internetskoj stranici oglašava bankovne akcepte mjenice kao sredstvo za „poboljšanje obrtnog kapitala odgodom plaćanja" ([97]).

(374) Komisija je utvrdila da se bankovni akcepti mjenice uglavnom upotrebljavaju kao sredstvo plaćanja u poslovnim transakcijama kao zamjena za novčani nalog, čime se osnažuje gotovinski promet i obrtni kapital trasanta. Sa stajališta gotovine, tim se instrumentom trasantu ustvari odobrava odgoda datuma dospijeća plaćanja za šest ili 12 mjeseci jer do stvarnog gotovinskog podmirenja iznosa transakcije dolazi u trenutku dospijeća bankovnog akcepta mjenice, a ne onda kada je trasant morao platiti svojem dobavljaču. Bez takvog financijskog instrumenta trasant bi upotrijebio vlastiti obrtni kapital, što podrazumijeva trošak, ili bi s bankom ugovorio kratkoročni zajam za obrtni kapital kako bi platio dobavljače, što također podrazumijeva trošak. Zahvaljujući plaćanju s pomoću bankovnog akcepta mjenice trasant se ustvari isporučenom robom ili uslugom koristi šest do 12 mjeseci bez plaćanja gotovinskog predujma i snošenja ikakvih troškova. Kao primjer upotrebe bankovnih akcepata mjenice kao zamjene za kratkoročne zajmove naveden je jedan od proizvođača izvoznika u uzorku za kojeg je Komisija utvrdila da nije imao nijedan zajam. Međutim, bankovni akcepti mjenice koje je taj proizvođač izvoznik izdao tijekom RIP-a činili su 70 % njegovih operativnih troškova. Slično tome, bankovni akcepti mjenice na kraju RIP-a činili su više od 53 % njegovih ukupnih obveza.

([96]) Vidjeti bilješku 71.

([97]) Vidjeti internetske stranice banke DBS: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance

(375) U uobičajenim tržišnim okolnostima bankovni akcepti mjenice kao financijski instrumenti podrazumijevali bi trošak financiranja za trasanta. Ispitnim postupkom pokazalo se da su sva društva u uzorku koja su tijekom razdoblja ispitnog postupka upotrebljavala bankovne akcepte mjenice platila samo proviziju za uslugu prihvaćanja koju je pružila banka, a ona je iznosila od 0,05 % do 0,1 % nominalne vrijednosti mjenice. Međutim, nijedno od društava u uzorku nije snosilo trošak financiranja putem bankovnih akcepata mjenice, čime je odgođeno gotovinsko plaćanje za isporuku robe i usluga. Stoga je Komisija smatrala da su društva u ispitnom postupku ostvarila korist od financiranja u obliku bankovnih akcepata mjenice za koje nisu snosila nikakve troškove.

(376) Uzimajući u obzir prethodno navedeno, Komisija je zaključila da je sustavom bankovnih akcepata koji je uspostavljen u NRK-u svim proizvođačima izvoznicima omogućeno besplatno financiranje tekućeg poslovanja, čime je ostvarena korist protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere, kako je opisano u uvodnim izjavama od 395. do 399. u nastavku, u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. i člankom 3. stavkom 2. osnovne uredbe.

(377) Nakon konačne objave oba su proizvođača izvoznika koji surađuju iznijeli primjedbe da bankovni akcepti mjenice ne čine zajam ili bilo koji drugi oblik financijske pomoći te da je Komisija pogrešno pretpostavila da upotreba bankovnih akcepata mjenice ima isti učinak kao kratkoročni zajam. Tvrdili su da odgoda datuma dospijeća plaćanja koja se podrazumijeva upotrebom bankovnog akcepta mjenice nije beskamatni kratkoročni zajam koji je odobrila banka, nego odgoda datuma dospijeća plaćanja koju odluči odobriti prodavatelj. Grupa Yuntianhua tvrdila je da Komisija nije dokazala postojanje financijskog doprinosa u slučaju bankovnih akcepata mjenice. Oba proizvođača izvoznika koji surađuju odlučno su tvrdili da bankovni akcepti mjenice ne uključuju nikakvo financiranje jer banka nijednoj strani nije prenijela novac.

(378) Jedno društvo iz grupe CNBM tvrdilo je da bankovni akcepti služe samo za olakšavanje transakcija između strana koje se međusobno ne poznaju na način da banka daje svoje jamstvo da će plaćanje biti izvršeno unutar roka dospijeća. Osim toga, bankovnim akceptom mjenice ne mijenja se datum plaćanja kako je izvorno predviđeno prodajnim ugovorom te stoga banka prihvaćanjem mjenice ne pruža kratkoročni zajam. Društvo je nadalje navelo da način knjiženja bankovnih akcepata mjenice u internim knjigama društva ne utječe na zaključak da bankovni akcepti mjenice nisu oblik kratkoročnog financiranja. Ta je strana tvrdila i da, s obzirom na to da u skladu s kupoprodajnim ugovorom prodavatelj samo prima plaćanje za šest ili 12 mjeseci, kupac ne mora upotrebljavati vlastiti obrtni kapital ni ugovarati kratkoročni zajam za plaćanje po viđenju jer je prodavatelj već prihvatio odgodu plaćanja.

(379) U tom pogledu Komisija je istaknula da nije utvrdila da bankovni akcepti mjenice čine zajam. Međutim, Komisija je zaključila da oni imaju gospodarske učinke slične kratkoročnom financiranju.

(380) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 374., Komisija je utvrdila da se bankovni akcepti mjenice uglavnom upotrebljavaju kao sredstvo plaćanja u poslovnim transakcijama kao zamjena za novčani nalog, čime se osnažuje gotovinski promet i obrtni kapital trasanta. Komisija je utvrdila i da se sa stajališta gotovine tim instrumentom gotovinsko plaćanje odgađa do trenutka dospijeća bankovnog akcepta mjenice. Dobavljača se umjesto gotovinom zapravo plaća s pomoću bankovnog akcepta mjenice u trenutku dospijeća plaćanja dogovorenog u okviru ugovora. Gotovinsko plaćanje po dospijeću jest plaćanje trasanta banci u skladu s ugovorom sklopljenim između trasanta i banke u okviru bankovnog akcepta mjenice. Dobavljači mogu indosirati bankovne akcepte mjenice i za plaćanje drugih pružatelja (umjesto plaćanja gotovinom). Stoga su se, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 374., upotrebom bankovnih akcepata mjenice trasanti mogli koristiti isporučenom robom ili uslugama šest do 12 mjeseci bez plaćanja ikakvog gotovinskog predujma i bez snošenja ikakvih troškova. Komisija je ponovila i da Narodna banka Kine prikazuje bankovne akcepte mjenice kao instrument kojim bi se moglo „smanjiti troškove financiranja i povećati učinkovitost kapitala" trasanta „te promicati promet kapitala s pomoću kredita Banke Kine" ([98]), a banka DBS oglašava bankovne akcepte mjenice kao sredstvo za „poboljšanje obrtnog kapitala odgodom plaćanja" ([99]). Nadalje, kineska vlada nije osporila zaključak Komisije da su bankovni akcepti mjenice oblik financiranja. Osim toga, CBIRC je nedavno izdao obavijest u kojoj navodi da, kako bi se ojačala kreditna potpora za poduzeća na kraju proizvodnog lanca u ključnim poduzećima, bankarske financijske institucije mogu pružiti kreditnu potporu nizvodnim poduzećima da nabave i plate robu izdavanjem bankovnih akcepata mjenice, otvaranjem domaćih akreditiva, predujmovima itd. ([100]) To je još jedan dokaz da kineska vlada smatra bankovne akcepte mjenice još jednim oblikom kreditne potpore.

([98]) Vidjeti bilješku 73.
([99]) Vidjeti bilješku 75.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Činjenica da u trenutku izdavanja bankovnog akcepta mjenice banka ne prenosi novac nijednoj strani ne mijenja prethodno navedena obrazloženja i zaključke. Kako je već objašnjeno, bankovni akcepti mjenice, kako su uspostavljeni u NRK-u, sredstvo su plaćanja u poslovnim transakcijama koje pogoduje trasantima osnaživanjem njihova gotovinskog prometa i obrtnog kapitala. S gospodarskog i financijskog stajališta, upotrebom ovog instrumenta trasant može platiti svoje obveze bez korištenja financijskih sredstava društva, što stoga predstavlja oblik financiranja njegovih gospodarskih aktivnosti. Suprotno tvrdnji proizvođača izvoznika koji surađuju, to financiranje ne odobrava dobavljač, nego banka. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 365., nakon što banka prihvati bankovni akcept mjenice i indosira ga primatelju plaćanja (tj. dobavljaču), poništava se obveza plaćanja kupca (trasanta) prema dobavljaču (primatelju plaćanja). Naime, primatelja plaćanja (dobavljača) plaća se bankovnim akceptom mjenice u trenutku koji je dogovoren u prodajnom ugovoru (tj. u trenutku dospijeća plaćanja). To je dodatno potvrdila kineska vlada tijekom posjeta radi provjere, odnosno da nakon što društvo plati dobavljača bankovnim akceptom mjenice ono više nema obvezu u odnosu na dobavljača, nego u odnosu na banku, jer će onaj tko je zatražio izdavanje bankovnog akcepta mjenice morati isplatiti banci cjelokupni iznos na datum dospijeća. Nadalje, dobavljač može upotrijebiti bankovni akcept mjenice kao sredstvo plaćanja za svoje obveze prema drugim stranama. Stoga dobavljač ne odobrava odgodu datuma dospijeća plaćanja. Naprotiv, banka odobrava odgodu stvarnog gotovinskog podmirenja transakcije obuhvaćene bankovnim akceptom mjenice za šest ili 12 mjeseci i time omogućuje trasantu da izbjegne bilo kakav trošak financiranja.

(382) Komisija se nije složila s primjedbom da, s obzirom na to da u skladu s kupoprodajnim ugovorom prodavatelj samo prima plaćanje za šest ili 12 mjeseci, kupac ne mora upotrebljavati vlastiti obrtni kapital ni ugovarati kratkoročni zajam za plaćanje po viđenju. Komisija se nije složila ni s izjavom da način na koji proizvođači izvoznici u uzorku knjiže bankovne akcepte mjenice u svojim internim knjigama nije relevantan. Kako je već navedeno, bankovni akcepti mjenice zapravo su sredstvo plaćanja kojim se koristi trasant kako bi ispunio svoje obveze prema primatelju plaćanja. Izjava da „prodavatelj samo prima plaćanje za šest ili 12 mjeseci" činjenično je netočna jer prodavatelj prima plaćanje s pomoću bankovnog akcepta mjenice u trenutku dospijeća plaćanja dogovorenog u okviru ugovora. Kako je već istaknuto u uvodnoj izjavi 374., bankovni akcepti mjenice utvrđeni su kao sredstvo plaćanja u poslovnim transakcijama umjesto gotovinskog plaćanja, a oko toga su suglasni i prodavatelj i kupac. Međutim, gotovinsko plaćanje robe i usluga odgađa se do datuma dospijeća bankovnog akcepta mjenice, a tu odgodu odobrava banka. Kako je već objašnjeno u uvodnoj izjavi 365., obveza trasanta prema prodavatelju poništava se nakon što je prodavatelj plaćen s pomoću bankovnog akcepta mjenice te nastaju dvije nove obveze: obveza trasanta prema banci prihvatiteljici i obveza banke prihvatiteljice prema prodavatelju (primatelju plaćanja) ili nositelju bankovnog akcepta mjenice. Suprotno onome što se tvrdi, način na koji proizvođači izvoznici u uzorku knjiže bankovne akcepte mjenice u svojim internim knjigama važan je element kojim se pokazuje da se, s jedne strane, obveza prema prodavatelju poništava plaćanjem s pomoću bankovnog akcepta mjenice, a s druge strane nastaje nova obveza trasanta prema banci. To je dodatni dokaz da trasant, ako upotrijebi bankovne akcepte mjenice kao sredstvo plaćanja, što omogućuje banka koja je prihvatila mjenicu, ne mora platiti dobavljaču (primatelju plaćanja) u gotovini u trenutku dospijeća plaćanja dogovorenog u okviru ugovora. Umjesto toga trasant je dužan isplatiti iznos banci u gotovini na datum dospijeća bankovnog akcepta mjenice, odnosno šest ili 12 mjeseci kasnije. To je dodatno potvrdila kineska vlada tijekom posjeta radi provjere izjavivši da su bankovni akcepti mjenice „zanimljivi za rasterećenje novčanog toka društva".

(383) Komisija se nije složila ni s primjedbom da banka prihvaćanjem bankovnog akcepta mjenice na neki način samo daje svoje jamstvo da će plaćanje biti izvršeno unutar roka dospijeća. Prvo, kako je prethodno navedeno, bankovni akcepti mjenice sredstvo su plaćanja kojim trasant ispunjava svoju obvezu prema primatelju plaćanja (dobavljaču). Stoga trasant isplaćuje dobavljača u trenutku indosiranja bankovnog akcepta mjenice, a svoju obvezu plaćanja prema banci ispunjava po dospijeću. Drugo, bankovni akcept mjenice ne može se smatrati samo dodatnim jamstvom za buduće plaćanje jer je bankovni akcept mjenice sredstvo plaćanja priznato u prodajnim ugovorima, a obveza plaćanja trasanta prema dobavljaču poništava se plaćanjem s pomoću bankovnog akcepta mjenice. Gotovinsko plaćanje banci po dospijeću nije odgoda datuma dospijeća plaćanja koju je odobrio dobavljač, već je riječ o obvezi prema banci. Osim toga, to je potvrdila i kineska vlada tijekom posjeta radi provjere kada je izjavila da je pravno govoreći razlika između bankovnog jamstva i bankovnog akcepta mjenice u tome da je „u slučaju jamstva društvo A u prvom redu odgovorno za plaćanje, a u slučaju bankovnog akcepta mjenice banka izdavateljica".

(384) Uzimajući u obzir prethodno navedeno, Komisija je ponovila svoj zaključak da su u pogledu svojih učinaka bankovni akcepti mjenice oblik kratkoročnog financiranja na način da su omogućili proizvođačima izvoznicima da financiraju svoje kupnje. Korist koju su proizvođači izvoznici koji surađuju ostvarili jest ušteda na troškovima financiranja zbog činjenice da upotreba financijskih sredstava putem bankovnih akcepata mjenice nije financijski nadoknađena.

(385) S obzirom na to da bankovni akcepti mjenice zapravo imaju istu svrhu i učinke kao kratkoročni zajmovi za obrtni kapital te da su ih proizvođači izvoznici koji surađuju u velikoj mjeri upotrebljavali za financiranje svojih tekućih poslovanja umjesto kratkoročnih zajmova za obrtni kapital, u njihovom bi se slučaju trebali snositi jednaki troškovi kao pri kratkoročnom financiranju s pomoću zajmova za obrtni kapital. Kineska vlada dodatno je potvrdila taj zaključak tijekom posjeta radi provjere kada je, u pogledu izbora društva između bankovnog akcepta mjenice i kratkoročnog zajma, navela da je na društvu da odluči, ali „su oni po prirodi slični".

(386) Na temelju prethodno navedenih razmatranja Komisija je odbacila tvrdnje da bankovni akcepti mjenice nisu oblik kratkoročnog financiranja.

(b) Specifičnost

(387) Kada je riječ o specifičnosti, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 165., u skladu s Odlukom br. 40 financijske institucije pružaju kreditnu potporu poticanim industrijama.

(388) Komisija je smatrala da su bankovni akcepti mjenice još jedan oblik povlaštene financijske potpore koju financijske institucije pružaju poticanim industrijama kao što je sektor tkanina od staklenih vlakana. Kako je navedeno u odjeljku 3.1., sektor tkanina od staklenih vlakana ubraja se među poticane industrije i stoga ispunjava uvjete za svu moguću financijsku potporu. Nisu dostavljeni nikakvi dokazi da svako poduzeće u NRK-u (osim onih u poticanim industrijama) može ostvariti korist od bankovnih akcepata mjenice pod istim povlaštenim uvjetima.

(389) Nakon konačne objave grupa CNBM tvrdila je da je bankovni akcept mjenice uobičajena poslovna praksa u NRK-u dostupna svim industrijama i da je jedino zakonsko ograničenje za korisnika bankovnog akcepta mjenice navedeno u članku 6. Zakona o prenosivim instrumentima Narodne Republike Kine, tj. „ako osoba koja nema sposobnost ili ima ograničenu sposobnost za građanske radnje potpiše prenosivi instrument, taj se potpis smatra ništavnim". Tvrdila je i da nije odgovornost proizvođačâ izvoznika da obaraju pretpostavku da je navodni program subvencioniranja specifičan te da Komisija ima odgovornost potkrijepiti svoje utvrđivanje specifičnosti na temelju pozitivnih dokaza, konkretno usporedbom uvjeta ponuđenih društvima u uzorku s onima koji se nude drugim kineskim društvima. Naposljetku, jedno je društvo iz grupe CNBM od Komisije zatražilo da objasni zašto se sličan sustav u Kanadi, koji je Komisija navela u predmetu o e-biciklima, ne smatra specifičnim programom subvencioniranja, dok se sustav u NRK-u smatra specifičnom subvencijom.

(390) U tom se pogledu Komisija pozvala na uvodnu izjavu 165. u kojoj je iznijela dokaze da se, u skladu s Odlukom br. 40, od financijskih institucija zahtijeva da pruže kreditnu potporu poticanim industrijama. Bankovni akcepti mjenice kao oblik financiranja dio su sustava povlaštenih financijskih potpora financijskih institucija za poticane industrije, kao što je industrija tkanina od staklenih vlakana.

(391) Komisija je istaknula da je svoju procjenu u pogledu specifičnosti programa subvencija temeljila na dostupnim vladinim dokumentima o poticanim industrijama, kao što su planovi i propisi. U tom pogledu Komisija je napomenula da je kineska vlada jasno odredila koje se industrije potiču, čime je ograničila specifične koristi od povlaštenog financiranja samo na te industrije. Stoga, čak i ako niz drugih industrija koje su posebno definirane kao poticane uživa iste ili slične povlaštene uvjete kao industrija tkanina od staklenih vlakana, to ne dovodi u pitanje povlašteno financiranje, a posebno ne bankovne akcepte mjenice općenito dostupne svim industrijama.

(392) Nadalje, čak i ako bi oblik financiranja u načelu mogao biti dostupan društvima u svim industrijama, konkretni uvjeti pod kojima se takvo financiranje nudi društvima iz određene industrije, kao što su naknade za financiranje i obujam financiranja, mogli bi ga učiniti specifičnim. Zapravo, u slučaju proizvođača izvoznika koji surađuju, kako je prethodno navedeno, Komisija je utvrdila da su svi oni ostvarili korist od kratkoročnog financiranja putem bankovnih akcepata mjenice bez snošenja ikakvih troškova te da su neki od njih ostvarili korist od znatnog obujma bankovnih akcepata mjenice u usporedbi s drugim oblicima kratkoročnog financiranja kao što su kratkoročni zajmovi. Nijedna zainteresirana strana nije podnijela dokaze kojima bi se upućivalo na to da se povlašteno financiranje društava u industriji tkanina od staklenih vlakana putem bankovnih akcepata mjenice temelji na objektivnim kriterijima ili uvjetima u smislu članka 4. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe.

(393) U pogledu primjedbi o sustavu bankovnih akcepata mjenice u Kanadi Komisija je istaknula da se, u skladu s člankom 4. stavkom 2. osnovne uredbe, procjena specifičnosti programa subvencioniranja provodi samo u odnosu na subvencije koje su predmet ispitnog postupka. Stoga Komisija nije dužna dokazati da su slični sustavi u drugim zemljama isto tako specifični.

(394) S obzirom na prethodno navedene argumente, odbačene su tvrdnje proizvođača izvoznika koji surađuju o specifičnosti bankovnih akcepata mjenice.

(c) Izračun koristi

(395) Za izračun iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere Komisija je procijenila korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(396) Kako je navedeno u uvodnim izjavama 358. i 373., bankovni akcepti mjenice oblik su kratkoročnog financiranja kojim se povećava učinkovitost kapitala trasanta tako što se osnažuje njegov obrtni kapital i ispunjavaju njegove potrebe za gotovinom jer se bankovni akcepti mjenice uglavnom upotrebljavaju kao sredstvo plaćanja u poslovnim transakcijama umjesto gotovine. Komisija je utvrdila da su proizvođači izvoznici u uzorku upotrebljavali bankovne akcepte mjenice kako bi zadovoljili svoje potrebe za kratkoročnim financiranjem bez plaćanja naknade. Osim toga, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 346., Komisija je smatrala da bi sva kratkoročna financiranja društava u uzorku, uključujući bankovne akcepte mjenice, trebala biti pokrivena kreditnom linijom. Korist povezana s kreditnim linijama utvrđena je u prethodnom odjeljku 3.4.3.1.

(397) Komisija je stoga zaključila da bi trasanti bankovnih akcepata trebali platiti naknadu za razdoblje financiranja. Za potrebe izračuna Komisija je smatrala da je razdoblje financiranja započelo ili na datum dospijeća plaćanja koji je dogovoren s dobavljačem, u slučajevima u kojima je bankovni akcept mjenice izdan prije datuma dospijeća plaćanja, ili na datum izdavanja bankovnog akcepta mjenice, u slučajevima u kojima je bankovni akcept mjenice izdan na datum dospijeća plaćanja ili nakon tog datuma. Smatralo se da je razdoblje financiranja završilo na datum dospijeća bankovnog akcepta mjenice.

(398) U skladu s člankom 6. točkom (b) osnovne uredbe Komisija je smatrala da je ta korist za primatelje razlika između iznosa koji je društvo stvarno platilo kao naknadu za financiranje bankovnim akceptima mjenice i iznosa koji bi trebalo platiti da je primijenjena kamatna stopa za kratkoročno financiranje.

(399) Komisija je utvrdila korist koja proizlazi iz neplaćanja troškova kratkoročnog financiranja. U tom pogledu, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 358., bankovni akcepti mjenice oblik su kratkoročnog financiranja. Oni zapravo imaju istu svrhu kao kratkoročni zajmovi za obrtni kapital. Stoga je Komisija smatrala da bi se u slučaju bankovnih akcepata mjenice trebali snositi jednaki troškovi kao pri financiranju kratkoročnim zajmom. Zato je Komisija primijenila jednaku metodologiju kao za kratkoročno financiranje s pomoću zajma u RMB opisano u odjeljku 3.4.2.4.

(400) Nakon konačne objave jedno društvo iz grupe CNBM iznijelo je primjedbu da bi, s obzirom na to da je bankovni akcept mjenice zajam koji prodavatelj pruža kupcu, Komisija trebala izračunati korist u kontekstu programa subvencioniranja „roba i usluga koje se osiguravaju uz manju naknadu od primjerene” te bi prvo trebala utvrditi čine li dobavljači „javna tijela” u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe.

(401) Kako je već objašnjeno u uvodnim izjavama od 379. do 383., Komisija se nije složila s tim da su bankovni akcepti mjenice zajam koji pruža prodavatelj te je zaključila da su bankovni akcepti mjenice oblik povlaštenog financiranja koje banka pruža trasantu. Stoga je prethodno navedena primjedba odbačena.

(402) Drugo društvo iz grupe CNBM tvrdilo je da je Komisija trebala oduzeti stvarni odobreni rok plaćanja od očekivanog razdoblja bankovnog financiranja.

(403) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 397., Komisija je uzela u obzir datum dospijeća plaćanja koji je dogovoren s dobavljačem u izračunu razdoblja financiranja. U slučaju društva iz grupe CNBM koje je iznijelo tu primjedbu, ispitnim je postupkom utvrđeno da je u praksi datum dospijeća plaćanja odnosnih računa ili već istekao kada su izdani odgovarajući bankovni akcepti mjenice ili nije bilo moguće pronaći vezu između izdanih računa i bankovnih akcepata mjenice. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(404) Jedno društvo iz grupe CNBM tvrdilo je da bi Komisija trebala umanjiti navodne koristi za naknade koje su proizvođači u uzorku stvarno platili. Osim toga, grupa Yuntianhua tvrdila je da u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe Komisija mora oduzeti naknadu za podnošenje zahtjeva ili druge nastale troškove potrebne radi ispunjavanja uvjeta za dobivanje subvencije ili radi dobivanja subvencije.

(405) Komisija je već u uvodnoj izjavi 375. napomenula da su proizvođači izvoznici koji surađuju platili proviziju za uslugu prihvaćanja koju je pružila banka, a ona je iznosila od 0,05 % do 0,1 % nominalne vrijednosti bankovnog akcepta mjenice. Ta provizija, plaćena banci za obradu bankovnog akcepta mjenice, zapravo je poseban element u odnosu na financiranje koje je odobrila banka, za koje proizvođači izvoznici koji surađuju nisu snosili nikakve troškove. Ta se naknada plaća kako bi se pokrili administrativni troškovi banke za obradu bankovnih akcepata mjenice. Komisija je uvela kompenzacijske mjere samo protiv dijela koji se odnosi na financiranje bankovnih akcepata mjenice (odnosno dijela koji je istovjetan kratkoročnom financiranju) te nije analizirala je li provizija za obradu uključivala subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere. U svakom slučaju, utjecaj naknade na iznos subvencije kreće se od 0,01 % do 0,04 %, ovisno o proizvođaču izvozniku i stoga je beznačajan. Stoga Komisija nije smatrala da je potrebno analizirati osnovanost te tvrdnje ni procijeniti mogućnost uvođenja kompenzacijskih mjera protiv te koristi.

(406) Jedno je društvo iz grupe CNBM tvrdilo da bi se osnova za izračun koristi trebala smanjiti za iznos depozitâ koje je strana uplatila kao jamstvo za bankovne akcepte mjenice.

(407) Po tom pitanju, kako je Komisija zaključila tijekom prethodnih ispitnih postupaka ([101]), prvo bi trebalo napomenuti da je uobičajena praksa banaka da od svojih klijenata zatraže jamstva i kolaterale kada dodjeljuju financiranje. Nadalje, potrebno je napomenuti da se takva jamstva upotrebljavaju za osiguranje da će proizvođač izvoznik svoju financijsku odgovornost snositi prema banci, a ne prema dobavljaču. Ispitnim je postupkom otkriveno i da kineske banke ne zahtijevaju sustavno takva jamstva te da ona nisu uvijek povezana sa specifičnim bankovnim akceptima mjenice. U tom pogledu navodni depoziti ne predstavljaju predujam trasanta bankama, već samo dodatno jamstvo koje banke ponekad zatraže i koje nema nikakav učinak na odluku banke da izda bankovne akcepte mjenice bez ikakvih dodatnih kamata na posuđivanje za trasanta. Nadalje, ona se mogu pojavljivati u različitim oblicima, uključujući oročene depozite i zaloge. Depoziti nose kamate u korist trasanta i stoga ne predstavljaju trošak za trasanta bankovnog akcepta mjenice. Na temelju toga ta je tvrdnja odbačena.

(408) Jedno je društvo iz grupe CNBM tvrdilo da bi Komisija iz svojih izračuna trebala isključiti bankovne akcepte mjenice izdane povezanim stranama jer produljenje roka plaćanja za povezanu stranu putem bankovnog akcepta mjenice ne daje nikakvu korist primatelju u pogledu povećane likvidnosti jer smanjuje likvidnost povezane druge strane za razmjerni iznos.

(409) Komisija u tom pogledu podsjeća da je, kako je prethodno navedeno, bankovni akcept mjenice sredstvo plaćanja i stoga nema učinak odgode datuma dospijeća plaćanja koji je dogovoren s dobavljačem, već odgode gotovinskog plaćanja. Primatelj plaćanja (dobavljač) može indosirati bankovni akcept mjenice kao sredstvo plaćanja kako bi podmirio svoje obveze prema drugim stranama. Stoga nema razmjernog smanjenja likvidnosti povezanih strana koje su primile bankovni akcept mjenice. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

([101]) Vidjeti predmet o e-biciklima prethodno naveden u bilješci 7., uvodna izjava 316.

(410) Grupa Yuntianhua tvrdila je da Komisija u izračunu bankovnih akcepata mjenice za neka povezana društva nije koristila podatke koji su dani u odgovoru na upitnik.

(411) Komisija je napomenula da se izračun temeljio na posljednjim dostavljenim podacima društava te da je provjeren tijekom provjere na licu mjesta. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(412) Naposljetku, jedno društvo iz grupe CNBM iznijelo je posebnu tvrdnju u pogledu bankovnih akcepata mjenice koje je izdalo povezano društvo kako bi se izbjeglo dvostruko računanje. Komisija je tu tvrdnju odbacila. Međutim, s obzirom na to da su pojedinosti te tvrdnje povjerljive, Komisija je na nju odgovorila u objavi specifičnoj za predmetno društvo.

3.4.3.3. Eskontirani instrumenti

(413) Ispitni postupak pokazao je da su kineske financijske institucije eskontirale potraživanja prema određenim društvima u uzorku u zamjenu za gotovinu.

(414) Time su financijski posrednici društvima platili iznose potraživanja prije njihova datuma dospijeća. Društva su zahvaljujući prijenosu prava na buduća potraživanja na financijske institucije nakon odbitka naknada i primjenjivih eskontnih stopa sredstva dobila unaprijed.

(415) Primjenjivom eskontnom stopom trebao bi se kompenzirati rizik od neispunjenja obveza na koji snažno utječe kreditni rejting posljednjeg subjekta koji je dužan ispuniti obvezu plaćanja.

(416) Eskontirana potraživanja utvrđena tijekom ispitnog postupka bila su u različitim oblicima, primjerice mjenice, obveznice, faktoring, bankovni akcepti i komercijalni akcepti. Za svaki oblik postoje posebni uvjeti, a različiti su i stupnjevi osnovnog rizika. U slučaju bankovnih akcepata mjenice posljednji odgovorni subjekt je izdavatelj bankovnog akcepta, odnosno banka. Međutim, kod drugih vrsta potraživanja, npr. mjenica i akreditiva, posljednji odgovorni subjekt obično bi bilo trgovačko društvo.

(417) U uobičajenim tržišnim okolnostima primjenjiva eskontna stopa trebala bi biti kompenzacija za troškove i rizike banke. Međutim, Komisija je utvrdila da su određenim društvima u uzorku možda osigurane povlaštene stope, čime bi se ostvarila korist protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(418) Ta korist za primatelje bila bi razlika između eskontne stope koju su primjenjivale kineske financijske institucije i eskontne stope primjenjive na usporedivu operaciju na tržištu, na primjer kratkoročne zajmove.

(419) Međutim, na temelju informacija iz dokumentacije nije moguće razlikovati različite primjenjive eskontne stope. Osim toga, Komisija je ocijenila da je korist od tog oblika subvencioniranja u ovom ispitnom postupku bila zanemariva. Stoga je odlučila da neće uvesti kompenzacijske mjere.

3.4.3.4. Programi vlasničkog kapitala

3.4.3.4.1. *Zamjena duga za vlasnički kapital*

(a) Općenito

(420) Komisija je na temelju javno dostupnih informacija utvrdila da je CNBM tijekom razdoblja ispitnog postupka s Poljoprivrednom bankom Kine („ABC”) i Komunikacijskom bankom („COMM”) proveo zamjenu duga za vlasnički kapital u iznosu od 4 milijarde RMB. Kako je navedeno u uvodnim izjavama od 208. do 217., CMNB nije dostavio odgovor na upitnik niti je surađivao u ispitnom postupku. Stoga je Komisija za procjenu te transakcije morala upotrijebiti raspoložive podatke.

(421) Banke ABC i COMM u državnom su vlasništvu te se smatraju javnim tijelima i/ili im je vlada povjerila izvršavanje funkcija ili ih usmjeravala u tome, u skladu s odjeljkom 3.4.1.4. Osim toga, u prethodnim antisubvencijskim istragama utvrđeno je da su ABC i COMM javna tijela ili im je vlada povjerila izvršavanje funkcija koje se obično povjeravaju javnim tijelima i usmjeravala ih u njihovu izvršavanju ([102]). U spisu ovog ispitnog postupka nema dokaza koji bi bili u suprotnosti s tim prethodnim nalazima.

([102]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima i predmet o gumama iz bilješke 7., uvodne izjave od 96. do 140. odnosno od 178. do 218.

(422) Komisija je smatrala da banka u uobičajenim tržišnim uvjetima svoj dug ne bi pretvorila u vlasnički kapital bez dodatne kompenzacije. Naime, vlasnički kapital mnogo je rizičniji instrument od duga jer ne postoji jamstvo da će banka vratiti svoja ulaganja kapitala. Osim toga, vlasnički kapital za razliku od kamatne stope na zajam ne jamči nužno povrat ulaganja. Povećani rizik koji banke preuzimaju zahvaljujući toj zamjeni duga za vlasnički kapital potkrijepljen je dokazima o lošoj financijskoj situaciji iz godišnjeg izvješća društva za financijsku godinu 2018.: društvo ima vrlo visok udio neto duga (između 120 % i 145 %), kratkoročni zajmovi koje treba otplatiti u godinu dana dvostruko su veći od godišnje bruto dobiti društva, a ukupne obveze predstavljaju dvije trećine njegova godišnjeg prometa. Naposljetku, u novinskom članku na internetskim stranicama CNBM-a kao razlog za zamjenu izričito se navode ciljevi industrijske politike i velika važnost strateške suradnje između CNBM-a i dviju banaka. Konkretno, u novinskom članku navodi se da će zamjena pomoći CNBM-u da ostvari „strukturnu reformu ponude" kao industrijski cilj.

(423) S obzirom na prethodna razmatranja Komisija je zaključila da je tijekom razdoblja ispitnog postupka zamjenom duga za vlasnički kapital CNBM ostvario korist jer su pretvorbu po povlaštenim uvjetima osigurala javna tijela ili subjekti kojima je vlada povjerila izvršavanje funkcija ili usmjeravala ih u tome radi ostvarivanja ciljeva industrijske politike.

(b) Specifičnost

(424) Komisija je smatrala da je povlašteno financiranje s pomoću zamjene duga za vlasnički kapital specifično u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer su ulagači subjekti koji posluju u skladu sa smjernicama državnih politika u kojima je proizvodnja tkanina od staklenih vlakana navedena kao poticana industrija. U svakom slučaju dostupni podaci upućuju na dodjelu te *ad hoc* subvencije CNBM-u zbog čega je subvencija specifična za poduzeće.

(c) Izračun koristi

(425) Budući da zbog nesuradnje nije bilo dodatnih dokaza, Komisija nije imala pristup ugovorima između CNBM-a i banaka. Komisija stoga nije mogla procijeniti jesu li banke na neki način kompenzirane za značajne rizike koje su preuzele. Međutim, svi elementi objašnjeni u uvodnoj izjavi 422. upućuju na teško financijsko stanje CNBM-a i na činjenicu da je cilj te transakcije bilo ostvarenje industrijskih ciljeva, čime se potkrepljuje zaključak da se ona nije temeljila na tržišnoj logici koja uzima u obzir stvarne velike rizike. Stoga je Komisija tu transakciju smatrala jednakovrijednom oprostu duga i tretirala ju je kao bespovratna sredstva dodijeljena tijekom razdoblja ispitnog postupka. Budući da su bespovratna sredstva tijekom razdoblja ispitnog postupka u potpunosti iskorištena, izračunana su na temelju ukupnog prometa cijele grupe. Na taj je način izračunan iznos subvencioniranja od 1,83 %.

3.4.3.4.2. *Ostali oblici dokapitalizacije*

(a) Općenito

(426) Tijekom razdoblja ispitnog postupka društvo u uzorku (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd.) ostvarilo je korist od sredstava subjekata pod kontrolom države putem posebnih oblika dokapitalizacije.

(427) Ta su sredstva prenesena u obliku povećanja vlasničkog kapitala što, međutim, ulagačima nije automatski dalo puna dioničarska prava. U tom su smislu sredstva prenesena u zamjenu za budući udio u vlasničkom kapitalu društva primatelja, što bi se ostvarilo tek nakon neodređenog razdoblja.

(428) Ispitnim postupkom utvrđeno je da su sredstva koja je društvo primilo knjižena kao ostali vlasnički instrumenti bez očekivane promjene udjela u vlasništvu društva. Ulagači unatoč prijenosu sredstava nisu dobili potpuna dioničarska prava niti su im isplaćene kamate u zamjenu za to. Tek nakon neodređenog vremenskog razdoblja, ali obično duljeg od godine dana, i nakon odobrenja SASAC-a dio sredstava prenesen je u uplaćeni vlasnički kapital. Tek u tom trenutku ulagači su dobili puna dioničarska prava.

(429) Komisija je utvrdila i da je razdoblje između dokapitalizacije i dodjele dioničarskih prava moglo biti dulje od godinu dana. U tom je pogledu Komisija utvrdila velike iznose dokapitalizacije za koje tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka nisu dodijeljena dioničarska prava.

(430) Stoga društvo u praksi do priznavanja dioničarskih prava, odnosno tijekom više od godine dana, raspolaže sredstvima u zamjenu za budući prijenos vlasništva, ali bez ikakvih troškova.

(431) U uobičajenim tržišnim okolnostima društvo bi kao kompenzaciju za korištenje sredstava prenijelo dio vlasništva društva nedugo po primitku sredstava ili bi ih uknjižilo kao dug. Međutim, s obzirom na posebne okolnosti aranžmana, u tom slučaju je taj hibridni oblik financiranja zapravo sličniji klasičnom dioničarskom zajmu bez kamata tijekom duljeg razdoblja nego vlasničkom instrumentu.

(432) S obzirom na prethodna razmatranja Komisija je smatrala da je tijekom razdoblja ispitnog postupka društvo Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., dio grupe Yuntianhua, duže vremena ostvarivalo koristi od pristupa velikim iznosima financiranja za koje nije snosilo nikakve troškove. Budući da se tim posebnim oblikom predmetnih dokapitalizacija ulagačima nisu automatski dodjeljivala dioničarska prava, Komisija je smatrala da ona imaju sličan učinak kao zajam po slobodnoj kamatnoj stopi.

(b) Investicijska društva pod kontrolom države koja djeluju kao javna tijela

(433) Kako bi se utvrdilo mogu li se ulagači smatrati javnim tijelima ili tijelima kojima je vlada povjerila izvršavanje funkcija koje se obično povjeravaju javnim tijelima ili ih usmjeravala u njihovu izvršavanju, Komisija je od grupe Yuntianhua zatražila konkretne informacije o dioničarima koji su osigurali sredstva drugim vlasničkim instrumentima. Ulagači su bili: investicijski centar Kunming Heze, investicijski centar Yunnan Jinrun Zhonghao, i Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (Fond za reformu poduzeća u državnom vlasništvu).

(434) Informacije koje je zatražila Komisija obuhvaćale su informacije o poduzećima, kao što su imena glavnih dioničara te sastav i pravila upravnog odbora svakog ulagača. Komisija je zatražila i informacije o politikama ulaganja navedenih ulagača i dodatne pojedinosti o posebnim prijenosima sredstava drugim vlasničkim instrumentima.

(435) Nadalje, Komisija se obratila kineskoj vladi i zatražila iste informacije kao one opisane u uvodnoj izjavi 434. Kineska vlada odgovorila je da nema ni da ne čuva podatke o određenim društvima i svim subjektima u Kini u kojima možda ima vlasničke udjele. Stoga je odbila izravno odgovoriti i uputila je Komisiju na odgovor koji treba dostaviti predmetno društvo u uzorku.

(436) Budući da nije primila potpuni odgovor, Komisija je u skladu s uvodnim izjavama od 218. do 220. odlučila upotrijebiti raspoložive podatke da bi utvrdila mogu li se ti ulagači smatrati javnim tijelima.

(437) Na temelju javno dostupnih informacija, kao što su godišnja izvješća, informacije dostupne u poslovnim imenicima, na internetskim stranicama ulagača ili u javno dostupnim bazama podataka, Komisija je utvrdila da su ulagači koji su grupi Yuntianhua osigurali sredstva putem drugih vlasničkih instrumenata bili u djelomičnom ili potpunom vlasništvu države.

(438) Kada je riječ o investicijskom centru Kunming Heze, Komisija je utvrdila da više od 98 % dionica u konačnici drže lokalna samouprava i poduzeća u državnom vlasništvu ([103]). Kada je riječ o njegovim dioničarima, Komisija je utvrdila da je više od 24 % dionica u vlasništvu poduzeća u državnom vlasništvu Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben Yunying youxian gongsi). Komisija je utvrdila i da je više od 74 % dionica u investicijskom centru Kunming Heze u vlasništvu društva China Fortune International (Huaxin International Trust), financijskog društva u vlasništvu China Huadian Group Co., Ltd., društva u državnom vlasništvu. Nadalje, investicijskim centrom Kunming Heze upravlja investicijski fond namijenjen ulaganju u javna pokrajinska društva. Osim toga, Komisija je utvrdila da su u subjektu i njegovim dioničarima zaposleni pravni zastupnici i članovi upravnih odbora koji su prethodno obnašali izvršnu funkciju u SASAC-u pokrajine Yunnan, kao i članovi Komunističke partije Kine ([104]).

([103]) Vidjeti: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Kada je riječ o investicijskom centru Yunnan Jinrun Zhonghao ([105]), Komisija je utvrdila da najmanje 46 % dionica u konačnici drže lokalna samouprava i poduzeća u državnom vlasništvu. Konkretno, Komisija je u njegovoj vlasničkoj strukturi dioničara pronašla društvo China Construction Bank Trust i Yunnan Province state owned capital operations Jinrun equity investment fund management Co., Ltd.

(440) Slično tome, Komisija je utvrdila da je Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (Fond za reformu poduzeća u državnom vlasništvu) u vlasništvu poduzeća u državnom vlasništvu Yunnan Energy Investment Group.

(441) Komisija je nadalje utvrdila da postoje formalni pokazatelji kontrole države nad tim ulagačima. Budući da nije bilo konkretnih informacija koje bi upućivale na suprotno, Komisija je na temelju zaključaka iz odjeljaka 3.4.1.5. i 3.4.1.6. smatrala da upravitelje i nadzornike u društvima u državnom vlasništvu koja su vlasnici predmetnih subjekata imenuje država i da njoj i odgovaraju.

(442) Nadalje, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 431., Komisija je utvrdila da njihovo poslovanje nije slijedilo isključivo tržišnu logiku i da se nisu uzimali u obzir stvarni tržišni rizici povezani s ispitanim transakcijama. Umjesto toga su ti ulagači u skladu s vladinim politikama za poticanje određenih sektora, kako je utvrđeno u odjeljku 3.1., postupali neracionalno kada su financijski podupirali proizvođača izvoznika.

(443) S obzirom na prethodna razmatranja Komisija je utvrdila da su subjekti pod državnim nadzorom koji su grupi Yuntianhua osiguravali sredstva putem drugih vlasničkih instrumenata javna tijela u smislu članka 2. točke (b) u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe.

(444) Uz to čak i da se subjekti pod državnim nadzorom ne smatraju javnim tijelima, Komisija je utvrdila da bi se smatralo da im je kineska vlada povjerila funkcije koje su obično dane vladi ili ih usmjerila na njihovo izvršavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe iz istih razloga koji su navedeni u uvodnoj izjavi 269. Stoga bi se njihovo postupanje u svakom slučaju pripisalo kineskoj vladi.

(c) Specifičnost

(445) Komisija je smatrala da je povlašteno financiranje dokapitalizacijom specifično u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer su ulagači subjekti koji posluju u skladu sa smjernicama državnih politika u kojima je industrija tkanina od staklenih vlakana navedena kao poticana industrija. U svakom slučaju dostupni podaci upućuju na dodjelu te *ad hoc* subvencije društvu Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. zbog čega je subvencija specifična za poduzetnika.

(d) Izračun koristi

(446) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 432., Komisija je smatrala da je društvo Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. ostvarilo korist od znatnog financiranja putem dokapitalizacije, što je imalo sličan učinak kao financiranje zajmom po slobodnoj kamatnoj stopi. Stoga je Komisija odlučila pridržavati se metode izračuna za zajmove kako je prethodno opisana u odjeljku 3.4.2. To znači da se relativni raspon između korporativnih obveznica s rejtingom AA i odgovarajućih korporativnih obveznica s rejtingom BB ili B u SAD-u unutar istog razdoblja primjenjuje na referentne kamatne stope koje objavljuje NBK kako bi utvrdio tržišnu kamatnu stopu na zajmove, koja se zatim uspoređuje sa stvarnom kamatnom stopom koju je društvo platilo kako bi se utvrdila korist. Na taj je način izračunan iznos subvencioniranja od 0,3 %.

3.4.3.5. Obveznice

(447) Sva društva u uzorku ostvarila su korist od povlaštenog financiranja u obliku obveznica.

(a) Institucije u državnom vlasništvu koje djeluju kao javna tijela

(448) Sudionici kineskog tržišta obveznica u osnovi su isti oni subjekti koji posluju na tržištu zajmova. Društva koja žele izdavati obveznice moraju angažirati financijsku instituciju da ona djeluje kao potpisnik. Potpisnici organiziraju izdavanje obveznica i predlažu kamatne stope po kojima će se obveznica ponuditi ulagačima. Ti potpisnici zapravo su banke u državnom vlasništvu koje odobravaju povlaštene zajmove iz odjeljka 3.4.2. Nadalje, ulagači koji kupuju obveznice uglavnom su kineske banke (u državnom vlasništvu) jer se više od 95 % sveukupnog trgovanja obveznicama odvija na međubankovnom tržištu ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015.). *FAQ: China's Bond Market, first half 2015* („Često postavljana pitanja: kinesko tržište obveznica u prvoj polovici 2015."). Vidjeti i http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (pristupljeno 16. studenoga 2016.).

(449) Kako je prethodno opisano u odjeljku 3.4.1.1., te financijske institucije imaju snažne veze s državom pa kineska vlada može ostvariti značajan utjecaj nad njima.

(450) Opći pravni okvir u kojem te financijske institucije posluju i koji je već prethodno opisan u odjeljku 3.4.1. vrijedi i za obveznice. Osim toga, sljedeći regulatorni dokumenti primjenjuju se specifično na obveznice:

(1) Zakon Narodne Republike Kine o vrijednosnim papirima koji je izmijenjen i donesen na 18. sastanku Stalnog odbora 10. Nacionalnog narodnog kongresa Narodne Republike Kine dana 27. listopada 2005., a koji je počeo proizvoditi učinke od 1. siječnja 2006. (važeća verzija službeno je objavljena 31. kolovoza 2014.) („Zakon o vrijednosnim papirima”);

(2) Administrativne mjere za izdavanje korporativnih obveznica i trgovanje njima, Uredba Kineskog regulatornog tijela za vrijednosne papire br. 113, 15. siječnja 2015.;

(3) Mjere za upravljanje dužničkim instrumentima nefinancijskih poduzeća koje izdaje Narodna banka Kine na međubankovnom tržištu obveznica, Uredba Narodne banke Kine [2008.] br. 12, 9. travnja 2008.;

(4) Pravilnik o upravljanju korporativnim obveznicama, koji je 18. siječnja 2011. izdalo Državno vijeće.

(451) U skladu s regulatornim okvirom u Kini se obveznice ne mogu slobodno izdati niti se njima može slobodno trgovati. Svako izdavanje obveznice moraju odobriti različita državna tijela, kao što su NBK, NDRC i CSRC, ovisno o vrsti obveznice i vrsti izdavatelja. Osim toga, Pravilnikom o upravljanju korporativnim obveznicama utvrđene su godišnje kvote za izdavanje korporativnih obveznica.

(452) Nadalje, u skladu s člankom 16. Zakona o vrijednosnim papirima javno izdavanje obveznica trebalo bi ispunjavati sljedeće zahtjeve: „ulaganje prikupljenih sredstava mora biti u skladu s industrijskim politikama države […]” i „prikupljena sredstva […] moraju se upotrijebiti za provjerenu svrhu”. U članku 12. Pravilnika o upravljanju korporativnim obveznicama ponavlja se da svrha prikupljenih sredstava mora biti u skladu s industrijskim politikama države.

(453) Prema Administrativnim mjerama za izdavanje korporativnih obveznica i trgovanje njima samo određene obveznice koje ispunjavaju stroge kriterije kvalitete, na primjer kreditni rejting AAA, mogu se ponuditi na javno izdavanje. Stoga će se većina obveznica izdati privatno takozvanim kvalificiranim ulagačima koje je odobrio CSRC i koji su u osnovi kineski institucionalni ulagači.

(454) Konačno, postoje i uvjeti za utvrđivanje kamatne stope na korporativne obveznice, odnosno u članku 18. Pravilnika o upravljanju korporativnim obveznicama navodi se da „kamatna stopa po kojoj je ponuđena bilo koja korporativna obveznica ne smije biti veća od 40 % prevladavajuće kamatne stope koju banke plaćaju fizičkim osobama za oročene štedne depozite s istim dospijećem”.

(455) Komisija je zatražila i konkretne dokaze o provođenju znatne kontrole na temelju konkretnih izdanja obveznica. Stoga je preispitala opće pravno okruženje, kako je prethodno opisano u uvodnim izjavama od 450. do 454. te konkretne nalaze ispitnog postupka.

(456) U posjetima radi provjere otkriveno je da su obveznice koje su u većini slučajeva izdale dvije grupe proizvođača izvoznika u uzorku dane s kamatnim stopama koje su bile blizu referentnim kamatnim stopama NBK-a, neovisno o financijskom stanju i kreditnom riziku tih društava.

(457) Slično kao i u slučaju zajmova, kreditni rejting u praksi utječe na kamatne stope na obveznice. Međutim, kako je prethodno opisano u uvodnim izjavama od 279. do 285., lokalno tržište kreditnih rejtinga iskrivljeno je, a kreditni rejtinzi nepouzdani. To je vidljivo iz činjenice da prospekti obveznica i izvješća o kreditnim rejtinzima za obveznice izdane društvima u uzorku nisu odražavali stvarno stanje društava.

(458) U jednom je slučaju, primjerice, u detaljnom prospektu obveznica upozoreno da su razine dobiti društva u padu, da je znatan dio neto imovine založen za jamstva za unutarnje financiranje, da je otplata kratkoročnog duga stvorila veliki pritisak te da je društvo planiralo neke opsežne kapitalno intenzivne projekte iako već ima visok omjer duga i imovine. Unatoč tomu, izvješće je zaključeno tako da je ponudi obveznica dan kreditni rejting AA+.

(459) S obzirom na prethodna razmatranja Komisija je utvrdila da se sve kineske financijske institucije koje su organizirale izdavanje obveznica za društva u uzorku smatra javnim tijelima ili tijelima kojima je kineska vlada povjerila izvršavanje funkcija ili ih je u tome usmjeravala u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe, kako je objašnjeno u odjeljcima 3.4.1.5. i 3.4.1.6. Nadalje, proizvođači izvoznici u uzorku ostvarili su korist jer su obveznice izdane po stopama nižim od tržišnih stopa koje odgovaraju njihovu stvarnom profilu rizičnosti.

(b) Specifičnost

(460) Komisija je smatrala da je povlašteno financiranje putem obveznica specifično u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer se obveznice ne mogu izdati bez odobrenja državnih tijela, a u Zakonu o vrijednosnim papirima NRK-a utvrđuje se da izdavanje obveznica mora biti u skladu s industrijskim politikama države. Kako je već spomenuto u uvodnim izjavama od 140. do 177. industrija tkanina od staklenih vlakana smatra se ključnom/strateškom industrijom.

(c) Izračun koristi

(461) Budući da su obveznice u osnovi, slično zajmovima, jedna vrsta dužničkog instrumenta, a metoda izračuna za zajmove već se temelji na skupu obveznica, Komisija je odlučila pridržavati se metode izračuna za zajmove kako je prethodno opisana u odjeljku 3.4.2. To znači da se relativni raspon između korporativnih obveznica s rejtingom AA i korporativnih obveznica s rejtingom BB u SAD-u unutar istog razdoblja primjenjuje na referentne kamatne stope koje objavljuje NBK kako bi utvrdio tržišnu kamatnu stopu na obveznice, koja se zatim uspoređuje sa stvarnom kamatnom stopom koju je društvo platilo kako bi se utvrdila korist.

(462) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 291., Komisija je utvrdila da su određena društva izdala obveznice u svrhu restrukturiranja duga. U tim slučajevima, kako je objašnjeno u odjeljku 3.4.2.2., Komisija je smatrala da su predmetna društva u lošijoj financijskoj situaciji nego što bi to na prvi pogled upućivali financijski izvještaji te da postoji dodatni rizik povezan s njihovim kratkoročnim i dugoročnim financiranjem. Zato je Komisija, kako bi uzela u obzir veću izloženost rizicima, primijenila nižu razinu na ljestvici procjene rizika i prilagodila izračun relativnog raspona i za njihovo financiranje, uključujući obveznice, usporedivši korporativne obveznice s rejtingom AA i korporativne obveznice s rejtingom B u SAD-u.

3.4.3.6. Zaključak o povlaštenom financiranju: ostale vrste financiranja

(463) U ispitnom postupku pokazalo se da su tijekom razdoblja ispitnog postupka sve grupe proizvođača izvoznika u uzorku ostvarile korist od povlaštenog financiranja u obliku bankovnih akcepata mjenice i obveznica te da su dva društva u uzorku ostvarila korist od povlaštenog financiranja u obliku dokapitalizacije. S obzirom na postojanje financijskog doprinosa, korist za proizvođače izvoznike i specifičnost, Komisija je te vrste povlaštenog financiranja smatrala subvencijom protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(464) Kada je riječ o CNBM-u, s obzirom na to da društvo nije surađivalo, korist od drugih vrsta povlaštenog financiranja na razini CNBM-a utvrđena je tako da se metodologija objašnjena u svakom od prethodnih odjeljaka primijenila na javno dostupne informacije u godišnjem izvješću tog društva za 2018., kao što su izdavanje obveznica i nepodmireni iznosi za dospjele obveznice.

(465) Subvencija utvrđena u odnosu na davanje povlaštenog financiranja tijekom razdoblja ispitnog postupka za grupe društava u uzorku iznosi:

Povlašteno financiranje: ostale vrste financiranja

Društvo/grupa	Ukupni iznos subvencije
Grupa Yuntianhua	6,92 %
Grupa CNBM	10,61 %

3.5. **Povlašteno osiguranje: osiguranje zajmova za financiranje izvoza**

(466) Podnositelj pritužbe tvrdio je da Sinosure poticanim industrijama pruža, među ostalim, kratkoročno, srednjoročno i dugoročno osiguranje izvoznih kredita, osiguranje ulaganja i jamstva za obveznice pod povoljnijim uvjetima. Prema nedavnoj studiji Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj („OECD") kineska visokotehnološka industrija, čiji je dio industrija tkanina od staklenih vlakana, primila je 21 % ukupnog osiguranja zajmova za financiranje izvoza koje pruža Sinosure ([107]). Nadalje, Sinosure je preuzeo aktivnu ulogu u realizaciji inicijative *Made in China 2025* kojom se poduzeća usmjeravaju na korištenje nacionalnih kreditnih resursa, provođenje znanstvenih i tehnoloških inovacija i tehnološku nadogradnju te se poduzećima koja izlaze na tržište pomaže da postanu konkurentnija na globalnom tržištu ([108]).

(a) Pravna osnova

(1) Obavijest o provedbi strategije promicanja trgovine s pomoću znanosti i tehnologije upotrebom osiguranja zajmova za financiranje izvoza (Shang Ji Fa [2004.] br. 368), koju su zajednički izdali MOFCOM i Sinosure;

(2) Plan 840 uključen u Obavijest Državnog vijeća od 27. svibnja 2009.;

(3) Obavijest o podržavanju i razvoju koja se odnosi na stratešku odluku Državnog vijeća u vezi s ubrzavanjem industrija u nastajanju (GuoFa [2010.] br. 32 od 18. listopada 2010.) koju je izdalo Državno vijeće i njezine pripadajuće smjernice o provedbi (GuoFa [2011.] br. 310 od 21. listopada 2011.);

(4) Obavijest o izdavanju Katalogu kineskih izvoznih proizvoda visoke tehnologije za 2006., Guo Ke Fa Ji Zi [2006.] br. 16;

(5) Obavijest Ministarstva znanosti i tehnologije o izradi Kataloga kineskih proizvoda visoke tehnologije, G.K.B.J. [2009.] br. 61 od 9. listopada 2009.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(467) Dvije grupe društava u uzorku imale su nerealizirane ugovore o osiguranju izvoza s društvom Sinosure tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(468) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 201., društvo Sinosure nije dostavilo zatraženu prateću dokumentaciju o svojem korporativnom upravljanju, primjerice svoj statut.

(469) Osim toga, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 200., društvo Sinosure nije dostavilo ni konkretnije informacije o osiguranju zajmova za financiranje izvoza koje je pruženo industriji tkanina od staklenih vlakana, razini premija tog osiguranja ni detaljne brojčane podatke koji se odnose na profitabilnost njegova poslovanja u području osiguranja zajmova za financiranje izvoza.

(470) Stoga je Komisija trebala dopuniti dostavljene informacije raspoloživim podacima.

(471) Prema informacijama dobivenima u prethodnim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([109]) društvo Sinosure osiguravajuće je društvo u državnom vlasništvu koje je osnovala i podupire država kako bi se pružila potpora vanjskom gospodarskom i trgovinskom razvoju i suradnji NRK-a. Društvo je u 100 %-tnom državnom vlasništvu. Ima upravni odbor i nadzorni odbor. Vlada ima ovlast imenovati i otpustiti više rukovoditelje društva. Na temelju tih informacija Komisija je zaključila da postoje formalne naznake vladine kontrole nad društvom Sinosure.

(472) Nadalje, Komisija je tražila informacije o tome je li kineska vlada imala znatnu kontrolu nad aktivnostima društva Sinosure u industriji tkanina od staklenih vlakana. U tom je kontekstu Komisija napomenula da se u Katalogu kineskih izvoznih proizvoda visoke i nove tehnologije proizvodi od staklenih vlakana, uključujući industriju tkanina od staklenih vlakana, izričito navode kao proizvodi čiji se izvoz potiče ([110]).

([107]) Studija OECD-a o kineskim politikama i programima zajmova za financiranje izvoza, str. 7., točka 32.
([108]) Vidjeti internetsku stranicu društva Sinosure, profil društva, potpora inicijativi *Made in China*.
([109]) Vidjeti predmet o gumama, prethodno citiran u bilješci 7., uvodna izjava 429.
([110]) Katalog kineskih izvoznih proizvoda visoke i nove tehnologije, br. 531.–545.

(473) Nadalje, prema Obavijesti o provedbi strategije promicanja trgovine s pomoću znanosti i tehnologije upotrebom osiguranja zajmova za financiranje izvoza, društvo Sinosure trebalo bi povećati svoju potporu za ključne industrije i proizvode kroz jačanje svoje opće potpore za izvoz visokotehnoloških proizvoda i proizvoda nove tehnologije. U njegovu bi poslovanju naglasak trebao biti na industriji „novih materijala" i drugim industrijama visoke i nove tehnologije iz Kataloga kineskih izvoznih proizvoda visoke i nove tehnologije i ono bi trebalo pružati sveobuhvatnu potporu u pogledu potpisivanja vrijednosnih papira, odobrenja s ograničenjima, brzine obrade odštetnih zahtjeva i fleksibilnosti kamatne stope. Kada je riječ o fleksibilnosti kamatne stope, za proizvode bi trebalo osigurati najveći popust na stope premija unutar raspona varijacije premija društva za osiguranje kredita. Kako je navedeno u uvodnim izjavama 148. i 162., industrija tkanina od staklenih vlakana uključena je u općenitiju kategoriju „novi materijali". Nadalje, u godišnjem izvješću društva Sinosure za 2017. navodi se da je društvo aktivno osiguravalo transakcije strateških industrija u nastajanju kao što je industrija novih materijala ([111]).

(474) Na toj je osnovi Komisija zaključila da je kineska vlada stvorila normativni okvir kojeg se moraju pridržavati rukovoditelji i nadzorna tijela koje imenuje kineska vlada i koji su joj odgovorni. Stoga se kineska vlada oslonila na normativni okvir kako bi znatno kontrolirala aktivnosti društva Sinosure.

(475) Komisija je zatražila i konkretne dokaze o provođenju znatne kontrole na temelju konkretnih ugovora o osiguranju. Tijekom posjeta radi provjere društvo Sinosure tvrdilo je da su u praksi njegove premije usmjerene na tržište i temelje se na načelima procjene rizika. No nije dalo nikakve specifične primjere u pogledu industrije tkanina od staklenih vlakana ili društava u uzorku.

(476) Zbog nepostojanja konkretnih dokaza Komisija je stoga ispitala konkretno postupanje društva Sinosure u pogledu osiguranja pruženog društvima u uzorku. To je postupanje bilo proturječno njegovu službenom stajalištu jer društvo nije djelovalo u skladu s tržišnim načelima.

(477) Nakon usporedbe ukupno isplaćenih odšteta i ukupnih osiguranih iznosa Komisija je na temelju podataka iz godišnjeg izvješća društva Sinosure za 2017. ([112]) zaključila da bi društvo Sinosure u prosjeku trebalo kao premiju naplatiti 0,26 % osiguranog iznosa kako bi moglo pokriti troškove odšteta (pri čemu se u obzir ne uzimaju režijski troškovi). No u praksi su premije koje su društva u uzorku plaćala bile znatno niže od minimalne naknade potrebne za pokrivanje operativnih troškova.

(478) Osim toga, Komisija je utvrdila da su neki proizvođači izvoznici ostvarili korist od djelomičnog ili potpunog povrata premija za osiguranje zajmova za financiranje izvoza koje su platili društvu Sinosure.

(479) Komisija je stoga zaključila da društvo Sinosure izvršavanjem javnih funkcija u odnosu na sektor industrije tkanina od staklenih vlakana provodi prethodno navedeni pravni okvir. Društvo Sinosure djelovalo je kao javno tijelo u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe, te u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a. Nadalje, proizvođači izvoznici u uzorku ostvarili su korist jer im je osiguranje ugovoreno po stopama nižima od minimalne naknade koja je društvu Sinosure potrebna za pokrivanje svojih operativnih troškova.

(480) Komisija je utvrdila i da su subvencije dodijeljene u okviru programa osiguranja izvoza specifične jer je uvjet za njihovu dodjelu bio izvoz, zbog čega su one zavisne o izvozu u smislu članka 4. stavka 4. točke (a) osnovne uredbe.

(c) Izračun iznosa subvencije

(481) Tijekom posjeta radi provjere društvo Sinosure navelo je da na tržištu postoji pet sudionika i da ne raspolaže informacijama o svojem tržišnom udjelu. Međutim, prema informacijama dostavljenima u prethodnom antisubvencijskom ispitnom postupku, za koji je razdoblje ispitnog postupka trajalo od 1. srpnja 2016. do 30. lipnja 2017. ([113]), udio društva Sinosure na domaćem tržištu osiguranja izvoza u NRK-u iznosio je približno 90 % i stoga je ono imalo prevladavajući položaj na tržištu. Komisija nije mogla utvrditi domaću premiju osiguranja koja se temelji na tržišnim načelima. Stoga je u skladu s prijašnjim antisubvencijskim ispitnim postupcima Komisija upotrijebila najprikladniju vanjsku referentnu vrijednost za koju su bile dostupne informacije, tj. stope premije koje primjenjuje banka Export-Import Bank of the United States („banka Ex-Im") na nefinancijske institucije u slučaju izvoza u zemlje OECD-a.

([111]) Godišnje izvješće društva Sinosure za 2017., str. 6.
([112]) Godišnje izvješće društva Sinosure za 2017., str. 20.
([113]) Vidjeti predmet o gumama prethodno naveden u bilješci 7., uvodna izjava 427.

(482) Povrati premija na osiguranje izvoza isplaćeni tijekom razdoblja ispitnog postupka smatrali su se bespovratnim sredstvima. Budući da nije bilo dokaza o dodatnim troškovima društava zbog kojih bi bila potrebna prilagodba izračuna, korist je izračunana kao puni iznos povrata primljen tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(483) Subvencija utvrđena u odnosu na ovaj program tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike u uzorku iznosi:

Povlašteno financiranje i osiguranje: osiguranje zajmova za financiranje izvoza

Društvo/grupa	Stopa subvencije
Grupa Yuntianhua	0,43 %
Grupa CNBM	0,23 %

3.6. **Roba koju osigurava vlada uz naknadu manju od primjerene**

3.6.1. *Sirovine uz naknadu manju od primjerene*

(484) Budući da su ispitane grupe društava bile vertikalno integrirane, Komisija je u ispitni postupak uključila glavne dobavljače sirovina, a subvencije primljene na razini tih povezanih dobavljača uključene su u izračune za svaki program subvencija.

(485) S druge strane, Komisija nije pronašla dostatne dokaze kojima bi potkrijepila tvrdnju da su nepovezani dobavljači proizvođačima tkanina od staklenih vlakana isporučili robu uz naknadu manju od primjerene.

3.6.2. *Prava korištenja zemljišta*

(486) Svo zemljište u NRK-u nalazi se u vlasništvu ili države ili kolektiva, koji čine sela ili gradovi, prije nego što se zakonsko pravo na njega ili jednako pravo na imovinu koja glasi na drugu osobu može patentirati ili dodijeliti pravnim ili fizičkim osobama. Sve zemljišne čestice na urbaniziranim područjima u vlasništvu su države, a sve zemljišne čestice na ruralnim područjima u vlasništvu su sela ili gradova u kojima se nalaze.

(487) Međutim, u skladu s ustavnim zakonom NRK-a i Zakonom o zemljištu, društva i pojedinci mogu kupiti „prava korištenja zemljišta”. Za industrijsko zemljište trajanje dugotrajnog zakupa obično iznosi 50 godina i moguće ga je obnoviti na dodatnih 50 godina.

(488) Prema kineskoj vladi člankom 137. Zakona o vlasništvu Narodne Republike Kine „pravo korištenja zemljišta za potrebe industrije, gospodarske djelatnosti, zabave, izgradnje nestambenih zgrada za kratkotrajni ili dulji boravak itd. odnosno pravo korištenja zemljišta za koje su predviđena dva ili više korisnika prenosi se u okviru dražbe, poziva na dostavu ponuda ili neke druge metode javnog podnošenja ponuda”. Nadalje, kineska vlada poziva se na članak 3. Privremenog pravilnika Narodne Republike Kine o ustupanju i prijenosu prava korištenja državnog zemljišta na gradskim područjima. Tim se člankom propisuje da, „ako zakonom nije predviđeno drukčije, svako društvo, poduzeće, druga organizacija i pojedinac u Narodnoj Republici Kini ili izvan nje može steći pravo na korištenje zemljišta i sudjelovati u razvoju, korištenju i upravljanju zemljištem u skladu s odredbama ovih uredaba”.

(489) Kineska vlada smatra da u NRK-u postoji slobodno tržište zemljišta i da cijena koju plaćaju industrijska poduzeća za pravo dugotrajnog zakupa zemljišta odražava tržišnu cijenu.

(a) Pravna osnova

(490) Ustupanje prava korištenja zemljišta u Kini regulirano je Zakonom Narodne Republike Kine o upravljanju zemljištem. Osim toga, i sljedeći su dokumenti dio pravne osnove:

(1) Zakon Narodne Republike Kine o imovini (Uredba br. 62 Predsjednika Narodne Republike Kine);

(2) Zakon Narodne Republike Kine o upravljanju zemljištem (Uredba br. 28 Predsjednika Narodne Republike Kine);

(3) Zakon Narodne Republike Kine o upravljanju nekretninama u urbanim područjima (Uredba br. 18 Predsjednika Narodne Republike Kine);

(4) Privremeni pravilnik Narodne Republike Kine o ustupanju i prijenosu prava korištenja državnog zemljišta na gradskim područjima (Dekret br. 55 Državnog vijeća Narodne Republike Kine);

(5) Uredba o provedbi Zakona Narodne Republike Kine o upravljanju zemljištem (Uredba br. 653 Državnog vijeća Narodne Republike Kine [2014.]);

(6) Odredba o ustupanju prava korištenja državnog građevinskog zemljišta u okviru poziva na dostavu ponuda, dražbe i licitacije (Priopćenje br. 39 CSRC-a),

(7) Obavijest Državnog vijeća o mjerodavnim pitanjima povezanima s jačanjem kontrole zemljišta (Guo Fa (2006.) br. 31).

(b) Nalazi ispitnog postupka

(491) U skladu s člankom 10. „Odredbe o ustupanju prava korištenja državnog građevinskog zemljišta u okviru poziva na dostavu ponuda, dražbe i licitacije", lokalna nadležna tijela određuju cijene zemljišta na temelju sustava vrednovanja gradskog zemljišta, koji se ažurira tek svake tri godine, te vladine industrijske politike.

(492) Tijekom posjeta radi provjere kineska vlada navela je da je u svibnju 2019. Ministarstvo financija izdalo smjernice o korištenju industrijskog zemljišta radi pružanja boljih informacija o pravima korištenja zemljišta za sudionike na tržištu i osiguranja opskrbe u skladu s potrebama tržišta. U smjernicama se navodi da su uspostavljeni jednaki uvjeti za sve te da svi sudionici na tržištu imaju pristup industrijskom zemljištu pod istim uvjetima. Međutim, te smjernice se nisu primjenjivale tijekom razdoblja ispitnog postupka i u trenutku kada su proizvođači izvoznici koji surađuju stekli prava korištenja zemljišta.

(493) U prethodnim ispitnim postupcima Komisija je zaključila da cijene za prava korištenja zemljišta u NRK-u nisu reprezentativne tržišne cijene utvrđene na temelju ponude i potražnje na slobodnom tržištu jer je utvrđeno da je sustav dražbe nejasan, netransparentan i ne funkcionira u praksi, a nadležna tijela proizvoljno određuju cijene. Kako je spomenuto u prethodnoj uvodnoj izjavi, nadležna tijela određuju cijene u skladu sa Sustavom procjene gradskog zemljišta, koji ih upućuje da uz ostale kriterije za određivanje cijene industrijskog zemljišta razmotre i industrijsku politiku.

(494) U ovom ispitnom postupku nisu uočene nikakve vidljive promjene u tom pogledu. Primjerice, Komisija je utvrdila da su samo neki proizvođači izvoznici u uzorku prošli kroz postupak nadmetanja ili sličan postupak javne ponude za svoja prava korištenja zemljišta, čak i za prava korištenja zemljišta koja su nedavno stečena. Prava korištenja zemljišta većini društava u uzorku dodijelila su lokalna nadležna tijela na temelju dogovorenih cijena.

(495) Komisija je primijetila da pored sustava praćenja gradskog zemljišta postoji i dinamički sustav praćenja zemljišta. U reviziji zbog predstojećeg isteka mjera o solarnim pločama podrijetlom iz Narodne Republike Kine ([114]) Komisija je utvrdila da su te cijene više od minimalnih referentnih cijena koje se određuju u okviru sustava procjene gradskog zemljišta koji upotrebljavaju tijela lokalne samouprave jer se posljednje navedene cijene ažuriraju tek svake tri godine, a cijene u okviru dinamičkog praćenja ažuriraju se tromjesečno. Međutim, nije bilo naznaka da se cijene zemljišta temelje na cijenama u okviru dinamičkog praćenja. Zapravo, kineska je vlada tijekom ispitnog postupka o solarnim pločama potvrdila da se u okviru sustava dinamičkog praćenja cijena gradskog zemljišta prate fluktuacije razina cijena zemljišta na određenim područjima (tj. u 105 gradova) u NRK-u te da je to osmišljeno radi procjene kretanja cijena zemljišta. Međutim, početne cijene u nadmetanjima i na dražbama temeljile su se na referentnim cijenama utvrđenima u okviru sustava vrednovanja zemljišta. Tako je bilo i tijekom RIP-a. Osim toga, u tom slučaju većina grupa društava u uzorku dobila je zemljišne čestice putem dodjele.

([114]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/366, SL L 56, 3.3.2017., str. 1., *(solarne ploče), uvodne izjave 421. i 425.*

(496) Kada je riječ o zemljišnim česticama koje su stavljene na raspolaganje na temelju postupka nadmetanja, Komisija je utvrdila da je u svakom slučaju postojao samo jedan ponuditelj za zemljište i da je plaćena cijena odgovarala početnoj cijeni iz postupka nadmetanja. U nedostatku dodatnih detaljnih informacija o stvarnom postupku dražbe, bilo je neizvjesno je li početna cijena određena neovisno i odgovara li tržišnoj vrijednosti prava korištenja zemljišta.

(497) Nakon konačne objave kineska vlada tvrdila je da u nadmetanju u konačnici dobivena cijena ne odražava samo cijenu po kojoj je prodavatelj voljan prodati ili početnu cijenu koja se daje u ponudi, već odražava i cijenu koju su kupci voljni platiti, te cijena koja se u konačnici dobije putem takvog mehanizma stoga odražava i potražnju i ponudu. Ako nakon završetka nadmetanja krajnja cijena „odgovara početnoj cijeni postupka nadmetanja", to jednostavno znači da je to cijena koja odražava potražnju i ponudu u tom trenutku. Komisija se složila s kineskom vladom u pogledu osnovnih načela opisanih mehanizama nadmetanja, ali je napomenula da takav mehanizam može funkcionirati kada za određeni dio zemljišta postoji nekoliko ponuditelja. Međutim, Komisija ni u ovom ispitnom postupku niti u prethodnima nije pronašla nijedan primjer u kojem je za zemljište postojalo više ponuditelja i u kojem bi se stoga moglo vidjeti međusobno djelovanje potražnje i ponude. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(498) Komisija je utvrdila i da su određena društva primila povrate od lokalnih nadležnih tijela kao naknadu cijena koje su platili za prava korištenja zemljišta. Nadalje, neka prava korištenja zemljišta koja su dobila društva iz grupe CNBM trebalo je platiti tek nekoliko godina nakon što je zemljište bilo stavljeno u upotrebu.

(499) Prethodni dokazi u suprotnosti su s tvrdnjama kineske vlade da su cijene koje se plaćaju za pravo korištenja zemljišta u NRK-u reprezentativne tržišne cijene utvrđene ponudom i potražnjom na slobodnom tržištu.

(c) Zaključak

(500) Nalazi iz ovog ispitnog postupka pokazuju da je stanje u pogledu stjecanja prava korištenja zemljišta u NRK-u netransparentno te da su nadležna tijela proizvoljno određivala cijene.

(501) Stoga bi ustupanje prava korištenja zemljišta koje osigurava kineska vlada trebalo smatrati subvencijom u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe u obliku davanja robe na temelju kojeg društva primatelji ostvaruju korist. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 491. do 499., u NRK-u ne postoji funkcionalno tržište zemljišta, a primjenom vanjske referentne vrijednosti (vidjeti uvodne izjave od 506. do 515. u nastavku) pokazuje se da je iznos koji su proizvođači izvoznici u uzorku platili za prava korištenja zemljišta mnogo niži od uobičajene tržišne cijene.

(502) U kontekstu povlaštenog pristupa industrijskom zemljištu za društva koja pripadaju određenim industrijama Komisija je napomenula da se u slučaju cijene koju određuju lokalna nadležna tijela mora uzeti u obzir vladina industrijska politika, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 493. U okviru te industrijske politike industrija tkanina od staklenih vlakana navedena je kao poticana industrija ([115]). Osim toga, Odlukom br. 40 Državnog vijeća zahtijeva se da javna tijela osiguraju ustupanje zemljišta poticanim industrijama. U članku 18. Odluke br. 40 jasno se navodi da industrije koje su „ograničene" neće imati pristup pravima korištenja zemljišta. Iz toga slijedi da je subvencija specifična u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkama (a) i (c) osnovne uredbe jer je povlašteno davanje zemljišta ograničeno na poduzeća koja pripadaju određenim industrijama, u ovom slučaju sektoru tkanina od staklenih vlakana, a vladina praksa u tom području nejasna i netransparentna.

(503) Nakon konačne objave kineska je vlada ponovila primjedbe navedene u odjeljku 3.1. i u vezi s pravom korištenja zemljišta, navodeći da nijedan od dokumenata na koji upućuje Komisija nije izravno povezan s industrijom tkanine od staklenih vlakana te da nijedan od njih ne ograničava navodno povlašteno davanje prava korištenja zemljišta određenim poduzećima. Osim toga, u Odluci br. 40 Državnog vijeća ne navodi se da javna tijela trebaju osigurati ustupanje zemljišta poticanim industrijama.

([115]) Vidjeti odjeljak 3.1.

(504) U odgovoru je Komisija uputila na argumente koje je već navela u prethodnom odjeljku 3.1., istaknuvši da je industrija tkanina od staklenih vlakana poticana industrija. Nadalje, u članku XII. Odluke br. 40 Državnog vijeća navodi se da je „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije" bitna referenca za usmjeravanje ulaganja, vladino upravljanje projektima ulaganja te kreiranje i provedbu poreznih, kreditnih i *zemljišnih (dodan je naglasak)* politika, kao i onih u pogledu uvoza i izvoza. Nadalje, u uvodu u Odluku br. 40 navodi se da „Svi predmetni odjeli moraju ubrzati korake koje poduzimaju za kreiranje te izmjenu i dopunu mjerodavnih politika u pogledu poreza, kredita, zemljišta (dodan je naglasak), uvoza i izvoza itd., te ojačati koordinaciju s industrijskim politikama kako bi daljnje usavršili sustav politika promicanja restrukturiranja industrije". *A contrario*, u članku XVIII. Odluke br. 40 navodi se da za gospodarske grane koje spadaju u ograničenu kategoriju „Odjeli koji upravljaju ulaganjima ne preispituju, odobravaju niti evidentiraju, nijedna financijska institucija ne može odobriti zajam, *nijedan* drugi *odjel koji upravlja zemljištem*, urbanizmom i građevinarstvom, zaštitom okoliša, provjerom kvalitete, gašenjem požara, carinom, industrijom i trgovinom itd. *ne može proći mjerodavne postupke*" (dodan je naglasak). Stoga postoji jasna veza između industrijskih politika za poticane industrije i politike za ustupanje zemljišta. Stoga su tvrdnje kineske vlade odbačene.

(505) Posljedično, Komisija smatra da se protiv te subvencije mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(d) Izračun iznosa subvencije

(506) Kao i u prethodnim ispitnim postupcima ([116]) te u skladu s člankom 6. točkom (d) podtočkom ii. osnovne uredbe kao vanjska referentna vrijednost upotrijebljene su cijene Posebnog carinskog područja Tajvana, Penghua, Kinmena i Matsua („Kineski Taipei") ([117]). Korist koju su primatelji ostvarili izračunava se uzimajući u obzir razliku između stvarnog iznosa koji je za prava korištenja zemljišta platio svaki proizvođač izvoznik u uzorku (umanjenog, prema potrebi, za iznos povrata/bespovratnih sredstava lokalne samouprave) i iznosa koji bi obično bio plaćen na temelju referentne vrijednosti Kineskog Taipeija.

(507) Komisija smatra Kineski Taipei primjerenim vanjskim referentnim mjerilom zbog sljedećih razloga:

— usporedive razine gospodarskog razvoja, BDP-a i gospodarske strukture Kineskog Taipeija i većine kineskih pokrajina i gradova u NRK-u u kojima proizvođači izvoznici u uzorku imaju sjedište;

— fizičke blizine NRK-a i Kineskog Taipeija;

— visokog stupnja industrijske infrastrukture u Kineskom Taipeiju i mnogim pokrajinama NRK-a;

— snažnih gospodarskih veza i prekogranične trgovine između Kineskog Taipeija i NRK-a;

— visoke gustoće naseljenosti u mnogim pokrajinama NRK-a i u Kineskom Taipeiju;

— sličnosti vrste zemljišta i transakcija koje se koriste za izračun relevantne referentne vrijednosti u Kineskom Taipeiju i istih elemenata u NRK-u; i

— zajedničkih demografskih, jezičnih i kulturnih obilježja Kineskog Taipeija i NRK-a.

(508) Na temelju metode primijenjene u prethodnim ispitnim postupcima ([118]) Komisija je upotrijebila prosječnu cijenu kvadratnog metra zemljišta utvrđenu na Tajvanu i usklađenu za deprecijaciju valute i promjenu BDP-a od dana sklapanja predmetnih ugovora o pravu korištenja zemljišta. Informacije o cijenama industrijskog zemljišta od 2015. preuzete su s internetskih stranica Ureda za industriju pri Ministarstvu gospodarstva Tajvana ([119]). Cijene za prethodne godine ispravljene su na temelju stopa inflacije i promjene BDP-a po stanovniku po tekućim cijenama u američkim dolarima za Tajvan prema podacima MMF-a za 2015.

([116]) Vidjeti, među ostalim, Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 452/2011, SL L 128, 14.5.2011., str. 18. (*premazani fini papir*), Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 215/2013, SL L 73, 15.3.2013., str. 16. (*organski prevučeni proizvodi od čelika*), Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/366, SL L 56, 3.3.2017., str. 1. (*solarne ploče*), Provedbenu uredbu Komisije (EU) 1379/2014, SL L 367, 23.12.2014., str. 22. (*filamentna staklena vlakna*), Provedbena odluka Komisije 2014/918, SL L 360, 17.12.2014., str. 65. (*poliesterska rezana vlakna*).

([117]) Potvrdio Opći sud u predmetu T-444/11 Gold East Paper i Gold Huacheng Paper protiv Vijeća, presuda Općeg suda od 11. rujna 2014., ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Vidjeti uvodnu izjavu 499.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Nakon konačne objave nekoliko je strana tvrdilo da Kineski Taipei nije prikladno vanjsko referentno mjerilo. Jedna je strana predložila da se umjesto Kineskog Taipeija koristi Indija iz sljedećih razloga:

— cijene industrijskog zemljišta prikupljale su se u velikom broju različitih industrijskih područja u državama Bihar, Maharashtra i Tamil Nadu;

— te tri države iznimno su industrijalizirane te imaju visok stupanj gospodarskog razvoja i industrijsku infrastrukturu sličnu Kini;

— te tri države geografski su blizu jedna drugoj i Kini;

— između Indije i Kine uspostavljena je dobra gospodarska veza i prekogranična trgovina;

— njihova 22 grada imaju sličnu gustoću naseljenosti kao kineski industrijalizirani gradovi;

— i Kina i Indija imaju velika neiskorištena zemljišta dostupna za buduću upotrebu, za razliku od Tajvana koji je ograničen na izolirani otok;

— na kraju, podaci koji se odnose na cijene industrijskog zemljišta javno su dostupni u Indiji.

(510) Međutim, u tvrdnji te strane izostavljen je ključni element analize, a to je razina gospodarskog razvoja tih pokrajina. Prema javnim izvorima razina BDP-a po stanovniku tih indijskih pokrajina daleko je niža nego u gradovima ili pokrajinama proizvođačâ izvoznika. Naime, BDP po stanovniku u Maharashtri ([120]), koja ima najveći BDP od tri navedene pokrajine, iznosio je samo 3 000 USD u razdoblju od 2018. do 2019., dok je najniža razina BDP-a za pokrajinu Zhejiang (koju je podnositelj zahtjeva iskoristio za potrebe usporedbe) u 2018. iznosila 14 907 USD ([121]). Uzimajući u obzir prethodno navedeno i čimbenike navedene u uvodnoj izjavi 507., ta se tvrdnja morala odbaciti.

(511) Nadalje, kineska je vlada tvrdila da bi se u ovom predmetu trebale koristiti cijene unutar zemlje jer su privatna društva također uključena u davanje u podzakup ili prijenos prava korištenja zemljišta u Kini, te kineska vlada stoga nije jedini sudionik na tom tržištu. Da bi preispitala tu tvrdnju Komisija bi prvo trebala utvrditi prirodu i veličinu tih zemljišta za privatne sudionike u usporedbi s tržištem kojim upravlja vlada, kao i sva moguća uplitanja središnjih i lokalnih vlasti u tržište zemljišta kojim navodno upravljaju privatni subjekti. Nadalje, morali bi biti dostupni sveobuhvatni i ažurni podaci o cijenama transakcija. Međutim, kineska vlada nije dostavila nikakve statističke podatke ni podatke koji bi Komisiji omogućili da preispita prijedlog, niti je Komisija mogla pronaći ikakve javno dostupne podatke o tom pitanju. Također, čak i da su takve informacije primljene, one bi se odnosile samo na sekundarno tržište prijenosa, s obzirom na to da na primarnom tržištu postoji samo jedan sudionik (tj. prava korištenja zemljišta uvijek izvorno dodjeljuje kineska vlada). Primarno tržište izvornih dodjela na 50 godina doista se razlikuje od zakupa na sekundarnom tržištu koji bi uobičajeno trebao puno kraće trajati ili barem imati drugačije klauzule o revalorizaciji, raskidu itd. Stoga se Komisija nastavila oslanjati na informacije dostupne za primarno tržište, s obzirom na to da se ono ispituje u ovom predmetu.

(512) Kineska je vlada također tvrdila da bi, u slučaju da Komisija odluči primjenjivati vanjsku referentnu vrijednost, trebalo napraviti prilagodbu za čimbenik gustoće naseljenosti koji utječe na potražnju, a posljedično i cijene. U razdoblju od 2015. do 2018. gustoća naseljenosti u Kineskom Taipeiju doista je bila 4,4 puta veća od one u Kini. Konkretno, dok je gustoća naseljenosti u Kini u razdoblju od 2015. do 2018. iznosila oko 147 osoba po kvadratnom kilometru zemljišta, gustoća naseljenosti u Kineskom Taipeiju u istom je razdoblju iznosila oko 650 osoba po m^2 zemljišta. Stoga su situacija sa zemljištem i cijene u te dvije zemlje neusporedive.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Međutim, Komisija je napomenula da je kineska vlada usporedila vrijednosti gustoće naseljenosti na razini cijele zemlje. Pobliže promatrajući gustoću naseljenosti stvarnih lokacija proizvođača izvoznika, čini se da su vrijednosti gustoće naseljenosti zapravo poprilično slične. Primjerice, gustoća naseljenosti u pokrajini Zhejiang u 2018. iznosila je 560 osoba po m^2, a gustoća naseljenosti u pokrajini Shandong iznosila je 640 osoba po m^2 ([122]). Stoga je Komisija smatrala da nije bilo potrebe ni za kakvom prilagodbom.

(514) Kineska je vlada od Komisije također zatražila da dostavi dodatne informacije o sličnosti između vrste zemljišta i transakcija koje su upotrijebljene za izradu mjerodavne referentne vrijednosti, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 507. Komisija je u tom pogledu istaknula da se u oba predmeta transakcije odnose na industrijsko zemljište određene površine koje se nalazi u industrijskim područjima.

(515) U skladu s člankom 7. stavkom 3. osnovne uredbe iznos subvencije raspodijeljen je tijekom razdoblja ispitnog postupka na temelju uobičajenog trajanja prava korištenja industrijskog zemljišta, tj. 50 godina. Taj je iznos tada raspoređen na cjelokupni promet predmetnog društva tijekom razdoblja ispitnog postupka jer subvencija ne ovisi o realizaciji izvoza i nije dodijeljena na temelju proizvedenih, prerađenih, izvezenih ili prevezenih količina.

(516) Nakon konačne objave grupa Yuntianhua tvrdila je da je postojala administrativna pogreška u vrijednosti upotrijebljenoj u konkretnom ugovoru o pravu korištenja zemljišta. Komisija je prihvatila tu tvrdnju i u skladu s tim ispravila vrijednost.

(517) Nakon konačne objave grupa CNBM tvrdila je da bi jedan ugovor o pravu korištenja zemljišta trebalo ukloniti jer je primljen nakon razdoblja ispitnog postupka. Osim toga, korist od prava korištenja zemljišta kupljeno 2018. trebalo bi izračunati proporcionalno za razdoblje ispitnog postupka. Naposljetku, grupa CNBM tvrdila je da je Komisija za izračun koristi trebala upotrijebiti podatke transakcije iz 2004. za drugu zemljišnu česticu koju je povezano društvo kupilo 1998. i koja je uložena u proizvođača izvoznika 2004. Komisija je odbacila prvu tvrdnju jer je ugovor o kupnji za predmetno pravo korištenja zemljišta već bio potpisan 2018., a vlasništvo je stoga preneseno na društvo tijekom razdoblja ispitnog postupka. Komisija je prihvatila drugu tvrdnju o proporcionalnom izračunu te je u skladu s tim prilagodila izračun koristi za sva društva koja su u 2018. kupila pravo korištenja zemljišta. Posljednja je tvrdnja odbačena jer se transakcija iz 2004. odnosila na prijenos među društvima te stoga nije odražavala stvarnu vrijednost po kojoj je grupa prvotno stekla zemljište.

(518) Nakon dodatne konačne objave grupa CNBM tvrdila je da je Komisija kao polazište za izračun koristi trebala upotrijebiti datum na koji su zemljišne čestice primljene. Međutim, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi, vlasništvo nad zemljištem s pripadajućim pravima i obvezama već je pripadalo društvu od datuma ugovora o kupnji. Osim toga, cijena zemljišta na kojoj se temelji izračun koristi isto je tako utvrđena ugovorom o kupnji. Stoga su tvrdnje društva odbačene.

(519) Subvencija utvrđena u odnosu na ovu subvenciju tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike u uzorku iznosi:

Ustupanje prava na korištenje zemljišta uz naknadu manju od primjerene

Društvo/grupa	Stopa subvencije
Grupa Yuntianhua	4,08 %
Grupa CNBM	3,63 %

3.7. **Državni prihodi koji su otpisani ili nenaplaćeni**

3.7.1. *Opskrba električnom energijom po sniženoj stopi*

(520) Sva društva u uzorku kupovala su svoju električnu energiju.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) Kada je riječ o društvima u uzorku, kupovne cijene električne energije bile su u skladu sa službeno utvrđenim razinama cijena na razini pokrajina za velike industrijske klijente. Kako je utvrđeno u prethodnim ispitnim postupcima ([123]), tom se razinom tim velikim industrijskim klijentima nije davala posebna prednost. No Komisija je utvrdila da su društva iz ispitnog postupka u dvije grupe društava u uzorku ostvarila korist od smanjenja ili povrata dijela njihovih troškova za električnu energiju u obliku bespovratnih sredstava.

(a) Pravna osnova

— Okružnica Nacionalnog povjerenstva za razvoj i reforme i Nacionalne energetske uprave o aktivnom promicanju tržišno usmjerenih energetskih transakcija i daljnjem poboljšanju trgovinskog mehanizma, Fa Gua Yun Xing [2018.] br. 1027, izdana 16. srpnja 2018.;

— Nekoliko mišljenja Središnjeg odbora Komunističke partije Kine i Državnog vijeća o daljnjem produbljivanju reforme elektroenergetskog sustava (Zhong Fa [2015.] br. 9);

— Obavijest Odbora za gospodarstvo i informacijske tehnologije pokrajine Shandong o naporima poduzetim u izgradnji tržišta električne energije u 2017., LJXDL [2017.] br. 93;

— Obavijest nadzornog odjela Nacionalne energetske uprave pokrajine Shandong o izmjeni pravila za izravno trgovanje električnom energijom iz 2017., LJNSC [2017.] br. 36.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(522) Komisija je utvrdila da je nekim ključnim velikim industrijskim korisnicima električne energije dopušteno da električnu energiju kupuju izravno od proizvođača električne energije umjesto da kupuju iz mreže i to tako što su potpisali ugovor o izravnoj kupnji ili ispunili uvjete za sudjelovanje u „tržišno usmjerenom sustavu trgovanja električnom energijom”. Neka od društava u uzorku imala su tijekom razdoblja ispitnog postupka sklopljene takve ugovore o izravnoj kupnji električne energije ili ispunila uvjete za sudjelovanje u „tržišno usmjerenom sustavu trgovanja električnom energijom”. Za većinu društava iz ispitnog postupka cijene ugovorene u takvim ugovorima/sustavu trgovanja bile su niže od fiksnih cijena utvrđenih na razini pokrajine za velike industrijske klijente.

(523) Mogućnost sklapanja takvih izravnih ugovora ili ispunjenja uvjeta za sudjelovanje u „tržišno usmjerenom sustavu trgovanja električnom energijom” trenutačno nije otvorena svim velikim industrijskim potrošačima. Na nacionalnoj razini u mišljenjima Središnjeg odbora Komunističke partije Kine i Državnog vijeća o daljnjem produbljivanju reforme elektroenergetskog sustava navodi se, primjerice, da „poduzeća koja ne posluju u skladu s nacionalnom industrijskom politikom i čiji su proizvodi i postupci izuzeti ne bi trebala sudjelovati u izravnim transakcijama”. ([124])

(524) U praksi, pokrajine provode izravno trgovanje električnom energijom. Društva moraju pokrajinskim nadležnim tijelima podnijeti zahtjev za odobrenje za sudjelovanje u pilot-programu izravnog trgovanja električnom energijom i moraju ispuniti neke kriterije.

(525) Na primjer, u pokrajini Shandong, u Obavijesti nadzornog odjela Nacionalne energetske uprave pokrajine Shandong o izmjeni pravila za izravno trgovanje električnom energijom iz 2017. propisuje se da se „korisnici koji sudjeluju u izravnom trgovanju električnom energijom potvrđuju u skladu s uvjetima pristupa iz 2017. koje je odobrio Odbor za gospodarske i informacijske tehnologije pokrajine Shandong. Kako bi sudjelovala u izravnom trgovanju električnom energijom, poduzeća koja prodaju električnu energiju podnose zahtjev za registraciju Centru za trgovanje električnom energijom pokrajine Shandong i mogu sudjelovati u izravnom trgovanju električnom energijom po preispitivanju i objavi koje provodi Centar”. U tom pogledu, popis prihvatljivih poduzeća koja ispunjavaju uvjete za sudjelovanje u tržišno usmjerenom sustavu trgovanja električnom energijom utvrđuje se i objavljuje u obavijesti Povjerenstva za gospodarstvo i informacijske tehnologije pokrajine Shandong ([125]).

([123]) Uvodna izjava 182. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 215/2013 od 11. ožujka 2013. o uvođenju privremene kompenzacijske pristojbe na uvoz organski prevučenih proizvoda od čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 73, 15.3.2013., str. 16.). Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 451/2011 od 6. svibnja 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz premazanog finog papira podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 128, 14.5.2011., str. 1.).

([124]) Nekoliko mišljenja Središnjeg odbora Komunističke partije Kine i Državnog vijeća o daljnjem produbljivanju reforme elektroenergetskog sustava (Zhong Fa [2015.] br. 9).

([125]) Na primjer, Obavijest Povjerenstva za gospodarstvo i informacijske tehnologije pokrajine Shandong o objavi popisa pilot-korisnika transakcija izravnog napajanja u 2015., L.J.X.D.L [2015.] br. 9 i Obavijest Povjerenstva za gospodarstvo i informacijske tehnologije pokrajine Shandong o objavi popisa pilot-korisnika transakcija izravnog napajanja u 2017., L.J.X.D.L. [2017.] br. 117.

(526) Za određena društva ne provode se ni stvarni tržišni pregovori ni natječajni postupak jer se količine kupljene na temelju ugovora o izravnoj kupnji ne temelje na stvarnoj ponudi i potražnji. Proizvođači i korisnici električne energije ne mogu bez ograničenja izravno prodavati i kupovati svu svoju električnu energiju. Ograničavaju ih količinske kvote koje im dodjeljuje lokalna uprava.

(527) Nadalje, iako su proizvođači i korisnik električne energije cijene navodno dogovorili izravno ili preko posredničkih društava, račune tim društvima izdaje državno energetsko društvo. Na primjer, u Obavijesti nadzornog odjela Nacionalne energetske uprave pokrajine Shandong o izmjeni pravila za izravno trgovanje električnom energijom iz 2017. navodi se da će „državno elektroenergetsko društvo pokrajine Shandong obračunati troškove izravnog trgovanja električnom energijom" i da će „državno elektroenergetsko društvo pokrajine Shandong izdati račun s obračunanim PDV-om korisnicima i poduzećima za proizvodnju električne energije".

(528) Naposljetku, svi potpisani ugovori o izravnoj kupnji moraju se dostaviti lokalnoj samoupravi radi pohrane u njezinu evidenciju.

(529) Kineska vlada je 2018. izdala Okružnicu Nacionalne komisije za razvoj i reforme i Nacionalne energetske uprave o aktivnom promicanju tržišno usmjerenih energetskih transakcija i daljnjem poboljšanju trgovinskog mehanizma (Fa Gai Yun Xing [2018.] br. 1027). Međutim, Komisija napominje da je taj propis izdan tijekom razdoblja ispitnog postupka i da se još ne provodi. Nadalje, iako je cilj Okružnice povećati broj izravnih transakcija na tržištu električne energije, u njoj se posebno spominju određene industrije, uključujući industriju građevinskih materijala i visokotehnološku industriju, koje primaju potporu i ostvaruju korist od liberalizacije tržišta električne energije. Konkretno, u Okružnici se navodi da se „korisnike s godišnjom potrošnjom električne energije od više od 5 milijuna kWh potiče na izravno trgovanje električnom energijom s poduzećima za proizvodnju električne energije. U 2018. liberalizirat će se planovi za proizvodnju električne energije za industriju ugljena, željeza i čelika, obojenih metala, građevinskih materijala i druge četiri industrije." Osim toga, u Okružnici se ističe da „se industrije u nastajanju s visokom dodanom vrijednošću, primjerice u području visoke tehnologije, interneta, velikih podataka i visokokvalitetne proizvodnje, te poduzeća s posebnim prednostima i karakteristikama te visokotehnološkim sadržajem poslovanja potiču na sudjelovanje u transakcijama bez ograničenja razina napona i potrošnje energije".

(530) Stoga je zakonodavstvom propisano da se izravne transakcije na tržištu električne energije upotrebljavaju samo u određenim industrijama kao što su industrija građevinskih materijala i visokotehnološka industrija. Posljedica te selektivne upotrebe je da država za društva iz tih industrija upotrebljava jeftinije cijene električne energije.

(c) Zaključak

(531) Komisija je smatrala da je predmetna niža cijena električne energije subvencija u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer postoji financijski doprinos u obliku prihoda kojih se kineska vlada (tj. operater mreže) odriče, čime se daje korist predmetnim društvima. Korist za primatelje jednaka je uštedi na cijeni električne energije jer je električna energija naplaćivana po cijenama nižima od uobičajene cijene u mreži koju plaćaju ostali veliki industrijski korisnici koji ne mogu ostvariti korist od izravne opskrbe. Ta je subvencija specifična u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer je u zakonodavstvu primjena tog programa ograničena samo na poduzeća koja ispunjavaju određene ciljeve industrijske politike koju je donijela država i čiji proizvodi ili postupci nisu izuzeti kao neprihvatljivi.

(532) Stoga je Komisija zaključila da se program subvencija provodio tijekom razdoblja ispitnog postupka i da je specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) i članka 4. stavka 3. osnovne uredbe.

(533) Nakon objave kineska je vlada tvrdila da Komisija nije pokazala da su subjekti koji opskrbljuju električnu energiju po navodno sniženim stopama, tj. proizvođači električne energije i državno energetsko društvo, javna tijela ili subjekti kojima je vlada povjerila izvršavanje funkcija ili ih usmjerava.

(534) U tom pogledu, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 523. do 528., Komisija je napomenula da sustav izravnog trgovanja električnom energijom i uvjete pod kojima društva smiju sudjelovati utvrđuje država, a provode pokrajine. Društva doista moraju pribaviti odobrenje pokrajinskih nadležnih tijela za sudjelovanje u pilot-programu izravnog trgovanja električnom energijom. Nadalje, kao što je istaknuto u uvodnoj izjavi 527., iako su proizvođači i korisnik električne energije cijene navodno dogovorili izravno ili preko posredničkih društava, račune tim društvima izdaje državno energetsko društvo. S obzirom na to da je sustav izravnog trgovanja električnom energijom osmislila država te da njime upravlja putem njezine provedbe od strane pokrajinskih nadležnih tijela, te da državno energetsko društvo izdaje račune, Komisija je zaključila da dogovorene snižene cijene daju javna tijela. Stoga je tvrdnja kineske vlade odbačena.

(535) Nadalje, kineska je vlada smatrala da Komisija nije pokazala kako je opskrba električnom energijom po navodno sniženim stopama specifična u smislu članka 2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Kineska je vlada tvrdila da mišljenja Središnjeg odbora Komunističke partije Kine i Državnog vijeća o daljnjem produbljivanju reforme elektroenergetskog sustava, na koje je Komisija uputila, ne ograničavaju pristup toj navodnoj subvenciji određenim poduzećima s obzirom na to da ona nisu obvezujuća, već služe samo kao smjernica. Nadalje, kineska je vlada smatrala da je tvrdnja Komisije o specifičnosti neusklađena jer je s jedne strane Komisija tvrdila da je industrija tkanina od staklenih vlakana poticana industrija. a druge strane da su samo neka od društava u uzorku ispunjavala uvjete za sustav izravnog trgovanja električnom energijom.

(536) U tom pogledu, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 523., mogućnost sklapanja takvih izravnih ugovora ili ispunjenja uvjeta za sudjelovanje u „tržišno usmjerenom sustavu trgovanja električnom energijom" trenutačno nije otvorena svim velikim industrijskim potrošačima. Društva doista moraju pokrajinskim nadležnim tijelima podnijeti zahtjev za odobrenje za sudjelovanje u pilot-programu izravnog trgovanja električnom energijom i moraju ispuniti određene kriterije kao što je „poslovanje u skladu s nacionalnom industrijskom politikom". Činjenica da Mišljenja Središnjeg odbora Komunističke partije Kine i Državnog vijeća o daljnjem produbljivanju reforme elektroenergetskog sustava možda nisu *de jure* obvezujuće prirode nije relevantna jer se ispitnim postupkom pokazalo da su samo određena društva dobila odobrenje za sudjelovanje u sustavu izravnog trgovanja električnom energijom i stoga imale koristi od sniženih cijena električne energije. Nadalje, činjenica da društva podliježu specifičnim odobrenjima da bi ostvarila korist od sniženih cijena električne energije također ukazuje na specifičnu prirodu ovog programa. Te su tvrdnje stoga odbačene.

(537) Nakon konačne objave jedno od društava grupe CNBM osporilo je zaključak Komisije da činjenica da su određena društva dobila odobrenje za sudjelovanje u „tržišno usmjerenom sustavu trgovanja električnom energijom" kupnjom električne energije izravno od opskrbljivača električnom energijom umjesto putem državne opskrbne mreže predstavlja „prihod" kojeg se kineska vlada „odrekla". Zainteresirana strana je istaknula da je u članku 3. osnovne uredbe subvencija definirana kao „otpis ili nenaplata, u uobičajenim okolnostima, dospjelih prihoda vlade", i s obzirom na to da kineska vlada izričito nije preprodavala električnu energiju proizvođačima izvoznicima putem državne opskrbne mreže, kineskoj vladi nije se trebao platiti nikakav prihod za upotrebu državne opskrbne mreže.

(538) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 527., iako su proizvođači i korisnik električne energije cijene navodno dogovorili izravno ili preko posredničkih društava, račune tim društvima uvijek izdaje državno energetsko društvo. Stoga je u uvodnoj izjavi 534., s obzirom na to da je sustav izravnog trgovanja električnom energijom osmislila država te da njime upravlja putem njezine provedbe od strane pokrajinskih nadležnih tijela, te da državno energetsko društvo izdaje račune, Komisija zaključila da dogovorene snižene cijene za električnu energiju daju javna tijela. Stoga država, selektivnom primjenom sniženih cijena električne energije na određene industrijske korisnike putem posrednika državnog energetskog društva, iako su službeno utvrđene cijene koje su općenito primjenjive na sve industrijske korisnike više, nije naplatila prihod od prodaje električne energije na razini službeno utvrđenih cijena. Ta praksa ispunjava uvjete za „otpis ili nenaplatu, u uobičajenim okolnostima, dospjelih prihoda vlade" u smislu članka 3. osnovne uredbe. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(d) Izračun iznosa subvencije

(539) Iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunan je kao korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. Ta je korist izračunana kao razlika između iznosa ukupne cijene električne energije koji bi trebalo platiti po uobičajenoj cijeni u mreži i iznosa ukupne cijene električne energije koji bi trebalo platiti po nižoj cijeni.

(540) Subvencija utvrđena u odnosu na ovaj program tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike u uzorku iznosi:

Opskrba električnom energijom po sniženoj stopi

Društvo/grupa	Stopa subvencije
Grupa Yuntianhua	0,05 %
Grupa CNBM	0,28 %

3.7.2. *Programi oslobođenja od poreza i smanjenja poreza*

3.7.2.1. Povlastice u pogledu poreza na dobit poduzeća za poduzeća za visoke i nove tehnologije

(541) Prema Zakonu Narodne Republike Kine o porezu na dobit („Zakon o porezu na dobit poduzeća") ([126]), poduzeća za visoke i nove tehnologije kojima država treba dati ključnu potporu imaju smanjenu stopu poreza na dobit poduzeća od 15 % umjesto standardne porezne stope od 25 %.

(a) Pravna osnova

(542) Pravna je osnova za ovaj program članak 28. Zakona o porezu na dobit poduzeća i članak 93. Pravilnika za provedbu Zakona NRK-a o porezu na dobit poduzeća ([127]) te:

— Okružnica Ministarstva znanosti i tehnologije, Ministarstva financija i Državne porezne uprave o reviziji i izdavanju „Administrativnih mjera za priznavanje visokotehnoloških poduzeća", G.K.F.H. [2016.] br. 32;

— Obavijest Ministarstva znanost i tehnologije, Ministarstva financija i Državne porezne uprave o reviziji, tiskanju i izdavanju Smjernica za upravljanje priznavanjem poduzeća za visoke i nove tehnologije, GKFH [2016.] br. 195;

— Priopćenje [2017.] br. 24 Državne porezne uprave o primjeni politika povlaštenog poreza na dobit na visokotehnološka poduzeća; i

— Smjernice za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije (2011.), koje su donijeli Povjerenstvo za nacionalni razvoj i reforme (NDRC), Ministarstvo znanosti i tehnologije, Ministarstvo trgovine te Nacionalni ured za intelektualno vlasništvo.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(543) Djelatnosti društava koja mogu ostvariti korist od te porezne olakšice dio su određenih ključnih područja visoke i nove tehnologije koje podupire država te trenutačnih prioriteta u područjima visoke tehnologije koje podupire država, kako je navedeno u Smjernicama za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije. U tim se smjernicama kao prioritetno područje jasno navode proizvodna tehnologija i ključne sirovine za staklo, uključujući tkanine od staklenih vlakana.

([126]) Uredba br. 23 predsjednika Narodne Republike Kine

([127]) Uredba o provedbi Zakona Narodne Republike Kine o porezu na dobit poduzeća (izdana Odlukom br. 512 Državnog vijeća od 6. prosinca 2007., izmijenjena u skladu s Odlukom Državnog vijeća o izmjeni određenih administrativnih propisa Uredbom br. 714 Državnog vijeća od 23. travnja 2019.).

(544) Osim toga, društva moraju ispuniti sljedeće kriterije prihvatljivosti:

— moraju imati određeni udio troškova za istraživanje i razvoj u usporedbi sa svojim prihodima od prodaje;

— određeni udio ukupnih prihoda poduzeća mora potjecati iz visokotehnoloških tehnologija/proizvoda/usluga; i

— moraju imati određeni udio tehničkog osoblja u ukupnom broju zaposlenika poduzeća.

(545) Društva koja ostvaruju korist od te mjere moraju podnijeti prijavu poreza na dobit i odgovarajuće priloge. Stvarni iznos koristi uključen je u poreznu prijavu.

(546) Komisija je smatrala da je taj porezni rabat subvencija u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer postoji financijski doprinos u obliku prihoda kojih se vlada NRK-a odriče, čime se dodjeljuje korist predmetnim društvima.

(547) Korist za primatelje jednaka je iznosu porezne uštede. Ta subvencija specifična je u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer se samim zakonodavstvom primjena tog programa ograničava samo na poduzeća koja posluju u određenim prioritetnim područjima visoke tehnologije koje određuje država, kao što su neke ključne tehnologije u sektoru tkanina od staklenih vlakana.

(548) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da povlastice u pogledu poreza na dobit poduzeća za poduzeća za visoke i nove tehnologije nisu specifične jer zakonodavstvo u skladu s kojim se taj program provodi jasno propisuje objektivne kriterije prihvatljivosti ([128]), i ti se kriteriji primjenjuju automatski, tj. predmetna nadležna tijela nemaju nikakvu slobodu u davanju te specifične porezne stope kada su uvjeti prihvatljivosti ispunjeni. Kineska vlada upućuje na bilješku 2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama prema kojoj se kriteriji prihvatljivosti smatraju objektivnima ako su neutralni, ne daju prednost određenim poduzećima pred drugima, ekonomski su po svojoj prirodi te horizontalni po primjeni. Kineska je vlada smatrala da je ovo predmet kriterija prihvatljivosti za tu povlaštenu poreznu stopu. jer je pristup toj nižoj stopi otvoren svim poduzećima te ona ne daje prednost određenim poduzećima pred drugima jer sva društva iz svih sektora koji obuhvaćaju cijelo gospodarstvo ispunjavaju uvjete za dobivanje certifikata o visokoj i novoj tehnologiji. Osim toga, kineska je vlada uputila na presudu Općeg suda u predmetu T-586/14 Xinyi PV products protiv Komisije ([129]) jer je u njoj objašnjeno da: „[…] nadležna tijela nisu navedene povlastice dodjeljivala na diskrecijskoj osnovi, nego tek ako su bili ispunjeni objektivni uvjeti za dodjelu istih, odnosno ako je predmetni poduzetnik pripadao u sektor visoke tehnologije […] U svakom slučaju, iz članka 28. ‚Corporate income tax law of the Peoples's Republic of China' (Zakon Narodne Republike Kine o porezu na dohodak poduzeća) i članka 93. njegova provedbenog propisa proizlazi da se porezne olakšice koje su dodijeljene poduzetnicima koji pripadaju sektoru visokih tehnologija, kao što je tužitelj, što Komisija ne osporava, dodjeljuju samo ako su ispunjeni određeni objektivni kriteriji, odnosno, među ostalim, da predmetni poduzetnici djeluju u sektoru novih i naprednih tehnologija, da su nositelji prava intelektualnog vlasništva, da su njihovi proizvodi ili usluge obuhvaćeni područjem sektora visoke tehnologije koji država posebno podupire, da troškovi istraživanja i razvoja predstavljaju određeni postotak u ukupnim troškovima, da prihodi koje stvaraju ti proizvodi ili usluge dosežu određeni postotak u ukupnim prihodima i da broj njihovih tehničara predstavlja određeni postotak u ukupnom broju zaposlenih."

(549) Komisija se nije složila sa stajalištem kineske vlade zbog sljedećih razloga. Poglavlje IV. Zakona o porezu na dobit poduzeća sadržava odredbe o „povlaštenom poreznom postupanju". Člankom 25. Zakona o porezu na dobit poduzeća, koji je uvod u poglavlje IV., propisuje se da „će država nuditi povlastice u području poreza na dobit poduzećima koja posluju u industrijama ili provode projekte čiji razvoj država posebno podupire i potiče". Člankom 28. Zakona, koji je isto tako dio tog poglavlja, propisuje se da se „stopa poreza na dobit poduzeća za poduzeća za visoke i nove tehnologije koja trebaju posebnu potporu države smanjuje na 15 %". Člankom 93. Pravilnika za provedbu Zakona NRK-a o porezu na dobit poduzeća pojašnjeno je da:

([128]) Administrativne mjere za određivanje poduzeća visokih i novih tehnologija.

([129]) Predmet T-586/14, presuda Općeg suda (četvrto vijeće) od 16. ožujka 2016., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd protiv Europske komisije, točke 70.–71.

„Važna poduzeća za visoke i nove tehnologije koja će podupirati država”, kako se upućuje u klauzuli 2. članka 28. Zakona o porezu na dobit poduzeća, odnose se na poduzeća koja posjeduju ključna prava intelektualnog vlasništva i ispunjavaju sljedeće uvjete:

1. usklađenost s područjem primjene ključnih područja visokih i novih tehnologija koje podupire država,

2. udio troška za istraživanje i razvoj u prihodu od prodaje ne smije biti manji od propisanog udjela,

3. udio prihoda od tehnologije/proizvoda/usluga visoke tehnologije u ukupnom prihodu poduzeća ne smije biti manji od propisanog udjela,

4. udio tehničkog osoblja u ukupnom broju zaposlenika poduzeća ne smije biti manji od propisanog udjela,

5. ostale uvjete propisane u Mjerama za upravljanje identifikacijom visokotehnološkog poduzeća.”

(550) Prethodno navedene odredbe jasno određuju da je smanjena stopa poreza na dobit poduzeća rezervirana za „važna poduzeća za visoke i nove tehnologije koja će podupirati država” i koja posjeduju ključna prava intelektualnog vlasništva i ispunjavaju određene uvjete poput „usklađenosti s područjem primjene ključnih područja visokih i novih tehnologija koje podupire država”.

(551) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 543., ključna područja visoke tehnologije koje podupire država navedena su u Smjernicama za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije i u tim se smjernicama kao prioritetno područje jasno navode proizvodna tehnologija i ključne sirovine za staklo, uključujući tkanine od staklenih vlakana.

(552) S obzirom na to da je smanjena stopa poreza na dobit poduzeća rezervirana samo za važna poduzeća za visoke i nove tehnologije koja će podupirati država, što je u skladu s područjem primjene ključnih područja visokih i novih tehnologija koje podupire država, Komisija je zaključila da se ta mjera ne primjenjuje na temelju objektivnih kriterija ili uvjeta koji ne daju prednost određenim poduzećima pred drugima. Taj je zaključak daljnje potvrđen činjenicom da su „ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije” skup područja iz industrija visoke tehnologije prema prioritetima u određenom trenutku te je vjerojatno da će se s vremenom promijeniti. Stoga, suprotno tvrdnji kineske vlade, u zakonodavstvu primjenjivom na smanjenu stopu poreza na dobit poduzeća nisu utvrđeni objektivni kriteriji za prihvatljivost.

(553) U pogledu nalaza u sudskom predmetu T-586/14 Komisija je primijetila da je presudu Sud Europske unije ukinuo u predmetu C-301/16 P ([130]). Štoviše, izjava Općeg suda dana je u kontekstu članka 2. stavka 7. osnovne antidampinške uredbe i stoga u drugačijem kontekstu.

(554) S obzirom na prethodna razmatranja Komisija je potvrdila specifičnost mjere i odbacila tvrdnje kineske vlade.

(c) Izračun iznosa subvencije

(555) Iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunan je kao korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. Ta je korist izračunana kao razlika između iznosa ukupnog poreza koji bi trebalo platiti po uobičajenoj poreznoj stopi i iznosa ukupnog poreza koji bi trebalo platiti po smanjenoj poreznoj stopi.

(556) Subvencija utvrđena za taj posebni program iznosila je 0,88 % za grupu Yuntianhua odnosno 2,98 % za grupu CNBM.

3.7.2.2. Prijeboj poreza na dobit poduzeća za troškove istraživanja i razvoja

(557) Na temelju prijeboja poreza za troškove istraživanja i razvoja društva imaju pravo na povlašteno porezno postupanje u pogledu svojih aktivnosti istraživanja i razvoja u određenim prioritetnim područjima visoke tehnologije koja je odredila država i ako su ispunjeni određeni pragovi za troškove istraživanja i razvoja.

([130]) C-301/16 P Europska komisija protiv Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, presuda Suda (drugo vijeće) od 28. veljače 2018.

(558) Konkretnije, za rashode za istraživanje i razvoj nastale razvojem novih tehnologija, novih proizvoda i novih vještina koji ne čine nematerijalnu imovinu i uračunati su u dobit i gubitak u trenutačnom razdoblju može se ostvariti dodatni odbitak od 50 % nakon što su u potpunosti odbijeni s obzirom na stvarno stanje. U slučajevima u kojima prethodno navedeni rashodi za istraživanje i razvoj čine nematerijalnu imovinu može ih se amortizirati na temelju 150 % troškova nematerijalne imovine.

(a) Pravna osnova

(559) Pravna je osnova za ovaj program članak 30. stavak 1. Zakona o porezu na dobit poduzeća zajedno s Pravilnikom za provedbu Zakona NRK-a o porezu na dobit poduzeća te sljedeće obavijesti:

— Obavijest Ministarstva financija, Državne porezne uprave te Ministarstva znanosti i tehnologije o poboljšanju politike o odbitku prije oporezivanja troškova za istraživanje i razvoj (Cai Shui [2015.] br. 119);

— Priopćenje br. 97 Državne porezne uprave [iz 2015.] o relevantnim pitanjima koja se odnose na politike dodatnog odbitka troškova istraživanja i razvoja prije oporezivanja;

— Priopćenje br. 40 Državne porezne uprave iz 2017. o pitanjima koja se odnose na prihvatljiv opseg izračuna dodatnog odbitka troškova istraživanja i razvoja prije oporezivanja; i

— Smjernice za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije (2011.), koje su donijeli NDRC, Ministarstvo znanosti i tehnologije, Ministarstvo trgovine te Nacionalni ured za intelektualno vlasništvo.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(560) U prethodnim ispitnim postupcima ([131]) Komisija je utvrdila da su „nove tehnologije, novi proizvodi i nove vještine" na temelju koji se može ostvariti korist od poreznog odbitka dio određenih područja visoke tehnologije koje podupire država te trenutačnih prioriteta u područjima visokih tehnologija koje podupire država kako je navedeno u Smjernicama za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije.

(561) Komisija je smatrala da je taj porezni rabat subvencija u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer postoji financijski doprinos u obliku prihoda kojih se vlada NRK-a odriče, čime se dodjeljuje korist predmetnim društvima. Korist za primatelje jednaka je iznosu porezne uštede. Ta subvencija specifična je u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer se samim zakonodavstvom primjena te mjere ograničava samo na poduzeća koja snose troškove istraživanja i razvoja u određenim prioritetnim područjima visokih tehnologija koje određuje država, kao što je sektor tkanina od staklenih vlakana.

(562) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da program dodatnog odbitka troškova za istraživanje i razvoj nije specifičan. Kineska je vlada uputila na stavak 2.1. točku (b) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama koji propisuje da specifičnost ne postoji ako tijelo koje dodjeljuje subvenciju ili zakonodavstvo na temelju kojeg tijelo koje dodjeljuje subvenciju djeluje utvrdi objektivne kriterije ili uvjete koji uređuju prihvatljivost za subvenciju i njezin iznos, pod uvjetom i. da je prihvatljivost automatska, ii. da se takvi kriteriji ili uvjeti strogo poštuju i iii. da su jasno navedeni u zakonu, uredbi ili drugim službenim dokumentima, kako bi ih se moglo provjeriti. Prema stajalištu kineske vlade, zakonodavstvo u skladu s kojim se program provodi jasno propisuje objektivne kriterije prihvatljivosti te se ti kriteriji primjenjuju automatski. Drugim riječima, predmetna nadležna tijela nemaju nikakvu slobodu u davanju te specifične porezne stope kada su uvjeti prihvatljivosti ispunjeni.

(563) Komisija je uputila na poglavlje IV. Zakona o porezu na dobit poduzeća koje sadržava odredbe o „povlaštenom poreznom postupanju". Člankom 25. Zakona o porezu na dobit poduzeća, koji je uvod u poglavlje IV., propisuje se da „će država nuditi povlastice u području poreza na dobit poduzećima koja posluju u industrijama ili provode projekte čiji razvoj država posebno podupire i potiče". Člankom 30. stavkom 1., koji je također dio tog poglavlja, propisuje da se „troškovi istraživanja i razvoja koji su nastali za poduzeća razvojem novih tehnologija, novih proizvoda i novih vještina" mogu dodatno odbiti u trenutku izračuna oporezivog dobitka. Člankom 95. Pravilnika za provedbu Zakona o porezu na dobit poduzeća pojašnjeno je značenje „rashoda za istraživanje i razvoj nastalih u svrhu razvoja novih tehnologija, novih proizvoda i novih vještina" utvrđenih u članku 30. stavku 1. Zakona o porezu na dobit poduzeća.

([131]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima i predmet o gumama, prethodno navedene u bilješci 7., uvodne izjave 330. odnosno 521.

(564) Prethodne odredbe jasno određuju da je dodatni odbitak troškova istraživanja i razvoja rezerviran za poduzeća koja su uključena u „razvoj novih tehnologija, novih proizvoda i novih vještina” i koja „posluju u industrijama ili provode projekte čiji razvoj država posebno podupire i potiče”.

(565) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 560., ključna područja visoke tehnologije koje podupire država te trenutačni prioriteti u područjima visoke tehnologije koje podupire država navedeni su u Smjernicama za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 543., u tim se smjernicama kao prioritetno područje jasno navode proizvodna tehnologija i ključne sirovine za staklo, uključujući tkanine od staklenih vlakana.

(566) S obzirom na to da je dodatni odbitak troškova istraživanja i razvoja rezerviran samo za poduzeća koja posluju u industrijama koje vlada posebno podupire i potiče, kako je navedeno u Smjernicama za najnovija ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije, Komisija je zaključila da se ta mjera ne primjenjuje na temelju objektivnih kriterija ili uvjeta koji ne daju prednost određenim poduzećima pred drugima (čak ni na sva poduzeća za visoke i nove tehnologije). Taj je zaključak daljnje potvrđen činjenicom da su „ključna prioritetna područja za razvoj industrija visoke tehnologije” skup područja iz industrija visoke tehnologije prema prioritetima u određenom trenutku te je vjerojatno da će se s vremenom promijeniti. Suprotno tvrdnji kineske vlade, u zakonodavstvu primjenjivom na dodatni odbitak troškova istraživanja i razvoja nisu utvrđeni objektivni kriteriji ili uvjeti za prihvatljivost. Stoga je Komisija potvrdila specifičnost mjere i odbacila tvrdnje kineske vlade.

(c) Izračun iznosa subvencije

(567) Iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunan je kao korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. Ta je korist izračunana kao razlika između iznosa ukupnog poreza koji bi trebalo platiti po uobičajenoj poreznoj stopi i iznosa ukupnog poreza koji bi trebalo platiti nakon dodatnog smanjenja od 50 % stvarnih troškova za istraživanje i razvoj.

(568) Subvencija utvrđena za taj posebni program iznosila je 1,06 % za grupu Yuntianhua odnosno 0,17 % za grupu CNBM.

3.7.2.3. Oslobađanje od poreza na prihode od dividende za kvalificirana rezidentna poduzeća

(569) Zakonom o porezu na dobit poduzeća poduzećima koja posluju u industrijama ili provode projekte čiji razvoj država posebno podupire i potiče nude se povlastice u području poreza na dobit, a posebno oslobođenje od plaćanja poreza na dobit od ulaganja u vlasnički kapital, kao što su dividende i bonusi, među prihvatljivim rezidentnim poduzećima.

(a) Pravna osnova

(570) Pravna je osnova za ovaj program članak 26. stavak 2. Zakona o porezu na dobit poduzeća zajedno s Pravilnikom za provedbu Zakona NRK-a o porezu na dobit poduzeća.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(571) Komisija je utvrdila da su neka društva iz grupa u uzorku oslobođena od plaćanja poreza na prihode od dividendi za kvalificirana rezidentna poduzeća.

(572) U odgovoru na upitnik kineska vlada tvrdila je da taj program ne predstavlja subvenciju jer se odnosi na dobit nakon oporezivanja, a cilj izuzeća je izbjegavanje dvostrukog oporezivanja pa se zato njime ne ostvaruje korist. Kineska vlada tvrdila je i da program nije specifičan jer se primjenjuje općenito i ujednačeno na temelju objektivnih kriterija jer sva rezidentna društva u NRK-u ispunjavaju uvjete za ulaganje u druga rezidentna društva i izuzeće od poreza.

(573) U tom se pogledu upućuje na članak 25. Zakona o porezu na dobit poduzeća, koji je dio istog poglavlja kao članak 26. stavak 2. („Poglavlje IV. Povlaštene porezne politike") i uvod je u to poglavlje. Tim se člankom propisuje da „će država nuditi povlastice u području poreza na dobit poduzećima koja posluju u industrijama ili provode projekte čiji razvoj država posebno podupire i potiče". Nadalje, u članku 26. stavku 2. navodi se da se oslobođenje od poreza primjenjuje na prihode od ulaganja u vlasnički kapital između „prihvatljivih rezidentnih poduzeća" zbog čega se čini da je njegovo područje primjene ograničeno samo na određena rezidentna poduzeća.

(574) Na temelju toga i u skladu sa zaključcima iz prethodnih antisubvencijskih ispitnih postupaka ([132]) smatra se da je takva povlaštena porezna politika ograničena na određene industrije i projekte, tj. industrije koje država posebno podupire i potiče, kao što je industrija tkanina od staklenih vlakana, i da je stoga specifična. Dostupni dokazi također su pokazali da su društva koja su ostvarila korist od tog programa imala certifikat o novoj i visokoj tehnologiji. Na temelju prethodno iznesenog tvrdnje kineske vlade morale su biti odbačene.

(575) Komisija smatra da je taj program subvencija na temelju članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer postoji financijski doprinos u obliku prihoda kojih se kineska vlada odriče, čime se dodjeljuje korist predmetnim društvima. Korist za primatelje jednaka je iznosu porezne uštede. Ta subvencija specifična je u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer se samim zakonodavstvom primjena tog oslobođenja ograničava samo na kvalificirana rezidentna poduzeća koja imaju veliku potporu države i čiji razvoj država potiče.

(c) Izračun iznosa subvencije

(576) Komisija je iznos subvencije izračunala tako da je primijenila uobičajenu poreznu stopu na prihod od dividendi koji je odbijen od oporezive dobiti.

(577) Subvencija utvrđena za taj posebni program iznosila je 0,02 % za grupu Yuntianhua odnosno 2,10 % za grupu CNBM.

3.7.2.4. Ubrzana amortizacija opreme koju upotrebljavaju visokotehnološka poduzeća

(578) U skladu s člankom 32. Zakona o porezu na dobit poduzeća, „ako je ubrzana amortizacija dugotrajne imovine poduzeća zaista potrebna zbog tehnološkog napretka ili drugih razloga, broj godina amortizacije može se smanjiti ili se može primijeniti metoda ubrzane amortizacije".

(a) Pravna osnova

(579) Pravna je osnova za ovaj program članak 32. Zakona o porezu na dobit poduzeća zajedno s Pravilnikom za provedbu Zakona NRK-a o porezu na dobit poduzeća te sljedeće obavijesti:

— Obavijest Ministarstva financija i Državne porezne uprave o politikama odbitka vrijednosti opreme i uređaja za potrebe poreza na dobit poduzeća (Cai Shui [2018.] br. 54);

— Obavijest Ministarstva financija i Državne porezne uprave o poboljšanju politika u području poreza na dobit poduzeća koje se primjenjuju na ubrzanu amortizaciju dugotrajne imovine (Cai Shui [2014.] br. 75); i

— Obavijest Ministarstva financija i Državne porezne uprave o daljnjem poboljšanju politika u području poreza na dobit poduzeća koje se primjenjuju na ubrzanu amortizaciju dugotrajne imovine (Cai Shui [2015.] br. 106).

(b) Nalazi ispitnog postupka

(580) U skladu s Obavijesti o politikama odbitka vrijednosti opreme i uređaja za potrebe poreza na dobit poduzeća (Cai Shui [2018.] br. 54) „ako jedinična vrijednost dijela opreme ili uređaja koji je poduzeće novo kupilo u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2020. ne premašuje pet milijuna RMB, poduzeće tu vrijednost može na paušalnoj osnovi uključiti u troškove i rashode tekućeg razdoblja za odbitak pri izračunu svojeg oporezivog dobitka te više ne treba izračunavati amortizaciju na godišnjoj osnovi". To zakonodavstvo ne primjenjuje se samo na određene industrije.

([132]) Vidjeti Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2019/72 od 17. siječnja 2019. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz električnih bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 16, 18.1.2019., str. 5.).

(581) Kada je riječ o imovini jedinične vrijednosti iznad 5 milijuna RMB, i dalje se primjenjuje Obavijest o poboljšanju politika u području poreza na dobit poduzeća koje se primjenjuju na ubrzanu amortizaciju dugotrajne imovine (Cai Shui [2014.] br. 75) i Obavijest o daljnjem poboljšanju politika u području poreza na dobit poduzeća koje se primjenjuju na ubrzanu amortizaciju dugotrajne imovine (Cai Shui [2015.] br. 106). U skladu s tim obavijestima društva u deset ključnih djelatnosti mogu se odlučiti za metodu ubrzane amortizacije dugotrajne imovine koju su kupila.

(582) Komisija je utvrdila da društva u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka nisu primijenila ubrzanu amortizaciju za imovinu jedinične vrijednosti veće od 5 milijuna RMB. Budući da ta imovina nije obuhvaćena područjem primjene Obavijesti Cai Shui [2014.] br. 75 i Obavijesti Cai Shui [2015.] br. 106, Komisija je utvrdila da proizvođači izvoznici nisu ostvarili korist od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(c) Zaključak

(583) Komisija je smatrala da proizvođači izvoznici u okviru tog programa nisu ostvarili korist od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

3.7.2.5. Oslobođenje od poreza na korištenje zemljišta

(584) Organizacija ili pojedinac koji koristi zemljište u gradovima, gradovima u okruzima i administrativnim gradovima te industrijskim i rudarskim oblastima obično je dužan plaćati porez na korištenje urbanog zemljišta. Porez na korištenje zemljišta naplaćuju lokalna porezna tijela na području na kojem se zemljište koristi. Međutim, određene kategorije zemljišta, kao što je zemljište koje je izuzeto od mora, zemljište za vlastitu upotrebu državnih institucija, narodnih organizacija i vojnih postrojba, zemljište za upotrebu institucija koje se financiraju iz državnih sredstava iz Ministarstva financija, zemljište koje se koristi za vjerske hramove, javne parkove te javna povijesna i pejzažna područja, ulice, ceste, javni trgovi, travnjaci i ostalo urbano javno zemljište oslobađaju se plaćanja poreza na korištenje zemljišta.

(a) Pravna osnova

(585) Pravne su osnove ovog programa:

— Privremeni pravilnik Narodne Republike Kine o porezu na nekretnine (Guo Fa [1986.] br. 90, kako je izmijenjen 2011.); i

— Privremeni pravilnik Narodne Republike Kine o porezu na korištenje gradskog zemljišta (Uredba br. 645 Državnog vijeća Narodne Republike Kine [2013.]).

(b) Nalazi ispitnog postupka

(586) Jedna grupa društava u uzorku dobila je povrat poreza na korištenje zemljišta koji im je odobrio lokalni Ured za korištenje zemljišta iako nisu pripadala službenim kategorijama za oslobođenje kako su utvrđene prethodno navedenim nacionalnim zakonodavstvom.

(c) Zaključak

(587) Komisija smatra da je ovaj program oslobođenja od poreza subvencija u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke i. ili ii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer postoji financijski doprinos u obliku izravnog prijenosa sredstava (povrat plaćenog poreza) ili prihoda kojih se kineska vlada odriče (neplaćeni porez), čime se daje korist predmetnim društvima. Korist za primatelje jednaka je iznosu povrata/porezne uštede. Ta je subvencija specifična u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer su društva ostvarila smanjenje poreza iako nisu ispunjavala nijedan od objektivnih kriterija navedenih u uvodnoj izjavi 584.

(588) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da Komisija nije dokazala da je oslobođenje od poreza na korištenje zemljišta specifično jer su društva ostvarila smanjenje poreza iako nisu ispunjavala nijedan od objektivnih kriterija navedenih u uvodnoj izjavi 584. tj. „zakonom propisanih kriterija za ostvarenje koristi od tog oslobođenja”.

(589) U tom pogledu, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 584, Komisija je primijetila da je zakonom propisano pravilo da je organizacija ili pojedinac koji koristi zemljište u gradovima, gradovima u okruzima i administrativnim gradovima te industrijskim i rudarskim oblastima obično dužan plaćati porez na korištenje urbanog zemljišta. Iznimka od tog pravila je to da za određene kategorije zemljišta ([133]) postoji oslobođenje od plaćanja poreza na korištenje zemljišta. Ispitni postupak je pokazao da zemljište koje je koristio proizvođač izvoznik koji surađuje, a koji je ostvario korist od oslobođenja od poreza na korištenje zemljišta, nije obuhvaćeno nijednom kategorijom zemljišta za koje postoji zakonom propisano oslobođenje od plaćanja poreza na korištenje zemljišta. Stoga se može zaključiti da ti proizvođači izvoznici nisu ispunjavali nijedan od objektivnih kriterija propisanih propisima o porezu na korištenje zemljišta. Stoga je mjera kojom se ti proizvođači izvoznici oslobađaju od poreza na korištenje zemljišta specifična u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnove uredbe. Ta je tvrdnja stoga odbačena.

(d) Izračun iznosa subvencije

(590) Iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunan je kao korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. Smatralo se da je ta korist iznos koji je vraćen tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(591) Za grupu CNBM subvencija utvrđena za taj konkretni program iznosila je 0,17 %.

3.7.2.6. Ukupni iznos za sve programe oslobođenja od poreza i smanjenja poreza

(592) Ukupan iznos subvencija utvrđen u odnosu na sve programe povezane s porezom tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike u uzorku iznosi:

Oslobođenja od poreza i smanjenja poreza

Društvo/grupa	Iznos subvencije
Grupa Yuntianhua	1,91 %
Grupa CNBM	5,42 %

3.8. **Programi bespovratnih sredstava**

3.8.1. *Bespovratna sredstva koja se odnose na tehnološku modernizaciju, obnovu ili transformaciju*

(593) Društva u uzorku ostvarila su korist od različitih bespovratnih sredstava povezanih s istraživanjem i razvojem, tehnološkom modernizacijom i inovacijama, kao što su npr. promicanje zadaća istraživanja i razvoja na temelju planova potpore znanosti i tehnologiji, promicanje ulaganja za prilagodbu, oživljavanje i tehnološku obnovu ključnih industrija itd.

(a) Pravna osnova

— 13. petogodišnji plan za tehnološke inovacije;

— Smjernice za promicanje tehnološke obnove poduzeća, Državno vijeće, Guo Fa [2012.] 44;

— Plan rada za oživljavanje industrije i tehnološku obnovu, koji su donijeli NDRC i Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija, 2015.;

— Obavijest NDRC-a o planu dodjele sredstava visokotehnološkim industrijama za istraživanje i razvoj u području industrijske tehnologije za 2015.;

— Kratkoročni do dugoročni program za tehnološki i znanstveni razvoj (2006.–2020.) koji je službeno objavilo Državno vijeće 2006.;

— Administrativne mjere za Nacionalni plan potpore znanosti i tehnologiji kako je revidiran 2011.;

— Administrativne mjere za Nacionalni plan za istraživanje i razvoj visokih tehnologija (Plan 863) kako je revidiran 2011.;

([133]) Kao što je zemljište koje je izuzeto od mora, zemljište za vlastitu upotrebu državnih institucija, narodnih organizacija i vojnih postrojba, zemljište za upotrebu institucija koje se financiraju iz državnih sredstava iz Ministarstva financija, zemljište koje se koristi za vjerske hramove, javne parkove te javna povijesna i pejzažna područja, ulice, ceste, javni trgovi, travnjaci i ostalo urbano javno zemljište.

— Mjere za upravljanje posebnim fondovima za transformaciju postignuća u području neovisnih inovacija u pokrajini Shandong;

— Privremene mjere za upravljanje industrijskom transformacijom i modernizacijom (Cai Jian [2012.] 567);

— Privremena mjera upravljanja posebnim fondom za industrijsku modernizaciju i poboljšanje učinkovitosti industrije (Lu Cai Qi 2014., br. 24);

— Mjere upravljanja industrijskom transformacijom i modernizacijom sredstava u okviru inicijative *Made in China 2025*/inteligentna proizvodnja;

— Obavijest Državnog vijeća o izdavanju inicijative *Made in China (2025)* (br. 28 [2015.]);

— Pilot-demonstracijski projekt za inteligentnu proizvodnju; i

— na lokalnoj/pokrajinskoj razini: obavijesti o dodjeli posebnih sredstava za tehničku obnovu, posebnih sredstava za oživljavanje industrije, posebnih sredstava za tehničku transformaciju i posebnih sredstava za industrijski razvoj.

(b) Zaključak

(594) U Smjernicama za promicanje tehnološke obnove poduzeća (odjeljak 3.2.) središnja vlada i lokalne samouprave pozivaju se na daljnje povećanje iznosa financijske potpore i povećanje ulaganja s naglaskom na industrijsku transformaciju i modernizaciju u ključnim područjima i na ključna pitanja tehnološke obnove. Nadalje, tijela bi trebala neprekidno raditi na inovacijama i poboljšanju metoda za upravljanje sredstvima, fleksibilno provoditi više vrsta potpore i povećati učinkovitost upotrebe fiskalnih sredstava.

(595) Plan rada za oživljavanje industrije i tehnološku obnovu instrument je za provedbu prethodno navedenih Smjernica u praksi, a njime se utvrđuju posebna sredstva za promicanje tehnološkog napretka i projekte tehnološke transformacije. Ta sredstva obuhvaćaju subvencije za ulaganja i popuste na zajmove. Upotreba sredstava mora biti u skladu s nacionalnim makroekonomskim politikama, industrijskim politikama i politikama regionalnog razvoja.

(596) Bespovratnim sredstvima na temelju ovog programa dodjeljuju se subvencije u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke i. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe u obliku prijenosa sredstava kineske vlade proizvođačima predmetnog proizvoda u obliku bespovratnih sredstava.

(597) Komisija je utvrdila i da je taj program subvencija specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer te subvencije mogu dobiti samo društva koja posluju u ključnim područjima ili tehnologijama, kako su navedene u smjernicama, administrativnim mjerama i katalozima koji se redovito objavljuju, a među prihvatljivim sektorima je sektor tkanina od staklenih vlakana. U svakom slučaju, utvrđena bespovratna sredstva specifična su za određeno društvo.

(c) Izračun iznosa subvencije

(598) Korist je izračunana kao iznos primljen ili dodijeljen tijekom razdoblja ispitnog postupka, pri čemu je iznos amortiziran tijekom korisnog vijeka trajanja dugotrajne imovine s kojom su bespovratna sredstva bila povezana. Komisija je razmotrila može li se primijeniti dodatna godišnja komercijalna kamatna stopa u skladu s odjeljkom F. točkom (a) smjernica Komisije za izračun iznosa subvencije ([134]). Međutim, takav bi pristup uključivao niz složenih hipotetskih čimbenika za koje nisu bili dostupni točni podaci. Stoga je Komisija utvrdila da bi bilo prikladnije rasporediti iznose tijekom razdoblja ispitnog postupka u skladu sa stopama amortizacije povezane dugotrajne imovine, u skladu s metodom izračuna koja je korištena u prethodnim predmetima ([135]).

([134]) SL C 394, 17.12.1998., str. 6.

([135]) Na primjer, Provedbena uredba Vijeća (EU) 452/2011, SL L 128, 14.5.2011., str. 18. (*premazani fini papir*), Provedbena uredba Vijeća (EU) 2013/215, SL L 73, 11.3.2013., str. 16. (*organski prevučeni proizvodi od čelika*), Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/366, SL L 56, 3.3.2017., str. 1., (*solarne ploče*), Provedbena uredba Komisije (EU) 1379/2014, SL L 367, 23.12.2014., str. 22. (*filamentna staklena vlakna*), Provedbena odluka Komisije 2014/918, SL L 360, 16.12.2014., str. 65. (*poliesterska rezana vlakna*).

3.8.2. *Bespovratna sredstva za zaštitu okoliša – bespovratna sredstva za racionalizaciju potrošnje i štednju energije te smanjenje emisija*

(599) Dvije grupe društava u uzorku ostvarila su korist od različitih bespovratnih sredstava povezanih sa zaštitom okoliša i smanjenjem emisija kao što su npr. poticaji za zaštitu okoliša i očuvanje resursa, promicanje sinergijskog iskorištavanja resursa, poticajna sredstva za projekte racionalizacije potrošnje energije, pokazni centri za promicanje upravljanja energijom, bespovratna sredstva povezana s projektima poboljšanja stanja u pogledu onečišćenja zraka, poticaji za projekte iz područja kružnog gospodarstva.

(a) Pravna osnova

— Zakon Narodne republike Kine o racionalizaciji potrošnje energije, verzija izmijenjena i donesena 28. listopada 2007. i verzija izmijenjena 2. srpnja 2016.;

— Zakon Narodne Republike Kine o promicanju čišće proizvodnje, Uredba br. 54 Predsjednika Narodne Republike Kine, kako je izmijenjen 29. veljače 2012.;

— Mjere inspekcije čiste proizvodnje, Dekret br. 38 NDRC-a i Ministarstva zaštite okoliša, službeno objavljen 1. srpnja 2016.;

— Obavijest o tiskanju i distribuciji privremenih mjera za upravljanje subvencijama za štednju energije i smanjenje emisija, Ministarstvo financija [2015.] br. 161;

— Glavni zaključci o racionalizaciji potrošnje energije i intenzivnoj upotrebi resursa u industriji 2015., koje je izdalo Ministarstvo industrije i informacijskih tehnologija 3. travnja 2015.

(b) Zaključak

(600) Iz programa racionalizacije potrošnje i štednje energije te smanjenja emisija dodjeljuje se subvencija u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke i. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe prijenosom sredstava kineske vlade proizvođačima predmetnog proizvoda u obliku bespovratnih sredstava.

(601) Komisija je utvrdila i da je taj program subvencija specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer te subvencije mogu dobiti samo društva koja posluju u sektoru ključnih tehnologija ili u proizvodnji ključnih proizvoda, kako su navedeni u smjernicama i katalozima koji se redovito objavljuju. Osim toga, u dokumentu Ministarstva industrije i informacijskih tehnologija iz 2015. posebno se navodi industrija građevinskih materijala, koja obuhvaća industriju tkanina od staklenih vlakana, kao industrija kojoj su namijenjeni posebni poticaji povezani s racionalizacijom potrošnje energije.

(c) Izračun iznosa subvencije

(602) Korist je izračunana u skladu s metodom prethodno opisanom u uvodnoj izjavi 598.

3.8.3. *Ad hoc bespovratna sredstva lokalnih/regionalnih tijela*

(603) U svojoj je pritužbi podnositelj pritužbe dostavio dokaze na temelju kojih je bilo vidljivo da industrija tkanina od staklenih vlakana u NRK-u može primiti različita jednokratna ili višekratna bespovratna sredstva od različitih razina državnih tijela, tj. lokalnih, regionalnih i nacionalnih.

(604) Ispitnim postupkom otkriveno je da su i dva društva u uzorku dobila znatna jednokratna ili višekratna bespovratna sredstva od različitih razina vlasti što je rezultiralo ostvarivanjem koristi tijekom razdoblja ispitnog postupka. Društva u uzorku već su prijavila neka od tih bespovratnih sredstava u svojim odgovorima na upitnik, dok su druga otkrivena tijekom posjetâ radi provjere. Kineska vlada u svojem odgovoru na upitnik nije prijavila nijedno.

(a) Pravna osnova

(605) Ta su bespovratna sredstva društvima dala nacionalna, pokrajinska, gradska, okružna ili oblasna državna tijela, a sva se čine specifična za društva u uzorku ili specifična u smislu lokacije ili vrste industrije. Razinu pravnih pojedinosti za predmetni zakon prema kojem su te koristi dodijeljene, ako je za njih uopće postojala pravna osnova, nisu otkrila sva društva u uzorku. No Komisiji je u nekim slučajevima dostavljen primjerak dokumenta koji je izdalo državno tijelo, a koji je pratio odobravanje sredstava (pod nazivom „obavijest”).

(b) Nalazi ispitnog postupka

(606) S obzirom na velik broj bespovratnih sredstava sadržanih u zahtjevu i/ili utvrđenih u poslovnim knjigama društava u uzorku, u ovoj se Uredbi predstavlja samo sažetak glavnih nalaza. Dokaze o postojanju brojnih bespovratnih sredstava i činjenicu da su ih odobrile različite razine kineske vlade prvotno su dostavila dva društva u uzorku. Detaljni nalazi o tim bespovratnim sredstvima dostavljeni su pojedinačnim društvima u njihovim posebnim dokumentima o objavi.

(607) Primjeri takvih bespovratnih sredstva bila su sredstva za patente, sredstva i nagrade za znanost i tehnologiju, sredstva za razvoj poslovanja, sredstva za promicanje izvoza, bespovratna sredstva za poboljšanje kvalitete i učinkovitosti industrije, sredstva za potporu trgovini na lokalnoj razini, sredstva za vanjski gospodarski i trgovinski razvoj, nagrade za sigurnost proizvodnje, potpore koje su se osiguravale na razini okruga ili pokrajine, popusti na kamate u zajmovima za uvezenu opremu.

(c) Zaključak

(608) Ta bespovratna sredstva čine subvencije u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke i. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer je izvršen prijenos sredstava kineske vlade proizvođačima predmetnog proizvoda u obliku bespovratnih sredstava te je time ostvarena korist.

(609) Ta su bespovratna sredstva specifična i u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) i članka 4. stavka 3. osnovne uredbe jer je iz povezanih dokumenata koje su dostavili proizvođači izvoznici koji surađuju vidljivo da su ograničena na određena društva ili određene projekte u pojedinim regijama i/ili industriji tkanina od staklenih vlakana. Osim toga, neka od tih bespovratnih sredstava ovisila su o realizaciji izvoza u smislu članka 4. stavka 4. točke (a). Ta bespovratna sredstva ne ispunjavaju zahtjeve o nespecifičnosti iz članka 4. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe jer uvjeti prihvatljivosti i stvarni kriteriji odabira za poduzeća koja su prihvatljiva nisu transparentni ni objektivni i ne primjenjuju se automatski.

(610) U svim slučajevima društva su dostavila informacije o iznosu bespovratnih sredstava i o tome od koga su ta sredstva primila. Predmetna društva u svojim su poslovnim knjigama tu dobit uglavnom knjižila pod naslovom „dobit od subvencija" i te su poslovne knjige podvrgnula neovisnoj reviziji. To se smatralo pozitivnim dokazom o subvenciji kojom je ostvarena korist.

(611) Stoga je Komisija odlučila da ti provjereni nalazi čine razuman pokazatelj razine subvencioniranja u tom pogledu. Budući da ta bespovratna sredstva imaju zajedničke značajke, dodjeljuje ih javno tijelo i nisu dio posebnog programa subvencija, već se radi o pojedinačnim bespovratnim sredstvima za tu poticanu industriju, Komisija ih je ocijenila zajedno.

(d) Izračun iznosa subvencije

(612) Korist je izračunana u skladu s metodom prethodno opisanom u uvodnoj izjavi 598.

3.8.4. *Ostala bespovratna sredstva*

(613) Proizvođači izvoznici u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka nisu primili financijske doprinose u okviru preostalih programa bespovratnih sredstava prethodno navedenih u odjeljku 3.3. točki v.

3.8.5. *Primjedbe o bespovratnim sredstvima*

(614) Nakon konačne objave kineska je vlada tvrdila da Komisija nije dokazala specifičnost različitih bespovratnih sredstava koja se odnose na tehnološku modernizaciju, obnovu ili transformaciju, zaštitu okoliša i *ad hoc* bespovratna sredstva koja dodjeljuju lokalna/regionalna tijela, a koja su društva u uzorku navodno primila. Prema kineskoj vladi, Komisija nije istaknula nikakve posebne odredbe kojima se izričito ovlašćuje davanje koristi industriji tkanina od staklenih vlakana te stoga nije ispunila zahtjeve koje je propisalo povjerenstvo u predmetu „EZ – zrakoplovi", prema kojem nalaz specifičnosti zahtijeva utvrđivanje izričitog ograničenja navodne subvencije samo na „određena poduzeća" što „[…] subvenciju ne čini dovoljno široko dostupnom u cijelom gospodarstvu" te da ograničenje mora „[…] jasno izraziti sve što se misli, ne ostavljajući ništa samo implicirano ili sugerirano".

(615) U odnosu na *ad hoc* bespovratna sredstva koja dodjeljuju lokalna/regionalna tijela, kineska je vlada tvrdila i da Komisija nije pružila nikakav argument niti dokaze o specifičnosti tih bespovratnih sredstava, već je samo navela da se ona „[…] čine specifična za društva u uzorku ili specifična u smislu lokacije ili vrste industrije.” Prema kineskoj vladi, sam dojam specifičnosti ne može predstavljati dostatni dokaz da je mjera zapravo specifična.

(616) U tom pogledu, kineska je vlada podsjetila da, kako je utvrdilo Žalbeno tijelo u predmetu „SAD – DRAM” (kompenzacijska pristojba), Komisija treba „[…] pružiti obrazloženo i odgovarajuće objašnjenje za svoje zaključke” i osigurati da „se ti zaključci temelje na razlozima utvrđenima u odluci tijela koje provodi ispitni postupak.” Kineska je vlada istaknula da upućivanje Komisije na činjenicu da su predmetna društva tu dobit uglavnom knjižila pod naslovom „dobit od subvencija” ne predstavlja obrazloženo i odgovarajuće objašnjenje.

(617) Kineska je vlada nadalje napomenula da sama činjenica da regionalno tijelo dodjeljuje subvenciju tu subvenciju ne čini specifičnom te je uputila na to da je Žalbeno tijelo u predmetu „SAD – kompenzacijska pristojba (Kina)” istaknulo da subvencija dostupna svim poduzećima u regiji neće biti specifična ako je tijelo koje dodjeljuje subvenciju u toj regiji tijelo regionalne samouprave.

(618) Komisija je već dokazala specifičnost bespovratnih sredstava u prethodnim uvodnim izjavama 597., 601. i 609. Uvjete doista ispunjavaju samo društva koja posluju u ključnim područjima ili tehnologijama navedenima u smjernicama, administrativnim mjerama i katalozima. Nadalje, proizvođači izvoznici koji surađuju dostavili su dokumente povezane s bespovratnim sredstvima kao što su pravni dokumenti i obavijesti o dodjeli, a koji su pokazali da su bespovratna sredstva dodijeljena društvima koja posluju u određenim specificiranim industrijama ili sektorima i/ili provode posebne industrijske projekte koje potiče država. Stoga je Komisija ponovila svoj zaključak da su ta bespovratna sredstva dostupna samo „određenim poduzećima” te da nisu „široko dostupna u cijelom gospodarstvu”. Također, ispitni postupak pokazao je da uvjeti prihvatljivosti tih bespovratnih sredstava nisu bili jasni ni objektivni, niti su se primjenjivali automatski, pa nisu ispunili zahtjeve nespecifičnosti iz članka 4. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe.

(619) U pogledu *ad hoc* bespovratnih sredstava kineska vlada nije dostavila nikakve daljnje dokaze koji bi potkrijepili njezinu tvrdnju da su bespovratna sredstva bila nespecifična. Stoga je Komisija ponovila da je na temelju dokaza koji su joj bili na raspolaganju zaključila da ta bespovratna sredstva ne ispunjavaju zahtjeve nespecifičnosti iz članka 4. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe.

(620) S obzirom na navedeno Komisija je odbacila tvrdnje kineske vlade.

3.8.6. *Ukupan iznos za sva bespovratna sredstva*

(621) Budući da matično društvo CNBM nije surađivalo, korist za bespovratna sredstva dodijeljena na razini CNBM-a utvrđena je primjenom metodologije objašnjene u odjeljcima od 3.8.1. do 3.8.3. na temelju javno dostupnih informacija u godišnjem izvješću tog društva za 2018., kao što su iznosi evidentirani kao državne subvencije, državna sredstva i drugi prihodi.

(622) Ukupne subvencije utvrđene u odnosu na sva bespovratna sredstva tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike u uzorku iznose:

Bespovratna sredstva

Društvo/grupa	Iznos subvencije
Grupa Yuntianhua	1,09 %
Grupa CNBM	3,15 %

3.9. **Zaključak o subvencioniranju**

(623) Komisija je na temelju informacija koje su joj na raspolaganju u ovoj fazi ispitnog postupka izračunala iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere za društva u uzorku u skladu s odredbama osnovne uredbe tako što je ispitala svaku subvenciju ili program subvencija te je zbrojila te iznose kako bi izračunala

ukupan iznos subvencioniranja za svakog proizvođača izvoznika tijekom razdoblja ispitnog postupka. Kako bi izračunala ukupni iznos subvencija u nastavku, Komisija je prvo izračunala postotak subvencioniranja, a to je iznos subvencije kao postotak ukupnog prometa društva. Taj je postotak zatim upotrijebljen za izračun subvencije dodijeljene izvozu predmetnog proizvoda u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Zatim je izračunan iznos subvencije po toni predmetnog proizvoda izvezenog u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka, a marže prikazane u nastavku izračunane su kao postotak vrijednosti troškova, osiguranja i vozarina („CIF") istog izvoza po toni.

(624) Nakon konačne objave i dodatne konačne objave, grupa CNBM tvrdila je da je izračunom ukupne koristi kao postotka na temelju zajedničkog iznosa subvencije za proizvođače izvoznike i primjenom te ukupne koristi kao postotka na zajedničku vrijednost tkanina od staklenih vlakana koje su oba proizvođača izvoznika izvezla u EU Komisija pogrešno primijenila navodne subvencije koje je primio jedan proizvođač izvoznik (Jushi Group) na promet oba proizvođača izvoznika (Jushi Group i Hengshi) koji je uzet kao cjelina. To je uvećalo stopu subvencije grupe. Prema grupi CNBM, Komisija je prvo trebala izračunati iznos subvencije po jedinici izvezenoj u EU odvojeno za svako društvo. Tek je tada iznos subvencije svakog društva trebao biti kombiniran u svrhu izračuna zajedničke stope subvencije.

(625) Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 97., kako bi se osigurala djelotvorna provedba mjera, a posebno kako bi se izbjeglo preusmjeravanje izvoza preko povezanog društva s najnižom pristojbom, Komisija u svojoj praksi utvrđuje odnos među proizvođačima izvoznicima na temelju kriterija iz članka 127. Provedbenog akta Carinskog zakonika Unije. Nadalje, izračun iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju predmetnog proizvoda izvezenog u Uniju ukazuje na to da, kada su društva povezana, budući da je novac zamjenjiv, društva mogu općenito iskoristiti te koristi za predmetni proizvod, dakle neovisno o pojedinačnom proizvođaču izvozniku. U ovom slučaju, budući da Hengshi i Jushi Group proizvode i izvoze predmetni proizvod, i budući da Jushi Group proizvodi i glavnu sirovinu koja se upotrebljava u proizvodu koji izvozi Hengshi, pri izračunu iznosa subvencija koje su im dodijeljene i protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere trebalo bi uzeti u obzir činjenicu da ta društva, zahvaljujući njihovu odnosu, mogu usmjeriti te koristi na predmetni proizvod koji se izvozi u Uniju u skladu sa svojim interesima. Stoga bi koristi koje se daju tim proizvođačima izvoznicima u pogledu predmetnog proizvoda trebale dovesti do jednog jedinstvenog iznosa za cijelu grupu.

(626) Metodologija koju predlaže CNBM zanemaruje tu činjenicu te bi ona dovela do pogrešnih rezultata. Kao primjer može se uzeti slučaj dvaju povezanih proizvođača tkanina od staklenih vlakana (društva A i B) u kojem bi se sve subvencije dodijelile društvu A, a društvu B nijedna. Nadalje, pretpostavlja se da je društvo A prodalo svoju cjelokupnu proizvodnju tkanina od staklenih vlakana na domaćem tržištu društvu B, a društvo B je ponovno izvezlo sve proizvode društva A uz sve vlastite proizvode. Prema metodologiji izračuna koju je predložio CNBM, ovaj bi scenarij rezultirao iznosom subvencioniranja od 0 % jer bi iznos subvencije po jedinici izvezenoj u EU bio 0 za društvo A i jer se subvencije dodijeljene društvu A ne bi mogle raspodijeliti na proizvode koje je izvezlo društvo B. Komisija je stoga odbacila tvrdnju grupe CNBM.

(627) Grupa CNBM isto je tako tvrdila da je Komisija napravila razne pogreške pri utvrđivanju prosljeđivanja subvencija između povezanih društava. Prvo, Komisija je pogrešno zbrojila postotne vrijednosti koje sadržavaju različite nazivnike s obzirom na to da su iznosi subvencije raspodijeljeni na promet društva Jushi Group zbrojeni s iznosima subvencija raspodijeljenih na kombinirani promet društava Jushi i Hengshi.

(628) Drugo, Komisija je utvrdila da su subvencije koje su primili China Jushi i grupa Zhengshi Holding proslijeđene proizvođačima izvoznicima na temelju „ulaganja u društva kćeri". Međutim, ne postoji osnova na temelju koje bi postojeći vlasnički udio *ipso facto* bilo koju navodnu korist proslijedio društvu Jushi Group. Drugo, Komisija nije trebala u obzir uzeti samo dugoročna ulaganja društva China Jushi u vlasnički kapital njegovih društava kćeri, već i u njegove „pridružene subjekte i zajedničke pothvate". Treće, ako je Komisija željela analizirati prosljeđivanja, u svakom je slučaju trebala raspodijeliti navodne subvencije koje je primilo društvo China Jushi na ukupni promet tog društva. Četvrto, ako bi pretpostavka bila da matično društvo prosljeđuje sve primljene subvencije svojim društvima kćerima, društvo Jushi Group moralo je proslijediti sve svoje subvencije vlastitim društvima kćerima. Stoga bi Komisija za Jushi Group trebala izračunati stopu subvencije od 0 %.

(629) Treće, nakon dodatne konačne objave grupa CNBM tvrdila je da Komisija nije pokazala na koji način su subvencije koje je navodno primio Zhengshi Holding koristile izvozu tkanina od staklenih vlakana u Uniju. Bez poveznice između subvencija koje je navodno dodijelila vlada te proizvodnje i izvoza predmetnog proizvoda nije se moglo dokazati da su izvezeni proizvodi ostvarili korist od tih subvencija. U tom je kontekstu grupa CNBM napomenula da je, kako je Zhengshi Holding objasnio u svojem odgovoru na upitnik, njezina glavna djelatnost kupovina sirovina za povezano društvo koje je proizvođač nehrđajućeg čelika. Osim toga, Zhengshi Holding ostvario je značajan iznos prometa koji je umjesto toga trebao biti upotrijebljen kao ključ za raspodjelu.

(630) Četvrto, korist koja je navodno proslijeđena društvu Jushi Group temeljila se na njegovu vlasničkom udjelu u društvu Hubei Hongjia, iako je to društvo dobavljač ulaznih materijala za proizvođače tkanina od staklenih vlakana.

(631) Peto, ključ za raspodjelu za Jushi Hong Kong temeljio se na prometu te je pretpostavljeno da je sva prodaja izvršena društvu Jushi Group.

(632) Šesto, Komisija nije dala nikakvo objašnjenje o tome kako su navodne koristi koje je primio CNBM proslijeđene društvima Jushi Group i Hengshi. Komisija je trebala postupiti na isti način na koji je postupila u pogledu povezanih društava društva Jushi Group i izvršiti analizu prosljeđivanja na temelju prodaje. Ako Komisija ostaje pri tvrdnji da bi analiza prijenosa između povezanih subjekata bila nepotrebna (što ovdje nije slučaj), primljene subvencije trebale su biti raspodijeljene na ukupni promet svih društava koja su dio navodne korporativne grupe.

(633) Kako bi odgovorila na te primjedbe, Komisija je prvo objasnila kako su subvencije različitih povezanih društava grupe CNBM zbrojene. Komisija je za svako povezano društvo prvo utvrdila iznos primljenih subvencija. Zatim je primijenila ključ za raspodjelu kako bi utvrdila koji je dio tih subvencija povezan s proizvođačima izvoznicima. Na primjer, za dobavljače materijala, ulaznih materijala ili imovine koja se koristi u postupku proizvodnje taj se ključ za raspodjelu temeljio na dijelu prometa koji ti dobavljači ostvaruju od prodaje proizvođačima izvoznicima. Ključ za raspodjelu je zatim primijenjen na primljene iznose subvencije. Dobiveni „raspodijeljeni" iznos subvencije pribrojen je iznosu subvencije proizvođačâ izvoznika. Naposljetku je ukupni iznos subvencije proizvođačâ izvoznika (uključujući iznose subvencije koji su raspodijeljeni od povezanih društava) podijeljen s prometom proizvođača izvoznika kako bi se izračunao postotak subvencioniranja, tj. stopa subvencije.

(634) Zbog toga, kad je riječ o prvoj točki tvrdnji grupe CNBM, zapravo nije bilo dodavanja postotnih vrijednosti koje bi sadržavale različite nazivnike: postojala je samo raspodjela i naknadni dodatak iznosa subvencija. Na kraju je za izračun postotka subvencije primijenjen samo jedan nazivnik.

(635) Kad je riječ o holding društvima China Jushi i Zhengshi Holding Group navedenima u prethodnoj drugoj točki, ključ za raspodjelu doista se temeljio na dijelu proizvođača izvoznika u ulaganjima holding društva. U slučaju holding društava, ključevi za raspodjelu koji se temelje na prometu često su beznačajni jer temeljna poslovna djelatnost takvih društava nije prodaja dobara niti opskrba ulaznih materijala, već ulaganje.

(636) Slučaj društva China Jushi jedinstven je u tom pogledu jer to društvo ima nekoliko funkcija. S jedne strane, ono posluje kao središnji subjekt za nabavu većine sirovina koje upotrebljavaju proizvođači izvoznici u grupi. S druge strane, ono preprodaje gotove proizvode proizvođača izvoznika na domaćem tržištu. Povrh svega toga, China Jushi obavlja neke funkcije sjedišta kao matično društvo, kao što su funkcije središnjeg financiranja proizvođačâ izvoznika ili pružanje administrativne zgrade za upravljačke funkcije Jushi Group. Zbog toga upotreba prometa kao ključa za raspodjelu nije moguća jer bi to dovelo do kružnog upućivanja. Određeni postotak subvencija doista bi se morao raspodijeliti na proizvođače izvoznike na temelju prodaje materijala proizvođačima, ali bi se zatim i određeni dio subvencija proizvođača trebao preraspodijeliti društvu China Jushi na temelju prodaje gotovih proizvoda tom društvu.

(637) S obzirom na to da je društvo China Jushi istodobno bilo i glavni ulagač društva Jushi Group te da je izvršavalo neke funkcije koje su tipične za holding/matična društva, Komisija je smatrala da bi raspodjela na temelju ulaganja bolje odražavala stvarno stanje poveznica između društva China Jushi i proizvođača izvoznika. Međutim, Komisija je potvrdila da je u obzir trebalo uzeti i ulaganja u povezana društva i zajedničke pothvate te u skladu s time prilagoditi ključ za raspodjelu.

(638) Nakon dodatne konačne objave grupa CNBM dodala je da je glavna poslovna djelatnost društva China Jushi trgovanje, na temelju njegovih stvarnih poslovnih aktivnosti, revidiranih financijskih izvještaja i činjenica da veliku dobit ostvaruje od aktivnosti trgovanja. Kružne uvjetovanosti nisu trebale biti problem jer se one javljaju i u transakcijama među društvima i to između proizvođača izvoznika i povezanih društava. Štoviše, Komisija nije dokazala da je društvo China Jushi imalo znatne ulagačke aktivnosti niti da su postojale specifične aktivnosti sjedišta, financiranja ili prijenosa sredstava koji bi upućivali na to da je društvo China Jushi svoje subvencije usmjeravalo svojim društvima kćerima. Upravo suprotno, proizvođač izvoznik je tijekom razdoblja ispitnog postupka društvu China Jushi plaćao dividende. Osim toga, Komisija nije pokazala da je postojala ikakva poveznica između subvencija koje je primilo društvo China Jushi i proizvodnje i izvoza predmetnog proizvoda. Naposljetku, s obzirom na to da je China Jushi matično društvo drugih društava Jushi kojima upravlja putem svojeg stopostotnog vlasništva nad društvom Jushi Group, mora se pretpostaviti da su subvencije prenošene ne samo društvu Jushi Group već i njegovim mnogim društvima kćerima.

(639) Komisija se nije složila s analizom koju je provela grupa CNBM. China Jushi doista je imao veliki promet od aktivnosti trgovanja, kako je već opisano u prethodnoj uvodnoj izjavi 636. Međutim, China Jushi isto je tako imao značajne aktivnosti ulaganja, kako je prikazano u njegovim računima imovine, dobiti i novčanih tokova. Zapravo je 94 % operativne dobiti tog društva izvedeno iz dobiti od ulaganja. Isto tako, kako je već navedeno, China Jushi izvršavao je i neke funkcije koje su tipične za holding/matična društva, kao što su aktivnosti središnjeg financiranja. Na primjer, Komisija je napomenula da je svrha jedne od obveznica koju je izdalo društvo China Jushi bila „otplata bankovnih zajmova izdavatelja i njegova društva kćeri, Jushi Group". Osim toga, ispitnim je postupkom utvrđeno da su zajmovi uzimani „u ime društva China Jushi i njegovih društava kćeri", a u jednom je slučaju glavnicu zajma danog društvu China Jushi trebalo otplatiti njegovo društvo kćer, Jushi Group. Stoga je Komisija zadržala svoj stav u pogledu upotrebe ulaganja kao ključa za raspodjelu. Istodobno su te transakcije pokazale i da postoji jasna poveznica između subvencija koje je primilo društvo China Jushi i proizvodnje i izvoza predmetnog proizvoda. Naposljetku, činjenica da i Jushi Group ima neka društva kćeri sama po sebi nije relevantna jer ulaganja nisu upotrijebljena kao ključ za raspodjelu na razini proizvođača izvoznika. Stoga su tvrdnje društva odbačene.

(640) Kad je riječ o društvu Zhengshi Holding, Komisija se složila s činjenicom da njezin promet pretežno čini preprodaja kupljenih sirovina njezinom povezanom proizvođaču čelika, društvu koje ni na koji način nije povezano s tkaninama od staklenih vlakana ni ovim ispitnim postupkom. Međutim, Komisija je također utvrdila da je Zhengshi Holding nositelj prava korištenja zemljišta za zemljišnu česticu kojom se koristi drugo povezano društvo koje je obuhvaćeno ovim ispitnim postupkom. U tom pogledu postoji jasna poveznica između subvencija koje je primio Zhengshi Holding i proizvodnje i izvoza predmetnog proizvoda. S obzirom na to da je prodaja društva Zhengshi Holding potpuno nepovezana s proizvodnjom tkanina od staklenih vlakana i s obzirom na to da je Zhengshi Holding istodobno i holding društvo sa značajnim aktivnostima ulaganja, kako je prikazano u njegovim računima imovine, dobiti i novčanih tokova, Komisija je smatrala da bi raspodjela temeljena na ulaganjima bolje odražavala stvarno stanje poveznica između društva Zhengshi Holding i proizvođača tkanina od staklenih vlakana. Unatoč tome, tijekom pregleda subvencija za povlašteno financiranje koje je primilo društvo Zhengshi Holding Komisija je primijetila da je napravila grešku u svojoj procjeni, s obzirom na to da je sve financiranje bilo jasno namijenjeno proizvodnji nehrđajućeg čelika. Izračun koristi stoga je prilagođen u skladu s time.

(641) Što se tiče društva Hubei Hongjia, ključ za raspodjelu doista se trebao temeljiti na prodaji materijala koje proizvodi Hubei Hongjia. Stoga je ključ za raspodjelu promijenjen u skladu s time. Što se tiče društva Jushi Hong Kong, Komisija je također prihvatila primjedbe društva i prešla na precizniji ključ za raspodjelu, konkretno udio dobara koje prodaje Jushi Hong Kong, a koja su kupljena od društva Jushi Group.

(642) Nakon dodatne konačne objave grupa CNBM tvrdila je da bi, ako društvo Jushi Hong Kong nije prodavalo društvu Jushi Group, Jushi Hong Kong trebao biti isključen. Komisija podsjeća da je Jushi Hong Kong povezani trgovac proizvođača izvoznika Jushi Group, te da kao takav izvozi tkanine od staklenih vlakana koje proizvodi Jushi Group. S obzirom na to da postoji izravna poveznica između subvencija koje je primilo društvo Jushi Hong Kong i izvoza predmetnog proizvoda, upotreba udjela izvoza proizvoda koji potječu od društva Jushi Group (u usporedbi s izvozom proizvoda koji dolaze iz drugih izvora) kao ključa za raspodjelu ima smisla. Komisija stoga nije prihvatila tu tvrdnju.

(643) U pogledu posljednje točke koja se odnosi na prosljeđivanje iznosa subvencije grupe CNBM, Komisija podsjeća da CNBM nije surađivao u ispitnom postupku te da se iznos subvencija morao utvrditi na temelju raspoloživih podataka. U tim je okolnostima Komisija odlučila da bi najrazumniji pristup bio izračunati subvencije koje je primila grupa CNBM razmjerno ukupnom konsolidiranom prometu korporativne grupe. Komisija je stoga zapravo primijenila metodologiju izračuna koju je predložila sama grupa CNBM. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(644) U skladu s člankom 15. stavkom 3. osnovne uredbe ukupan iznos subvencije za društva koja surađuju, a nisu uključena u uzorak, izračunana je na temelju ukupnog ponderiranog prosječnog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a koje su utvrđene za proizvođače izvoznike koji surađuju u uzorku, osim zanemarivih iznosa i iznosa subvencija utvrđenih za predmete koji podliježu odredbama članka 28. stavka 1. osnovne uredbe. Međutim, Komisija nije zanemarila nalaze koji se djelomično temelje na raspoloživim podacima za utvrđivanje tih iznosa. Naime, Komisija smatra da raspoloživi podaci upotrijebljeni u tim predmetima nisu znatno utjecali na informacije koje su bile potrebne za pravedno utvrđivanje iznosa subvencioniranja kako upotreba tog pristupa ne bi naštetila proizvođačima koji nisu bili pozvani na suradnju u ispitnom postupku ([136]).

(645) S obzirom na visoku stopu suradnje kineskih proizvođača izvoznika i reprezentativnost uzorka i u smislu prihvatljivosti subvencija Komisija je odredila da će iznos za „sva ostala društva" biti jednak najvišem iznosu utvrđenom za društva u uzorku. Iznos za „sva ostala društva" primijenio se na ona društva koja nisu surađivala u ispitnom postupku.

Naziv društva	Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere
Grupa Yuntianhua	17,02 %
Grupa CNBM	30,73 %
Ostala društva koja surađuju	24,85 %
Sva ostala društva	30,73 %

4. SUBVENCIONIRANJE: EGIPAT

4.1. Subvencije i programi subvencioniranja u okviru ovog ispitnog postupka

(646) Na temelju informacija sadržanih u pritužbi, Obavijesti o pokretanju postupka i odgovora na upitnik Komisije ispitano je navodno subvencioniranje putem sljedećih subvencija egipatske vlade:

i. politika davanja povlaštenih zajmova, kreditne linije, ostalo financiranje, osiguranje i jamstva;

ii. odricanje od prihoda kroz programe oslobađanja od izravnih poreza i smanjenja izravnih poreza:

— povlastice u pogledu poreza na dobit poduzeća za poduzeća koja se nalaze u posebnoj gospodarskoj zoni;

iii. odricanje od prihoda kroz programe za neizravne poreze i uvozne carine:

— oslobođenja od poreza na dodanu vrijednost („PDV") te rabati na plaćanje uvoznih carina za upotrebu uvezene opreme,

— oslobođenja od PDV-a i oslobođenja od uvoznih carina za uvezene ulazne materijale upotrijebljene u izvezenoj gotovoj robi;

iv. roba i usluge koje vlada osigurava uz manju naknadu od primjerene:

— električna energija koju osigurava vlada uz manju naknadu od primjerene,

— zemljište koje osigurava vlada uz manju naknadu od primjerene.

([136]) Vidjeti i, *mutatis mutandi*, WT/DS294/AB/RW, SAD – Postavljanje na nulu (članak 21.5. DSU-a), Izvješće žalbenog tijela od 14. svibnja 2009., točka 453.

4.2. **Sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje**

4.2.1. *Uvod i činjenični kontekst*

(647) Navodno subvencioniranje u Egiptu odnosi se na dva povezana društva iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta. Zona obuhvaća područje od 7,34 km^2 koje je podijeljeno na početno područje od 1,34 km^2 i razvojno područje od 6 km^2.

(648) Tu posebnu gospodarsku zonu zajedno su uspostavili Kina i Egipat, a njezini počeci sežu u 1990-te. U to je vrijeme tadašnji egipatski predsjednik posjetio posebne gospodarske zone u Kini te je izrazio želju da se kinesko iskustvo u vezi s tim zonama iskoristi kao temelj za uspostavu sličnog aranžmana i u Egiptu. Kao rezultat toga premijeri Kine i Egipta potpisali su 1997. memorandum o razumijevanju u kojem se te dvije zemlje „obvezuju surađivati u razvoju slobodne gospodarske zone na sjevernom dijelu Sueskog zaljeva, tako što će razmijeniti kinesko iskustvo u uspostavi posebnih gospodarskih zona, sudjelovati u modernizaciji studija o zoni i poticati odgovarajući poslovni sektor u Kini da pridonese projektima koji će se pokrenuti unutar zone" ([137]).

(649) Nakon sklapanja tog sporazuma Kina je društvu Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. („Tianjin TEDA"), poduzeću u državnom vlasništvu pod samoupravom grada Tianjin, povjerila obavljanje zadaća u ime kineske strane. Tianjin TEDA zatim se pridružio egipatskoj Upravi za Sueski kanal, Egipatskoj nacionalnoj banci i četirima drugim poduzećima u egipatskom državnom vlasništvu kako bi stvorili društvo Egypt China Joint Venture Company („ECJV") radi razvoja i izgradnje gospodarske zone. Kineska strana bila je vlasnik 10 % dionica društva ECJV, a egipatska strana 90 % dionica. Odgovarajuće zemljište na sjeverozapadnom dijelu zone Sueskog zaljeva preneseno je 1998. sa Sueske gubernije na ECJV. Međutim, projekt nakon toga nekoliko godina nije mnogo napredovao ([138]).

(650) Šire područje od 20 km^2 na kojem se nalazila sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje u sjeverozapadnom dijelu gospodarske zone Sueskog kanala egipatska je vlada 2002. službeno klasificirala kao posebnu gospodarsku zonu ([139]). Tako su se odredbe egipatskog Zakona br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera („Zakon 83/2002") sada primjenjivale i na suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje.

(651) Do novog zamaha došlo je 2006., kada je Kina odlučila dodatno potaknuti politiku „Djeluj globalno", kojom se kineska društva potiču da ulažu u inozemstvu. U tom je kontekstu MOFCOM predložio uspostavu takozvanih „prekomorskih zona gospodarske i trgovinske suradnje" te je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje postala jedna od prvih od 18 službeno odobrenih zona ([140]). Na samitu Foruma o suradnji Kine i Afrike, održanom u Pekingu 2006., kineski predsjednik Hu Jintao najavio je da će se „u sljedeće tri godine u afričkim zemljama uspostaviti od tri do pet prekomorskih zona gospodarske i trgovinske suradnje" ([141]).

(652) MOFCOM je 2007. organizirao natječaj za imenovanje nositelja projekata za drugu seriju službeno odobrenih prekomorskih zona gospodarske i trgovinske suradnje. Društvo Tianjin TEDA pobijedilo je na natječaju za suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. U listopadu 2008. društvo Tianjin TEDA osnovalo je zajednički pothvat s Kinesko-afričkim razvojnim fondom radi osnivanja društva China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („China-Africa TEDA") kao glavnog kineskog investicijskog subjekta u zoni suradnje. Društvo China-Africa TEDA ujedinilo se s društvom ECJV kako bi stvorili novo društvo pod nazivom Egypt TEDA Investment Co. („Egypt TEDA") radi poticanja razvoja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu. Ovoga puta kineska je strana držala 80 % dionica, a egipatska strana (koju zastupa ECJV) 20 % dionica. Nakon što je društvo 2008. službeno osnovano, radovi u zoni počeli su brzo napredovati. Tadašnji premijeri dviju zemalja inaugurirali su početno područje 7. studenoga 2009. te su naveli suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao važan projekt gospodarske i trgovinske suradnje između tih dviju zemalja ([142]). Do kraja 2011. dovršena je sva infrastruktura na početnom području ([143]).

([137]) Memorandum o razumijevanju između Arapske Republike Egipta i Narodne Republike Kine, 18. travnja 1997.
([138]) Izvješće Razvojno-istraživačkog centra Državnog vijeća, „Iskustvo s održivim razvojem u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta", 6. kolovoza 2019. („Izvješće Državnog vijeća").
([139]) Vidjeti Dekret predsjednika Arapske Republike Egipta br. 35 od 15. veljače 2003.
([140]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 4.
([141]) Izvješće Državnog vijeća, vidjeti i bilješku 104.
([142]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 11.
([143]) Izvješće Državnog vijeća, vidjeti bilješku 104.

(653) Nakon građanskih nereda u Egiptu predsjednik Morsi posjetio je 2012. Kinu i tijekom tog posjeta uputio je na zonu kao na ključni projekt bilateralne suradnje između tih dviju zemalja te je izrazio nadu da će sve više kineskih poduzeća ulagati u Egiptu putem zone i kasnijih projekata te na taj način sudjelovati u egipatskom programu oporavka ([144]).

(654) Egypt TEDA i egipatska tijela potpisali su 2013. ugovor za zemljište koje obuhvaća razvojno područje od 6 km^2. Od 2013. prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje, kao što je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje, dodatno se razvijaju u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put". Prekomorski parkovi stoga su postali važan nositelj ulaganja kineskih društava u okviru politike ulaganja u inozemstvu. Kao posljedica toga, a osobito od 2013., sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje uključena je u gotovo sve važne tekstove o suradnji između tih dviju vlada ([145]).

(655) Egipat je 2014. pokrenuo „Razvojni plan za koridor Sueskog kanala". U kontekstu tog plana posebna gospodarska zona 2015. službeno je uključena u širu gospodarsku zonu Sueskog kanala („zona Sueskog kanala"), a obuhvaćala je cijelo područje oko Sueskog kanala površine 461 km^2. Cijelo se područje sada smatra „gospodarskim područjem posebnog karaktera" u skladu sa Zakonom 83/2002 i njegovim izmjenama ([146]).

(656) U prosincu 2015. predsjednik Sisi posjetio je Kinu, gdje je izjavio da Egipat prihvaća ponudu predsjednika Xi Jinpinga u pogledu suradnje u inicijativi „Jedan pojas, jedan put" i daljnjeg razvoja projekata u Egiptu. Dva su predsjednika 21. siječnja 2016. službeno inaugurirala projekt proširenja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje za razvojno područje površine 6 km^2. Tijekom posjeta Xi Jinpinga Egiptu dvije su vlade potpisale i „Sporazum između Ministarstva trgovine Narodne Republike Kine i Opće uprave gospodarske zone Sueskog kanala Arapske Republike Egipta o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje" od 21. siječnja 2016. („Sporazum o suradnji"). U tom se sporazumu o suradnji dodatno pojašnjavaju važnost i pravni status sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje ([147]).

(657) Tijekom posjeta radi provjere u egipatskoj vladi ta je vlada potvrdila da je Sporazumom o suradnji kodificirana ustaljena praksa u toj zoni koja se primjenjuje od 2006. Glavna je svrha Sporazuma o suradnji stoga bila pružiti jasan pisani okvir za tu suradnju i formalizirati je u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put", uključujući potporu kineske vlade društvima u inozemstvu. Međutim, unatoč izričitim zahtjevima Komisije, nisu dostavljene dodatne pojedinosti o pripremnim radovima za Sporazum o suradnji.

(658) Prema Sporazumu o suradnji vlade zajedno razvijaju suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. To čine u skladu s odgovarajućim nacionalnim strategijama (inicijativa „Jedan pojas, jedan put" u Kini i „Razvojni plan za koridor Sueskog kanala" u Egiptu). U tu je svrhu egipatska vlada osigurala zemljište, radnu snagu i određene porezne olakšice, dok kineska društva koja posluju unutar zone upravljaju proizvodnim pogonom upotrebom vlastite imovine i upravitelja. Radi nadoknade manjka egipatskih sredstava kineska vlada podupire taj projekt i stavljanjem na raspolaganje financijskih sredstava društvu Egypt TEDA i kineskim poduzećima koja posluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje.

(659) Proizvođači tkanina od staklenih vlakana koji posluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje, Jushi Egypt i Hengshi Egypt, uređeni su u skladu s egipatskom pravom, a osnovala su ih kineska matična društva (Jushi China i Hengshi China). Matična društva proizvođača tkanina od staklenih vlakana povezana su, a krajnje matično društvo tih dvaju društava u vlasništvu je Povjerenstva za nadzor državne imovine i upravljanje njome (SASAC). Primila su odobrenje nadležnih kineskih tijela ([148]) za uspostavu društva kćeri u Egiptu. Društva kćeri financiraju se sredstvima iz Kine, upotrebljavaju ulazne materijale i opremu uvezene iz Kine, njima upravljaju kineski upravitelji i koriste se kineskim znanjem i vještinama. Tkanine od staklenih vlakana proizvode u Egiptu, a zatim ih izvoze u EU iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje.

([144]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 53.
([145]) Izvješće Državnog vijeća, vidjeti bilješku 104.
([146]) Dekret predsjednika Arapske Republike Egipta br. 330 iz 2015. „O uspostavi gospodarske zone Sueskog kanala", 19. kolovoza 2015.
([147]) Izvješće Razvojno-istraživačkog centra Državnog vijeća, „Iskustvo s održivim razvojem u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta", 6. kolovoza 2019.
([148]) Odobrenje su dali Povjerenstvo za nacionalni razvoj i reforme („NDRC") i Ministarstvo trgovine („MOFCOM").

(660) Kako bi se osigurala neometana provedba prethodno navedenog Sporazuma o suradnji, dvije su vlade uspostavile i mehanizam za savjetovanje na tri razine. U tom kontekstu, Opća uprava gospodarske zone Sueskog kanala Arapske Republike Egipta i Općinsko povjerenstvo grada Tianjin za trgovinu Narodne Republike Kine potpisali su „Sporazum o suradnji u pogledu uspostave Administrativne komisije za suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta" za međuvladina savjetovanja na prvoj razini. Na drugoj je razini uspostavljen Odbor za upravljanje sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje kako bi se osigurale rasprave na tehničkoj razini između nadležnih upravnih odjela kineske samouprave grada Tianjin i odgovarajućih nadležnih odjela egipatske Uprave za gospodarsku zonu Sueskog kanala. Redoviti sastanci tih komisija održavaju se od 2017. Na trećoj razini Egypt TEDA i relevantni egipatski partneri izvješćuju više razine vlade o problemima i poteškoćama koji se javljaju.

4.2.2. *Djelomična nesuradnja i upotreba raspoloživih podataka povezanih sa sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje*

4.2.2.1. Primjena odredbi članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na egipatsku vladu

(661) Komisija je od egipatske vlade tražila da dostavi određene informacije o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu u upitniku, pismu za dopunu podataka i tijekom posjeta radi provjere. Ti su zahtjevi za informacije među ostalim uključivali pitanja o pravnom i institucionalnom okviru te o postojanju međuvladinih sporazuma između Kine i Egipta.

(662) Egipatska je vlada u tom kontekstu navela Sporazum između Ministarstva trgovine NRK-a i Opće uprave gospodarske zone Sueskog kanala Arapske Republike Egipta o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje iz 2016. Međutim, Komisiji i dalje nedostaju informacije o mogućim prethodnim sporazumima, memorandumima o razumijevanju ili drugim dokumentima koje su kineska i egipatska vlada potpisale u pogledu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje. Na primjer, Komisija je pronašla javno dostupna upućivanja na Memorandum o razumijevanju između vlade Narodne Republike Kine („kineska vlada"), koju je zastupao premijer Li Peng, i egipatske vlade, koju je zastupao premijer Kamal alGanzouri, o uspostavi zone slobodne trgovine u Egiptu iz 1997.

(663) Komisiji nedostaje i dokumentacija o provedbi Sporazuma iz 2016. i o mehanizmima savjetovanja koje su uspostavile egipatska i kineska vlada. Na primjer, Komisija je pronašla javno dostupna upućivanja na Sporazum o suradnji u pogledu uspostave Administrativne komisije za suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta, koji su potpisali Opća uprava gospodarske zone Sueskog kanala i Povjerenstvo grada Tianjin za trgovinu NRK-a. Nadalje, u travnju 2017. službeno je uspostavljen zajednički odbor za upravljanje sueskom zonom TEDA gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta. U srpnju 2017. uspostavljen je Međuvladin odbor za koordinaciju, koji je tada održao i prvi zajednički sastanak. Komisija nije primila pisanu dokumentaciju o sastancima koji su održani u okviru tih različitih mehanizama savjetovanja, uz iznimku jednog sastanka koji je održala Administrativna komisija.

(664) Komisija je smatrala da bez tih informacija nije primila bitne informacije relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

4.2.2.2. Primjena odredbi članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na kinesku vladu

(665) Komisija je u upitniku, pismu za dopunu podataka i tijekom posjeta radi provjere i od kineske vlade tražila da dostavi informacije o prekomorskim ulaganjima općenito, prekomorskim zonama gospodarske i trgovinske suradnje općenito, a posebno o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu. Ti su zahtjevi za informacije među ostalim uključivali pitanja o pravnom i institucionalnom okviru za prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje koje je odobrilo kinesko Ministarstvo trgovine, o postojanju međuvladinih sporazuma između Kine i Egipta te o ulozi i funkcioniranju različitih kineskih subjekata u državnom vlasništvu koji se nalaze u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje.

(666) Kineska vlada nekoliko je puta ponovila da smatra da zahtjevi Komisije nisu u skladu s člancima 1., 2., 4., 11.2. i 11.3. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama i člancima 2., 3. i 4. te člankom 10. stavcima 2. i 3. Uredbe (EU) 2016/1037 („osnovna uredba"), među ostalim odredbama, te stoga nije odgovorila ni na jedno pitanje koje je Komisija postavila. Komisija se nije složila s tim. S obzirom na njezino sudjelovanje u poslovanju unutar sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje i sporazume s egipatskom vladom, Komisija je smatrala da je kineska vlada trebala sudjelovati i u ovom dijelu ispitnog postupka kako bi pružila dodatna pojašnjenja.

(667) Budući da nije dobila te informacije, Komisija je smatrala da nije primila ključne informacije koje su relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(668) Stoga je Komisija obavijestila egipatsku i kinesku vladu da će možda morati upotrijebiti raspoložive podatke na temelju članka 28. stavka 1. osnovne uredbe pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja društava koja se nalaze u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. Egipatska i kineska vlada usprotivile su se tome i istaknule su da su u potpunosti surađivale s Komisijom. Međutim, Komisija je smatrala da su točne informacije o suradnji između dviju vlada u uspostavi sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje te upravljanju njome ključne za pravnu ocjenu predmeta, kako je objašnjeno u sljedećem odjeljku 4.2.3. Nažalost, nakon odgovarajućih provjera Komisija je primila samo dva relevantna dokumenta i stoga nije mogla provjeriti njihovu vjerodostojnost. Nadalje, nije mogla sudjelovati u dodatnim raspravama s egipatskom vladom o značajnim pojedinostima koje bi mogle razjasniti opseg i stupanj suradnje između dviju vlada u toj zoni.

(669) Komisija je stoga primijenila članak 28. osnovne uredbe te se u pogledu tih pitanja oslonila na raspoložive podatke.

4.2.3. *Pravna ocjena*

(670) Poslovanje sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje čini blisku suradnju između egipatske i kineske vlade unutar područja zemlje izvoznice. Egipatska i kineska vlada udružile su svoje resurse kako bi društvima koja proizvode u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje pružile povoljne uvjete koji im pružaju korist. To udruživanje resursa putem bliske suradnje ima zajedničku svrhu i pruža korist zajedničkom korisniku (Jushi Egypt i Hengshi Egypt).

(671) U primjedbama od 7. kolovoza 2019. kineska vlada navela je da Komisija ne može zakonito ispitivati kineski dio te bliske suradnje, tj. navodne financijske doprinose kineskih banaka društvima koja posluju u Egiptu. Na temelju stavka 1.1. točke (a) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama subvencija postoji samo u slučaju financijskog doprinosa vlade, ili javnog tijela, na državnom području članice WTO-a. Stoga se, prema mišljenju kineske vlade, bilo kakav navodni izravni prijenos sredstava koji obavlja financijska institucija koja posluje u Kini proizvođačima/izvoznicima tkanina od staklenih vlakana u trećim zemljama „ne može pripisati Kini ili smatrati financijskim doprinosom kineske vlade” ([149]). Prema mišljenju kineske vlade Komisija je sama poduprla „teritorijalno ograničenje subvencioniranja” u predmetu o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika, kada je izjavila da se „zahtijeva […] postojanje financijskog doprinosa od strane vlade ili javnog tijela na državnom području zemlje koja daje subvencije” na temelju uvodne izjave 5. osnovne uredbe ([150]). Nadalje, kontekst stavka 1.1. točke (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama, kao što su članak XVI. GATT-a, stavci 2.1. i 2.2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama o specifičnosti, članak 14. tog sporazuma o izračunu koristi i stavak 25.2. tog sporazuma o zahtjevima u pogledu obavješćivanja sadržava upućivanja na to da bi se korisnik trebao nalaziti na državnom području članica WTO-a koje daju subvencije. Isto tako, i u odjeljku 10. Protokola o pristupanju Kine zahtijeva se da ta zemlja obavijesti o svim subvencijama „koje daje ili održava na svojem državnom području” ([151]). Naposljetku, prema mišljenju kineske vlade, povijest pregovaranja o Sporazumu pokazuje da plaćanja vlade izvan njezina državnog područja ne bi bila obuhvaćena tim sporazumom.

(672) Komisija je primijetila da se u tim primjedbama govori o pitanju je li kineska vlada na temelju Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama odgovorna za davanje subvencija za prekomorsku proizvodnju robe koja se izvozi trećim članicama WTO-a. Međutim, u njima se ne govori o zasebnom pitanju je li, u određenim slučajevima, vlada zemlje izvoznice na temelju Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama odgovorna za aktivno traženje, priznavanje i prihvaćanje tih subvencija u korist proizvoda koji se tamo proizvode.

(673) Komisija je stoga imala pravo provjeriti mogu li se resursi dani društvima Jushi i Hengshi Egypt razvrstati kao subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere koje je odobrila egipatska vlada u smislu članaka 2., 3. i 4. osnovne uredbe.

4.2.3.1. Financijski doprinos vlade ili javnog tijela

(674) U skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe subvencija postoji ako postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza. Slično tome, u stavku 1.1. točki (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama navodi se da se smatra da subvencija postoji ako „postoji financijska pomoć vlade ili bilo kojeg javnog tijela”.

([149]) Kineska vlada, Primjedbe od 7. kolovoza 2019., t. 72.
([150]) Predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika naveden u bilješci 7., uvodna izjava 396.
([151]) Kineska vlada, Primjedbe od 7. kolovoza 2019., t. 74.–84.

(675) Egipatska je vlada navedenim dvama društvima osigurala zemljište i ponudila im je nekoliko poreznih olakšica. Tim subvencijama stoga izravno upravlja i odobrava ih egipatska vlada.

(676) Međutim, od sklapanja memoranduma o razumijevanju 1997. egipatska vlada aktivno je nastojala poduprijeti zone ne samo izravno, osiguravanjem zemljišta i davanjem poreznih olakšica, već i neizravno, dogovaranjem pomoći kineske vlade za razvoj sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje na egipatskom državnom području. Doista, na temelju uvjeta iz memoranduma o razumijevanju egipatska vlada izravno je „poticala odgovarajući poslovni sektor u Kini da pridonese projektima koji će se pokrenuti unutar zone". Nakon posjeta predsjednika Morsija Kini u kolovozu 2012. sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje primila je „dotad neviđenu pozornost i potporu egipatske vlade" ([152]). Na temelju članka 1. Sporazuma o suradnji iz 2016. obje su strane pristale razvijati zonu „u skladu s […] postojećim zakonima i propisima dviju zemalja". U članku 1. zakonodavnog akta kojim se provodi Sporazum o suradnji dodatno se utvrđuje da se „uspostavlja Odbor za upravljanje [koji je odgovoran za koordinaciju i obavljanje svakodnevnih poslova u zoni suradnje] u skladu s multilateralnim i bilateralnim sporazumima te postojećim zakonima i propisima koje su potpisale ili u kojima su sudjelovale Narodna Republika Kina i Arapska Republika Egipat". Na temelju članka 4. Sporazuma o suradnji obje se strane obvezuju na „potporu i olakšavanje izgradnje, poslovanja i funkcioniranja zone suradnje". U tu je svrhu Egipat pristao da Kina tu zonu odredi kao „prekomorsku zonu gospodarske i trgovinske suradnje". Kina je u članku 4. stavku 1. Sporazuma o suradnji potvrdila da predmetna zona „ima pravo na odgovarajuću političku potporu i pomoć kineske vlade za prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje". Osim toga, u članku 5. Sporazuma o suradnji kineska vlada izričito se obvezala „na potporu" zoni, među ostalim „poticanjem relevantnih financijskih institucija da osiguraju financijske instrumente" za društva i ulaganja u toj zoni. Naposljetku, na temelju članka 7. tog sporazuma i egipatska i kineska vlada obvezale su se na to da će svi postojeći ili budući zakoni, kojima se odobrava povoljniji tretman nego što je onaj iz Sporazuma o suradnji, imati prednost u odnosu na Sporazum. Kinesko povlašteno financiranje dvaju proizvođača tkanina od staklenih vlakana iz zone posljedica su tih mehanizama i trebalo bi ih razmatrati u tom kontekstu.

(677) Udruživanje snaga egipatske i kineske vlade imalo je nekoliko svrha.

(678) S egipatske strane, kako je navedeno na najvišoj političkoj razini ([153]), cilj je bio privući kineska ulaganja, znanje i vještine te kapital kako bi se promicao gospodarski razvoj područja Sueskog kanala i da bi se stvorila radna mjesta. Prema dokumentu Dugoročno planiranje iz egipatske perspektive iz 2022., koji je u studenome 2013. objavio Egipatski odjel za planiranje, sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje imat će veliku ulogu u modernizaciji egipatske industrije, ostvarivanjem zarade u stranoj valuti putem izvoza, uspostavom oporezivanja i rješavanjem problema nezaposlenosti ([154]).

(679) S kineske je strane motivacija bila drugačija. Iz perspektive samih društava, Egipat nudi određene prednosti u smislu manjih troškova rada i kraćih vremena isporuke do glavnih tržišta, kao što je EU. Osim toga, kako je navedeno u prospektu obveznica koji je 2014. izdalo društvo Jushi China: „Prepreke za zaštitu trgovine prikriveno su povećale tržišne cijene kineskog izvoza stakloplastike, što negativno utječe na izvoz stakloplastike društva Jushi Group. […] nakon početka rada društva Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. u 2013. potražnju za proizvodom u prethodnim trima regijama ispunjavat će društvo Jushi Egypt. Prethodno navedene tri regije neće uvesti antidampinške pristojbe na proizvode društva Jushi iz Egipta pa će se učinak antidampinških politika na društvo Jushi Group znatno smanjiti. Privremeno načelo određivanja cijena proizvoda od stakloplastike društva Jushi iz Egipta za kupce iz prethodno navedenih triju regija sastoji se od podjele uštede na carinama s kupcima, pri čemu izdavatelj u cijelosti iskorištava uštedu koju ostvaruje od antidampinških pristojbi i troškova prijevoza." Doista, od 2011. ([155]) i od kraja 2014. ([156]) uvoz rovinga od staklenih vlakana (glavni ulazni element za proizvodnju tkanina od staklenih vlakana, na koji odlazi približno 70 % troškova proizvodnje) podrijetlom iz Kine podliježe antidampinškim i kompenzacijskim pristojbama u EU-u, a EU je jedna od „triju regija" na koje se upućuje u prospektu obveznica.

([152]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina, str. 41.

([153]) Primjedbe predsjednika Morsija tijekom posjeta Kini iz kolovoza 2012., Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina, str. 47. i 53.; primjedbe predsjednika Sisija tijekom posjeta Kini u prosincu 2016., Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 94.

([154]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 59.

([155]) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 248/2011 od 9. ožujka 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od beskonačnih staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 67, 15.3.2011., str. 1.).

([156]) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1379/2014 od 16. prosinca 2014. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih proizvoda od filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 248/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od beskonačnih staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 367, 23.12.2014., str. 22.).

(680) Iz perspektive kineske vlade, prema 13. petogodišnjem planu za razvoj vanjske trgovine MOFCOM-a, jedna od glavnih zadaća u okviru tog plana jest poboljšati trgovinsku suradnju sa zemljama iz inicijative „Jedan pojas, jedan put" kako bi se promicao i proširio izvoz, među ostalim, visokotehnoloških proizvoda kao što su tkanine od staklenih vlakana. Plan sadržava sljedeće tvrdnje: „Stabilizirati izvoz povoljnih proizvoda, kao što su radno intenzivni proizvodi, u prethodno navedene zemlje, iskoristiti prilike za izgradnju infrastrukture za te zemlje i poticati izvoz velikih kompletnih setova opreme, tehnologija, standarda i usluga. Prilagoditi se kretanjima u pogledu transformacije i modernizacije industrija u tim zemljama te ubrzati izvoz elektromehaničkih i visokotehnoloških proizvoda. […] Pojačati širenje tržišta u nastajanju te nakon sveobuhvatnog razmatranja gospodarskog razmjera, brzine rasta, raspodjele resursa, stupnja rizika i drugih čimbenika odabrati nekoliko tržišta u nastajanju za primarno proširivanje. Proširiti izvoz napredne tehnološke opreme i promicati izvoz visokokvalitetnih i usporedivo povoljnih industrija i proizvoda." Predviđene mjere za ostvarivanje tih zadaća uključuju „razvoj gospodarskih i tehnoloških zona razvoja i različitih parkova na razini države".

(681) Kako je navedeno u jednom članku: „Pod vodstvom vladinih odjela u okviru inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' i zajedno sa strategijom zemlje domaćina na najvišoj razini, prekomorske zone suradnje postale su sredstvo za provedbu inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' i suradnju međunarodnih proizvodnih kapaciteta" ([157]).

(682) Prekomorske zone Kini stoga služe za ostvarivanje nekoliko strateških ciljeva. Prvo, mogu pomoći da se poveća potražnja za strojevima i opremom proizvedenima u Kini. Drugo, prekomorskom proizvodnjom i izvozom u Europu ili Sjevernu Ameriku kineska društva mogla bi izbjeći trgovinske tenzije i prepreke koje su uvedene za uvoz iz Kine. Treće, mogli bi pomoći naporima koje Kina ulaže da bi potaknula svoje domaće restrukturiranje i penjanje po lancu vrijednosti na domaćem tržištu ([158]).

(683) Iz prethodno navedenoga proizlazi da je egipatska vlada očekivala i pozdravila kineska financijska sredstva za blisku suradnju unutar sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje kako bi potaknula razvoj jedne od svojih najsiromašnijih regija. Kineska vlada nadala se da će kineska društva moći poslovati izvan državnog područja Kine i proširiti svoj izvoz u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put" (moguće je da je to željela kako bi izbjegla primjenu mjera trgovinske zaštite).

(684) U tim okolnostima Komisija je smatrala da izraz „vlade" iz članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne uredbe ne bi trebao podrazumijevati samo mjere koje potječu izravno od egipatske vlade, već i mjere kineske vlade koje se na temelju raspoloživih dokaza mogu pripisati egipatskoj vladi.

(685) Kako je Žalbeno tijelo istaknulo u predmetu SAD – reformulirani benzin ([159]), pravo WTO-a ne može se tumačiti potpuno izdvojeno od općeg međunarodnog prava. Točnije, opća načela međunarodnog prava stoga čine dio pravnog poretka WTO-a, koji nije samostalan sustav ([160]). U skladu s člankom 3. stavkom 2. DSU-a i člankom 31. stavkom 3. točkom (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora, pri procjeni konteksta uvjeta ugovora mora se voditi računa „o svakom mjerodavnom pravilu međunarodnog prava primjenjivom na odnose između stranaka".

(686) Ta „pravila" uključuju međunarodno običajno pravo ([161]), koje je po definiciji obvezujuće za sve članice WTO-a, uključujući Egipat, Kinu i Europsku uniju. Važna grana međunarodnog običajnog prava pravila su o odgovornosti država, koja je kodificirala Komisija za međunarodno pravo (Članci ILC-a o odgovornosti države za međunarodno protupravne čine) ([162]) u skladu s njezinim mandatom na temelju članka 13. stavka 1. točke (a) Povelje UN-a.

([157]) Godišnje izvješće o razvoju u Africi, br. 19 (2016.–2017.), Yellow Books of Africa, str. 13.

([158]) D. Brautigam i Xiaoyang Tang, „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas" (Grupno ulaganje u inozemstvu: strukturalna transformacija i kineske posebne prekomorske gospodarske zone), World Development, sv. 63, 2014., str. 78.–91.

([159]) WT/DS2/AB/R – *SAD – reformulirani benzin*, Izvješće Žalbenog tijela doneseno 20. svibnja 1996., str. 17.

([160]) Pojedinosti potražiti u: J. Pauwelyn, „The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?" (Uloga međunarodnoga javnog prava u WTO-u – koliko daleko možemo ići?), *American Journal of International Law*, 2001., str. 535. i dalje; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* („Pregled sudske prakse WTO-a o konceptima i načelima međunarodnoga javnog prava") (CUP, 2015.).

([161]) WT/DS379 – Sjedinjene Američke Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine, Izvješće Žalbenog tijela doneseno 11. ožujka 2011., t. 308., M.E. Villiger, *Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties* („Komentar na Bečku konvenciju o pravu međunarodnih ugovora iz 1969."), Martinus Nijhoff, 2009., str. 433.

([162]) Komisija za međunarodno pravo, Nacrt članaka o odgovornosti države za međunarodno protupravne čine, studeni 2001., Dopuna br. 10 (A/56/10), poglavlje IV.E.1.

(687) Pravila iz Članaka ILC-a „relevantna" su i u smislu članka 31. stavka 3. točke (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora jer pružaju smjernice za tumačenje pojma pripisivanja, tj. kada se određeni činovi ili propusti mogu pripisati državi čak i ako ti činovi ili propusti ne potječu izravno od države. Kad je riječ o tome, pojam pripisivanja postaje relevantan pri tumačenju izraza „od strane vlade" u uvodu stavka 1.1. točke (a)(1) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama, točnije pri utvrđivanju točnog pripisivanja ponašanja u situaciji u kojoj dvije države surađuju u pogledu subvencija, kao što je slučaj u ovom predmetu ([163]).

(688) Članci ILC-a stoga se mogu koristiti za tumačenje izraza „od strane vlade" u uvodu stavka 1.1. točke (a)(1) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama kako bi se postupanje (dodjela subvencije) pripisalo egipatskoj vladi, čak i u slučajevima kada egipatska vlada nije izravno dala financijski doprinos.

(689) Kad je riječ o tome, Komisija je napomenula da se člankom 11. Članaka ILC-a posebno predviđa da se „postupanje koje se ne može pripisati državi na temelju prethodnih članaka ipak smatra činom te države na temelju međunarodnog prava ako i u mjeri u kojoj država prizna i prihvati predmetno postupanje kao vlastito". U primjedbama ILC-a na članak 11. objašnjava se da se „primjeri primjene načela [pripisivanja državi putem priznavanja i prihvaćanja postupanja] mogu pronaći u sudskim odlukama i praksi država" ([164]). Kako se podsjeća u uvodnoj izjavi 6. tih komentara, zahtijeva se da država „utvrdi predmetno postupanje i preuzme ga kao vlastito".

(690) Egipatska je vlada od početka projekta u 1997. prihvatila kineska financijska sredstva za društva Jushi Egypt i Hengshi Egypt kao dio svoje politike za tu zonu. Predsjednik Morsi javno je pozdravio kinesko ulaganje i kapital tijekom posjeta Kini u kolovozu 2012., a Odjel za planiranje Egipta priznao je u studenome 2013. da će sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje koju financira Kina imati veliku ulogu u modernizaciji egipatske industrije. Tijekom drugog posjeta Kini u prosincu 2014. predsjednik Sisi „izjavio je da prijedlog predsjednika Xi Jinpinga o zajedničkoj uspostavi inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' pruža veliku priliku za oporavak Egipta i da je egipatska strana spremna aktivno se uključiti i pružiti potporu. Egipatska strana željela je surađivati s Kinom u razvoju projekata u koridoru Sueskog kanala, u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje i drugdje te privući kineska poduzeća da ulažu u Egiptu" ([165]).

(691) Obilježja kineske inicijative „Jedan pojas, jedan put" opće su poznata. U člancima od 30. do 36. Smjernica Državnog vijeća o promicanju međunarodnog proizvodnog kapaciteta i suradnji u proizvodnji opreme od 13. svibnja 2015. navode se sve politike potpore koju mogu primiti društva koja „odlaze u inozemstvo". One uključuju politike fiskalne i porezne potpore, povlaštene zajmove, financijsku potporu u obliku sindiciranih zajmova, zajmova za financiranje izvoza i financiranja projekata, kapitalna ulaganja te naposljetku osiguranje zajmova za financiranje izvoza. U članku 31. tih smjernica upućuje se na „povlaštene zajmove" kojima se „poduzeća podupire da sudjeluju u izvozu velikih kompletnih setova opreme, ugovaranju projekata i velikim projektima ulaganja". U praksi ta je politika dovela do velikog povlaštenog financiranja koje pružaju banke ili Fond za Put svile, uspostavljen posebno u tu svrhu na temelju članka 35. Smjernica, kako je Komisija nedavno utvrdila u drugom predmetu ([166]).

(692) Budući da su predsjednici Egipta zasigurno bili svjesni da kineska inicijativa „Jedan pojas, jedan put" uključuje snažno državno financiranje putem povlaštenog financiranja i drugih financijskih instrumenata, očito je da je ta financijska potpora kineske vlade priznata i prihvaćena na najvišoj političkoj razini kada je zajednički uspostavljena sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje s Kinom.

([163]) WT/DS379/AB/R, t. 304.–322.

([164]) Komisija za međunarodno pravo, Nacrt članaka o odgovornosti države za međunarodno protupravne čine, s komentarima, studeni 2001., Dopuna br. 10 (A/56/10), str. 52., uvodna izjava 3. članka 11.

([165]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 94.

([166]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 od 9. studenoga 2018. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione i s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1579 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione, s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2018/163 (SL L 283, 12.11.2018., str. 1.) uvodne izjave 409.–412.

(693) Činjenica da je Egipat priznao i prihvatio kinesko povlašteno financiranje dodatno je potvrđena tekstom Sporazuma o suradnji iz 2016. Kako je utvrđeno u članku 1. Sporazuma o suradnji, Egipat je izričito prihvatio da Kina može primijeniti svoje zakone u pogledu subjekata iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje ili poslovanja u toj zoni. U tu se svrhu egipatska vlada složila i s time da Kina odredi suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao „prekomorsko područje ulaganja" na temelju kineskih zakona. Budući da su „prekomorska područja ulaganja" sredstvo inicijative „Jedan pojas, jedan put", kako je navedeno u uvodnoj izjavi 681., i budući da se u toj inicijativi kao alat upotrebljava povlašteno financiranje, kako je opisano u uvodnoj izjavi 691., određivanje iz članka 4. Sporazuma o suradnji, u kojem je Kina ujedno potvrdila i da predmetna zona „ima pravo na odgovarajuću političku potporu i pomoć koju kineska vlada pruža prekomorskim zonama gospodarske i trgovinske suradnje", imalo je za posljedicu to da su društva Jushi Egypt i Hengshi Egypt ispunila uvjete za traženje povlaštenih zajmova od kineskih banaka za provedbu državne politike i za povlaštene uvjete osiguranja izvoza. Egipat je odobrio i članak 5. prema kojem kineska vlada mora podupirati zonu suradnje i „poticanjem relevantnih financijskih institucija da osiguraju financijske instrumente za […] projekte ulaganja koji se nalaze u zoni suradnje, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti kreditiranja i zahtjevi za upotrebu zajmova". Kako je već utvrđeno u prethodnom ispitnom postupku, kineskim povlaštenim financiranjem ne upravlja se u okviru jasno propisanih programa financiranja sa strogim kriterijima prihvatljivosti, već s pomoću utvrđivanja nekoliko poticanih industrija na najvišoj razini ([167]). Službeno određivanje sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu kao prekomorskog područja ulaganja za kineska društva u razdoblju nakon zajedničkog sporazuma između dvaju predsjednika i „poticanje" iz članka 5. savršeno se uklapaju u uobičajeni kineski uzorak aktiviranja povlaštenog financiranja koje provode banke za provedbu državne politike.

(694) Egipat je stoga kineske povlaštene mjere u korist kineskih subjekata s poslovnim nastanom u Egiptu „utvrdio" i „prihvatio kao svoje".

(695) Štoviše, egipatski službenici stalno su bili prisutni u trima razinama mehanizma za provedbu navedenog u uvodnoj izjavi 660. Zadaća je mehanizma za provedbu „koordinirati i pomoći relevantnim financijskim institucijama, što uključuje, ali nije ograničeno na bankarske institucije, institucije osiguranja i različite fondove koji pružaju kreditnu potporu za zonu suradnje i stambena poduzeća, te pomoći zoni suradnje i stambenim poduzećima da ispitaju više kanala financiranja" na temelju članka 2. točke V. Provedbenog sporazuma. U članku 2. stavku 4. tog dokumenta nalaže se da službenici „ulože što veći napor u neometanu provedbu svih politika poticaja iz kineskih i egipatskih zakona i propisa". To svjedoči o zajedničkom razumijevanju Egipta i Kine da kineska strana novac ne daje po tržišnim stopama, koje su društva Jushi Egypt i Hengshi Egypt mogla dobiti od međunarodnih ulagača na tržištu, već da proaktivno pruža državne poticaje, a to je drugi naziv za koristi ili povlastice.

(696) Provedbom ove odredbe Egipat je izrazio i da u potpunosti podupire kinesko povlašteno financiranje u korist proizvođača tkanina od staklenih vlakana u zoni. S obzirom na djelomičnu nesuradnju obiju vlada (vidjeti odjeljak 4.2.2.) u pogledu ključnih aspekata ispitnog postupka, Komisija nije mogla utvrditi više pojedinosti o tom pitanju; međutim, raspoloživi dokazi ukazuju na činjenicu da su dvije vlade surađivale kako je prethodno opisano u korist proizvođača izvoznika tkanina od staklenih vlakana koji se nalaze u zoni.

(697) Iz dokaza proizlazi da se financijski doprinosi u obliku povlaštenog financiranja koje su kineska javna tijela pružila društvima Jushi i Hengshi Egypt mogu pripisati egipatskoj vladi kao vladi zemlje podrijetla ili izvoza na temelju članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne uredbe. Dokazi su pokazali da je egipatska vlada podržala povlaštenu financijsku potporu kineske vlade proizvođačima tkanina od staklenih vlakana iz zone u skladu s dogovorenim obvezama u pogledu razvoja gospodarskih aktivnosti i pružanja potpore tim aktivnostima unutar zone.

(698) Komisija je u tom kontekstu nadalje napomenula da mogućnost da vlade daju financijski doprinos neizravno preko privatnih tijela nije isključena ni iz osnovne uredbe ni iz Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ([168]). Naime, u slučajevima u kojima vlade povjeravaju privatnim subjektima ili ih usmjeravaju na određeno ponašanje ključno je to da mora postojati „dokaziva veza" između čina vlade i ponašanja privatnog tijela ([169]). Slično tome, u ovom predmetu postoji jasna i izričita veza između pozitivnih mjera koje je poduzela Kina kako bi pružila dogovorenu financijsku potporu proizvođačima izvoznicima tkanina od staklenih vlakana i egipatskoj vladi.

([167]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690, uvodna izjava 377.

([168]) Vidjeti članak 3. stavak 1. točku (a) podtočku iv. osnovne uredbe i stavak 1.1. točku (a)(1) podtočku iv. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

([169]) Izvješće Žalbenog tijela, *SAD – DRAM*, (WT/DS296/AB/R), t. 112.

(699) Komisija je stoga smatrala da povlašteno financiranje koje je kineska vlada odobrila proizvođačima izvoznicima tkanina od staklenih vlakana iz zone čini financijske doprinose egipatske vlade u smislu članka 3. stavka 1. točke i. osnovne uredbe ([170]).

4.2.3.2. Korist

(700) Komisija je zatim razmotrila bi li društva Jushi i Hengshi Egypt ostvarila korist od tih financijskih doprinosa koji se mogu pripisati egipatskoj vladi na temelju članka 3. stavka 2. osnovne uredbe. Podsjetila je da ta dva društva posluju u Egiptu i da su uređena egipatskim pravom. Stoga je u načelu bilo primjereno ispitati jesu li ti primatelji financiranje dobili po boljim uvjetima nego što bi ih dobili na egipatskom financijskom tržištu. Komisija je provjerila to pitanje i smatra da je to bilo tako uz veliku razliku.

(701) Međutim, Komisija je uzela u obzir i iznimne okolnosti ovog predmeta. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 659., proizvođači izvoznici povezani su s kineskim matičnim društvima, koja su naposljetku u vlasništvu SASAC-a. Kineska javna tijela odobrila su povlašteno financiranje nakon pregovora i potpisivanja relevantnih dokumenata u Kini, a primatelji su ga primali izravno ili neizravno putem njihova matičnog društva u Kini (zajmovi među društvima). Nadalje, kako je utvrđeno u članku 1. Sporazuma o suradnji, egipatska vlada prihvatila je da ti subjekti primaju povlaštenu potporu, što uključuje jeftine zajmove u skladu s kineskim pravom, tj. na temelju kineskih uvjeta. Kineska javna tijela pružila su to financiranje u skladu s člankom 5. Sporazuma o suradnji prema politikama povlaštenog financiranja koje se provode u Kini, kako je podrobno opisano u odjeljku 3.4. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 657., te su odredbe Sporazuma o suradnji kodificirane prije ustaljene prakse.

(702) Komisija je stoga zaključila da egipatsko prihvaćanje i priznavanje financijskih doprinosa kineskih javnih tijela društvima Jushi i Hengshi Egypt uključuje i element koristi. Stoga je utvrdila tržišne stope za povlašteno financiranje i u skladu s tim izračunala korist (vidjeti odjeljak 4.3. u nastavku). Napomenula je da je taj razumni pristup doveo do manjih iznosa subvencija nego što su iznosi koji se dobiju kada se primijeni hipotetska egipatska referentna vrijednost.

4.2.3.3. Specifičnost

(703) Kad je riječ o trećem pitanju – specifičnosti, Komisija je ispitala jesu li te subvencije specifične kako je propisano člankom 4. stavcima od 2. do 4. osnovne uredbe.

(704) Egipatska vlada bila je tijelo koje dodjeljuje subvenciju jer je priznala i prihvatila povlašteno financiranje. Točnije, egipatska je vlada priznala i prihvatila kinesku odluku da odredi suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao prekomorsko područje ulaganja na temelju članka 4. Sporazuma o suradnji i podržala je njegovu punu provedbu, među ostalim, povlaštenim financiranjem koje je pružila kineska vlada.

(705) Te su subvencije bile ograničene na društva koja posluju na području Sueskog kanala (čiji dio je i sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje). Komisija je stoga zaključila da je riječ o regionalnim subvencijama u smislu članka 4. stavka 3. osnovne uredbe i da su u okviru nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju u skladu s člankom 4. stavcima od 2. do 4. osnovne uredbe.

4.2.3.4. Zaključak

(706) Zaključno, Komisija je utvrdila da se i protiv subvencija koje je Egipat izravno dodijelio društvima koja posluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje (osiguravanje zemljišta, porezne olakšice) i subvencija koje su odobrene neizravno, povlaštenim financiranjem kineske vlade, mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju članaka od 2. do 4. osnovne uredbe. Kineske subvencije mogu se pripisati Egiptu jer je Egipat priznao i prihvatio mjere kineske vlade kao vlastite, na primjer, putem Sporazuma o suradnji, bliske suradnje i različitih razina mehanizama suradnje. Financijskim doprinosima ostvarena je korist te su oni bili specifični. Komisija je u nastavku podrobnije ispitala sve relevantne subvencije.

([170]) Uostalom, predmetne činjenice mogu se razmatrati i iz perspektive članka 16. Članaka Komisije za međunarodno pravo. Bliska suradnja između egipatske i kineske vlade nije dovela samo do toga da egipatska vlada prizna i prihvati kineske činove, već je omogućila i izbjegavanje stvarnih i mogućih pristojbi koje EU uvodi na kineski izvoz predmetnog proizvoda koji se proizvodi u Egiptu.

(707) Nakon objave egipatska je vlada osporila te nalaze navodeći sljedećih pet argumenata. Prvo, nije bilo moguće temeljem međunarodna prava državne činove kineske vlade pripisati egipatskoj vladi. Drugo, Komisija je zanemarila svoju osnovnu uredbu prema kojoj tijelo koje dodjeljuje subvenciju mora imati sjedište unutar svojega državnog područja. Treće, pripisivanje kineskih činova Egiptu povrijedilo je i pravo WTO-a koje se nije moglo tumačiti s obzirom na članak 11. Članaka ILC-a o odgovornosti države. Četvrto, članak 11. Članaka ILC-a nije ni bio primjenjiv na dostupne činjenice. Peto, financijski doprinosi društvima Jushi i Hengshi China nisu ispunili zahtjeve specifičnosti u skladu s člankom 3. osnovne uredbe.

(708) Kineska je vlada isto tako dovela u pitanje i činjenicu da je Komisija sa zajmovima koje daju kineske financijske institucije egipatskim društvima koja se nalaze u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje i zajmovima među društvima koja se nalaze u Egiptu i njihovim matičnim društvom postupala kao sa subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Prvo je tvrdila da se subvencija ne može „stvoriti" za Kinu, a zatim „pripisati" Egiptu jer bi se time uvele kompenzacijske mjere protiv legitimnog stranog ulaganja. Kineska je vlada zatim smatrala da tekst, kontekst, predmet i svrha Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ne dopuštaju proširenje područja primjene „vlade ili javnog tijela" na treću zemlju. Treće, kineska je vlada tvrdila da se nije moguće osloniti na članak 11. Članaka ILC-a o odgovornosti države kao na relevantni kontekst jer se on ne odnosi na isti predmet kao stavak 1.1. točka (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Čak i da je članak 11. Članaka ILC-a mjerodavan, postojala bi jasna neusklađenost sa stavkom 1.1. točkom (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. U tom slučaju kineska vlada kao svoju četvrtu točku navodi da bi potonji prevladao nad prethodnim kao *lex specialis*.

(709) Komisija je odmah primijetila da ni kineska ni egipatska vlada nisu dale nikakve primjedbe o točnosti činjenica u pogledu suradnje tih dviju vlada kako je opisano u odjeljku 4.2.1.

(710) Komisija je napomenula da su se prigovori egipatske i kineske vlade djelomično preklapali, a djelomično pozivali na zasebne argumente. Komisija je točke koje su se preklapale analizirala zajedno, a preostale argumente koje su dale vlade obradila jedan po jedan.

(711) Kineska je vlada u uvodu tvrdila da Komisija nije uspjela utvrditi kineski financijski doprinos u kontekstu društava koja posluju u Egiptu. Stoga je „stvarala" subvenciju kineske vlade koju bi kasnije mogla „skupno pripisati" Egiptu, pokušavajući „ozakoniti" tu tehniku pogrešno primjenjujući članak 11. Članaka ILC-a na situaciju u kojoj uopće nije bilo kineske subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Tom nedopustivom konstrukcijom EU bi se počeo baviti „legitimnim stranim ulaganjem".

(712) Komisija je primijetila da se taj politički argument temelji na dvije upitne zakonske hipoteze: prvo, kineski postupak mora ispunjavati sve kriterije subvencije iz Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama da bi se aktivirala odgovornost. Drugo, ako to nije slučaj, Sporazum WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ne dopušta da EU uvede kompenzacijske mjere protiv bilo kakve potpore koju su primila društva koja posluju u Egiptu. Međutim, ovaj argument miješa činjeničnu i normativnu dimenziju. Kako je već objašnjeno, egipatska je vlada očekivala i pozdravila (činjenične) povlaštene zajmove koje kineske financijske institucije daju društvima u Egiptu te takve povlaštene zajmove priznala i prihvatila kao vlastite. Nevažno je jesu li takvi povlašteni zajmovi (s normativnog stajališta) aktivirali i međunarodnu odgovornost Kine zbog povrede Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Drugim riječima, Komisija je kinesko „postupanje" (konkretno davanje povlaštenih zajmova) pripisala egipatskoj vladi, a ne „protupravnim činovima". Stoga je Komisija odbacila prvu tvrdnju kineske vlade da je prvo trebala pokazati da je kineska vlada dala subvenciju u smislu Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama te da je nakon što to nije učinila neispravno „stvorila" subvenciju kineske vlade kojom su proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda ostvarili korist.

(713) Egipatska je vlada u svojoj prvoj točki istaknula načelo suvereniteta i međunarodnog prava. S njezinog stajališta, čin se može pripisati državi samo kada je tom činu povjerena ovlast te države. Stoga se činovi subjekata kojima je povjerena kineska ovlast mogu pripisati samo Kini. Na saslušanju održanom 18. ožujka 2020. egipatska je vlada specificirala svoje obrazloženje navodeći primjer vojnih snaga jedne države stacioniranih na državnom području druge države uz njezin pristanak. Prema stajalištu egipatske vlade sve radnje pozvanih vojnih snaga mogle bi se pripisati samo državi kojoj pripadaju i ne bi aktivirale odgovornost države domaćina.

(714) Komisija je odbacila tu tvrdnju. Načelo suverene jednakosti u međunarodnom pravu, kako je sadržano u članku 2. stavku 1. Povelje UN-a, zabranjuje da jedna država vrši svoje ovlasti na državnom području druge države protiv volje države kojoj to državno područje pripada. Međutim, države mogu odobriti djelovanje druge države na svojem državnom području. Djelovanje pozvane države na državnom području države domaćina tada postaje pripisivo državi domaćinu. U primjeru koji je tijekom saslušanja navela egipatska vlada to pravilo slijedi izravno iz Rezolucije 3314 (XXIX) Opće skupštine UN-a iz 1974. o definiciji agresije, koja se smatra kodifikacijom međunarodnog običajnog prava. U članku 3. točki (f) te Rezolucije agresija jedne države protiv druge države definirana je ne samo kao izravni napadi putem vlastitih državnih organa, već i kao „postupak države kojim ona dopušta da njezino državno područje, koje je stavila na korištenje drugoj državi, ta druga država upotrijebi za agresiju protiv treće". Dakle, da je Kuba dopustila Sovjetskom Savezu da Sjedinjene Američke Države napadne ruskim projektilima s kubanskog državnog područja 1962., to bi aktiviralo međunarodnu odgovornost za Kubu za činove agresije protiv Sjedinjenih Američkih Država. U skladu s time, međunarodno pravo prepoznaje mogućnost pripisivanja djelovanja pozvane države državi domaćinu, pa čak za to i sankcionira državu domaćina ako djelovanje pozvane države nanese štetu trećoj državi.

(715) Drugo, i egipatska i kineska vlada navele su da na temelju osnovne uredbe EU-a nema prostora za pripisivanje postupanja kineske vlade Egiptu. Definicija „vlade" na temelju članka 2. točke (b) osnovne uredbe bila je izričito povezana s državnim područjem tijela koje dodjeljuje subvenciju. Izraz „na državnom području" u toj odredbi bio je usmjeren na pružanje pravne sigurnosti i nije se mogao drugačije protumačiti s obzirom na WTO ili međunarodno pravo.

(716) Člankom 2. točkom (b) osnovne uredbe propisano je: *„vlada' znači vlada ili bilo koje javno tijelo na državnom području zemlje podrijetla ili izvoza"*. Komisija se složila s egipatskom vladom da ova odredba obuhvaća djelovanje vlade s čijeg se državnog područja subvencionirani proizvodi izvoze u Europsku uniju. To je ovdje slučaj. Predmetni se proizvod proizvodi u Egiptu i iz njega izvozi u Europsku uniju. Egipatska se vlada nalazi na državnom području Egipta. Međutim, u članku 2. točki (b) osnovne uredbe ne govori se o zasebnom pitanju koje djelovanje vlada može odobriti na svojem državnom području i priznati kao vlastito. Baš kao pojam „javno tijelo", i pojam „vlada" otvoren je tumačenju, uzimajući u obzir njegov kontekst, predmet i svrhu. Stoga djelovanja pripisiva vladi zemlje podrijetla ili izvoza mogu biti ne samo djelovanja koja izravno potječu od te vlade, već i djelovanja koja se mogu pripisati toj vladi. To je potvrđeno i uvjetima iz članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne uredbe kada se upućuje na financijski doprinos „koji daje" vlada. Iz istih razloga argumenti egipatske vlade koji se pozivaju na nekoliko odredbi Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (npr. stavak 1.1. točka (a)(1), članak 13., stavak 18.1. točka (a) i bilješka 63.) nisu od koristi. Iako je istina da se osnovna uredba „mora tumačiti, koliko je to moguće, u smislu odgovarajućih odredbi Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama" ([171]), te se odredbe ne suprotstavljaju prijedlogu da druga država može dati financijski doprinos koji vlada na državnom području priznaje i prihvaća kao vlastiti.

(717) Stoga je odbačena druga tvrdnja egipatske i kineske vlade koja je proizašla iz navodno strogog pojma teritorijalnosti na temelju članka 2. točke (b) osnovne uredbe i stavka 1.1. točke (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

(718) Treći prigovor egipatske vlade odnosio se na značajnost Članaka ILC-a o odgovornosti države u tom pogledu. Prema njezinom mišljenju ne postoji ovlaštenje za oslanjanje na članak 11. Članaka ILC-a jer je Žalbeno tijelo u predmetu SAD – antidampinške i kompenzacijske pristojbe (Kina) ([172]) uputilo samo na članke 4., 5. i 8. Članaka ILC-a. Slično tome, kineska je vlada tvrdila da se članak 11. Članaka ILC-a i stavak 1.1. točka (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ne odnose na isti predmet, kako je propisano člankom 31. stavkom 3. točkom (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora. Čak i uz pretpostavku da je članak 11. Članaka ILC-a relevantan, stavak 1.1. točka (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama bio bi u svakom slučaju *lex specialis* i prevladao bi.

([171]) Predmet T-300/16, presuda Općeg suda (prvo vijeće, proširени sastav) od 10. travnja 2019. Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA protiv Europske komisije ECLI:EU:T:2019:235, točka 101.; također T 67/14 Viraj Profiles protiv Vijeća, presuda od 11. srpnja 2017., neobjavljeno, EU:T:2017:481, točka 88.

([172]) WT/DS379/AB/R, Izvješće Žalbenog tijela, „SAD – antidampinške i kompenzacijske pristojbe (Kina), točka 309.

(719) Komisija je odbacila tu tvrdnju. Ne postoje temelji za tvrdnju da su samo određena načela međunarodnog običajnog prava, kako su sadržana u člancima 4., 5. ili 8. Članaka ILC-a o odgovornosti države, mjerodavna za tumačenje pravila WTO-a, dok druga nisu. Žalbeno tijelo WTO-a uvijek je primjenjivalo načela općega običajnog prava koja su bila mjerodavna za procjenu predmetnih činjenica. Uz pravila o pripisivosti, primjerice, načela *estoppel* ili dobre vjere također su dio pravnog poretka WTO-a. U ovom slučaju egipatska vlada nije osporila činjenične okolnosti da je pozvala, priznala i olakšala povlašteno kinesko financiranje društava koja posluju u Egiptu. Za ovaj se skup okolnosti smjernice za tumačenje mogu izvesti iz članka 11. Članaka ILC-a na koji se upućuje i u sudskoj praksi o međunarodnom ulaganju ([173]). Stoga je članak 11. Članaka ILC-a mjerodavno pravilo međunarodnog prava u smislu članka 31. stavka 3. točke (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora za tumačenje pojma „od strane vlade" iz Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Stoga proizlazi da nema ni prostora za primjenu pojma *lex specialis*. To je pravilo o proturječnosti, kada dva pravila međunarodnog prava sadrže proturječne normativne odgovore koji reguliraju iste činjenice. To ovdje nije slučaj jer članak 11. Članaka ILC-a ne propisuje suprotno od stavka 1.1. točke (a)(1) Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama, već pomaže pravilno odrediti razliku kod pripisivanja postupanja jedne vlade prema drugoj koja takvo postupanje priznaje i prihvaća kao vlastito.

(720) Prema četvrtom prigovoru egipatske vlade članak 11. Članaka ILC-a nije primjenjiv na predmetne činjenice. Na temelju tog članka država može preuzeti odgovornost za postupanja kao država sljednica nakon stjecanja zemljišta. Vlada može i privatno postupanje svojih građana priznati kao vlastito. Međutim, člankom se ne predviđa da država prihvati čin stranog suvereniteta kao vlastiti.

(721) Komisija je opovrgnula i taj prigovor. Naslov članka 11. Članaka ILC-a glasi „postupanje koje država priznaje i prihvaća kao vlastito", bez kvalifikacije autora izvornog čina. Uz Opću skupštinu UN-a koja je to napravila u Rezoluciji 3314 (XXIX) iz 1974. (vidjeti prethodnu uvodnu izjavu 714.), i Međunarodni sud potvrdio je slobodu država da strane činove prihvate kao vlastite ([174]). Međunarodna praksa stoga ne podupire stajalište Egipta da je pripisivanje na temelju članka 11. Članaka ILC-a ograničeno na slučajeve teritorijalnog nasljeđivanja ili vlade koja priznaje i prihvaća privatne protupravne činove na državnom području države.

(722) U svojem petom prigovoru egipatska je vlada tvrdila da financijski doprinosi kineske vlade subjektima u Egiptu nisi bili specifični. Uputila je na osnovnu uredbu, prema kojoj se primatelj financijskog doprinosa mora nalaziti „u okviru nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju". Prema njezinom stajalištu izraz „tijelo koje dodjeljuje subvenciju" ne znači „tijelo koje priznaje i prihvaća". Također, u prošlim je ispitnim postupcima tijelo koje dodjeljuje subvenciju za kineske subjekte uvijek bila kineska vlada. Egipatska je vlada zaključila da financijski doprinos kineske vlade ne može biti specifičan „jer poduzeća smještena u Egiptu ne spadaju pod nadležnost Kine". Slično tome, kao dio svojeg drugog prigovora, kineska je vlada tvrdila da nadležnost na temelju stavka 2.2. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama treba procijeniti u kontekstu „teritorijalne nadležnosti" države.

(723) Komisija je ponovila da je egipatsku vladu smatrala tijelom koje dodjeljuje subvenciju zbog njezinog priznanja i prihvaćanja kineskog davanja povlaštenih zajmova. S obzirom na to da Jushi Egypt i Hengshi Egypt posluju u posebnoj gospodskoj zoni, oni također spadaju pod nadležnost egipatske vlade. Primitak financijske potpore također je bio specifično ograničen na društva koja posluju u toj zoni, a stoga i specifičan.

([173]) Mondev International Ltd. protiv Sjedinjenih Američkih Država (Predmet o dodatnim mogućnostima ICSID-a br. ARB(AF)/99/2), odluka od 11. listopada 2002., točka 115. i bilješka 47.

([174]) Međunarodni sud, *Primjena Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida (Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore)*, presuda od 27. veljače 2007., točka 414. U tom je slučaju Međunarodni sud krenuo od pretpostavke da je pravno bilo moguće da Savezna Republika Srbija i Crna Gora prizna i prihvati činove genocida koje su počinile organizirane vojne snage „Republike Srpske", de facto srpske države na državnom području Bosne i Hercegovine tijekom građanskog rata u toj zemlji od 1991. do 1995. Međutim, utvrdio je da u praksi takvog priznanja i prihvaćanja nije bilo.

(724) Čak i da je bilo potrebno pokazati da je kineska vlada izvršavala nadležnost nad tim društvima prije nego je egipatska vlada mogla samostalno usvojiti kinesko postupanje, što ovdje nije slučaj, rezultat bi ostao isti. Potpisavši članak 1. te članak 4. stavak 1. Sporazuma o suradnji egipatska je vlada pristala na to da društva koja posluju u zoni primaju „odgovarajuću političku potporu i pomoć kineske vlade za prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje" te da se zona razvije u skladu sa zakonima „obje zemlje". Uz ostvarivanje vlastite teritorijalne nadležnosti, egipatska je vlada stoga Kini dopustila da pruža specifičnu potporu za društva koja se nalaze samo u „prekomorskim zonama gospodarske i trgovinske suradnje". Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(725) Zaključno, Komisija je potvrdila svoj nalaz da je egipatska vlada potporu za kapitalna ulaganja, zajmove za društvo Jushi Egypt i zemljište koje je osiguralo društvo TEDA Egypt priznala i prihvatila kao vlastite te je stoga dodijelila specifične subvencije u smislu članaka od 2. do 4. osnovne uredbe.

4.3. **Povlašteno financiranje**

4.3.1. *Zajmovi banaka za provedbu državne politike društvu Jushi Egypt*

4.3.1.1. Banke u državnom vlasništvu koje djeluju kao javna tijela

(726) Društvo Jushi Egypt primilo je dva zajma ukupne vrijednosti 200 milijuna USD, jedan od CDB-a u 2012. i jedan od EXIM-a u 2016. Prvi je zajam iskorišten za financiranje puštanja postrojenja u promet, a drugi za projekt proširenja u kojem je nastala dodatna proizvodna linija.

(727) Komisija je prvo ispitala jesu li te banke bile javna tijela u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe. Komisija je stoga zatražila informacije o državnom vlasništvu te formalne pokazatelje vladine kontrole u bankama u državnom vlasništvu. Komisija je zatražila i informacije o tome je li kineska vlada provodila znatnu kontrolu nad postupanjem banaka u državnom vlasništvu u pogledu njihovih politika davanja zajmova i procjene rizika. Kako je navedeno u prethodnim odjeljcima 3.4.1.1. i 3.4.1.4., i EXIM i CDB kineske su banke u državnom vlasništvu i postoje formalni pokazatelji kontrole kineske vlade nad tim bankama. Nadalje, u prethodnim odjeljcima 3.4.1.3. i 3.4.1.5. Komisija je zaključila da je kineska vlada stvorila normativni okvir kojeg se moraju pridržavati rukovoditelji i nadzornici koje imenuje kineska vlada i koji su odgovorni kineskoj vladi. Stoga se kineska vlada oslanjala na taj normativni okvir kako bi provodila znatnu kontrolu nad postupanjem banaka u državnom vlasništvu kad god je davala zajmove industriji tkanina od staklenih vlakana.

(728) Osim općeg pravnog okvira utvrđenog u prethodnom odjeljku 3.4.1.1., na zajmove koje su EXIM i CDB dali društvu Jushi Egypt primjenjivao se sljedeći pravni kontekst.

(729) Društva China-Africa TEDA i EXIM potpisala su 6. studenoga 2009. memorandum o razumijevanju u pogledu strateške suradnje, kojim su predstavila paket planova ukupne vrijednosti do 6 milijardi RMB za provedbu opće strateške suradnje u prekomorskim zonama gospodarske i trgovinske suradnje.

(730) Šest afričkih zona gospodarske i trgovinske suradnje, među kojima je i sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje, potpisalo je 7. studenoga 2009. Pakt o zajedničkim sastancima između Kineskih prekomorskih (afričkih) zona gospodarske i trgovinske suradnje te Kinesko-afričkog razvojnog fonda („CADF"), društva kćeri CDB-a.

(731) Nadalje, MOFCOM je 2013. objavio „Obavijest o aspektima povezanima s potporom koju Kineska razvojna banka pruža uspostavi i razvoju prekomorskih zona gospodarske i trgovinske suradnje". Prema toj obavijesti, MOFCOM i CDB će „pružati političku potporu ulaganjima i financiranju za poduzeća i poduzeća koja ulaze u prihvatljive zone suradnje". CDB će „pojasniti osnovne uvjete za prioritetno financiranje u zoni suradnje u skladu sa zahtjevima Ministarstva trgovine i Ministarstva financija" te će „selektivno podupirati projekte u izgradnji i projekte suradnje koje MOFCOM pomno prati s vladama domaćinima u zoni suradnje".

(732) U članku 4. Sporazuma o suradnji između Kine i Egipta iz 2016. navodi se da „kineska vlada utvrđuje zonu suradnje kao kinesku prekomorsku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. Zona suradnje […] ima pravo na odgovarajuću političku potporu i pomoć kineske vlade za prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje". Osim toga, prema članku 5., kineska vlada mora podupirati zonu suradnje i „poticanjem relevantnih financijskih institucija da osiguraju financijske instrumente za […] projekte ulaganja koji se nalaze u zoni suradnje, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti kreditiranja i zahtjevi za upotrebu zajmova".

(733) U članku 2. točki IV. Sporazuma o suradnji o uspostavi Odbora za upravljanje sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta, kojim se provodi prethodno navedeni Sporazum, dodatno se utvrđuje da Odbor za upravljanje koji je uspostavljen između relevantnih funkcionalnih odjela narodne vlade Tianjina i Opće uprave gospodarske zone Sueskog kanala mora „uložiti što veći napor u neometanu provedbu svih politika poticaja iz kineskih i egipatskih zakona i propisa", a u članku 2. točki V. dodaje se da on mora „koordinirati i pomoći relevantnim financijskim institucijama, što uključuje, ali nije ograničeno na bankarske institucije, institucije osiguranja i različite fondove koji pružaju kreditnu potporu za zonu suradnje i stambena poduzeća, te pomoći zoni suradnje i stambenim poduzećima da ispitaju više kanala financiranja".

(734) Komisija je utvrdila da su sve kineske financijske institucije u državnom vlasništvu, uključujući EXIM i CDP, provodile prethodno utvrđeni pravni okvir pri izvršavanju javnih funkcija u odnosu na sektor tkanina od staklenih vlakana. Stoga su bila javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koja se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe, te u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a.

(735) Osim toga, čak i da se financijske institucije u državnom vlasništvu ne smatraju javnim tijelima, Komisija je utvrdila da bi se iz istih razloga smatralo da im je kineska vlada povjerila funkcije koje su obično dane vladi i usmjerila ih na njihovo izvršavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe, kako je utvrđeno u prethodnom odjeljku 3.4.1.6.

4.3.1.2. Korist i izračun iznosa subvencije

(736) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 700., Komisija je smatrala da bi za korisnike koji se nalaze u Egiptu u načelu bilo primjereno ispitati jesu li ti primatelji zajmova dobili bolje uvjete nego što bi dobili na egipatskom financijskom tržištu. Komisija je provjerila tu točku i potvrdila da bi iznos subvencioniranja bio viši kada bi se primjenjivale usporedive stope zaduživanja u Egiptu (18,3 %) ([175]). Međutim, s obzirom na iznimne okolnosti navedene u uvodnoj izjavi 701., Komisija je izračunala iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere uzimajući u obzir činjenicu da su primatelji povlašteno financiranje dobili u Kini. Za taj je izračun Komisija procijenila korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. U skladu s člankom 6. točkom (b) osnovne uredbe smatra se da je korist za primatelje razlika između iznosa kamate koju društvo plaća na povlašteni zajam i iznosa koji bi društvo platilo za usporedivi komercijalni zajam koji bi moglo dobiti na tržištu.

(737) Kako je navedeno u prethodnom odjeljku 3.4.2.4., Komisija je odlučila utvrditi tržišne stope za povlaštene zajmove banaka EXIM i CDB u odnosu na hipotetske referentne vrijednosti za kineske ulagače na tržištu u skladu s člankom 6. točkom (b) osnovne uredbe. Tijekom posjeta radi provjere u kineskoj vladi Komisija je utvrdila da je jedna od banaka koje odobravaju financiranje društvu Jushi Egypt posebno razmotrila rizik zemlje povezan s ulaganjem u Egiptu pri određivanju cijena financiranja. Zbog izostanka suradnje banke nisu dostavile nikakve dodatne pojedinosti. Stoga je Komisija odlučila upotrijebiti istu metodologiju izračuna kao i za druge zajmove u stranim valutama, a koje su izdale kineske financijske institucije u NRK-u, te je dodala premiju rizika povezanu s ulaganjem u Egiptu na sljedeći način.

(738) Prema metodologiji izračuna opisanoj u prethodnom odjeljku 3.4.2.4., Komisija je stoga prvo utvrdila kreditni rejting društva Jushi Egypt, koji odražava financijsko stanje društva. Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 306., Komisija je smatrala da ukupna financijska situacija društva Jushi Group odgovara rejtingu BB, što je najviši rejting nakon kategorije „investicijski rejting". Ta je analiza dodatno razrađena u uvodnim izjavama 749. i 750. u nastavku. S obzirom na postojanje revolving zajmova i oprosta duga, Komisija je zaključila da bi bilo primjerenije upotrijebiti korporativne obveznice s rejtingom B (umjesto BB) u SAD-u kako bi se odredila tržišna referentna vrijednost.

([175]) Statistički podaci Središnje banke Egipta: prosječne kamatne stope na zajmove u egipatskim funtama za 2018., na temelju ponderiranih prosječnih kamatnih stopa za uzorak banaka čiji depoziti čine približno 80 % ukupnih depozita bankarskog sustava i izračunano na mjesečnoj osnovi; vidjeti https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

(739) U skladu s ostalim zajmovima u stranim valutama koje su kineske financijske institucije izdale u NRK-u, za utvrđivanje odgovarajuće referentne vrijednosti stoga su upotrijebljene korporativne obveznice s rejtingom B izdane u američkim dolarima tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(740) Naime, svi ostali zajmovi kineskih financijskih institucija dodijeljeni su kineskim društvima koja se nalaze na domaćem kineskom tržištu. Za razliku od toga, Jushi Egypt nalazio se u zemlji u kojoj su se u vrijeme odobravanja zajmova javili građanski i politički neredi te različiti teroristički napadi i čiji je kreditni rizik stoga drugačiji od kineskih društava zbog vanjskih uvjeta koji prevladavaju u samoj zemlji. Komisija je zato referentnoj stopi utvrđenoj za kineska društva u uzorku dodala povišenje kako bi u tržišnu stopu uključila rizik zemlje.

(741) Premija povezana s rizikom zemlje utvrđena je na temelju OECD-ove klasifikacije rizika zemalja za izvozne kredite te odgovarajuće minimalne stope premija koju je odredio OECD ([176]). Utvrđeno je da je rizik zemlje za zajmove koje je dala banka EXIM iznosio 2,37 %, a za zajmove koje je dao CDB 2,44 %.

(742) Nakon konačne objave društvo Jushi Egypt tvrdilo je da je Komisija trebala upotrijebiti dvije ponude koje je egipatska banka 2013. i 2016. dala društvu kao referentnu vrijednost za izračun koristi od zajmova. Komisija je pregledala te ponude, ali je odlučila da nisu reprezentativne za usporedivi komercijalni zajam koje bi poduzeće stvarno i dobilo na tržištu.

(743) Komisija je utvrdila da ponude ne nude nikakav opis stvarnog financijskog proizvoda koji se nudi društvu, već općenito upućuju na kamatnu stopu za pružanje „kreditnih mogućnosti". Zbog toga je Komisiji nemoguće utvrditi odnosi li se ponuda zaista na zajam kao takav ili na ostale financijske proizvode kao što su, npr. otvaranje kreditne linije, trgovačke zajmove (akreditivi, mjenice, faktoring itd.). Čak i da se smatralo da se ponuda odnosi na zajam, nedostaju druge ključne informacije kao što su trajanje navodnog zajma koji nudi banka i opseg ponuđenih kreditnih mogućnosti (tj. maksimalni iznos koji bi banka bila voljna dati društvu). U tom je pogledu Komisija napomenula da su zajmovi koje su davale banke CDB i EXIM bili dugoročni zajmovi, koji uključuju dugotrajnu imovinu, za velike projekte čija vrijednost iznosi nekoliko stotina milijuna američkih dolara. Stoga je Komisija smatrala da nije mogla upotrijebiti ponudu koju je dostavio Jushi Egypt.

(744) Naposljetku, Komisija je primijetila da čak i da je uzela u obzir referentnu vrijednost koju je pružilo društvo, to ne bi rezultiralo nikakvom znatnom promjenom u izračunu koristi s obzirom na to da je predložena stopa egipatske banke bila u skladu s osnovnom stopom koju je Komisija utvrdila kao referentnu vrijednost, a koja odgovara zajmu u američkim dolarima koji je kineska banka dala domaćem (kineskom) klijentu s rejtingom BB. Stoga, ako ništa drugo, ti su zajmovi potvrdili da je društvo Jushi Egypt uistinu ostvarilo korist od nižih kamatnih stopa u usporedbi s referentnim tržišnim vrijednostima. Stoga je ta tvrdnja društva odbačena.

4.3.2. *Zajmovi banaka za provedbu državne politike društvu Jushi Egypt preko matičnog društva Jushi u Kini*

(745) U razdoblju od 2014. do 2018. društvo Jushi (Kina) dalo je društvu Jushi Egypt niz zajmova među društvima, čija je ukupna vrijednost bila 260 milijuna USD.

(746) Međutim, Komisija je utvrdila da je društvo Jushi (Kina) financiralo te zajmove među društvima primjenom vanjskog financiranja koje su osigurale kineske financijske institucije. Drugim riječima, Jushi Egypt zajmove nije dobio izravno od kineskih banaka, već je društvo Jushi (Kina) dobilo povlašteno financiranje od tih institucija te je zatim raspodijelilo korist koja se ostvaruje od tih zajmova svojim proizvodnim aktivnostima u Egiptu (Jushi Egypt). To potvrđuju prijava poreza na dohodak društva Jushi China, u kojoj se kamatni prihodi od zajma društva Jushi Egypt u poglavlju „prekomorski prihodi" prebijaju kamatama koje je Jushi (Kina) platio za svoje vanjsko financiranje. Štoviše, službeni dokumenti koji se odnose na projekte započinjanja i širenja u Egiptu, kao što su na primjer odobrenja vlade iz Povjerenstva za nacionalni razvoj i reforme („NDRC") i MOFCOM-a te različite studije izvedivosti, pokazuju da su dvije trećine egipatskog projekta financirane primjenom vanjskog financiranja (za razliku od prihoda koje društvo samo stvara). Zajmovi koje su izravno dali EXIM i CDB, spomenuti u prethodnom odjeljku 4.3.1.1., sami

([176]) Za dodatne pojedinosti vidjeti Sporazum o službeno podupiranim zajmovima za financiranje izvoza, siječanj 2019., TAD/PG(2019)1 i Klasifikacije rizika zemlje za sudionike Sporazuma o službeno podupiranim zajmovima za financiranje izvoza.

po sebi nisu dovoljni da bi pružili ukupan iznos vanjskog financiranja koje je potrebno za razvoj proizvodnih aktivnosti u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. Stoga je bilo potrebno dodatno neizravno financiranje zajmovima među društvima. Komisija nije mogla pronaći specifičan bankovni zajam izravno povezan s projektom u Egiptu. Međutim, društvo Jushi (Kina) izdalo je 2014. obveznicu za zamjenu različitih bankovnih zajmova kako bi poboljšalo svoju strukturu duga. Ta obveznica, u kojoj su navedena različita upućivanja na potrebe za kapitalom za projekt u Egiptu, potvrđuje da je društvu Jushi (Kina) bila potrebna vanjska financijska pomoć za njegove proizvodne aktivnosti u Egiptu. Komisija je stoga smatrala da se i osnovni povlašteni zajmovi koji su preusmjereni preko društva Jushi (Kina) mogu pripisati egipatskoj vladi na isti način kao i izravni zajmovi kineskih financijskih institucija društvu Jushi Egypt.

(747) Budući da se svi zajmovi u biti mogu izjednačiti sa zajmovima koje kineska vlada daje kineskom društvu, a koje zatim dodjeljuje korist svojim proizvodnim aktivnostima na drugim mjestima, Komisija je odlučila s tim zajmovima postupati kao i sa svim drugim domaćim kineskim zajmovima kineskom proizvođaču tkanina sa staklenim vlaknima. U tom kontekstu, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 266., Komisija je utvrdila da su sve kineske financijske institucije u državnom vlasništvu koje su društvima Jushi (Kina) i Jushi Egypt pružile zajmove bile javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koja se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe, te u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a.

(748) Komisija je zatim izračunala iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Komisija je u tom pogledu napomenula da je nominalna kamatna stopa koju je Jushi (Kina) naplaćivao društvu Jushi Egypt iznosila 7,5 %. Međutim, financiranje koje je pruženo društvu Jushi (Kina) nije imalo tako visoku kamatnu stopu. Štoviše, prosječna kamatna stopa koju je društvo Jushi (Kina) plaćalo tijekom razdoblja ispitnog postupka iznosila je 4,4 %. To isto potvrđuje prijava poreza na dohodak društva Jushi (Kina), u kojoj je trošak financiranja odbijen od oporezive dobiti odgovarao kamatnoj stopi od 4,3 %. Komisija je stoga usporedila prosječnu kamatnu stopu koju Jushi (Kina) plaća na nepodmireni iznos zajma među društvima tijekom razdoblja ispitnog postupka s iznosom koji bi društvo moralo platiti za usporedivi komercijalni zajam koji bi moglo dobiti na tržištu, u skladu s metodologijom izračuna koja je izrađena u odjeljku 3.4.2.4.

(749) Komisija je nadalje utvrdila da društvo Jushi Egypt tijekom razdoblja ispitnog postupka nije poštovalo raspored otplate duga matičnom društvu. Naime, 91 milijun USD koji je trebalo vratiti društvu Jushi (Kina) tijekom 2018. na kraju razdoblja ispitnog postupka još nije bilo podmireno. Osim toga, Komisija je utvrdila nekoliko slučajeva u kojima su sredstva koja su primljena preko društva Jushi (Kina) pružena kako bi se otplatila nepodmirena glavnica zajmova kod banaka EXIM i CDB.

(750) Kako bi se uzela u obzir povećana izloženost banaka rizicima, koju dodatno naglašava postojanje revolving zajmova i oprosta dugova, Komisija je odlučila primijeniti nižu razinu na ljestvici procjene rizika te za određivanje tržišne referentne vrijednosti upotrijebiti korporativne obveznice s rejtingom B (umjesto BB) u SAD-u, u skladu s prethodnom uvodnom izjavom 339.

(751) Svi elementi u vezi s tim financiranjem koji su prethodno opisani u ovom odjeljku jasno pokazuju da je društvo Jushi (Kina) raspodijelilo sve koristi povlaštenog financiranja koje su pružile kineske financijske institucije društvu Jushi Egypt. Osim toga, nakon što Jushi Egypt nije poštivao raspored otplate duga društvu Jushi (Kina), potonje društvo nije prilagodilo kamatnu stopu u skladu s tim i nije poduzelo nikakve mjere koje bi odražavale stvarni rizik zajma između društava, čiji se iznos tijekom godina nastavio povećavati. Zbog svih tih razloga korist koja je izračunana na taj način pripisana je društvu Jushi Egypt ([177]).

(752) Nakon konačne objave društvo Jushi Egypt tvrdilo je da je Komisija, protivno onome što je bilo navedeno u bilješci prethodne uvodne izjave, uvela kompenzacijske mjere za zajmove pripisane društvu Jushi Egypt i u društvu Jushi (Kina) i u društvu Jushi Egypt. To je činjenično netočno jer je korist izračunana od zajma među društvima koja je raspodijeljena Egiptu odbijena od koristi od zajmova izračunane za Jushi (Kina), kao što je vidljivo u Prilogu 2.3. posebne objave dane na uvid kineskom društvu. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(753) Jushi Egypt tvrdio je i da Komisija nije trebala umanjiti kreditni rejting društva Jushi Egypt s rejtinga AA na B na temelju činjenice da društvo Jushi Egypt nije poštivalo raspored otplate svojem matičnom društvu ili činjenice da je, u nekim slučajevima, matično društvo društva Jushi Egypt zajmove otplatilo u njegovo ime. Činjenica da je korporativna grupa društva Jushi Egypt odlučila da je bilo bolje da drugi subjekt iz grupe snosi troškove kako bi se očuvao novčani tok u drugom subjektu ne ukazuje na to da taj drugi subjekt ne bi ispoštovao svoju obvezu da je tu obvezu imao prema bankarskoj instituciji, Jushi Egypt isto je tako tvrdio da je Komisija umanjila njegov kreditni rejting za četiri stupnja, s AA na B, iako je u prethodnoj uvodnoj izjavi 750. bilo navedeno da će rejting društva Jushi Egypt na ljestvici procjene rizika biti spušten za samo jedan stupanj.

([177]) Radi jasnoće, Komisija je potvrdila da zajmovi koje je primilo društvo Jushi (Kina), čije su koristi u konačnici raspodijeljene društvu Jushi (Egipat), nisu uzeti u obzir u iznosu subvencioniranja koji je utvrđen za Jushi (Kina).

(754) Prvo, Komisija je napomenula da nije pronašla nikakav kreditni rejting koji je vanjski subjekt dodijelio društvu Jushi Egypt, kao i da ono nije dostavilo nikakav dokaz u tu svrhu. Stoga Jushi Egypt nikada nije imao polazišni kreditni rejting „AA”. Komisija je stoga morala utvrditi kreditni rejting društva Jushi Egypt koristeći se raspoloživim podacima u ovom predmetu. S obzirom na značajan iznos zajmova među društvima koje je dalo matično društvo, kao i činjenicu da je društvo Jushi Group djelovalo kao jamac za zajmove kod banaka CDB i EXIM, Komisija je utvrdila da je kreditni rejting društva Jushi Egypt bio usko povezan s rejtingom njegova matičnog društva koji je određen kao „BB”, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 306. Taj kreditni rejting BB stoga je bio polazište za Komisiju.

(755) Drugo, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 750., Komisija je odlučila kreditni rejting spustiti za jedan stupanj na ljestvici rejtinga, tj. s BB na B, s obzirom na činjenicu da to društvo tijekom godina nije otplaćivalo svoje obveze. Komisija je doista napomenula da, iako su zajmovi bankama CDB i EXIM otplaćeni u skladu s rasporedom, ukupne obveze društva zapravo su se povećale tijekom godina. Tako je društvo Jushi Egypt vanjski dug zamijenilo dugom unutar grupe bez da je svoje obveze prema bankarskim institucijama zapravo izvršilo sâmo. Suprotno tvrdnjama društva Jushi Egypt postoje i naznake da društvo ne bi moglo izvršavati svoje obveze da su svi njegovi vjerovnici bili vanjske bankarske institucije. Na primjer, iako je društvo 2015. i 2016. ostvarilo gubitak, a 2016. imalo negativni vlasnički kapital, svejedno je u tim godinama banci CDB izvršilo velike otplate glavnice u ukupnom iznosu od 54 milijuna USD (oko 546 milijuna EGP). Društvo stoga ne bi bilo u mogućnosti izvršavati svoje vanjske obveze bez financijske potpore matičnog društva.

(756) S obzirom na prethodno navedena razmatranja, Komisija je odbacila te tvrdnje.

(757) Iznosi subvencije utvrđeni za povlašteno financiranje putem zajmova koje daju kineske banke za provedbu državne politike, izravno ili putem matičnog društva Jushi (Kina), stoga su potvrđeni te iznose 4,87 % za društvo Jushi Egypt.

4.3.3. *Potpora za ulaganje kapitala*

(758) Uz izravne zajmove i zajmove među društvima Jushi Egypt morao je pokriti svoje financijske potrebe i povećanjem svojeg kapitala.

(759) U prethodnim ispitnim postupcima utvrđeno je da su na razini matičnih društava kineskih grupa primljene znatne subvencije za potporu stranim ulaganjima u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put”, u obliku bespovratnih sredstava, povlaštenog financiranja i ulaganja kapitala. To se osobito odnosilo na nedavno zaključeni antisubvencijski ispitni postupak o gumama („predmet o gumama”) ([178]).

(a) Pravna osnova

(1) 13. petogodišnji plan za razvoj vanjske trgovine, koji je izdalo Ministarstvo trgovine („MOFCOM”), 26. prosinca 2016.;

(2) Smjernice Državnog vijeća o promicanju međunarodnog proizvodnog kapaciteta i suradnji u proizvodnji opreme, izdane 2015. („Smjernice”);

(3) Plan za razvoj industrije građevinskih materijala za razdoblje 2016.–2020., Ministarstvo industrije i informacijske tehnologije, GXBG [2016.] br. 315.;

(4) 13. petogodišnji plan za industriju vlakana i kompozitnih materijala;

(5) Made in China 2025, Državno vijeće, 7. srpnja 2015.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(760) Tijekom razdoblja ispitnog postupka društvo Jushi Egypt ostvarilo je korist od bespovratnih sredstava koja je CNBM, subjekt pod državnom kontrolom, preusmjerio dokapitalizacijom, konkretno uplaćenog kapitala.

(761) Godine 2012. došlo je do znatnog doprinosa dioničara u iznosu od 42,6 milijuna USD za osnivanje društva Jushi Egypt. Otada se kapital društva Jushi Egypt znatno povećao, na 162 milijuna USD do razdoblja ispitnog postupka. Na kraju razdoblja ispitnog postupka kapital društva Jushi Egypt bio je približno četiri puta veći nego 2012.

([178]) Vidjeti predmet o gumama prethodno citiran u bilješci 7., odjeljku 3.7.

(762) Jushi Egypt je u potpunom vlasništvu Jushi Group, koja je pak u potpunom vlasništvu društva China Jushi. Holding CNBM glavni je dioničar društva China Jushi te je on od 2010. stalno držao više od 25 % dionica tog društva.

(763) Usporedno s povećanjem kapitala društva Jushi Egypt, sudjelovanje CNBM-a u strukturi kapitala društva China Jushi povećalo se na sličan način. Točnije, CNBM je od 2010. do kraja 2018., tj. tijekom razdoblja ispitnog postupka, šesterostruko povećao uplaćeni kapital u društvo China Jushi, sa 154 milijuna RMB (23,3 milijuna USD) u 2010. na 944 milijuna RMB (142,8 milijuna USD) u 2018.

(764) To slično kretanje i opseg povećanja kapitala i u društvu Jushi Egypt i u društvu China Jushi snažno ukazuju na to da je CNBM prikupio sredstva kako bi povećao kapital društva Jushi Egypt preko društva China Jushi sve do razdoblja ispitnog postupka.

(765) Uz povećanja uplaćenog kapitala društvima China Jushi i Jushi Group prenesena su i znatna sredstva iz CNBM-a putem drugih vrsta kapitalnih računa.

(766) Kako bi utvrdila prirodu prijenosa i okolnosti u kojima se kretao vlasnički kapital u predmetnim društvima, Komisija je nastojala dobiti pristup relevantnim informacijama koje potječu iz CNBM-a. Međutim, kako je objašnjeno u odjeljku 3.2.2., CNBM nije surađivao u ispitnom postupku. Zbog izostanka bilo kakvog odgovora CNBM-a i nakon primjene odredbi članka 28. osnovne uredbe, Komisija se u svojim nalazima o CNBM-u djelomično morala osloniti na raspoložive podatke. Točnije, Komisija se morala koristiti raspoloživim podacima kako bi utvrdila izvor financiranja kapitala koji je CNBM dao društvu Jushi Egypt, među ostalim i putem društva China Jushi.

(767) Kako bi došla do tog zaključka, Komisija je utvrdila postojanje jasne obveze CNBM-a da ulaže u poticane industrije u inozemstvu. Kad je riječ o tome, CNBM se u svojem godišnjem izvješću, na svojim internetskim stranicama i na mjestu svojih postrojenja oglašava kao „aktivni provoditelj inicijative ‚Jedan pojas, jedan put'". Na primjer, „poduzeo je 312 projekata za cement u 75 zemalja i regija diljem svijeta, više od 60 projekata za stakloplastiku, proveo je 33 projekta ulaganja, izgradio pet inozemnih skladišta, upravljao je s 14 inozemnih lanaca supermarketa za građevinski materijal i s 30 tvornica diljem svijeta" ([179]).

(768) Točnije, u kontekstu tkanina od staklenih vlakana, CNBM je 2012. osnovao društvo Jushi Egypt, vertikalno integriranog proizvođača tkanina od staklenih vlakana u Egiptu i društvo kćer kineskog proizvođača izvoznika Jushi. U idućim je godinama poduzeto nekoliko važnih projekata ulaganja za povećanje proizvodnog kapaciteta društva Jushi Egypt. Nadalje, CNBM je 2015. osnovao društvo Hengshi Egypt, društvo kćer kineskog proizvođača izvoznika Hengshi. Taj proizvođač izvoznik tkanina od staklenih vlakana u Egiptu, koji nije vertikalno integriran, nabavlja glavne sirovine od svojeg povezanog društva, društva Jushi Egypt. Osim toga, prema javno dostupnim informacijama potpisani su ugovori za osnivanje novog društva u Egiptu povezanog s društvom Taishan (još jedan od proizvođača izvoznika iz grupe CNBM), do čega bi trebalo doći u bliskoj budućnosti.

(769) Nadalje, društvo Jushi China osnovalo je niz prekomorskih društava kćeri za proizvodnju i trgovinu u Južnoj Africi, Južnoj Koreji, Italiji, Španjolskoj, Francuskoj, Kanadi, Indiji, Singapuru, Japanu, SAD-u i Hong Kongu. Grupa CNBM prikupila je 2016. više od 5 milijardi RMB (747,38 milijuna USD) za svoju globalizacijsku strategiju iz 13. petogodišnjeg plana (od 2016. do 2020.), koja obuhvaća i prethodno navedene egipatske projekte, te ulaganje od 300 milijuna USD u tvornicu u SAD-u, za proizvodnju koja počinje 2018. ([180]). U Indiji se do sredine 2020. planira uspostaviti proizvodno postrojenje s kapacitetom od 100 000 tona. Tijekom razdoblja ispitnog postupka dobro su napredovali i daljnji planovi za tvornicu tkanina od staklenih vlakana u Turskoj.

(770) Svi ti prekomorski projekti odgovaraju širem kontekstu Kinine politike ulaganja u inozemstvo. Na primjer, Song Zhiping, predsjednik CNBM-a, o tome je izjavio sljedeće: „Potpisivanje projekta Jushi US prekretnica je u strateškom razvoju kineske globalizacije društva Jushi, a u međuvremenu i ključni napredak u ostvarenju većih ciljeva. Od posebnog je značaja i za globalizaciju CNBM-a, pa čak i za kinesku industriju građevinskih materijala u cjelini."

([179]) Informativna ploča na ulazu postrojenja društva Jushi Egypt.

([180]) Centar za internetske vijesti društva China Jushi te članak „Jushi plans to establish a factory in India" (Jushi planira otvoriti tvornicu u Indiji), JEC Composites News, 4. kolovoza 2016., http://www.jeccomposites.com/knowledge/intemational-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (posljednji pristup 3. veljače 2020.).

(771) Nadalje, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 148., u Planu *Made in China 2025* ([181]) utvrđeno je deset strateških sektora, u što su uključene tkanine od staklenih vlakana. Za te se ključne industrije u poglavlju 3.9. plana Made in China 2025 izričito navodi da će Kina:

(a) „pružati potporu spajanjima, ulaganju vlasničkog kapitala i ulaganju rizičnog kapitala u inozemstvu;

(b) aktivno sudjelovati u međunarodnoj industrijskoj suradnji i promicati je te provoditi velike strateške planove kao što su Gospodarski pojas Puta svile i Pomorski put svile za 21. stoljeće kako bi se ubrzala izgradnja međusobno povezane infrastrukture sa susjednim zemljama i produbila industrijska suradnja;

(c) iskoristiti ‚otvaranje' duž granica i izgraditi niz parkova za prekomorsku suradnju u proizvodnji u zemljama koje ispunjavaju uvjete;

(d) poticati prekomorski prijenos vrhunske opreme, naprednu tehnologiju i snažnu industriju."

(772) U drugom je intervjuu Song Zhiping naveo da sa stajališta društva CNBM posebnu pažnju posvećuje nacionalnim politikama povezanima s inicijativom „Jedan pojas, jedan put" i da je ta inicijativa „zaista jedinstvena prilika za kineske grupe koje se bave građevinskim materijalima". Istaknuo je i da je ulaganje u inozemstvu povezano s financijskom suradnjom te funkcionira samo ako „kombiniramo financiranje, suradnju državnog fonda, kupovne kredite, financijske zakupe i druge načine te ostvarimo međusobnu suradnju pri ulaganju u inozemstvu". Slično tome, Song Zhiping dalje je izjavio: „Kapacitet za međunarodnu suradnju mora se kombinirati s nacionalnom politikom ‚Jedan pojas, jedan put', a osobito s financijskom politikom zemlje. Prije smo vršili jednostavna ulaganja, posuđivali novac i ulagali pozajmljivanjem, ali to neće biti dovoljno veliko. Želio bih uvesti model sličan onome kineskog društva Guoxin Holdings, u kojem društva daju doprinos od 10 %, a državne devizne pričuve 90 %. Moramo promijeniti dosadašnje oslanjanje na zajmove i tražiti nove poslovne modele financiranja i organizacijske modele. Smatram da bismo trebali u potpunosti iskoristiti trenutačne velike financijske prednosti zemlje, pojačati uspostavu investicijskih fondova za građevinske materijale, mobilizirati više kapitala za sudjelovanje u ulaganjima i tako podržati poduzeća za građevinske materijale da ulažu u inozemstvu".

(773) Tu viziju podupire kineska vlada, što je vidljivo iz govora koji je održao Xiao Yaqing, direktor SASAC-a Državnog vijeća na konferenciji koju je organizirao CNBM: „Središnja poduzeća okosnica su nacionalnog gospodarstva i trebalo bi ih usko integrirati s nacionalnom strategijom ‚Jedan pojas, jedan put' upotrebom povoljnog proizvodnog kapaciteta, isticanjem ključnih područja i promicanjem suradnje međunarodnih proizvodnih kapaciteta i opreme. Ona preuzimaju vodeću ulogu u stvaranju nove ‚posjetnice' za ulaganja izvan zemlje […] Proteklih su godina društvo China Building Materials i grupa China Materials ubrzale tempo ulaganja u inozemstvu, ostvarila su izvanredne rezultate te je restrukturiranje grupe kako bi predvodila internacionalizaciju kineske industrije građevinskih materijala iznimno važno […] Nakon reorganizacije projekti ulaganja u zemlje iz inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' koje novo društvo početno planira rezultirat će ulaganjem više od 90 milijardi juana" ([182]).

(774) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 93., u ispitnom je postupku otkriveno da je CNBM Building kinesko poduzeće u državnom vlasništvu, koje je u izravnom ili neizravnom vlasništvu društva CNBM Parent, a ono je u potpunom vlasništvu SASAC-a. SASAC je ključno sredstvo putem kojeg kineska vlada na nekoliko načina kontrolira poduzeća u državnom vlasništvu kao sredstva za provedbu vladinih politika i planova, umjesto da u svojim poslovnim aktivnostima slijedi tržišnu logiku ([183]). Ne dovodeći u pitanje zaključak o prirodi CNBM-a kao javnog tijela u smislu članka 3. osnovne uredbe, na temelju svih prethodno navedenih dokaza može se zaključiti da CNBM i Jushi Group u proizvodnji i izvozu predmetnog proizvoda uvelike primjenjuju industrijske i vladine politike, među ostalim i u pogledu inicijative „Jedan pojas, jedan put" i politika ulaganja u inozemstvu.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) „Xiao Yaqing: izrada nove nacionalne posjetnice za ulaganja izvan zemlje nakon reorganizacije poduzeća", izvor: Sina Finance, autor: Sina Finance, objavljeno: 29. kolovoza 2016.

([183]) Vidjeti, među ostalim, Radni dokument službi Komisije o znatnim poremećajima u gospodarstvu Narodne Republike Kine u svrhu ispitnih postupaka trgovinske zaštite, SWD(2017) 483 final/2 od 20. prosinca 2017., dostupno na: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

(775) U tom je kontekstu CNBM od vlade dobio financijski doprinos kako bi proveo te politike, među ostalim i financirao svoja ulaganja u Egiptu za proizvodnju predmetnog proizvoda. Zbog potpune nesuradnje CNBM-a i kineske vlade u pogledu ovog pitanja Komisija nije mogla utvrditi stvaran izvor financiranja i podrobno dokazati je li taj financijski doprinos dao SASAC ili Fond za Put svile kao sredstvo za provedbu strategije „Jedan pojas, jedan put". Međutim, na temelju raspoloživih podataka u skladu s člankom 28. osnovne uredbe, Komisija je zaključila da se i SASAC ([184]) i Fond za Put svile ([185]) smatraju javnim tijelima u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe kada pružaju financijski doprinos CNBM-u. U svakom slučaju, čak i da ne čine javna tijela, smatralo bi se da je vlada i SASAC-u i Fondu za Put svile povjerila provedbu vladinih politika i funkcija i da ih je u tome usmjeravala u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom iv. osnovne uredbe ([186]).

(776) Zbog istog nedostatka suradnje, na temelju svih prethodno navedenih dokaza o financiranju projekata izvan Kine, među ostalim i u Egiptu, u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put" te na temelju nalaza u predmetu o gumama, Komisija je zaključila da je CNBM dobio financijski doprinos u obliku bespovratnih sredstava koja su zatim upotrijebljena za uzastopne kapitalne doprinose kako bi se povećao kapital dostupan društvu Jushi Egypt za njegove aktivnosti u Egiptu.

(777) Budući da CNBM nije dostavio daljnje dokaze, i na temelju javno dostupnih dokaza, Komisija je odlučila uvesti kompenzacijske mjere protiv uzastopnih povećanja kapitala društva Jushi Egypt kao ulaganja kapitala koje je podržala država s ciljem uspostave i proširenja proizvodnih postrojenja CNBM-a u Egiptu. Ta bi potpora isto tako bila u skladu i s pitanjima o kojima su se Kina i Egipat dogovorili u Sporazumu o suradnji radi uspostave sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje, a pripisuje se Egiptu zbog istih razloga kao što su oni objašnjeni u prethodnoj uvodnoj izjavi 706. i stoga se može dodijeliti proizvodima koji se izvoze iz Egipta.

(c) Korist

(778) Komisija je zatim analizirala je li financijskim doprinosom koji je kineska vlada dala putem SASAC-a i/ili Fonda za Put svile dodijeljena korist društvu Jushi Egypt. Ponovno, zbog nesuradnje CNBM-a Komisija je svoje nalaze morala temeljiti na odredbama raspoloživih podataka u skladu s člankom 28. osnovne uredbe.

(779) Skup indicija iz prethodnog pododjeljka (b) pokazao je da su mandat i cilj SASAC-a i Fonda za Put svile provedba vladinih politika i planova, među ostalim pružanjem financijske potpore i financiranja za poticane sektore, kojima pripadaju i tkanine od staklenih vlakana, kako bi se provela strategija ulaganja u inozemstvu. SASAC i Fond za Put svile pri pružanju financiranja ne slijede tržišna načela i postupanje, već djeluju kako bi proveli odgovarajuće vladine politike. Važan primjer njihovih aktivnosti koje su u suprotnosti s tržišnom perspektivom utvrđen je u predmetu o gumama, kada je Fond za Put svile dao bespovratna sredstva matičnom društvu grupe radi stjecanja društva kćeri u EU-u. Nadalje, Komisija je u predmetu o gumama utvrdila da takvi projekti imaju sličan uzorak ([187]). Stoga je razumno pretpostaviti da bi CNBM, kao glavno središnje poduzeće u državnom vlasništvu, slijedio isti uzorak i da bi ostvario korist od sličnih subvencija.

(780) Komisija je nadalje navela da je iznos uzastopnih usporednih povećanja kapitala društva Jushi Egypt, koja su primljena putem društva China Jushi, približno odgovarao iznosu manjka financijskih sredstava za projekt ulaganja u Egiptu koji je ostao nakon povlaštenog financiranja, kako je opisano u prethodnom odjeljku 4.3. Kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 763. do 766., uzastopan opseg i razmjer povećanja kapitala koji je CNBM ulagao u Jushi Group i China Jushi odražavali su povećanja kapitala u društvu Jushi Egypt koja su točno odgovarala iznosu potrebnom za pokrivanje tog manjka sredstava. To je bilo potpuno dosljedno svrsi funkcioniranja i financiranja SASAC-a i Fonda za Put svile, kako su uostalom i izričito izjavili predstavnici CNBM-a i službenici SASAC-a i Fonda za Put svile.

([184]) Dokazi koji potvrđuju zaključak da je SASAC po prirodi javno tijelo mogu se pronaći, među ostalim, u odjeljku 5. Radnog dokumenta službi Komisije SWD(2017) 483; vidjeti prethodnu bilješku.

([185]) Dokazi koji potvrđuju zaključak da je Fond za Put svile po prirodi javno tijelo mogu se pronaći, među ostalim, u predmetu o gumama, kako je citiran u prethodnoj bilješki 7., osobito u odjeljku 3.7. uvodnim izjavama od 341. do 360. te uredbe.

([186]) Vidjeti i uvodnu izjavu 358. Uredbe o gumama.

([187]) Vidjeti predmet o gumama naveden u bilješci 7.

(781) Na temelju dokaza u dokumentaciji i u skladu s člankom 28. osnovne uredbe Komisija je zaključila da je financijskim doprinosom koji je dao SASAC i/ili Fond za Put svile ostvarena korist u smislu članka 3. stavka 2. osnovne uredbe.

(d) Izračun iznosa subvencije

(782) Kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 207. do 217., matično društvo CNBM-a nije dostavilo odgovor na upitnik. Stoga nije bilo moguće provjeriti subvencije primljene na razini matičnog društva u vezi sa stranim ulaganjima grupe koja su povezana s predmetnim proizvodom te odrediti točan iznos koristi.

(783) Primjenjujući članak 28. osnovne uredbe, Komisija se stoga poslužila raspoloživim podacima kako bi utvrdila iznos subvencije koji je SASAC ili Fond za Put svile dodijelio u obliku bespovratnih sredstava. Kako je prethodno objašnjeno, Komisija je utvrdila usporedna povećanja kapitala u različitim društvima unutar grupe u Kini, koja su naposljetku preusmjerena društvu Jushi Egypt u istom opsegu i tijekom istog razdoblja. Budući da su sredstva koja je CNBM primio od SASAC-a i/ili Fonda za Put svile bila namijenjena za ulaganje u Egiptu u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put” i politike ulaganja u inozemstvu, on je služio samo za preusmjeravanje tih sredstava sve do društva Jushi Egypt bez zadržavanja bilo kakve koristi za sebe jer to ne bi bilo u skladu s namjenom. To dodatno potvrđuje činjenica da iznos manjka financijskih sredstava u egipatskom ulaganju društva Jushi Egypt uvelike odgovara iznosu povećanja kapitala.

(784) Kako bi se utvrdio iznos sredstava koji je CNBM preusmjerio društvu Jushi Egypt kao ulaganje kapitala, Komisija je analizirala i pratila uzastopna povećanja u vlasničkom kapitalu u predmetnim društvima, točnije u subjektima Jushi Egypt, Jushi Group i China Jushi, u kojima je CNBM glavni dioničar.

(785) Pri praćenju traga novca Komisija je ispitala povećanja u uplaćenom kapitalu, ali i povećanja u drugim vlasničkim instrumentima. Točnije, znatni su iznosi sredstava otkriveni u obliku viškova kapitala u posrednim društvima China Jushi i Jushi Group. Kad je riječ posebno o tim posrednim društvima, Komisija je primijetila da je kod određenih povećanja vlasničkog kapitala iznos sredstava prenesenih tim društvima bio veći od iznosa koje bi društvo kasnije evidentiralo kao uplaćeni kapital. Društvo bi stoga imalo pristup tim sredstvima bez očekivane promjene u udjelu vlasništva društva. Uzimajući u obzir ulaganja kapitala putem uplaćenog kapitala i iznose koji su utvrđeni u okviru drugih vrsta kapitalnih računa, kao što je višak kapitala, Komisija je mogla utvrditi da se više od 87 % vlasničkog kapitala društva Jushi Egypt moglo pripisati CNBM-u. Ukupan iznos koristi za primatelja primjenom tog pristupa stoga bi bio 142,8 milijuna USD.

(786) Međutim, zbog ograničenog pristupa podrobnijim informacijama, Komisija nije mogla utvrditi točan izvor svih tih sredstava i stoga nije mogla s dostatnim standardom vjerojatnosti utvrditi da je sve iznose iz drugih kapitalnih računa društva Jushi Egypt preusmjeravao i prenosio CNBM.

(787) Komisija je stoga primijenila oprezniji pristup i usmjerila se isključivo na kretanja iznosa uplaćenog kapitala koja su ispunjavala standard vjerojatnosti u pogledu pitanja potječu li iz CNBM-a. Točnije, Komisija je u obzir uzela samo povećanje uplaćenog kapitala CNBM-a u društvu China Jushi od 2010. i usporedno kretanje povećanja kapitala u društvu Jushi Egypt od 2012. Na temelju toga Komisija je smatrala da je CNBM društvu Jushi Egypt dodijelio 51 % vlasničkog kapitala (ili 82,7 milijuna USD) putem financijskog doprinosa koji je primio od SASAC-a ili Fonda za Put svile.

(788) Nakon što je utvrđen cijeli iznos bespovratnih sredstava, Komisija je nastavila s izračunom koristi koju je društvo Jushi Egypt ostvarilo tijekom razdoblja ispitnog postupka u skladu s člancima 6. i 7. osnovne uredbe. Korist bespovratnih sredstava putem povećanja vlasničkog kapitala trebalo bi rasporediti na razdoblje ispitnog postupka uzimajući u obzir razdoblje amortizacije vlasničkog kapitala, koji nije dugotrajna imovina i stoga obično ne bi podlijegao odredbama o raspodjeli na temelju članka 7. stavka 4. osnovne uredbe.

(789) Zbog izostanka suradnje CNBM-a Komisija nije imala daljnje informacije o bilo kojem posebnom sporazumu o upotrebi bespovratnih sredstava povezanoj s ulaganjima u vlasnički kapital sa SASAC-om ili Fondom za Put svile. Komisija je u predmetu o gumama amortizirala iznos bespovratnih sredstava u razdoblju od sedam godina jer je to bilo u skladu s prosječnim trajanjem ulaganja Fonda za Put svile i s još jednim istodobnim zajmom koji je uzet za tu transakciju ([188]). Međutim, zbog nesuradnje i posebnog sporazuma dioničara u ovom predmetu Komisija je odlučila primijeniti konzervativni pristup i upotrijebiti prosječni korisni vijek trajanja imovine društva Jushi Egypt, uz pretpostavku da se sredstva koriste za pokrivanje manjka za projekt ulaganja u skladu s člankom 7. stavkom 3., koji se tumači zajedno s člankom 7. stavkom 4. osnovne uredbe, kojim se određuje da se može upotrijebiti drugačije razdoblje amortizacije ako okolnosti to opravdavaju. Komisija je na temelju toga upotrijebila razdoblje amortizacije od 12 godina. Na taj je način izračunan iznos subvencioniranja od 1,65 %.

(e) Primjedbe o potpori za ulaganje kapitala

(790) Nakon konačne objave grupa CNBM tvrdila je da Komisija nije dokazala da se vlasnički kapital može pripisati grupi CNBM i, konkretnije, da nije potekao iz dobiti društva China Jushi ili Jushi Group. U tom pogledu društvo je također tvrdilo da Komisija nije objasnila zašto je grupa CNBM svake godine od 2010. sredstva davala društvu China Jushi, a sredstva su prenesena društvima Jushi Group i Jushi Egypt samo tijekom nekih godina u tom razdoblju. Slično, tvrdilo je da Komisija nije utvrdila da je potpora za ulaganje kapitala pripisiva ijednom javnom tijelu i da zbog toga ne može predstavljati subvenciju. Naposljetku, grupa CNBM zatražila je da Komisija mora, ako zadrži svoj pristup, objaviti na koji način smatra da postoji ikakav uzorak između potpore za ulaganje kapitala koju je društvu China Jushi pružila grupa CNBM i one između društava Jushi Group i Jushi Egypt.

(791) Prvo, u pogledu izvora sredstava, Komisija je napomenula da društvo nije pružilo nikakve dodatne dokaze kako bi potkrijepilo tvrdnju. Komisija je ipak daljnje analizirala račune predmetnih društava kako bi utvrdila je li izvor povećanja vlasničkog kapitala bila njihova dobit. Komisija je primijetila da nijedno povećanje vlasničkog kapitala nije poteklo iz dobiti ili računa zadržanih zarada. Komisija je ipak utvrdila da se određena povećanja vlasničkog kapitala društva China Jushi koja su se odvila tijekom 2012. i 2016. mogu pripisati kapitalnim rezervama. Međutim, društvo nije pružilo informacije o izvoru sredstava računa kapitalnih rezervi. Osim toga, ispitnim je postupkom utvrđeno da je jedno društvo koje je član grupe CNBM subvencije vlade primilo i knjižilo pod računom kapitalnih rezervi. Komisija je stoga zaključila da neraspodijeljena dobit ili zadržana zarada nisu pripisivi izvori sredstava upotrijebljenih za povećanja vlasničkog kapitala društva Jushi Egypt od 2012.

(792) Drugo, u pogledu trenutka u kojem su sredstva prenesena društvima Jushi Group i Jushi Egypt, Komisija je napomenula da grupa CNBM nije dostavila nikakve daljnje dokaze kako bi potkrijepila ili objasnila raspored svojeg povećanja vlasničkog kapitala. Slično, Komisija je napomenula da uz vremenska kašnjenja u prijenosu vlasničkog kapitala s društva na društvo, povećanja vlasničkog kapitala isto tako odgovaraju različitim kapitalnim zahtjevima u društvu Jushi Egypt povezanim s ulaganjima tijekom analiziranog razdoblja.

(793) Treće. u pogledu toga može li se podrijetlo sredstava korištenih za povećanje kapitala pripisati javnom tijelu, Komisija je u uvodnoj izjavi 775. napomenula da, čak i da ne predstavljaju javna tijela, smatralo bi se da je vlada i SASAC-u i Fondu za Put svile povjerila provedbu vladinih politika i funkcija i da ih je u tome usmjeravala u skladu s člankom 3. stavkom 1. podtočkom iv. osnovne uredbe.

(794) Konačno, u pogledu objave o utvrđivanju uzorka između potpore ulaganju kapitala koju je društvu China Jushi dala grupa CNBM i između društava Jushi Group i Jushi Egypt, Komisija je napomenula da su te informacije dostavljene. U uvodnim izjavama od 758. do 789. detaljno su objašnjeni nalazi i metodologija upotrijebljeni za izračun iznosa subvencije. Slično tome, u specifičnoj objavi društvu su pružene potpune informacije o dokazima koji su Komisiji bili na raspolaganju i njezinoj analizi u pogledu potpore ulaganju kapitala koju je društvu China Jushi pružila grupa CNBM te koju je društvu Jushi Egypt pružilo društvu Jushi Group.

(795) S obzirom na prethodno navedene argumente, Komisija je odbacila te tvrdnje.

([188]) Uvodna izjava 418. Uredbe o gumama.

(796) Grupa CNBM također je tvrdila da Komisija nije utvrdila iznos koristi i da mora pokazati zašto svako pojedinačno pružanje vlasničkog kapitala nije u skladu s uobičajenom praksom ulaganja.

(797) Komisija je podsjetila da je tijekom ispitnog postupka tim zadužen za ovaj predmet nastojao dobiti pristup relevantnim informacijama u grupi CNBM. Međutim, kako je objašnjeno u odjeljku 3.2.2., CNBM nije surađivao u ispitnom postupku te se Komisija za svoje nalaze o grupi CNBM morala osloniti na raspoložive podatke. Štoviše, u uvodnim izjavama od 778. do 781. objašnjeno je kako je ta korist utvrđena. U biti, objašnjeno je da SASAC i Fond za Put svile pri pružanju financiranja nisu slijedili tržišna načela, već su djelovali kako bi proveli odgovarajuće vladine politike. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

(798) Grupa CNBM nadalje je tvrdila da se ne može smatrati da su sva sredstva koja je pružila grupa CNBM potekla iz javnih tijela. Zbog toga Komisija ne može zaključiti da cjelokupna navodna potpora ulaganju kapitala koju je društvu China Jushi pružila grupa CNBM predstavlja subvenciju. Stoga je društvo tvrdilo da korist ne može biti viša od stope subvencije koja je za CNBM utvrđena u Kini, pomnožene s iznosom potpore ulaganju kapitala. Grupa CNBM također je tvrdila da Komisija nije izračunala korist jer nije smatrala da je potpora za ulaganje kapitala koju je pružila grupa CNBM pružena u zamjenu za dionice, a stoga i dividende.

(799) Prvo, Komisija je napomenula da društvo nije pružilo nikakve dodatne dokaze kako bi potkrijepilo tu tvrdnju. Slično, Komisija podsjeća da CNBM nije surađivao u ispitnom postupku te se Komisija za svoje nalaze o grupi CNBM morala osloniti na raspoložive podatke. U tom je pogledu Komisija podsjetila da se stopa subvencije utvrđena za CNBM u prethodnim odjeljcima 3.4. i 3.8. temeljila na zajmovima i bespovratnim sredstvima vidljivim u javno dostupnom revizijskom izvješću za grupu CNBM te je stoga svoje nalaze vrlo oprezno ograničila samo na određene subvencije unutar specifičnih programa subvencija koje su se mogle jednostavno utvrditi i koje nisu povezane s predmetnim programom subvencija. Stoga je Komisija ustvari bila pretjerano oprezna.

(800) Naposljetku, Komisija je napomenula da se u ispitnom postupku ne bavi time je li grupa CNBM sredstva prenijela u zamjenu za dionice. Naprotiv, u ispitnom je postupku utvrđeno da je grupa CNBM primila financijske doprinose od vlade kako bi provela njezine politike te da su ti financijski doprinosi primljeni u obliku bespovratnih sredstava koja su zatim upotrijebljena za kapitalne doprinose da bi se financiralo poslovanje društva Jushi Egypt.

(801) S obzirom na prethodno navedene argumente, Komisija je odbacila tu tvrdnju.

(802) Grupa CNBM nadalje je tvrdila da Komisija u obzir nije uzela vrijednost EGP-a u vrijeme kada je pružena potpora za ulaganje kapitala. EGP je znatno izgubio na vrijednosti krajem 2016., a to je pak umjetno uvećalo korist društva Jushi Egypt u sklopu tog programa. Komisija je potvrdila da je EGP znatno izgubio na vrijednosti u 2016. Isto tako je napomenula da su uzastopna povećanja kapitala tijekom ispitnog postupka doista knjižena u financijskim izvještajima društva Jushi Egypt po povijesnim deviznim tečajevima. Slijedeći metodologiju koja je primijenjena u financijskim izvještajima društva Jushi Egypt, Komisija je stoga u skladu s time prilagodila devizni tečaj za pružanje kapitala.

(803) Konačno, grupa CNBM tvrdila je da se korist od potpore za ulaganje u kapital ne bi trebala rasporediti s vremenom. Društvo je tvrdilo da nema dokaza koji bi povezivali ulaganja u kapital koja je primilo društvo Jushi sa stjecanjem dugotrajne imovine.

(804) Komisija je napomenula da nisu pruženi nikakvi daljnji dokazi koji bi poduprli tu tvrdnju. Osim toga, Komisija je podsjetila da uspostava novog proizvodnog postrojenja uključuje stjecanje dugotrajne imovine. Nadalje, tijekom ispitnog postupka prikupljeni su znatni dokazi da se od svojeg osnivanja društvo Jushi Egypt bavilo stjecanjem i izgradnjom dugotrajne imovine. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

4.4. **Osiguranje zajmova za financiranje izvoza**

(805) Tijekom razdoblja ispitnog postupka Jushi Egypt ostvario je i korist od osiguranja zajmova za financiranje izvoza s društvom Sinosure u okviru sporazuma koji je potpisao Jushi China, a koji je obuhvaćao i izvoz društva Jushi Egypt. Premija koju je trebalo platiti za izvoz iz Egipta nije se razlikovala od premije koja je tražena za izvoz iz NRK-a.

(806) Kako je navedeno u prethodnom odjeljku 3.5., Sinosure je u vlasništvu kineske vlade koja izvršava znatnu kontrolu i stoga jest javno tijelo. U svakom slučaju, kineska vlada povjerava mu ovlasti ili ga usmjerava. Nadalje, u prethodnom odjeljku 3.5. već je utvrđeno da su se premije koje su plaćali proizvođači tkanina od staklenih vlakana u Kini temeljile na povlaštenoj osnovi. Činjenica da se premija koja se traži za izvoz iz Egipta ne razlikuje od premije za izvoz iz Kine jasno pokazuje da Sinosure pri utvrđivanju svoje cijene za osiguranje zajmova za financiranje izvoza nije uzeo u obzir rizik zemlje te da se nalazi primjenjivi na izvoz društva Jushi China mogu primijeniti i na Jushi Egypt.

(807) Komisija je stoga zaključila da je Sinosure javno tijelo u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe, te u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a ili da mu je kineska vlada povjerila ovlasti ili ga usmjeravala. Nadalje, društvo Jushi Egypt ostvarilo je korist jer mu je osiguranje ugovoreno po stopama nižima od minimalne naknade koja je društvu Sinosure potrebna za pokrivanje operativnih troškova.

(808) Komisija je utvrdila i da su subvencije dodijeljene u okviru programa osiguranja izvoza specifične jer je uvjet za njihovu dodjelu bio izvoz, zbog čega su one zavisne o izvozu u smislu članka 4. stavka 4. točke (a) osnovne uredbe.

(809) Međutim, ne dovodeći u pitanje nalaz o mogućnosti uvođenja kompenzacijskih mjera protiv tog programa, s obzirom na to da bi moguća korist protiv koje bi se mogle uvesti kompenzacijske mjere bila zanemariva, Komisija je odlučila da neće dalje procjenjivati taj program.

4.5. **Opskrba robom uz manju naknadu od primjerene**

4.5.1. *Opskrba električnom energijom uz manju naknadu od primjerene*

(810) Nije utvrđena nikakva korist u pogledu opskrbe električnom energijom uz manju naknadu od primjerene jer se u Egiptu cijene električne energije određuju na nacionalnoj razini te proizvođači izvoznici plaćaju uobičajenu cijenu za industrijske korisnike unutar određenog raspona napona.

(811) Nije utvrđena nikakva korist od opskrbe plinom uz manju naknadu od primjerene. Cijene plina određuju se za određene industrijske sektore, ali proizvođači izvoznici pripadaju preostaloj kategoriji industrijskih korisnika koja ne ostvaruje korist od najniže cijene. Stoga ne postoji specifičnost, a time ni korist.

4.5.2. *Ustupanje zemljišta uz manju naknadu od primjerene*

4.5.2.1. Kupnja zemljišta od strane društva Jushi Egypt

(a) Pravna osnova

(812) Pravne su osnove ovog programa:

— Zakon br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera („Zakon 83/2002”);

— Dekret predsjednika Arapske Republike Egipta o Zakonu br. 27/2015 kojim se mijenjaju određene odredbe Zakona o gospodarskoj zoni posebnog karaktera, koji je donesen Zakonom br. 83/2002 („Zakon 27/2015”);

— Zakon br. 8 o investicijskim jamstvima i poticajima iz 1997. („Zakon 8/1997”);

— Zakon o ulaganjima, koji je donesen Zakonom br. 72 iz 2017.;

— Nacrt rezolucije predsjednika vlade br. 2310 iz 2017. o donošenju provedbenih propisa Zakona o ulaganjima, koji je donesen na temelju Zakona br. 72 iz 2017.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(813) Prema članku 5. Zakona 83/2002, kako je izmijenjen 2015., u zoni Sueskog kanala „vlasništvo nad zemljištem dodjeljuje se Upravi unutar zone”. Od 2015. više nije moguće od Opće uprave kupiti potpuno vlasništvo nad zemljištem. Opća uprava trenutačno samo pruža prava na uživanje zemljišta društvu Main Development Company („MDC”) koje je egipatski izvođač. MDC zatim zemljište koje uživa nudi na natječaju za podizvođače kao što je TEDA. Ti podizvođači zatim daju zemljište u zakup društvima koja se nalaze u zoni.

(814) Međutim, kada je Jushi Egypt 2011. počeo graditi svoje postrojenje, još je uvijek bilo moguće steći potpuno vlasništvo nad zemljištem od egipatskih tijela. Tada je društvo Jushi Egypt kupilo zemljišnu česticu od TEDA-e. TEDA je pak tu česticu kupila od Sueske gubernije u 1998. preko svojeg prethodnika, društva Egypt China Joint Venture Company, po vrlo niskoj cijeni (manje od 1 USD/m^2) i bez postupaka nadmetanja. Nakon početne kupnje 1998. TEDA je uložila u osnovnu infrastrukturu kako bi nerazvijeno zemljište u pustinji učinila pogodnim za industrijske projekte.

(815) Komisija je u tom pogledu ispitala jesu li ECJV i TEDA bili javna tijela u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe. Komisija je stoga zatražila informacije o državnom vlasništvu te formalne pokazatelje vladine kontrole u tim subjektima. Analizirala je i je li se kontrola provodila u znatnoj mjeri.

(816) Prvo, Komisija je utvrdila da su ECJV i TEDA povezani subjekti i da su oba u potpunom državnom vlasništvu. Naime, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 649., Tianjin TEDA poduzeće je u državnom vlasništvu pod samoupravom grada Tianjin koje se udružilo u zajednički pothvat s egipatskom Upravom za Sueski kanal, Egipatskom nacionalnom bankom i četirima drugim poduzećima u egipatskom državnom vlasništvu kako bi stvorili društvo ECJV radi razvoja i izgradnje gospodarske zone. Kineska strana vlasnik je 10 % dionica društva ECJV, a egipatska strana 90 % dionica ([189]). Nadalje, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 651., u listopadu 2008., društvo Tianjin TEDA osnovalo je zajednički pothvat s Kinesko-afričkim razvojnim fondom, društvom kćeri CDB-a, radi osnivanja društva China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („China-Africa TEDA") kao glavnog kineskog investicijskog subjekta u zoni suradnje. Društvo China-Africa TEDA ujedinilo se s društvom ECJV kako bi stvorili novo društvo – TEDA – radi poticanja razvoja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu. Ovoga puta kineska je strana držala 80 % dionica, a egipatska strana (koju zastupa ECJV) 20 % dionica.

(817) Komisija je nadalje utvrdila da postoje formalni pokazatelji kontrole države nad tim ulagačima. Budući da su oba subjekta u potpunom državnom vlasništvu, kineska i egipatska vlada službeno imaju potpunu kontrolu nad njima. Točnije, budući da nisu postojale posebne informacije koje upućuju na suprotno, Komisija je smatrala kako se pretpostavlja da je rukovoditelje i nadzornike u predmetnim subjektima imenovala država i da oni odgovaraju državi, kako je to slučaj u društvima u državnom vlasništvu u tim zemljama.

(818) Prvotna dodjela zemljišta društvu ECJV po kupovnoj cijeni nižoj od 1 USD/m^2 u skladu s primjenjivim pravnim okvirom stoga je svakako uključivala financijski doprinos egipatske vlade ([190]). Kasniji prijenos zemljišta između društava ECJV i TEDA zapravo je bila transakcija između povezanih društava na temelju transferne cijene koja uključuje iste sudionike na obje strane transakcije.

(819) Naposljetku, kad je riječ o prodaji zemljišta TEDA-e društvu Jushi Egypt, Komisija je napomenula da je većinski dioničar TEDA-e, koji je vlasnik 75 % dionica, društvo China-Africa TEDA Investment Company, čiji zastupnici ujedno čine i većinu članova upravnog odbora TEDA-e. Krajnji upravitelj društva China-Africa TEDA Investment Company je CDB, koji je već određen kao javno tijelo u prethodnoj uvodnoj izjavi 257. Nadalje, prema informacijama koje je TEDA dostavila u odgovoru na upitnik, poslovna aktivnost društva China-Africa TEDA Investment Company sastoji se od „ulaganja u različite projekte unutar i izvan zemlje" (tj. Kine). „[…] Ti projekti podliježu odobrenju u skladu sa zakonom i mogu ovisiti o poslovnim aktivnostima nakon odobrenja nadležnih odjela". Ta formulacija odnosi se na odobrenja koja MOFCOM i NDRC moraju dati za sva kineska vanjska ulaganja te pokazuje da China-Africa TEDA Investment Company provodi industrijske politike kineske vlade ulaganjem u industrijske projekte koje odobrava i potiče kineska vlada. Sama TEDA svoju misiju i viziju opisuje na sljedeći način: „Vizija: postati investicijski i operativni igrač u međunarodnom industrijskom parku kojim se podupire Kina, počevši od Egipta i okretanjem prema Africi, pa čak i cijelom svijetu. Misija: poticati ulaganje kineskih poduzeća u inozemstvu, a zatim poticati postupak internalizacije kineskih poduzeća" ([191]). TEDA u svojim publikacijama isto tako opširno govori o pažnji, motivaciji i potpori MOFCOM-a i samouprave grada Tianjin u izvršavanju aktivnosti.

([189]) Izvješće Razvojno-istraživačkog centra Državnog vijeća, „Iskustvo s održivim razvojem u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta", 6. kolovoza 2019. („Izvješće Državnog vijeća").
([190]) Članak 38. (bis A) Zakona 83/2002, kako je izmijenjen 2015.; članak 20.(bis) i članak 28. Zakona 8/1997.
([191]) Sažeto izvješće TEDA-e za razdoblje od deset godina (2008.–2018.), str. 4.

(820) S obzirom na prethodna razmatranja Komisija je utvrdila da subjekti pod nadzorom države koji su društvu Jushi Egypt dali zemljište jesu javna tijela u smislu članka 2. točke (b), koja se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe. Radnje koje je poduzela TEDA pod izravnom kontrolom kineske vlade i u kontekstu bliske suradnje egipatske i kineske vlade doista se mogu pripisati egipatskoj vladi kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 4.2.3.1. kao dio skupa povlaštene potpore proizvođačima tkanina od staklenih vlakana u Egiptu.

(821) Osim toga, čak i da se subjekti koji su pod državnom kontrolnom ne smatraju javnim tijelima, na temelju dokaza iz uvodnih izjava od 815. do 820., kao i dokaza o bliskoj suradnji između kineske i egipatske vlade, Komisija je utvrdila da bi se smatralo da su im kineska i egipatska vlada povjerile funkcije koje se obično povjeravaju vladi i usmjeravala ih u njihovu izvršavanju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe. Stoga bi se njihovo postupanje u svakom slučaju pripisalo egipatskoj vladi.

(822) Nakon konačne objave i egipatska vlada i proizvođači izvoznici tvrdili su da Komisija ne može smatrati da postupanje kineskih javnih tijela ili privatnih tijela kojima je kineska vlada povjerila funkcije ili ih usmjeravala čine subvencije na temelju osnovne uredbe jer se ta postupanja ne mogu pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza.

(823) Međutim, kako je već navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 816. do 820., Komisija je smatrala da TEDA nije isključivo kinesko javno tijelo, već javno tijelo koje zajednički kontroliraju kineska i egipatska vlada, te da se radnje pod izravnom kontrolom kineske vlade mogu pripisati i egipatskoj vladi s obzirom na blisku suradnju tih dviju vlada. U tom je pogledu Komisija napomenula da dioničari TEDA-e uključuju i egipatska javna tijela u državnom vlasništvu, kao što su egipatska Uprava za Sueski kanal i Nacionalna banka Egipta, koja su zastupljena u upravnom odboru TEDA-e. To pokazuje da je egipatska vlada bila u mogućnosti priznati i prihvatiti radnje TEDA-e. Konačno, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 821., čak i da se TEDA ne smatra javnim tijelom, Komisija je smatrala da bi joj kineska i egipatska vlada povjerile funkcije i usmjeravale je.

(824) Uz zemljište koje mu je ustupljeno u 2011., Jushi Egypt je 2016. kupio susjednu zemljišnu česticu od egipatskog građevinskog društva. Taj je egipatski izvođač pak kupio to zemljište iz iste zemljišne čestice koja je 1998. dodijeljena društvu Egypt China Joint Venture Company. Komisija je analizirala je li egipatska vlada tom egipatskom izvođaču povjerila dodjelu zemljišta društvu Jushi Egypt na povlaštenoj osnovi ili ga je usmjeravala na to u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe.

(825) Kad je riječ o tome, Komisija je napomenula da je jasno da su tijela iz zone Sueskog kanala bila uključena u prodajnu transakciju društvu Jushi Egypt. Naime, egipatski izvođač morao je prodati česticu jer nije imao potrebna sredstva za razvoj zemljišta u skladu s odredbama o industrijskom razvoju iz svojeg početnog ugovora o kupnji sklopljenog s egipatskom vladom. Unutarnja korespondencija društva Jushi Egypt pokazuje da je prodaja čestice zemljišta dogovorena s Općom upravom zone Sueskog kanala i da ju je ona odobrila. Uprava društva Jushi Egypt procijenila je u svojoj korespondenciji i da bi egipatski izvođač vjerojatno dobio bolju cijenu za svoje zemljište da mu je dopušteno da ga slobodno ponudi na tržištu. To je osobito važno s obzirom na činjenicu da je čestica u vlasništvu egipatskog izvođača graničila s česticom koju je Jushi Egypt već posjedovao pa bi mu omogućila da proširi svoje proizvodne aktivnosti unutar jedne lokacije. U tom kontekstu, u članku 3. ugovora o kupnji navodi se da ako „Opća uprava posebne gospodarske zone Sueskog kanala ne odobri ugovor u roku od šest mjeseci, stranka B (Jushi Egypt) ima pravo smatrati da je stranka A (izvođač) prekršila Ugovor te se on automatski poništava”. Nadalje, u skladu s člankom 7. „stranka B podnosi pisani zahtjev Općoj upravi posebne gospodarske zone Sueskog kanala u kojem stranka B u ime stranke A traži pokretanje industrijskog projekta i dobiva odobrenja […] Opća uprava posebne gospodarske zone Sueskog kanala pristaje registrirati zemljište u ime stranke B, ispitati i odobriti konačni ugovor o prodaji zemljišta te u ime stranke B podnijeti zahtjev za izvadak iz zemljišne knjige u javnobilježničkom uredu”.

(826) Osim toga, društvo Jushi Egypt ponudilo je da će platiti bilo kakve sankcije koje je egipatski izvođač trebao platiti Općoj upravi zone Sueskog kanala. Međutim, Opća je uprava društvu Jushi Egypt kasnije nadoknadila tu novčanu kaznu.

(827) Egipatska je vlada stoga upotrijebila privatno tijelo kao sredstvo za provedbu financijskog doprinosa, pri čemu privatno tijelo nije imalo drugog izbora nego prodati zemljište društvu Jushi Egypt i to po cijeni i uvjetima koje je odredila egipatska vlada. Stoga je Komisija zaključila da je vlada egipatskom izvođaču povjerila odgovornosti i da ga je usmjeravala u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. prve alineje osnovne uredbe kako bi slijedio vladine politike koje su sadržane i u Sporazumu o suradnji i društvu Jushi Egypt osigurao zemljište po povlaštenoj cijeni.

(828) Komisija je od egipatske vlade tražila da dostavi statističke podatke o cijenama zemljišta koje su primjenjive u zoni Sueskog kanala te o postupcima javnog nadmetanja koji se odnose na kupovne transakcije izvođača. Međutim, egipatska vlada nije mogla dostaviti nikakve statističke podatke ni podatke o postupcima javnog nadmetanja koji se odnose na razmatrano razdoblje ili transakcije. Egipatska vlada mogla je dostaviti samo informacije o postupcima javnog nadmetanja za dodjelu prava na uživanje drugog dijela zemljišta TEDA-i iz 2016.

(829) Nakon konačne objave egipatska vlada i proizvođači izvoznici tvrdili su da se Komisija oslanjala na netočne činjenice kako bi zaključila da je egipatska vlada društvu Wadi Degla povjerila funkcije i usmjeravala ga. Konkretnije, tvrdili su da:

— Wadi Degla nije izvođač već proizvođač cijevi i cijevnih spojnica od polietilena;

— Wadi Degla predmetno zemljište nije kupio od egipatske vlade, već od društva Egyptian Chinese Company;

— Opća uprava gospodarske zone Sueskog kanala nije sudjelovala u pregovorima između društava Jushi Egypt i Wadi Degla, već je jednostavno odobrila prodaju zemljišta i potvrdila je;

— interne rasprave među osobljem društva Jushi Egypt samo objašnjavaju zašto je društvo Wadi Degla željelo brzo prodati svoje zemljište. Društvo Wadi Degla željelo je brzo prodati svoje zemljište te je bilo voljno prihvatiti nisku cijenu jer nije razvilo zemljište u skladu sa svojim pravnim obvezama. Zbog toga je egipatska vlada društvu Wadi Degla izrekla novčanu kaznu zbog nepoštivanja njegovih obveza. Egipatska je vlada vratila novčanu kaznu koju je platilo društvo Jushi Egypt jer je ono razvilo zemljište. S obzirom na to da je Jushi Egypt ispunio svoju pravnu dužnost razvoja zemljišta, nije bilo razloga za sankcioniranjem. Stoga je činjenica da je društvo Wadi Degla prodalo zemljište bila nuspojava uzrokovana novčanom kaznom koju je društvu Wadi Degla izrekla egipatska vlada, što ne predstavlja povjeravanje funkcije ili usmjeravanje.

(830) U pogledu prve točke, prema informacijama koje su Komisiji dostupne na internetskoj stranici društva ([192]), Wadi Degla je društvo za razvoj nekretnina s projektima na raznim lokacijama uključujući Ain Sokhnu, a ne proizvođač cijevi i cijevnih spojnica.

(831) U pogledu druge točke, Komisija ne osporava da je društvo Wadi Degla predmetno zemljište kupilo od društva Egyptian Chinese Company. Međutim, transakcija koja se razmatra je druga transakcija, konkretno prodaja društvu Jushi Egypt od strane društva Wadi Degla. Osim toga, ako bi se u obzir trebala uzeti povijest svih transakcija, valja dodati da je društvo Egyptian Chinese Company zemljište u prvom redu kupilo od egipatske vlade.

(832) U pogledu treće i četvrte točke, Komisija je potvrdila da je društvo Wadi Degla željelo prodati svoje zemljište, među ostalim, jer ga nije razvilo u skladu sa svojim pravnim obvezama. Međutim, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 825., društvo je svoje zemljište moglo prodati i na slobodnom tržištu po boljoj cijeni. Interna korespondencija uprave društva Jushi ne samo da ne objašnjava zašto je Wadi Degla želio prodati svoje zemljište, već i jasno ukazuje na to da je Opća uprava zone Sueskog kanala sudjelovala u pregovorima o prodajnoj transakciji. Konkretnije, u tim se e-porukama navodi, među ostalim, da je Jushi Egypt „postigao konsenzus" s društvom Wadi Degla i glavnim pravnim savjetnikom zone Sueskog kanala, da je „predsjednik zone Sueskog kanala već odobrio" ugovor te da će zona Sueskog kanala „predati poseban zahtjev Uredu premijera" za naknadu novčane kazne. Stoga su te tvrdnje odbačene.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (posljednji put pristupljeno 2.4.2020.)

4.5.2.2. Najam zgrada društvu Hengshi Egypt

(833) Komisija je također utvrdila da Hengshi Egypt unajmljuje zgrade od TEDA-e. Kako je prethodno navedeno, TEDA je prvo kupila zemljište za te zgrade od povezanog društva, koje ga je pak kupilo od egipatskih tijela po povlaštenoj cijeni. U ispitnom je postupku utvrđeno da iako TEDA ostvaruje dobit od svojih ugovora o najmu, cijene najma koje TEDA naplaćuje ipak su više nego dvostruko manje od prosječne cijene koju naplaćuju konkurenti u gospodarskoj zoni Sueskog kanala. Stoga, kako je zaključeno u uvodnim izjavama 820. i 821., Komisija je smatrala da je iznajmljivanje zgrada društvu Hengshi Egypt od strane TEDA-e za naknadu nižu od primjerene pripisivo egipatskoj vladi.

(834) Nakon konačne objave društvo Hengshi Egypt tvrdilo je da je Komisija uvela kompenzacijske mjere za zgrade koje je društvo Nile Group Plastic Industry iznajmilo društvu Hengshi Egypt (serijski br. 4 i 6 Priloga 2.3., list „Hengshi Egypt") bez da je utvrdila da je društvo Nile Group Plastic Industry javno tijelo ili privatno tijelo kojem je vlada države izvoznice povjerila funkcije ili ga usmjeravala. Osim toga, cijena koju je tražilo društvo Nile Group Plastic Industry bila je dosljedno niža od cijena TEDA-e.

(835) Zapravo se transakcije na koje upućuje društvo odnose na zgrade koje su u vlasništvu TEDA-e i koje TEDA iznajmljuje društvu Nile Group Plastic Industry. Te je zgrade društvo Nile Group Plastic Industry dalo u najam društvu Hengshi Egypt na kratko, privremeno razdoblje od dva mjeseca u skladu s prijateljskim sporazumom između ta dva društva. Hengshi Egypt je doista od TEDA-e preuzeo najam zgrada koje je prvotno upotrebljavalo društvo Nile Group Plastic Industry, ali se u prostorije uselio malo prije kraja ugovora o najmu između društva Nile Group Plastic Industry i TEDA-e. Nakon tog kratkog prijelaznog razdoblja Hengshi Egypt je nastavio unajmljivati isti prostor izravno od TEDA-e. Štoviše, cijena najma koju su dogovorili Nile Group Plastic Industry i Hengshi Egypt bila je u skladu s cjenikom koji je TEDA 2017. odredila za slične zgrade. S obzirom na to da je predmetna transakcija privremeni dogovor u sklopu kojeg je TEDA ostala vlasnik iznajmljenih zgrada i s obzirom na to da su cijene najma ostale u rasponu cijena najma koje je odredila TEDA, Komisija u tom pogledu nije prihvatila tvrdnju društva.

4.5.2.3. Zaključak

(836) Nalazi ovog ispitnog postupka pokazuju da cijene za pružanje i stjecanje zemljišta u gospodarskoj zoni Sueskog kanala određuju egipatska tijela i da određivanje cijena koje se primjenjuje u toj zoni nije transparentno. Zemljište su na povlaštenoj osnovi dodijelila ili iznajmila javna tijela ili privatna tijela kojima je vlada povjerila odgovornost ili ih je usmjeravala.

(837) Ustupanje zemljišta uz manju naknadu od primjerene, što osigurava egipatska vlada, trebalo bi stoga smatrati subvencijom u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe u obliku davanja robe na temelju kojeg društva primatelji ostvaruju korist.

(838) Program je specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer je osiguravanje zemljišta za društva u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje uz manju naknadu od primjerene ograničeno na određena društva u određenom zemljopisnom području.

4.5.2.4. Izračun iznosa subvencije

(839) Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se u smislu koristi za primatelje za koju je utvrđeno da je postojala tijekom razdoblja ispitnog postupka. Korist za primatelje izračunava se uzimanjem u obzir razlike između iznosa koji je proizvođač izvoznik stvarno platio za zemljište i iznosa koji bi se inače trebao platiti na temelju tržišne referentne vrijednosti. Korist koju je Jushi Egypt ostvario od kupnje zemljišta izračunana je na sljedeći način:

(840) Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 828., egipatska vlada nije mogla dostaviti nikakve informacije ili statističke podatke o kupovnim cijenama zemljišta. Egipatska je vlada dostavila samo informacije o transakcijama koje se odnose na uživanje zemljišta. Naime, odbor stručnjaka proveo je 2016. vrednovanje nekretnina kako bi utvrdio plan određivanja cijena za uživanje zemljišta u zoni Sueskog kanala. Na temelju te studije utvrđena je prosječna godišnja vrijednost zemljišta koje se uživa u široj gospodarskoj zoni Sueskog kanala. S druge strane, TEDA je 2016. potpisala ugovor o uživanju zemljišta s MDC-om kako bi postojeću suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje dodatno proširila za 6 km^2. Komisija je prosječnu godišnju vrijednost uživanja zemljišta u zoni Sueskog kanala pomnožila s trajanjem ugovora o uživanju zemljišta potpisanog s TEDA-om radi proširenja zone za 6 km^2. Komisija je smatrala da to predstavlja ukupnu vrijednost kupnje nerazvijenog zemljišta za izvođača.

(841) Kako bi uzela u obzir trošak razvoja zemljišta koji će izvođač snositi, na temelju javno dostupnih informacija zatim je izračunala investicijski trošak TEDA-e po m^2. Prema tim informacijama ([193]) predviđeno je ulaganje od 230 milijuna USD za razvojno područje od 6 km^2. Dodana je i dobit za izvođača.

(842) Dobivena cijena po m^2 razvijenog zemljišta primijenjena je na područje koje je kupilo društvo Jushi Egypt i uspoređena s kupovnom cijenom koju je to društvo stvarno platilo. Za zemljišnu česticu kupljenu 2011. kupovna cijena iz 2016. usklađena je za deprecijaciju valute i promjenu BDP-a. Ta je promjena izračunana na temelju stopa inflacije i promjene BDP-a po stanovniku po tekućim cijenama u američkim dolarima za Egipat prema podacima MMF-a za 2016. Za zemljišnu česticu kupljenu 2016. dodano je poskupljenje kako bi se uzela u obzir povoljna zemljopisna lokacija čestice za kupca (pokraj postojećih postrojenja društva Jushi Egypt).

(843) U skladu s člankom 7. stavkom 3. osnovne uredbe o raspodjeli iznosa subvencije za imovinu koja nije amortizirana, iznos subvencije raspodijeljen je na razdoblje ispitnog postupka tako što je na zajam bez kamata primijenjena javno dostupna i prikladna kamatna stopa na zaduživanje u Egiptu tijekom razdoblja ispitnog postupka, kako ju je objavila Svjetska banka ([194]).

(844) Nakon konačne i dodatne konačne objave Jushi Egypt je tvrdio da je Komisija napravila nekoliko grešaka pri utvrđivanju referentne vrijednosti za prodaju zemljišta, konkretno:

(1) iz interne korespondencije o kupnji zemljišne čestice od društva Wadi Degla vidljivo je da je Jushi Egypt cijenu zemljišta procijenio u iznosu od 1 000 do 1 200 EGP/m^2. Ta je cijena odmah trebala biti uzeta kao referentna vrijednost;

(2) vrijednost uživanja zemljišta tijekom uživanja zemljišta nije usporediva s potpunim vlasništvom nad zemljištem jer se uživanje zemljišta po prirodi razlikuje od potpunog vlasništva;

(3) hipotetsko vrednovanje zemljišta koje je naručila Opća uprava gospodarske zone Sueskog kanala nije usporediva referentna vrijednost jer se radi o hipotetskoj cijeni po kojoj Opća uprava gospodarske zone Sueskog kanala nije uspjela prodati nijednu zemljišnu česticu;

(4) puna vrijednost prava uživanja zemljišta nad zemljišnom česticom nije godišnja cijena najma uživanja zemljišta pomnožena s ukupnim trajanjem uživanja zemljišta, već godišnja cijena najma uživanja zemljišta podijeljena s prosječnim povratom ulaganja. Razlog tome je što će prvotni godišnji iznos uživanja zemljišta zbog inflacije svake godine izgubiti na vrijednosti. Zbog toga Komisija mora podijeliti godišnju cijenu po kvadratnom metru u USD s prosječnom dobiti koju TEDA može očekivati za zemljište;

(5) investicijski trošak od 230 milijuna USD koji je najavilo društvo TEDA Egypt sastoji se od cijene uživanja zemljišta kao i ulaganja u izgradnju stambenih područja, uslužnih područja i tvornica. Zemljišne čestice koje je kupilo društvo Jushi Egypt nisu sadržavale ništa od navedenog jer je to društvo kupilo prazno zemljište;

(6) Komisija mora za pretvorbu referentne vrijednosti iz USD u EGP upotrijebiti devizni tečaj primjenjiv u to vrijeme.

(845) U pogledu prve točke, Komisija nije mogla upotrijebiti cijenu koju je predložila grupa CNBM jer se ona odnosila na subjektivnu internu procjenu predmetnog proizvođača izvoznika koja nije bila potkrijepljena nikakvim popratnim dokazima na temelju tržišnih parametara te se stoga nije mogla smatrati pouzdanom zamjenskom vrijednošću za zemljišnu česticu.

(846) U pogledu druge točke, Komisija priznaje da se potpuno vlasništvo i pravo uživanja razlikuju, ali s obzirom na to da egipatska vlada nije mogla pružiti nikakve informacije ili statističke podatke o kupovnim cijenama zemljišta, Komisija je smatrala da su to bile najbolje dostupne informacije za utvrđivanje referentne vrijednosti.

([193]) Javna služba Go-Global Ministarstva trgovine provincije Guangdong, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (posljednji pristup 2. siječnja 2020.) te „Sueska zona TEDA gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta", prezentacija dostupna na adresi http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (posljednji pristup 2. siječnja 2020.).

([194]) Izvješće Svjetske banke o poslovanju u Egiptu 2020., Egipat, Arapska Republika, vidjeti i https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG

(847) U pogledu treće točke, Komisija je podsjetila da se predmetna ocjena sastojala od neovisne studije koju je naručila egipatska vlada, a kojom je utvrđena intrinzična vrijednost zemljišta, konkretno cijena po kojoj bi se zemljište normalno prodalo. Činjenica da egipatska vlada nije zemljišne čestice stvarno prodala po toj cijeni ne utječe na intrinzičnu vrijednost zemljišta.

(848) U pogledu četvrte točke, Komisija je smatrala da se vrijednost uživanja uobičajeno određuje kao postotak tržišne vrijednosti odnosne imovine (tj. vrijednosti potpunog vlasništva) ovisno o trajanju uživanja, tj. što je razdoblje uživanja duže, to će vrijednost uživanja biti bliža vrijednosti potpunog vlasništva. S obzirom na to da je potpuno vlasništvo po definiciji vremenski neograničeno, množenjem godišnje stope uživanja s 50 godina dobivena referentna vrijednost koju je izračunala Komisija stoga bi uvijek bila niža od stvarne vrijednosti potpunog vlasništva. Osim toga, Komisija je napomenula da je u konkretnom primjeru ugovora o uživanju koji je 2016. potpisala TEDA cijeli iznos uživanja morao biti plaćen kao paušalni iznos na datum početka prava uživanja. S obzirom na to da u praksi nisu postojale godišnje najamnine kao takve, ta tvrdnja stoga postaje ništavna.

(849) U pogledu pete točke, Komisija je napomenula da je Jushi Egypt doista kupio zemljište na kojem nije bilo zgrada. Međutim, to je zemljište već imalo pristup svim potrebnim komunalnim uslugama, cestama, pročišćavanju otpadnih voda, javnoj rasvjeti, osiguranju i ostalim uslužnim objektima koje osigurava TEDA. Cijena za dio zemljišta u dobro povezanoj i razvijenoj zoni ne može se usporediti s cijenom praznog komada pustinje. Osim toga, prihodi društava za razvoj nekretnina, kao što je TEDA, uobičajeno proizlaze iz prodaje zemljišta i iznajmljivanja zgrada i infrastrukture osiguranih unutar zone. Da trošak razvoja nije uključen u tržišnu cijenu zemljišta, tada ne bi postojao poticaj za izvođače da uopće ulažu.

(850) U pogledu zadnje točke, Komisija je napomenula da je prilagodila cijenu iz 2016. na temelju promjene egipatskog BDP-a od 2011. u realnim iznosima. To znači da je inflacija uzrokovana devalvacijom EGP-a u odnosu na USD već bila uključena u prilagodbi BDP-a. Daljnje prilagodbe za promjene deviznog tečaja stoga bi rezultirale dvostrukim računanjem.

(851) Na temelju tih argumenata odbačene su tvrdnje društva. Međutim, tijekom pregleda tvrdnji društva Komisija je napomenula da je napravila administrativnu pogrešku u pogledu kamatne stope korištene za izračun koristi. Ona je prilagođena na odgovarajući način.

(852) Korist od najma zemljišta koju je ostvarilo društvo Hengshi Egypt izračunana je usporedbom prosječne cijene najma koju su konkurenti naplaćivali u gospodarskoj zoni Sueskog kanala, na temelju istraživanja tržišta koje je TEDA naručila 2018., s cijenom najma koju je Hengshi Egypt stvarno plaćao 2018.

(853) Nakon konačne i dodatne konačne objave, egipatska vlada i Hengshi Egypt tvrdili su da Komisija nije utvrdila da je iznajmljivanjem zgrada društvu Hengshi Egypt ostvarena korist jer: i. Komisija nije usporedila TEDA-ine cijene najma koje je naplaćivala društvu Hengshi Egypt s onima konkurenta iz gospodarske zone Sueskog kanala jer je koristila cijene društva IDG „6th of October" koje se ne nalazi u gospodarskoj zoni Sueskog kanala već u slobodnoj zoni u zapadnom Kairu, ii. Komisija se oslanjala na internu indikativnu studiju i iii. Komisija nije utvrdila da su cijene društva TEDA Egypt povoljnije od tržišnih cijena na istom zemljopisnom području jer su druga društva osnovana u blizini, ali izvan zone TEDA-e, odlučila da neće unajmljivati od TEDA-e čak i ako su cijene bile niske.

(854) U pogledu prve točke, Komisija napominje da je društvo neispravno smatralo da je Komisija referentnu cijenu najma temeljila na cijeni društva IDG „6th of October". Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 845., Komisija je zapravo koristila prosječnu cijenu najma, tj. 88 EGP/m^2, koju je naplaćivalo nekoliko konkurenata iz gospodarske zone Sueskog kanala tijekom 2019., na temelju studije tržišta koju je naručila TEDA. Cijena je zatim prilagođena za godišnje povećanje cijene od 10 % navedeno u istoj studiji kako bi odgovarala razdoblju ispitnog postupka. Dobivena referentna vrijednost od 80 EGP/m^2 jednaka je cijeni koju je naplaćivao IDG „6th of October", ali se nije temeljila na cijeni koju je naplaćivao IDG.

(855) U pogledu usporedivosti konkurenata u studiji u odnosu na lokaciju, Komisija je napomenula da prema internetskim stranicama IDG-a to društvo ima nekoliko projekata u različitim područjima, jedno od kojih je svakako područje zapadnog Kaira. Međutim, ima i projekt u Port Saidu u gospodarskoj zoni Sueskog kanala. S druge strane, drugi konkurent naveden u studiji, SIDC, u potpunosti je smješten u gospodarskoj zoni Sueskog kanala ([195]). Na kraju je Komisija smatrala da su sve cijene za sve lokacije obuhvaćene studijom bile usporedive s obzirom na to da je sama TEDA odlučila svoje uvjete najma usporediti s tim društvima/projektima. U tom se smislu Komisija nije složila s drugom točkom koju je navelo društvo Hengshi Egypt, konkretno da se interna studija koja se koristila za odluku o godišnjem povećanju cijena najma nije trebala koristiti za određivanje referentne cijene. Komisija je napomenula da se poglavlje u kojem je napravljena usporedba cijena zove „studija tržišta". TEDA je stoga smatrala da izrađuje studiju tržišta na kojem posluje. Štoviše, TEDA je u tablicu koju je koristila Komisija uključila vlastite podatke o najmu, čime je pokazala da je upućivala na sebe u usporedbi s drugim izvođačima. Konačno, u zaključcima, TEDA je navela da je jedna pozitivna točka povećanja njezinih cijena za 2019. bila „prilagodba tržišnim cijenama". Na temelju tih dokaza Komisija je zaključila da je interna studija bila pouzdana zamjenska vrijednost za usporedive cijene na tržištu sa stajališta TEDA-e te da je tu tvrdnju stoga potrebno odbaciti.

(856) U pogledu treće točke koju su naveli egipatska vlada i društvo Hengshi Egypt, Komisija je smatrala da činjenica da su druga društva u blizini odlučila da neće unajmljivati od TEDA-e nije pouzdani pokazatelj manjka konkurentnosti njezinih cijena najma. Međutim, nisu pruženi nikakvi daljnji dokazi o vlasništvu nad zemljištem koje su koristila ta društva (kupnja, uživanje, najam) ili o temeljnom razlogu za njihovu odluku da se uspostave izvan zone TEDA-e. Na primjer, Saint Gobain je društvo smješteno na velikim prostorima s proizvodnom djelatnošću koja bi vjerojatno trebala više prostora i specifičnih značajki koje ne bi mogle ponuditi standardne tvornice koje iznajmljuje TEDA. U tom pogledu Komisija također želi istaknuti da su svi proizvodni subjekti u zoni kojima upravlja TEDA ili u potpunom ili u djelomičnom vlasništvu kineskih pravnih ili fizičkih osoba te da je misija TEDA-e poticati ulaganje kineskih poduzeća u inozemstvu, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 819. Prema saznanjima Komisije nijedno društvo u blizini koje je spomenulo društvo Hengshi Egypt nije u kineskom vlasništvu.

(857) Konačno, Hengshi Egypt usprotivio se činjenici da je Komisija koristila istu cijenu najma za tvornice i skladišta i za ugovore koji su stupili na snagu prije razdoblja ispitnog postupka. Komisija je podsjetila da je u studiji tržišta koju je izradila TEDA bila navedena samo cijena za „tvornice i skladišta" kao cjelinu. Stoga ni Komisija nije mogla napraviti razliku između cijena za tvornice i skladišta. Nadalje, Komisija je napomenula da je koristila cijene koje je TEDA stvarno naplaćivala tijekom 2018. Činjenica da TEDA nije prilagodila svoje cijene najma u 2018. za određene ugovore u ovom smislu nije relevantna. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(858) Na temelju toga konačni iznos subvencije utvrđen za ustupanje zemljišta uz manju naknadu od primjerene iznosio je 1,93 %.

4.6. **Odricanje od prihoda**

4.6.1. *Povlastice u pogledu poreza na dobit poduzeća*

(a) Pravna osnova

— Zakon o porezu na dobit, koji je donesen Zakonom br. 91 iz 2005.; i

— Dekret Ministarstva ulaganja br. 16 iz 2017. o dodavanju dopune (A) pod nazivom „Učinci promjena tečaja valuta" egipatskom računovodstvenom standardu br. 13.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(859) Jushi i Hengshi Egypt podliježu uobičajenom egipatskom porezu na dobit od 22,5 %.

(860) Egipatska vlada odlučila je 2016. na temelju preporuke Međunarodnog monetarnog fonda promijeniti fiksni tečaj egipatske funte („EGP") u promjenjivi tečaj. Zbog toga je egipatska funta u roku od mjesec dana izgubila približno polovinu svoje vrijednosti u odnosu na druge važne valute kao što su USD i EUR. Kako bi se riješio problem te iznenadne fluktuacije valuta, egipatska vlada izdala je poseban računovodstveni standard i posebno porezno pravilo za postupanje s tečajnim razlikama. Zbog toga je društvima bilo dopušteno da zbog devalvacije EGP-a od svojeg oporezivog prihoda odbiju tečajne razlike u većoj mjeri.

([195]) Za dodatne pojedinosti vidjeti: https://www.idg-egypt.com/ za IDG i https://sidc.com.eg/ za SIDC (posljednji pristup 1.4.2020.)

(861) Iako je to zakonodavstvo općenito bilo primjenjivo na sva društva u Egiptu i cilj mu je bio nadoknaditi negativne učinke devalvacije egipatske valute, njime je *de facto* stvorena znatna korist za ograničen broj društava u Egiptu, tj. za društva koja su usmjerena na izvoz i gotovo u potpunosti posluju u stranim valutama kao što je USD ili EUR. Ta posebna kategorija društava nije pretrpjela nikakav stvarni gubitak kao posljedicu devalvacije EGP-a, već je mogla imati koristi od posebnog računovodstvenog standarda koji je egipatska vlada izdala u porezne svrhe. Zbog toga se čini da društva koja posluju u stranoj valuti ostvaruju gubitke u porezne svrhe, iako njihova financijska situacija može pokazati pozitivnu dobit. Nasuprot tome, egipatska društva koja u poslovanju upotrebljavaju EGP pretrpjela su stvarne gubitke koji su realno utjecali na njihovo poslovanje, što je riješeno posebnim poreznim pravilom koji je izdala egipatska vlada.

(862) Društva Jushi i Hengshi Egypt ostvarila su korist od te mjere jer je ispitivanje pokazalo da ta društva posluju gotovo isključivo u USD ili EUR te da nemaju gotovo nikakvih transakcija u egipatskim funtama. Ta su društva doista gotovo isključivo usmjerena na izvoz i uvoze gotovo svu svoju opremu, a njihovi se zajmovi i kupnja velikog dijela njihovog materijala odvijaju u stranim valutama. Kao rezultat toga, gubici koje su društva Jushi i Hengshi Egypt zabilježila zbog devalvacije EGP-a, posebno zbog znatnih zajmova u stranoj valuti, nisu stvarni i upotrebljavaju se samo u porezne svrhe za smanjenje oporezivog prihoda.

(863) Osim toga, porezni odbitak trebao je biti privremena mjera koja se primjenjivala samo na transakcije pogođene devalvacijom. Unatoč tome, u razdoblju ispitnog postupka društva Jushi i Hengshi Egypt i dalje su oduzimala znatne iznose od svojeg oporezivog prihoda u okviru ostvarenih i neostvarenih tečajnih razlika. Društva su zbog toga, sudeći prema njihovim prijavama poreza na dohodak, ostvarivala manju dobit ili čak gubitke iako su njihovi financijski izvještaji pokazivali pozitivnu i održivu dobit.

(c) Zaključak

(864) S obzirom na prethodno navedena razmatranja Komisija je zaključila da te porezne olakšice čine prihod kojeg se egipatska vlada odriče u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. osnovne uredbe i pružaju korist na temelju članka 3. stavka 2. osnovne uredbe.

(865) Osim toga, *de facto* su specifične za proizvođače izvoznike Jushi i Hengshi Egypt u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (c) osnovne uredbe jer ih uglavnom upotrebljava ograničena skupina društava koja posluju gotovo isključivo u stranim valutama.

(866) Nakon konačne objave egipatska vlada i proizvođači izvoznici napomenuli su da posebno porezno pravilo iz 2016. za postupanje s gubicima od tečajnih razlika kao poreznim gubitkom ne može biti subvencija jer se njime ne ostvaruje korist niti je specifično. Prvo, s obzirom na to da je to porezno pravilo usvojeno kako bi se nadoknadio gubitak koji je uzrokovala vlada, ne ostvaruje se nikakva korist. Drugo, s obzirom na to da su svi subjekti koji su na sličan način pogođeni gubitkom koji je uzrokovala vlada mogli primijeniti to porezno postupanje, taj se program ne može smatrati specifičnim.

(867) Komisija je u prethodnoj uvodnoj izjavi 861. potvrdila da je to zakonodavstvo bilo općenito primjenjivo na sva društva u Egiptu i da je njegova svrha bila nadoknada negativnih učinaka devalvacije egipatske valute. Međutim, Komisija je također navela da su društva koja su uglavnom usmjerena na izvoz i posluju gotovo u potpunosti u stranim valutama kao što su USD ili EUR ostvarila nerazmjernu korist od tog zakonodavstva. Ta društva doista nisu pretrpjela nikakve znatne stvarne gubitke zbog devalvacije EGP-a jer su se gubici od deviznog tečaja koje su pretrpjela u pogledu svojih kupnji/obveza u USD mogli nadoknaditi dobicima od deviznog tečaja koje su ostvarili od svojih prodaja u USD. Zbog toga, umjesto nadoknade gubitka koji je uzrokovala vlada, ovim zakonodavstvom zapravo je stvorena porezna olakšica koja se specifično primjenjivala na tu vrstu društava. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(d) Izračun iznosa subvencije

(868) Korist za proizvođače izvoznike utvrđena je na temelju informacija sadržanih u prijavi poreza na dohodak za 2018. Prvo, utvrđen je iznos koji je odbijen od oporezivog prihoda u skladu s prethodno navedenom odredbom. Drugo, na taj odbijeni iznos primijenjena je opća porezna stopa od 22,5 %. Naposljetku, taj je iznos izražen kao postotak ukupnog prometa proizvođačâ izvoznika u razdoblju ispitnog postupka.

(869) Iznos subvencije utvrđen za taj program oporezivanja iznosio je 1,43 %.

4.6.2. *Oslobođenja od plaćanja PDV-a i sniženja uvozne carine za uvezenu opremu*

(870) Ovim se programom omogućuje oslobođenje od plaćanja PDV-a i uvoznih carina na uvoz opreme koju društva smještena u zoni Sueskog kanala upotrebljavaju u postupku proizvodnje.

(a) Pravna osnova

(871) Pravne su osnove ovog programa:

— Zakon br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera („Zakon 83/2002”);

— Dekret predsjednika Arapske Republike Egipta o Zakonu br. 27/2015 kojim se mijenjaju određene odredbe Zakona o gospodarskoj zoni posebnog karaktera, koji je donesen Zakonom br. 83/2002 („Zakon 27/2015”);

— Zakon o ulaganjima, koji je donesen Zakonom br. 72 iz 2017.;

— Nacrt rezolucije predsjednika vlade br. 2310 iz 2017. o donošenju provedbenih propisa Zakona o ulaganjima, koji je donesen na temelju Zakona br. 72 iz 2017.;

— Zakon o PDV-u, koji je donesen Zakonom br. 67 iz 2016.;

— izvršni propisi Zakona o PDV-u, Dekret Ministarstva financija br. 66/2017.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(872) U skladu s člankom 22. Zakona 83/2002, kako je izmijenjen Zakonom 27/2015, zona Sueskog kanala dio je zasebnog carinskog područja na temelju dekreta koji je izdao ministar financija. Funkcioniranje tog zasebnog carinskog područja pod nadzorom je vrhovnoga carinskog odbora, koji je osnovao predsjednik uprave nadležne za tu zonu.

(873) Nadalje, u skladu s člankom 42. Zakona 83/2002, oprema, alati ili uređaji iz uvoza oslobođeni su od plaćanja poreza i carina ako su namijenjeni proizvedenoj robi ili uslugama za odobrenu aktivnost unutar zone Sueskog kanala. S druge strane, budući da zona Sueskog kanala nije isključivo izvozna zona, potrebno je platiti sve poreze i carine za sve proizvode koji se puštaju na domaće tržište izvan te zone.

(874) Naposljetku, u skladu s relevantnim zakonima, društva smještena izvan zone Sueskog kanala unaprijed plaćaju PDV na uvoz i odbijaju ga od PDV-a na svoju domaću prodaju ili, ako je primjenjivo, na njega ostvaruju povrat pri izvozu gotovih proizvoda. Za društva smještena u zoni Sueskog kanala PDV se zadržava pa se stoga prvo ne naplaćuje, u skladu s pismom namjere o tom pitanju koje su razmijenili Ministarstvo financija i Opća uprava zone Sueskog kanala.

(875) Komisija je utvrdila da su PDV i uvozne carine na opremu koju su uvozila društva u uzorku od 2017. i tijekom razdoblja ispitnog postupka doista bili zadržani. Društva su prije 2017. doista plaćala svoje uvozne carine i PDV/opći porez na promet na uvezenu opremu jer tada još nisu bila ušla u zonu Sueskog kanala. Međutim, od 2017. proizvođači izvoznici uključeni su u porezni i administrativni režim zone Sueskog kanala te su time stekli pogodnosti od povlaštenih poreznih tretmana unutar zone, uključujući oslobođenje od plaćanja PDV-a i carina.

(876) U Egiptu je načelno na snazi pravilo prema kojem bi društva koja kupuju strojeve na koje se primjenjuje stopa PDV-a od 5 % trebala upotrijebiti te iznose kao odbitak za buduća plaćanja ([196]). Međutim, ako se potražni saldo zadržava tijekom više od šest uzastopnih poreznih razdoblja (u mjesecima), što je slučaj za društva koja se u velikoj mjeri bave izvozom i koja ne mogu prebiti bilo koji pretporez kao odbitak za buduća plaćanja, registrirana osoba mora podnijeti zahtjev u pisanom obliku i navesti iznos potražnog salda. Egipatska porezna uprava trebala bi provjeriti točnost bilance i izvršiti povrat u roku od 45 dana od datuma podnošenja zahtjeva.

([196]) Članak 22., Zakon br. 67 iz 2016.

(877) Međutim, ispitnim postupkom otkriveno je da egipatska vlada u praksi ne vraća unaprijed plaćeni PDV, zbog čega za ta društva porez predstavlja stvarni trošak. Analiza preplaćenog općeg poreza na promet/PDV-a iznesena u godišnjim izvješćima društva Jushi Egypt za razdoblje 2016.–2018. pokazala je da iznosi koje egipatska vlada duguje tom društvu nisu bili plaćeni ni nakon nekoliko godina ([197]), a društvo Jushi Egypt potvrdilo je da ne očekuje da će dobiti taj povrat ([198]). U slučaju društva Hengshi Egypt društvo je podnijelo zahtjev za povrat PDV-a/općeg poreza na promet na opremu i materijale. Naposljetku je dobilo povrat za opremu kupljenu do tri godine ranije, ali nadoknađeni iznosi nisu pokrili tražene iznose i nisu dostavljeni nikakvi dokazi o razlozima zašto su se neke stavke nadoknađivale, a druge nisu. To pokazuje da se povrat PDV-a od egipatske vlade u najboljem slučaju prima sa znatnim kašnjenjem, a u svakom je slučaju proizvoljan i netransparentan.

(878) Također je potrebno uzeti u obzir da, s obzirom na to da će se oprema koja se upotrebljava u proizvodnji proizvodâ, uključujući proizvod iz ispitnog postupka, najvjerojatnije upotrebljavati tijekom cijelog svojeg korisnog vijeka upotrebe na državnom području Egipta bez ponovnog izvoza ili prodaje na domaćem tržištu, nema razloga za odobravanje oslobođenja od plaćanja carina i PDV-a na njezinu kupnju, izuzevši pogodnosti za društva koja su smještena u zoni Sueskog kanala. Stoga je riječ o odricanju od prihoda u obliku carina i PDV-a, koji nije potrebno platiti bez valjanog opravdanja jer se ta oprema upotrebljava za lokalnu proizvodnju proizvoda iz ispitnog postupka, a proizvođači smješteni izvan zone Sueskog kanala obično plaćaju carine i PDV za tu opremu.

(879) Stoga, budući da su 2017. postali podložni povlaštenom postupanju u okviru pravnog režima zone Sueskog kanala, proizvođači izvoznici ostvarili su koristi od *de facto* oslobođenja od plaćanja PDV-a na uvoz strojeva. To oslobođenje predstavlja odricanje od prihoda jer, kako je navedeno u prethodnim stavcima, iako bi PDV na kraju trebao biti vraćen, u biti nema dokaza da je egipatska vlada društvu Jushi Egypt vratila PDV koji je u prošlosti plaćen na strojeve. Dostupni dokazi doista su pokazali da društvo Jushi Egypt nije dobivalo te povrate dok se nalazilo izvan zone Sueskog kanala.

(880) Društva koja su smještena u zoni Sueskog kanala, koja ne moraju unaprijed platiti PDV, dobivaju *de facto* oslobođenje od plaćanja PDV-a koje ih štedi od nastanka stvarnog troška, uz smanjenje administrativnog opterećenja koje proizlazi iz zahtjeva za povrat PDV-a ili prijeboj preplaćenog PDV-a. Isti se zaključak još jasnije primjenjuje u pogledu oslobođenja od plaćanja uvoznih carina na uvezenu opremu.

(881) Nakon konačne objave egipatska vlada i proizvođači izvoznici iznijeli su različita pitanja. Prvo, to što Jushi Egypt i Hengshi Egypt u prošlosti nisu uvijek primili potpuni povrat PDV-a od egipatske vlade (kada nisu bili smješteni u gospodarskoj zoni Sueskog kanala) ne znači da je došlo do odricanja prihoda u pogledu poreznog tretmana koji se na njih primjenjuje u okviru gospodarske zone Sueskog kanala.

(882) Drugo, Komisija je sporni porezni tretman usporedila s hipotetskim poreznim tretmanom ekstrapoliranim na situaciju društava Jushi Egypt i Hengshi Egypt prije ulaska u gospodarsku zonu Sueskog kanala, umjesto s egipatskim pravilima o PDV-u na uvoz opreme i sirovina.

(883) Treće, Komisija tijekom posjeta radi provjere nije postavila pitanje egipatskoj vladi o upravljanju PDV-om u Egiptu niti je s njome raspravila to pitanje.

(884) Četvrto, egipatska je vlada podsjetila da se člankom 27. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama nalaže poseban i različit tretman zemalja u razvoju koje su članice WTO-a. Komisija stoga ne bi trebala kažnjavati egipatsku vladu zbog činjenice da nije uvijek raspolagala sredstvima za povrat dospjelog preplaćenog iznosa PDV-a.

(885) Peto, sama je Komisija priznala da su Jushi Egypt i Hengshi Egypt ipak na kraju primili od egipatske vlade dio PDV-a plaćenog prije ulaska u gospodarsku zonu Sueskog kanala. Ukupan iznos PDV-a koji se uobičajeno plaća stoga se ne može smatrati korišću. Nadalje, budući da se iznos preplaćenog PDV-a društva Jushi Egypt sada smanjuje s obzirom na to da Jushi Egypt prima više potraživanja od PDV-a, puni iznos PDV-a koji se uobičajeno plaća djelomično bi se nadoknadio tim potraživanjem od PDV-a. Konačno, egipatska je vlada početkom 2020. podmirila i nadoknadila dospjele iznose PDV-a na uvoz društva Jushi Egypt za razdoblje 2017.–2018. iz preplaćenog PDV-a društva Jushi Egypt. Stoga više nema koristi.

([197]) Većina potraživanja od PDV-a/drugih neizravnih poreza prijavljenih u godišnjim izvješćima za razdoblje 2016.–2018. doista se odnosi na inozemnu kupnju u okviru režima općeg poreza na promet od 10 %, koji je bio na snazi do srpnja 2016.

([198]) U izvješću Svjetske banke „Poslovanje u Egiptu 2020.” Egipat se na ljestvici poreznih pitanja nalazi na 156. mjestu od ukupno 190.

(886) Šesto, preplaćeni PDV proizvođačâ izvoznika odnosio se na PDV na strojeve, a ne na sirovine. S obzirom na znatno početno ulaganje u dugotrajnu imovinu, egipatska vlada nije bila u mogućnosti pravodobno i u cijelosti vratiti im PDV na strojeve. Međutim, to nije bio slučaj sa sirovinama, tako da izuzeća od PDV-a na sirovine nisu bila subvencija.

(887) Naposljetku, budući da je Komisija ispravno smatrala da nije trebalo platiti uvozne carine u odnosu na ulazne materijale za izvezene proizvode, trebala je primijeniti isti način rasuđivanja u odnosu na PDV na ulazne materijale za izvezene proizvode. Iz toga proizlazi da je Komisija, kako bi izračunala korist, dužna iznos PDV-a koji treba platiti tijekom ispitnog postupka raspodijeliti na količine materijala upotrijebljenih za proizvodnju robe koja se prodaje samo na domaćem tržištu.

(888) Kao odgovor na te tvrdnje, Komisija želi pojasniti da njezin cilj nije kazniti egipatsku vladu zbog nedostatka sredstava ili kritizirati egipatski sustav PDV-a. Komisija je istodobno napomenula da članak 27. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama u tom kontekstu nema nikakvu ulogu u tvrdnji egipatske vlade. Najrelevantnija odredba koja se primjenjuje u postupku u pogledu kompenzacijskih pristojbi jest članak 27. stavak 10., koji se odnosi samo na određene pragove *de minimis*, dok se ostale odredbe članka 27. uglavnom odnose na izvozne subvencije zemalja u razvoju. U tom se slučaju egipatska vlada poziva na članak 27. kako bi opravdala neostvareni povrat preplaćenog PDV-a poreznim obveznicima, za što ta odredba nije relevantna.

(889) Kad je riječ o zahtjevu za informacije o sustavu PDV-a, Komisija je putem upitnika zatražila informacije o radu egipatskog sustava PDV-a od početka ispitnog postupka i tijekom postupka dopune. Nadalje, tijekom posjeta radi provjere postavljena su općenita pitanja o iznosu poreza prikupljenih od proizvođačâ izvoznika. Komisija je stoga smatrala da je tijekom ispitnog postupka primila dovoljno informacija o sustavu PDV-a.

(890) Međutim, Komisija je napomenula da je tretman PDV-a za trgovačka društva u zoni Sueskog kanala različit. Društva u zoni Sueskog kanala ne moraju unaprijed platiti PDV („1. scenarij"). Za razliku od toga, usporedivi porezni obveznici, odnosno poduzeća izvan zone Sueskog kanala, moraju ga platiti unaprijed („2. scenarij"). Je li taj PDV dospio ili mora biti vraćen nije relevantno pitanje u tom trenutku. Važno je to da egipatska vlada u 1. scenariju neće unaprijed prikupljati nikakve prihode, dok će ih u svim slučajevima 2. scenarija prikupljati unaprijed.

(891) U skladu s relevantnim normativnim okvirom u Egiptu društva bi u 1. scenariju na datum namire dugovala konačan iznos namire, dok bi se u 2. scenariju dio prihoda koji je prikupila egipatska vlada vratio društvima (u slučaju da se mora izvršiti povrat PDV-a). Ako je taj postupak namire brz i pouzdan, korist od toga da se ne mora unaprijed plaćati u okviru 1. scenarija bila bi jednaka financijskoj prednosti za cijelo razdoblje koje je bilo potrebno za povrat. Komisija je u tom pogledu napomenula da je, kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 876., zakonski rok za takvu nagodbu 6 mjeseci od datuma nastanka preplaćenog iznosa.

(892) Međutim, Komisija je utvrdila da su u praksi nagodba i odgovarajuća subvencija za društva koja posluju u Egiptu u okviru 2. scenarija u najboljem slučaju ostvarene uz znatna kašnjenja i da su kriteriji za dobivanje povrata bili nejasni. Komisija je u vezi s time napomenula da egipatska vlada nije osporila tu činjenicu. Korist od novčanog toka za društva u zoni Sueskog kanala proizlazi iz činjenice da egipatska vlada od takvih društava ne ubire PDV sve do konačne namire, čiji je datum neizvjestan (1. scenarij), za razliku od društava izvan zone Sueskog kanala od kojih se prihod prikuplja odmah, a povrat vrši puno kasnije, na nepoznat datum (2. scenarij). Stoga trgovačka društva u zoni Sueskog kanala ostvaruju korist od povlaštenog postupanja u pogledu PDV-a u usporedbi s društvima izvan te zone. Iznos koji egipatska vlada nije prikupila od društava u zoni Sueskog kanala odgovara iznosu kojeg se odrekla ili onomu koji nije naplaćen u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. osnovne uredbe.

(893) Kako bi dodatno potkrijepila tu tvrdnju, Komisija je, osim relevantnog egipatskog sustava PDV-a, razmotrila i situaciju proizvođačâ izvoznika prije i nakon ulaska u zonu Sueskog kanala. Prije ulaska u zonu Sueskog kanala njihova je situacija bila usporediva sa situacijom društava izvan te zone tijekom razdoblja ispitnog postupka prema 2. scenariju. Kad je riječ o tome, egipatska vlada nije osporila činjenicu da je Jushi Egypt prije ulaska u zonu Sueskog kanala akumulirao uistinu znatan iznos preplaćenog PDV-a te da ga egipatska vlada nije bila u mogućnosti nadoknaditi. Situacija u vezi s preplaćenim PDV-om društva Jushi Egypt, nastalim prije njegova ulaska u zonu Sueskog kanala, stoga pokazuje da stanje opisano u prethodnoj uvodnoj izjavi odgovara stvarnom stanju u kojem su se poduzeća izvan zone Sueskog kanala nalazila tijekom RIP-a.

(894) Kad je riječ o petom pitanju koje su postavili egipatska vlada i proizvođači izvoznici, konačno odredište robe na koju se primjenjuje PDV i činjenica da je Jushi Egypt mogao iskoristiti izvorni preplaćeni PDV za prijeboj određenih obveza plaćanja PDV-a ne mijenjaju Komisijine zaključke jer ne utječu na početnu razliku u postupanju prema trgovačkim društvima u zoni i izvan nje. U svakom slučaju, ti prijeboji nisu povezani s proaktivnim povratom egipatske vlade, nego s obvezom plaćanja PDV-a nastalom na teret tih društava.

(895) Istodobno je Komisija potvrdila i da je jedan od dvaju proizvođača izvoznika jednom prilikom primio povrat poreza na kupnju dijela svoje opreme, iako izvan razdoblja ispitnog postupka i s višegodišnjim kašnjenjem. Osim toga, Komisija je primila na znanje da je novi egipatski zakon o PDV-u donesen nedugo prije razdoblja ispitnog postupka i da se još nije u potpunosti primjenjivao tijekom tog razdoblja. S obzirom na tu prijelaznu fazu, Komisija razumije argument egipatske vlade prema kojem se razdoblje za povrat PDV-a može odgoditi u znatnoj mjeri, s obzirom na to da je Egipat zemlja u razvoju s manjkom administrativnog osoblja zaduženog za novi sustav i s mogućim proračunskim nedostacima koji otežavaju povrat PDV-a u propisanim rokovima. S obzirom na te iznimne, i po mogućnosti privremene okolnosti u Egiptu, Komisija je odlučila uzeti u obzir samo financijsku prednost za proizvođače izvoznike za izračun izuzeća od PDV-a. Metoda izračuna koristi, opisana u uvodnoj izjavi 899 u nastavku, prilagođena je u skladu s tim.

(896) Bez obzira na to što je u određenom trenutku dobilo povrat unaprijed plaćenog PDV-a na strojeve, Komisija je u vezi sa šestom točkom napomenula da društvo Hengshi Egypt nikad nije primilo povrat plaćenog PDV-a na materijale iako je za to podnijelo zahtjev. Nalazi o PDV-u na strojeve primjenjuju se *a fortiori* na PDV na materijale. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(c) Zaključak

(897) S obzirom na prethodno navedeno, Komisija je zaključila da se tim programom osigurava financijski doprinos u obliku prihoda kojih se egipatska vlada odrekla u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. jer su poduzeća koja zadovoljavaju uvjete oslobođena plaćanja PDV-a i/ili tarifa koje bi inače trebala platiti. Njime društva primatelji ostvaruju i korist u smislu članka 3. stavka 2. osnovne uredbe jer su u boljem financijskom položaju nego što bi to bila u slučaju nepostojanja navedenog programa. Štoviše, u slučaju nepostojanja programa plaćala bi PDV i uvozne carine pri uvozu opreme.

(898) Program je specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer nije općenito primjenjiv u Egiptu, već se primjenjuje samo na društva koja su smještena u gospodarskim zonama posebnog karaktera, kao što je zona Sueskog kanala. U skladu sa zakonodavstvom na temelju kojeg djeluje nadležno tijelo pristup tom programu ograničen je na poduzeća koja su smještena u zoni Sueskog kanala.

(d) Izračun iznosa subvencije

(899) Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se u smislu koristi za primatelje za koju je utvrđeno da je postojala tijekom razdoblja ispitnog postupka. Smatra se da je korist za primatelje uključivala:

(1) iznos carinskih pristojbi na uvezenu opremu od čijeg je plaćanja primatelj bio oslobođen. Kako bi se iznos protiv kojeg se mogu uvesti kompenzacijske mjere sigurno odnosio samo na razdoblje ispitnog postupka, ostvarena korist amortizirana je tijekom korisnog vijeka upotrebe opreme u skladu s redovitim računovodstvenim postupcima društva, osim za jednu od kategorija imovine u kojoj je razdoblje amortizacije prilagođeno kako bi bolje odražavalo stvarni korisni vijek upotrebe, kako su provjerile službe Komisije;

(2) kada je riječ o odricanju od prihoda u obliku *de facto* oslobođenja od PDV-a, korist je prvotno izračunana na temelju punog iznosa PDV-a koji se obično plaća, ali koji nije plaćen tijekom razdoblja ispitnog postupka na kupnju uvezene opreme (tijekom razdoblja ispitnog postupka). Međutim, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 895., Komisija je nakon primjedbe o konačnoj objavi odlučila uzeti u obzir samo financijsku prednost proizvođačâ izvoznika za izračun oslobođenja od PDV-a. Metoda izračuna koristi prilagođena je u skladu s tim, zbog čega se smatralo da će financijska korist od obustavljenog PDV-a biti jednaka prosječnoj kamatnoj stopi na depozite u Egiptu tijekom razdoblja ispitnog postupka (12,32 %), koja se primjenjuje na obustavljene iznose PDV-a na robu kupljenu od 2017.

(900) Društvo Jushi Egypt izjavilo je nakon konačne objave da je Komisija 2018. primijenila carinu od 5 % na uvoz provodnikâ, iako su 2018. podlijegali plaćanju carine od 2 %. Društvo je tvrdilo i da je Komisija trebala rasporediti PDV na uvoz strojeva na temelju amortizacije tijekom razdoblja ispitnog postupka u skladu s člankom 7. stavkom 3. osnovne uredbe. Komisija je prihvatila te tvrdnje i u skladu s tim prilagodila izračun iznosa subvencije.

(901) Iznos subvencije utvrđen s obzirom na tu vrstu subvencija tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike iznosio je 0,13 %.

4.6.3. *Oslobođenja od plaćanja PDV-a i sniženja uvozne carine za uvezene materijale*

(902) U skladu sa Zakonom 83/2002 subjekti koji posluju u posebnoj gospodarskoj zoni smiju uvoziti materijale bez plaćanja carinskih pristojbi, porezâ na promet ili drugih poreza ili pristojbi koje bi inače morali platiti, pod uvjetom da se ti uvezeni proizvodi ponovno izvezu kao takvi ili prerade u proizvod na kraju proizvodnog lanca koji se potom izvozi.

(a) Pravna osnova

(903) Pravne su osnove ovog programa:

— Zakon br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera („Zakon 83/2002”);

— Dekret predsjednika vlade br. 1625 iz 2002. kojim se donose provedbeni propisi Zakona o gospodarskim zonama posebnog karaktera;

— Dekret predsjednika Arapske Republike Egipta o Zakonu br. 27/2015 kojim se mijenjaju određene odredbe Zakona o gospodarskoj zoni posebnog karaktera, koji je donesen Zakonom br. 83/2002 („Zakon 27/2015”);

— Zakon o ulaganjima, koji je donesen Zakonom br. 72 iz 2017.;

— Nacrt rezolucije predsjednika vlade br. 2310 iz 2017. o donošenju provedbenih propisa Zakona o ulaganjima, koji je donesen na temelju Zakona br. 72 iz 2017.

— Zakon o PDV-u, koji je donesen Zakonom br. 67 iz 2016.;

— izvršni propisi Zakona o PDV-u, Dekret Ministarstva financija br. 66/2017.

(b) Nalazi ispitnog postupka

(904) Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 872., zona Sueskog kanala dio je zasebnog carinskog područja. U skladu s člankom 42. Zakona 83/2002 uvezene sirovine, zalihe, rezervni dijelovi i svi drugi materijali ili komponente koji su uvezeni iz drugih zemalja oslobođeni su od plaćanja poreza i carina ako su namijenjeni proizvedenoj robi ili uslugama za odobrenu aktivnost unutar zone Sueskog kanala. S druge strane, potrebno je platiti sve poreze i carine za sve proizvode koji se puštaju na domaće tržište izvan zone Sueskog kanala.

(905) Komisija je tijekom ispitnog postupka utvrdila da su, u skladu s odredbama prethodno navedenog članka Zakona 83/2002, oba proizvođača izvoznika bila oslobođena od plaćanja PDV-a i uvozne carine na uvoz ulaznih materijala koji se upotrebljavaju u proizvodnji izvezenih gotovih proizvoda (i posebno predmetnog proizvoda).

(906) Kad je riječ o oslobođenju od uvoznih carina, takav sustav istovjetan je programu povrata uvoznih naknada kako je opisan u točki i. Priloga I. osnovnoj uredbi. U skladu s točkom i. Priloga I. zamjenski sustavi povrata mogu predstavljati izvoznu subvenciju u mjeri u kojoj rezultiraju prevelikim povratom uvoznih naknada naplaćenih prvobitno na uvezene ulazne materijale za koje se traži povrat.

(907) Kako bi utvrdila je li postojao takav pretjerani otpust carina, u skladu s točkom II. Priloga III. osnovnoj uredbi, Komisija je od egipatske vlade zatražila dodatne informacije općenito o sustavu povrata uvoznih naknada te konkretnije o postojanju i učinkovitoj primjeni popratnih postupaka praćenja i provjere.

(908) Na temelju prvotno primljenih informacija činilo se da je egipatska vlada uspostavila zakonodavni okvir za praćenje sustava povrata carine, uključujući, prema potrebi, povrat plaćenih uvoznih carina. Međutim, tijekom posjeta radi provjere u proizvođačima izvoznicima pokazalo se da se taj okvir ne primjenjuje učinkovito u praksi. Nijedan proizvođač izvoznik nije plaćao nikakve uvozne carine ili PDV na kupnju materijala tijekom razdoblja ispitnog postupka, neovisno o tome je li se on upotrebljavao za domaću ili za izvoznu prodaju proizvodâ. Obično je potrebno uplatiti polog na blokirani račun carinskih tijela s kojeg se mogu povremeno plaćati naknade. Međutim, tijekom razdoblja ispitnog postupka nije bilo uplate pologa niti su tijela naplatila iznose.

(909) Nakon razdoblja ispitnog postupka društvo Jushi Egypt uplatilo je manji polog egipatskim tijelima, navodno za pokrivanje pretjeranog otpusta za domaću prodaju. Međutim, nisu dostavljeni nikakvi dokazi da je to plaćanje doista izvršeno za pretjerani otpust domaće prodaje ili da je povezano s domaćom prodajom ostvarenom tijekom razdoblja ispitnog postupka. Postoje, međutim, i dokazi da je društvo Jushi Egypt primilo povrat uvoznih carina plaćenih u prethodnim razdobljima, tj. prije nego što je dobilo oslobođenje od plaćanja uvoznih carina.

(910) Nakon daljnjeg dijaloga s egipatskom vladom Komisija je primila dodatne informacije koje su pokazale da je tijekom razdoblja ispitnog postupka okvir za praćenje i provjeru za naplatu carinskih pristojbi u zoni Sueskog kanala zapravo još bio u fazi razvoja. Na primjer, Odbor za prilagodbu bilanci uvoznih carina osnovan je tek 2019. na temelju Uredbe voditelja carinskog tijela br. 158, uspostava odbora za carinsku inspekciju 2019. bila je još u tijeku, a postupci ovrhe još nisu bili doneseni. Stoga je Komisija zaključila da nije postojao učinkovit i pravilan sustav povrata carine.

(911) Osim toga, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 876., u zoni Sueskog kanala PDV na uvezenu robu obustavlja se umjesto da se plaća unaprijed. Porezna tijela zadržavaju samo pravo na naknadni povrat PDV-a.

(912) Ispitnim postupkom otkriveno je i da se za određene ulazne materijale koje je društvo Jushi Egypt upotrebljavalo u proizvodnom procesu od dobavljačâ sa sjedištem u Egiptu PDV naplaćivao po standardnoj stopi bez obzira na činjenicu da je društvo imalo sjedište u posebnoj zoni u kojoj se PDV obično ne naplaćuje. Te su transakcije dovele do nastanka preplaćenog PDV-a za društvo Jushi Egypt. S druge strane, prodaja ulaznih materijala između društava koja su smještena u posebnoj zoni nije podlijegala domaćem PDV-u bez obzira na to bi li roba proizvedena s pomoću tih ulaznih materijala bila izvezena ili prodana na domaćem tržištu.

(913) Svi ti elementi pokazuju da ta posebna zona nije klasična zona proizvodnje za izvoz i da se razlikuje i od drugih posebnih slobodnih zona koje postoje u Egiptu, odnosno da je riječ o jedinstvenoj i hibridnoj posebnoj zoni koja se zbog svojih brojnih posebnih značajki razlikuje od drugih zona. Čini se da se primjenjivi zakoni i propisi u toj zoni u praksi ne primjenjuju pa je Komisija svoje nalaze temeljila na svojem shvaćanju rada u zoni u praksi.

(914) Dodatno je važno napomenuti da nepostojanje upravnih tijela nadležnih za upravljanje poreznim sustavom i svim poreznim obvezama u vezi s posebnim poreznim sustavom koji se primjenjuje u zoni te nepostojanje tijela za njihov nadzor i provedbu upućuju na to da je riječ o jedinstvenom području na kojem su društva s poslovnim nastanom u toj zoni potpuno slobodna slijediti ili zanemariti porezna pravila bez ikakvih posljedica. Stoga je, s obzirom na posebne okolnosti u toj zoni i na temelju dostupnih informacija, Komisija odlučila oslobođenja od plaćanja PDV-a na uvezene ulazne materijale smatrati *de facto* oslobođenjem od plaćanja tog PDV-a, bez obzira na to jesu li ulazni materijali kasnije ugrađeni u gotove proizvode koji se izvoze ili prodaju na domaćem tržištu.

(c) Zaključak

(915) Komisija je stoga zaključila da sustav egipatske vlade za praćenje povrata carine nije učinkovito primijenjen i da ga se takvim ne može smatrati zbog svih razloga objašnjenih u prethodnom odjeljku i sažetih u uvodnoj izjavi 913. Zapravo, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 908. do 914., ispitni postupak pokazao je da egipatska vlada uopće nije osnovala tijelo nadležno za upravljanje poreznim obvezama i njihovu provedbu za subjekte koji su smješteni u zoni, uključujući carine i PDV na uvezene materijale.

(916) Nadalje, Komisija je utvrdila da je navodni sustav povrata carine za ulazne materijale koji se upotrebljavaju u proizvodnji izvezenih gotovih proizvoda doveo do odricanja od prihoda, što predstavlja subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. osnovne uredbe jer to rezultira prevelikim povratom uvoznih naknada naplaćenih prvobitno na uvozne ulazne materijale za koje se traži povrat. Egipatska vlada nije provela ni daljnje ispitivanje predmetnih transakcija.

(917) Ti su pretjerani otpusti specifični i u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer se općenito ne primjenjuju u Egiptu, već se primjenjuju samo na društva koja su smještena u zoni Sueskog kanala.

(918) Nadalje, *de facto* oslobođenje od plaćanja PDV-a na uvezene materijale predstavlja financijski doprinos u obliku prihoda kojih se egipatska vlada odrekla u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. osnovne uredbe jer su prihvatljiva poduzeća oslobođena od plaćanja PDV-a, koji bi inače bila obvezna plaćati. Time se poduzećima primateljima dodjeljuju i koristi u smislu članka 3. stavka 2. osnovne uredbe. Program je specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer se oslobođenje od plaćanja PDV-a zakonodavstvom ograničava samo na poduzeća koja su smještena u zoni Sueskog kanala.

(919) Nakon konačne objave egipatska vlada i proizvođači izvoznici tvrdili su da je društvo Jushi Egypt početkom 2019. platilo depozit za carine. Dostavili su i dodatne dokaze prema kojima su sve carine za 2017. i 2018. tada bile podmirene i plaćene. Nadalje, tvrdili su da čak i ako dospjeli iznosi za carine nisu podmireni u 2020., Komisija nije mogla očekivati savršen rad porezne uprave od zemlje u razvoju kao što je Egipat. Kad je riječ o tome, egipatska vlada s posebnom je pažnjom uspostavila sustav povrata carina za društvo Jushi Egypt, s obzirom na to da je izradila i pratila izvješća o potrošnji već nakon nekoliko mjeseci nakon što je društvo Jushi Egypt ušlo u gospodarsku zonu Sueskog kanala. Tri godine kasnije egipatska vlada je društvima Jushi Egypt i Hengshi Egypt naplatila sve iznose dospjelih carina i PDV-a. Slijedom toga, egipatska je vlada tvrdila da je na snazi odgovarajući sustav povrata carina te da nije došlo do pretjeranog otpusta.

(920) Osim toga, prema navodima egipatske vlade, na temelju članka 377. egipatskog Građanskog zakonika i presude Gospodarskog suda br. 915/43, egipatska vlada ima pet godina za naplatu uvoznih carina. Zbog toga se egipatska vlada nije mogla odreći prihoda sve dok to razdoblje nije isteklo, jer je još uvijek na to imala pravo i pravovremeno je naplaćivala dospjele carine.

(921) Naposljetku, društvo Jushi Egypt tvrdilo je da se, prema egipatskom pravu prodaja društvu Hengshi Egypt kada je riječ o uvoznim carinama na sirovine tretira jednako kao izvozna prodaja jer je Hengshi Egypt smješten u gospodarskoj zoni Sueskog kanala. Nadalje, društvo Hengshi Egypt nije uopće vršilo domaću prodaju jer je izvozilo sve svoje proizvode. Slijedom toga, da društvo Jushi Egypt nije bilo izuzeto od plaćanja carine na uvoz sirovina, društvu Hengshi Egypt svejedno ne bi stvorilo troškove carine na uvoz sirovina za domaću prodaju. Društvo Jushi Egypt ponovno je istaknulo taj argument nakon dodatne konačne objave.

(922) Komisija je pregledala dokaze o plaćanju carina i utvrdila da je egipatska vlada zbog Komisijine istrage krajem 2019. započela s provjerom u prostorima proizvođača izvoznika. Kao rezultat te provjere egipatska vlada zatražila je od društva povrat određenog iznosa carina na uvezene materijale koji se odnosi na 2017., 2018. i 2019. Na temelju dostavljenih dokaza i s obzirom na nemogućnost provjere novih dokaza na licu mjesta zbog ograničenja putovanja povezanih s pandemijom bolesti COVID-19, Komisija je prihvatila tu tvrdnju i odbila iznos carina plaćenih na uvezene materijale koji se odnosi na razdoblje ispitnog postupka u skladu s člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe.

(923) Međutim, Komisija nije smatrala da su ta plaćanja dovela u pitanje nalaze o programu subvencija. Kad je riječ o tome, Komisija je napomenula da je povrat carina potaknut njezinim istražnim aktivnostima, a ne okvirom za praćenje i provjeru naplate carina egipatske vlade. Egipatska vlada nije osporila ni činjenicu da tijekom razdoblja ispitnog postupka nije postojao takav okvir. Kad je riječ o privremenom nedostatku praćenja i provjere, Komisija je napomenula da se, unatoč tome što je društvo Jushi Egypt ušlo u zonu Sueskog kanala tek 2017., posljednja zakonodavna promjena okvira za naplatu carina dogodila već 2015., kada je odgovornost za naplatu carina

prenesena na Glavnu upravu zone Sueskog kanala. Osim toga, detaljnim izvješćem carinske uprave, koje je egipatska vlada predala kao Prilog I. primjedbi o konačnoj objavi, potvrđeno je da je cjelokupno zakonodavstvo o naplati carina već bilo na snazi od 2006. Tako je egipatska vlada imala dovoljno vremena za uvođenje funkcionalnog sustava naplate carina.

(924) Kad je riječ o prodaji društva Jushi Egypt društvu Hengshi Egypt, Komisija je već u prethodnim uvodnim izjavama od 912. do 913. navela da prodaja ulaznih materijala između trgovačkih društava smještenih unutar posebne zone nikada nije podlijegala porezima, što pokazuje da je to posebna zona s nekoliko posebnih obilježja po kojima se razlikuje od drugih zona. Činjenica da Hengshi Egypt vrši samo izvoznu prodaju u tom smislu nije relevantna i ne mijenja zaključke Komisije. Stoga su odbačene tvrdnje egipatske vlade i proizvođačâ izvoznika povezane s valjanošću nalaza Komisije u općenitom smislu i prodajom društvu Hengshi Egypt u užem smislu.

(d) Izračun iznosa subvencije

(925) Kad je riječ o uvoznim carinama, smatra se da se korist za primatelja odnosi na razliku između iznosa dospjelih uvoznih carina tijekom razdoblja ispitnog postupka i stvarnog iznosa izvoznih carina plaćenog tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(926) Kako bi odredila iznos dospjelih uvoznih carina, Komisija je smatrala da je prosječni omjer potrošnje za sve vrste gotovih proizvoda jednak jer svi pripadaju istoj općoj kategoriji proizvoda. Komisija je omjer potrošnje temeljila na evidencijama proizvođačâ izvoznika. Zatim je, kao prvo, utvrdila količinu materijala uvezenih tijekom razdoblja ispitnog postupka. Kao drugo, izračunala je omjer između domaće prodaje i ukupne prodaje proizvođačâ izvoznika. Kao treće, primijenila je taj omjer domaće prodaje na ukupan obujam uvezenih materijala te utvrdila količinu uvezenih materijala na koju bi trebalo platiti uvozne carine.

(927) Naposljetku, kako bi utvrdila iznos koristi, Komisija je izračunala iznos uvozne carine koji treba platiti na količine materijala koji se upotrebljavao u proizvodnji robe koja se prodaje na domaćem tržištu.

(928) Kad je riječ o odricanju od prihoda u obliku *de facto* oslobođenja od PDV-a, korist je prvotno izračunana na temelju punog iznosa PDV-a koji se obično plaća, ali koji nije plaćen tijekom razdoblja ispitnog postupka na kupnju uvezenih ulaznih materijala.

(929) Komisija je nakon konačne objave prilagodila metodu izračuna koristi za de facto oslobođenje od PDV-a, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 895. Zbog toga se financijska korist od obustavljenog PDV-a smatrala istovjetnom prosječnoj kamatnoj stopi na depozite u Egiptu tijekom razdoblja ispitnog postupka (12,32 %), primijenjenoj na iznose PDV-a koji su obustavljeni na materijale kupljene od 2017. i obračunanoj proporcionalno za iznose PDV-a koji su obustavljeni tijekom razdoblja ispitnog postupka. S obzirom na to da nisu bile dostupne informacije o količini materijala kupljenog prije razdoblja ispitnog postupka, Komisija je smatrala da je ta količina istovjetna onoj koju je utvrdila tijekom razdoblja ispitnog postupka, prilagođenoj za razliku u cijeni robe prodane između tih dvaju razdoblja.

(930) Iznos subvencije utvrđen s obzirom na tu vrstu subvencija tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike iznosio je 0,95 %.

4.7. **Zaključak o subvencioniranju**

(931) Na temelju informacija dostupnih u ovoj fazi ispitnog postupka Komisija je izračunala iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere u skladu s odredbama osnovne uredbe za proizvođače izvoznike tako što je ispitala svaku subvenciju ili program subvencija te je zbrojila te iznose kako bi izračunala ukupni iznos subvencioniranja za svakog proizvođača izvoznika tijekom razdoblja ispitnog postupka. Kako bi izračunala ukupni iznos subvencija u nastavku, Komisija je prvo izračunala postotak subvencioniranja, a to je iznos subvencije kao postotak ukupnog prometa društva. Taj je postotak zatim upotrijebljen za izračun subvencije dodijeljene izvozu predmetnog proizvoda u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Zatim je izračunan iznos subvencije po toni predmetnog proizvoda izvezenog u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka, a marže prikazane u nastavku izračunane su kao postotak vrijednosti troškova, osiguranja i vozarina („CIF") istog izvoza po toni.

(932) Budući da su Jushi i Hengshi Egypt povezana društva, za te je proizvođače izvoznike utvrđen jedan iznos subvencije. Nakon konačne i dodatne konačne objave grupa CNBM iznijela je iste argumente kao i za kineske subjekte grupe u prethodnim uvodnim izjavama od 624. do 626., koji se odnose na metodu izračuna za utvrđivanje jedinstvenih iznosa subvencija za povezana društva. Ta je tvrdnja odbačena u skladu s argumentima koji se odnose na kineski dio grupe.

(933) Grupa CNBM također je posebno zatražila od Komisije da istakne koje ćelije u izračunu ukazuju na to da je utvrđen ponderirani prosjek pojedinačnih iznosa subvencija dvaju povezanih proizvođača izvoznika. Kad je riječ o tome, Komisija se referirala na informacije iz konačne i dodatne konačne objave. Komisija nije mogla prihvatiti tu tvrdnju, smatrajući da dostavljeni radni listovi tablice u Excelu sadrže sve potrebne informacije, uključujući formule korištene za izračun svake ćelije te je stoga dozvolila društvu daljnju primjenu te metode izračuna.

(934) Nadalje, budući da su proizvođači izvoznici koji surađuju jedini proizvođači tkanina od staklenih vlakana u Egiptu, Komisija je iznos za „sva ostala društva" odredila na razini najvišeg iznosa utvrđenog za proizvođače izvoznike koji surađuju.

Naziv društva	Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere
Grupa CNBM Egypt	10,9 %
Sva ostala društva	10,9 %

5. ŠTETA

5.1. **Definicija industrije Unije**

(935) Istovjetni proizvod tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvodilo je 16 proizvođača u Uniji. Oni čine „industriju Unije" u smislu članka 9. stavka 1. osnovne uredbe.

(936) Ukupna proizvodnja tkanina od staklenih vlakana u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka utvrđena je na gotovo 115 000 tona. Komisija je tu vrijednost utvrdila na temelju provjerenog odgovora na upitnik podnositelja pritužbe, ponovno provjerila i po potrebi ažurirala s provjerenim odgovorima na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 83., uzorak je bio sastavljen od četiriju proizvođača iz Unije koji su činili više od 40 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji.

5.2. **Potrošnja u Uniji**

(937) Komisija se oslonila na prilagođene podatke Eurostata kako bi utvrdila potrošnju u Uniji i obujam uvoza, pri čemu je primijenila metodologiju koju je predložio podnositelj pritužbe. Na temelju podataka o deseteroznamenkastim oznakama (TARIC) uklonjen je mali udio ulaznih materijala iz upotrijebljenih statističkih podataka o uvozu. Komisija je provjerila i potvrdila procjene podnositelja pritužbe u pogledu udjela predmetnog proizvoda u obujmu uvezenom pod oznakama KN [199] navedenima u Obavijesti o pokretanju postupka [200] na temelju informacija koje je primila od proizvođača izvoznika iz NRK-a i Egipta koji surađuju.

(938) Obujam i vrijednost uvoza iz ostalih trećih zemalja utvrđeni su tijekom ispitnog postupka na temelju izravnog znanja društava koja proizvode tkanine od staklenih vlakana u ostalim trećim zemljama i uvoze ih u Uniju. Nastavljajući se na vrijednosti navedene u pritužbi, podnositelj pritužbe za sve je treće zemlje dostavio ažurirane informacije koje se temelje na istraživanju tržišta za razdoblje ispitnog postupka.

(939) Komisija je potrošnju u Uniji utvrdila na temelju obujma prodaje industrije Unije na tržištu Unije uvećanog za uvoz iz svih trećih zemalja, kako je evidentiran u Eurostatovoj bazi podataka Comext, prilagođeno kako je opisano u prethodnim uvodnim izjavama 937. i 938.

[199] Oznake kombinirane nomenklature.
[200] Oznake KN 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 i 7019 90 00.

(940) Potrošnja u Uniji kretala se na sljedeći način:

Tablica 2.

Potrošnja u Uniji (u tonama)

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Ukupna potrošnja u Uniji	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeks	*100*	*115*	*118*	*110*

Izvor: Comext, pritužba

(941) Potrošnja u Uniji povećala se tijekom razmatranog razdoblja s približno 153 000 tona u 2015. na približno 168 000 tona u razdoblju ispitnog postupka, odnosno za 9,8 %.

(942) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan od proizvođača izvoznika grupe CNBM (Kina) zatražio je dodatnu objavu radi pojašnjenja temeljnih podataka o uvozu i potrošnji te detaljne metodologije primijenjene za njihovo utvrđivanje. Tvrdio je da je to bilo potrebno jer se vrijednosti upotrijebljene u pritužbi razlikuju od objavljenih vrijednosti.

(943) Netočna je tvrdnja da nisu objavljene relevantne vrijednosti. Vrijednosti upotrijebljene za utvrđivanje potrošnje tkanina od staklenih vlakana u Uniji objavljene su svim zainteresiranim stranama u konačnoj objavi od 27. veljače 2020. Razlike u vrijednostima upotrijebljenima u pritužbi nisu rezultat promjene metodologije, nego različitih razdoblja između pritužbe i ispitnog postupka, kako je prethodno objašnjeno, te raspoloživosti detaljnijih podataka prikupljenih tijekom ispitnog postupka. Dok se podnositelj pritužbe morao osloniti na podatke o istraživanju tržišta kako bi uklonio uvezene proizvode pod relevantnim oznakama KN koji nisu bili tkanine od staklenih vlakana, Komisija ima pristup podacima o uvozu na razini TARIC. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 937., Komisija je upotrijebila te podatke kako bi uklonila proizvode koji su uvezeni pod oznakama TARIC za druge proizvode. Osim razlike u razdobljima, Komisija je imala pristup stvarnim podacima proizvođačâ Unije u uzorku, zbog čega je u određenim slučajevima provjera podataka dovela do revizije dostavljenih podataka.

(944) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska je vlada ponovila da su prilagodbe podataka o uvozu podnositelja pritužbe vjerojatno dovele do toga da je obujam uvoza iz Rusije umnogome podcijenjen, dok je metodologija koja se primjenjuje na NRK bila drukčija i nepovoljna za NRK.

(945) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 18., ruski podaci o uvozu temeljili su se na podacima Eurostata koji su unakrsno provjereni s uvozom od dvaju poznatih proizvođača tkanina od staklenih vlakana u Rusiji. Obujam izvoza tkanina od staklenih vlakana koji su kineski proizvođači izvoznici koji surađuju prijavili tijekom ispitnog postupka predstavljao je ukupan uvoz zabilježen u Eurostatu pod odgovarajućim oznakama TARIC te se stoga sav izvoz smatrao predmetnim proizvodom.

(946) Stoga je odbačena tvrdnja da metodologije primijenjene za utvrđivanje obujma uvoza dovode do pristranih rezultata.

5.3. **Uvoz iz predmetnih zemalja**

5.3.1. *Kumulativna procjena učinka uvoza iz predmetnih zemalja*

(947) Komisija je ispitala je li uvoz tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz predmetnih zemalja potrebno procijeniti kumulativno, u skladu s člankom 8. stavkom 3. osnovne uredbe.

(948) Tom se odredbom propisuje da se uvoz iz više od jedne zemlje mora kumulativno procijeniti samo ako je utvrđeno:

(a) da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđen u odnosu na uvoz iz svake zemlje iznad praga *de minimis* utvrđenog u članku 14. stavku 5. osnovne uredbe i da obujam uvoza iz svake zemlje nije zanemariv; i

(b) da je kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena u svjetlu uvjeta konkurencije uvoznih proizvoda i uvjeta konkurencije između uvoznih proizvoda i istovjetnih proizvoda Unije.

(949) Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđen u pogledu uvoza iz NRK-a i Egipta bio je iznad praga *de minimis* utvrđenog u članku 14. stavku 5. osnovne uredbe. Obujam uvoza nije bio zanemariv u smislu članka 10. stavka 9. osnovne uredbe. Naime, tržišni udio u razdoblju ispitnog postupka bio je 22,3 % (37 558 tona) za uvoz iz NRK-a i 9,1 % (15 334 tone) za uvoz iz Egipta.

(950) Uvjeti tržišnog natjecanja između subvencioniranog uvoza iz NRK-a i Egipta i između tog uvoza i prodaje istovjetnog proizvoda u Uniji bili su slični. Točnije, uvezeni proizvodi natjecali su se međusobno i s tkaninama od staklenih vlakana proizvedenima u Uniji jer se prodaju istim prodajnim kanalima i sličnim kategorijama kupaca. Kad je riječ o uvoznim cijenama, tablica 4. pokazuje da, iako su općenite razine cijena bile drugačije za svaku predmetnu zemlju, kretanja su u velikoj mjeri bila ista, točnije, došlo je do općenitog smanjenja tijekom razmatranog razdoblja koje se stabiliziralo 2017. i u razdoblju ispitnog postupka, a cijene proizvoda iz obiju zemalja bile su znatno niže od prodajnih cijena industrije Unije na tržištu Unije.

(951) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska je vlada ponovila da nisu ispunjeni zahtjevi za kumulativnu procjenu učinaka subvencioniranog uvoza iz predmetnih zemalja jer bi to bilo u suprotnosti s Komisijinom praksom kojom se zahtijeva sličnost uvoza predmetnih zemalja u smislu ukupnog obujma, tržišnog udjela i cijene, što prema kineskoj vladi nije bio slučaj za uvoz iz NRK-a i Egipta u ovom predmetu. U prilog toj tvrdnji kineska vlada uputila je na prethodne antidampinške ispitne postupke ([201]) i na izvješće povjerenstva WTO-a u predmetu o cijevnim spojnicama ([202]). Kineska vlada tvrdila je i da kineski uvoz sam po sebi nije prouzročio nikakvu štetu jer je pokazivao slična kretanja kao obujam prodaje industrije Unije.

(952) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je i da u tekućem ispitnom postupku nije bilo uvoza iz Egipta u Uniju do 2017., zbog čega se veći dio razdoblja ispitnog postupka nije mogao natjecati s uvozom iz Kine. Nadalje, kineska vlada tvrdila je da su obujam uvoza iz Egipta i Kine te pripadajući tržišni udjeli između 2015. i 2018. slijedili suprotna kretanja. Naposljetku, kineska vlada tvrdila je da su egipatske uvozne cijene bile stalno niže od kineskih uvoznih cijena. Stoga je kineska vlada zaključila da ne postoje slični uvjeti tržišnog natjecanja između uvoza iz Kine s jedne strane i uvoza iz Egipta s druge strane, koji ne bi trebali podlijegati kumulativnoj procjeni.

(953) Komisija podsjeća na to da se analiza činjenica o tome jesu li uvjeti za kumulativnu procjenu ispunjeni u konkretnom slučaju provodi za svaki slučaj zasebno, uzimajući u obzir posebnosti i činjenice svakog slučaja.

(954) Suprotno tvrdnjama kineske vlade člankom 8. stavkom 3. osnovne uredbe ne propisuje se zahtjev za sličnost uvoza u pogledu obujma, tržišnog udjela i cijene, ali se njime utvrđuje da je kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena s obzirom na uvjete tržišnog natjecanja između uvezenih proizvoda i uvjet tržišnog natjecanja između uvezenih proizvoda i istovjetnog proizvoda u Uniji. Ta analiza može uključivati elemente kao što su obujam uvoza, tržišni udio i uvozna cijena, što ne znači da ti elementi moraju biti slični u apsolutnom smislu.

(955) U ovom slučaju, kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 33., između 2015. i 2017. i Kina i Egipat zabilježili su rast uvoza koji je, posebno između 2016. i 2017., bio izraženiji za Egipat. Međutim, time se ne opovrgava zaključak da se uvoz iz obiju zemalja natjecao međusobno, a i s prodajom industrije Unije na tržištu Unije. Činjenica da je kineski uvoz djelomično prestigao egipatski uvoz pokazala je i da postoje slični uvjeti tržišnog natjecanja. Osim toga, unatoč smanjenju obujma uvoza iz Kine tijekom razdoblja ispitnog postupka, ukupne razine uvoza ostale su znatne tijekom razmatranog razdoblja te su zabilježile opći trend rasta tijekom istog razdoblja.

([201]) Određeni toplovaljani plosnati proizvodi od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika (Brazil, Iran, Rusija, Ukrajina), 2017., S.L. (L258) 24, uvodne izjave 234.–240., Izvješće povjerenstva WTO-a, predmet *EZ – cijevne spojnice*, točke 7.245.–7.267.

([202]) Izvješće povjerenstva WTO-a, predmet *Meksiko — čelične cijevi*, stavak 7.56.

(956) Što se tiče uvoznih cijena, slično onomu što je već navedeno u uvodnoj izjavi 950. i za razliku od tvrdnji kineske vlade, ukupna kretanja i za Kinu i za Egipat bila su slična unatoč prosječnim nižim uvoznim cijenama iz Egipta, tj. one su se smanjivale tijekom cijelog razmatranog razdoblja i time stalno snižavale prodajne cijene industrije Unije na tržištu Unije.

(957) Komisija je stoga odbacila argumente kineske vlade protiv kumulativne procjene učinaka subvencioniranog uvoza iz NRK-a i Egipta. Zbog toga nije relevantna tvrdnja kineske vlade da kineski uvoz sâm po sebi ne bi nanio štetu.

(958) Na temelju prethodnih razmatranja donesen je zaključak o tome da su ispunjeni kriteriji iz članka 8. stavka 3. osnovne uredbe te se uvoz iz NRK-a i Egipta ispitivao kumulativno radi utvrđivanja štete.

5.3.2. *Obujam i tržišni udio uvoza iz predmetnih zemalja*

(959) Kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama 937. i 938., Komisija je utvrdila obujam i cijene uvoza na temelju prilagođenih podataka Eurostata. Tržišni udio uvoza utvrđen je usporedbom obujma uvoza i potrošnje u Uniji. U svojim primjedbama na konačnu objavu i kako je navedeno u uvodnoj izjavi 944., kineska vlada tvrdila je da je metodologija utvrđivanja obujma uvoza iz Kine bila pristrana. Zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi 945. odbačeni su argumenti izneseni u vezi s time.

(960) Uvoz u Uniju iz NRK-a i Egipta kretao se na sljedeći način:

Tablica 3.

Obujam uvoza i tržišni udio

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Uvoz iz NRK-a u tonama	34 470	42 507	44 278	37 558
Indeks	*100*	*123*	*129*	*109*
Uvoz iz Egipta u tonama	108	417	6 092	15 334
Indeks	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Uvoz iz predmetnih zemalja u tonama	34 578	42 924	50 370	52 892
Indeks	*100*	*124*	*145*	*153*
Tržišni udio NRK-a	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indeks	*100*	*108*	*109*	*99*
Tržišni udio Egipta	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indeks	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Tržišni udio predmetnih zemalja	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indeks	*100*	*108*	*123*	*139*

Izvor: Comext, odgovori iz obrasca za odabir uzorka proizvođačâ izvoznika u predmetnim zemljama

(961) Uvoz predmetnih zemalja povećao se za 53 % tijekom razmatranog razdoblja, s gotovo 35 000 tona 2015. na gotovo 53 000 tona u razdoblju ispitnog postupka. Tržišni udio predmetnih zemalja stoga se povećao za gotovo devet postotnih bodova, s 22,6 % u 2015. na 31,4 % u razdoblju ispitnog postupka. Povećanje je bilo kontinuirano tijekom cijelog razmatranog razdoblja, i u apsolutnom i u relativnom smislu.

5.3.3. *Cijene proizvoda uvezenih iz predmetnih zemalja zemlje i sniženje cijena*

(962) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 937., Komisija je kretanja uvoznih cijena utvrdila na temelju podataka Eurostata.

(963) Na temelju toga prosječna cijena uvoza u Uniju iz predmetnih zemalja kretala se na sljedeći način:

Tablica 4.

Uvozne cijene (EUR/kg)

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Uvozna cijena, NRK	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeks	*100*	*99*	*95*	*91*
Uvozna cijena, Egipat	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeks	*100*	*103*	*98*	*97*
Uvozna cijena, predmetne zemlje	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeks	*100*	*99*	*92*	*86*

Izvor: Comext

(964) Uvozne cijene predmetnih zemalja uvijek su bile manje od prosječne prodajne cijene proizvođačâ iz Unije u uzorku, kako je prikazano u tablici 8. Prosječne uvozne cijene iz predmetnih zemalja smanjile su se u razmatranom razdoblju s 1,78 EUR/kg na 1,54 EUR/kg, odnosno za gotovo 14 %.

(965) Komisija je sniženje cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka utvrdila uspoređujući:

— ponderirane prosječne cijene po uvezenoj vrsti proizvoda koje kineski i egipatski proizvođači u uzorku koji surađuju naplaćuju prvom nezavisnom kupcu na tržištu Unije ([203]), utvrđene na temelju cijena CIF (troškovi, osiguranje, vozarina), uz odgovarajuće prilagodbe za carine samo za NRK i troškove nakon uvoza za obje zemlje; i

— odgovarajuće ponderirane prosječne prodajne cijene po vrsti proizvoda proizvođača iz Unije u uzorku koje su naplaćene nepovezanim kupcima na tržištu Unije, prilagođene na razinu franko tvornica.

(966) Usporedba cijena izvršena je za svaku vrstu proizvoda nakon potrebnog usklađivanja i odbijanja rabatâ i popustâ. Komisija je utvrdila da je razumno ne uključiti pakete u kvantifikaciju sniženja cijena. S obzirom na jedinstvenu kombinaciju paketa, usporedba bi najvjerojatnije dovela do usporedbe različitih paketa. Rezultat usporedbe izražen je kao postotak hipotetskog prometa tijekom razdoblja ispitnog postupka. Dobiva se tako da se prosječna prodajna cijena po vrsti proizvoda industrije Unije pomnoži količinama usporedive vrste proizvoda izvezenima u Uniju. Pokazano je znatno sniženje cijena koje se kretalo od 15,4 % do 55,8 % za NRK i od 30,5 % do 54,9 % za Egipat, što dovodi do ponderirane prosječne marže od 32,3 % za proizvođače izvoznike u uzorku koji surađuju u NRK-u i od 31,5 % za proizvođače izvoznike koji surađuju u Egiptu.

([203]) Tkanine od staklenih vlakana većinom se proizvode prema narudžbi i specifikacijama kupca; stoga je velika većina prodaje izvršena izravno nezavisnim krajnjim kupcima. Prodaja trgovcima na veliko činila je [od 1 do 5 %] ukupne prodaje predmetnih zemalja (dok je ostatak išao krajnjim korisnicima). [Od 95 do 99] % prodaje kineskih i egipatskih proizvođača izvoznika izvršeno je izravno u Uniju (a ostatak putem povezanih uvoznika). I proizvođači iz Unije u uzorku većinom prodaju izravno istoj vrsti krajnjih kupaca koji čine [od 90 do 95 %] njihove prodaje, a samo [od 5 do 10 %] njihove prodaje odnosi se na trgovce na veliko.

(967) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan od proizvođača izvoznika iz grupe CNBM (Kina) općenito je uputio na svoje primjedbe o izračunu marži sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena priloženih konačnoj objavi u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku. Te su primjedbe ponovljene u ovom antisubvencijskom ispitnom postupku. Međutim, one su bile prilagođene posebnim aspektima antidampinškog ispitnog postupka i odnosile su se na posebne članke Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([204]), a grupa CNBM (Kina) nije dodatno pojasnila koje bi točno primjedbe bile primjenjive na tekući antisubvencijski ispitni postupak. Komisija je odgovorila na sve te primjedbe u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2020/492 o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta ([205]) („Uredba (EU) 2020/492"). Stoga se ovom Uredbom razmatraju samo one primjedbe koje su usko povezane s izračunom marži sniženja cijena.

(968) Kada je riječ o elementima koji se uzimaju u obzir pri izračunu sniženja cijena (s naglaskom na izvozne cijene), Komisija mora utvrditi prvu točku u kojoj dolazi (ili može doći) do natjecanja s industrijom Unije na tržištu Unije. Ta je točka zapravo kupovna cijena prvoga nepovezanog uvoznika jer to društvo u načelu može odabrati da izvor robe bude industrija Unije ili kupci izvan Europe. S druge strane, preprodajne cijene povezanih uvoznika ne odražavaju točku u kojoj započinje pravo natjecanje. Riječ je samo o točki u kojoj se uspostavljenom prodajnom strukturom izvoznika pokušava pronaći kupce, ali se ona nalazi iza točke u kojoj je odluka o uvozu već donesena. Naime, nakon što proizvođač izvoznik uspostavi svoj sustav povezanih društava u Uniji, već je odlučio da će izvor njegove robe biti izvan Europe. Stoga bi točka za usporedbu trebao biti trenutak kad roba prijeđe granicu Unije, a ne kasnije faze distribucijskog lanca, npr. pri prodaji krajnjem korisniku robe.

(969) Tim se pristupom osigurava i usklađenost u slučajevima kada proizvođač izvoznik robu prodaje izravno nepovezanom kupcu (uvozniku ili krajnjem korisniku) jer se prema tom scenariju preprodajne cijene po definiciji ne bi upotrebljavale. Drukčiji pristup doveo bi do diskriminacije među proizvođačima izvoznicima isključivo na temelju prodajnih kanala koje upotrebljavaju.

(970) U tom se slučaju ne može uzeti u obzir nominalna uvozna cijena jer su proizvođač izvoznik i uvoznik povezani. Stoga se pouzdana uvozna cijena po tržišnim uvjetima mora izračunati na temelju preprodajne cijene povezanog uvoznika kao početne točke.

(971) Komisija napominje i da se u tom konkretnom slučaju većina prodaje od strane industrije Unije i od strane proizvođačâ izvoznika ostvaruje izravno (tj. bez trgovaca ili uvoznikâ). Ta izravna prodaja čini [više od 95 %] prodaje industrije Unije i [više od 95 %] prodaje proizvođačâ izvoznika.

(972) Iako Komisija ostaje pri prethodnom navedenom obrazloženju, radi cjelovitosti obavljeni su dodatni izračuni sniženja cijena.

(973) Komisija je uzela u obzir samo izravnu prodaju industrije Unije i proizvođačâ izvoznika, koja, kako je prethodno navedeno, čini znatnu većinu prodaje na obje strane. Na temelju tog izračuna utvrđeno je da su cijene grupe CNBM (Kina), grupe CNBM (Egipat) i grupe Yuntianhua redom bile niže od cijena industrije Unije za 45,4 %, 30,8 % odnosno 14,7 %.

(974) Zaključak je da se marže sniženja cijena znatno ne razlikuju, neovisno o načinu izračuna. Stoga su sve tvrdnje u tom pogledu odbačene.

(975) Grupa Yuntianhua nakon konačne je objave zatražila dodatnu objavu u pogledu detaljnog sniženja po vrsti proizvoda, pozivajući se na primjedbe koje je navela u posebnom antidampinškom ispitnom postupku kao odgovor na dodatnu konačnu objavu iz te posljednje istrage navedene u uvodnoj izjavi 121. Grupa Yuntianhua u tom je podnesku tvrdila da bi joj trebalo otkriti podatke o prodajnim količinama i cijenama za sve vrste proizvoda koje prodaje industrija Unije, neovisno o tome koliko je proizvođača iz Unije u uzorku prodavalo

([204]) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 21.) („osnovna antidampinška uredba")

([205]) SL L 108, 6.4.2020., str. 1. uvodne izjave od 387. do 400.

određenu vrstu proizvoda. Odbacili su stajalište Komisije da bi treća strana mogla slijediti podatke do pojedinačnog proizvođača iz Unije ako se podaci o prodaji povezani s određenom vrstom proizvoda odnose samo na dva ili manje proizvođača iz Unije. Osim toga, budući da grupa Yuntianhua ne bi imala relevantno znanje o tržištu da to učini, tvrdili su da nema razloga čuvati povjerljivost tih podataka. Prema grupi Yuntianhua Komisija bi trebala osigurati barem smislen sažetak izračuna koji nije povjerljiv tako da navede raspone za podatke o prodaji koji se odnose na vrste proizvoda koje proizvode dva ili manje proizvođača iz Unije.

(976) Podaci koji se odnose na samo jednog ili dva proizvođača iz Unije ne mogu se objaviti zbog povjerljivosti. Isto se postupanje primjenjuje na proizvođače izvoznike koji svoje informacije nisu stavili na raspolaganje, čak ni anonimno. U ispitnom postupku utvrđeno je da je tržište tkanina od staklenih vlakana relativno transparentno jer kupci velikih količina robe nabavljaju od ograničenog broja certificiranih proizvođača u Uniji i Kini. Dakle, može se opravdano pretpostaviti da proizvođači tkanina od staklenih vlakana u Uniji i u predmetnim zemljama često znaju tko dobavlja određenu vrstu proizvoda. Stoga bi objava raspona podataka predstavljala veliki rizik od otkrivanja povjerljivih poslovnih podataka koje Komisija želi zaštititi. U svakom slučaju, Komisija je objavila detaljne izračune za sve vrste proizvoda koje proizvode tri ili više proizvođača iz Unije, a koji čine oko 70 % obujma koji grupa Yuntianhua prodaje Uniji i više od 70 % obujma odgovarajućih vrsta proizvoda koje prodaje industrija Unije. Grupa Yuntianhua nije postavila nikakva pitanja u vezi s tim izračunima. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(977) U svojim primjedbama na konačnu objavu grupa Yuntianhua tvrdila je da se izračuni sniženja cijena nisu mogli temeljiti na usporedbi cijena na istoj razini trgovine, upućujući u općenitom smislu na svoje podneske iz zasebnog antidampinškog ispitnog postupka nakon konačne i dodatne konačne objave u tom ispitnom postupku, ali bez navođenja na koje točno tvrdnje se upućuje. Slično je tvrdila i kineska vlada nakon konačne objave.

(978) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 971., [više od 95 %] prodaje industrije Unije bila je izravna prodaja. Nadalje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 973., svi izračuni marži sniženja cijena temeljeni na prodaji krajnjim korisnicima i samo na izravnoj prodaji upućuju na marže sniženja cijena kod svih proizvođača izvoznika, uključujući grupu Yuntianhua. Ta je primjedba stoga odbačena.

(979) U svojim primjedbama na konačnu objavu grupa Yuntianhua ponovila je svoju tvrdnju o tome da je trebalo provesti zasebnu analizu štete. Kako bi potkrijepila tu tvrdnju, grupa Yuntianhua uputila je na, kako je prethodno navedeno samo u vrlo općenitom smislu, podneske dostavljene u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku nakon konačne i dodatne konačne objave u tom ispitnom postupku, ali ne navodeći na koje točno tvrdnje ili argumente se upućuje. Grupa Yuntianhua konkretno je tvrdila da su proizvođači iz Unije specijalizirani za proizvodnju i da proizvode vrste tkanina od staklenih vlakana za točno određenog korisnika. Tvrdila je da je riječ o specijaliziranim potrošačkim proizvodima proizvođačâ originalne opreme za koje nisu izračunana sniženja cijena. Na te proizvode ne bi trebalo uvoditi nikakve mjere.

(980) Pretpostavka proizvođača izvoznika činjenično je pogrešna. Ispitnim je postupkom utvrđeno da tkanine od staklenih vlakana nisu proizvedene na razini proizvođačâ originalne opreme. Komisija je utvrdila da se tkanine od staklenih vlakana većinom proizvode po narudžbi u skladu sa specifikacijama kupaca i da se stoga velika većina prodaje (proizvođačâ iz Unije i proizvođačâ izvoznika) provodi izravno neovisnim krajnjim kupcima. Stoga je prodaja u skladu sa specifikacijama kupaca značajka tržišta tkanina od staklenih vlakana i ni na koji način ne upućuje na postojanje zasebnog segmenta proizvođačâ originalne opreme. To je vidljivo i iz podataka objavljenih grupi Yuntianhua. Oko 70 % vrsta proizvoda koje grupa Yuntianhua izvozi u Uniju proizvodila su tri ili četiri proizvođača iz Unije u uzorku. Komisija nadalje napominje da je tijekom razdoblja ispitnog postupka usporedivost prodaje industrije Unije i grupe Yuntianhua iznosila 92 %. To je u suprotnosti i s tvrdnjom da je postojala određena specijalizacija na tržištu te da su proizvođači iz Unije proizvodili jednu ili više vrsta za određenog korisnika. Nadalje, netočna je izjava da su prodajne cijene vrsta proizvoda koje proizvodi samo jedan ili dva proizvođača iz Unije nisu bile niže od prodajnih cijena industrije Unije. Komisija je utvrdila sniženje cijena za četiri

od sedam vrsta proizvoda za koje nije bilo moguće objaviti detaljan izračun zbog povjerljivosti. To znači da je od 18 usporedivih vrsta proizvoda za samo četiri (koji čine mali postotak obujma izvoza grupe Yuntianhua) utvrđeno da nemaju niže cijene od prodajnih cijena industrije Unije. Naravno, utvrđivanje sniženja cijena na razini vrsta proizvoda samo je prijelazni i pripremni korak u usporedbi cijena propisanoj člankom 8. stavkom 2. osnovne uredbe, tj. utvrđivanju sniženja cijene u odnosu na predmetni proizvod u cjelini. Na temelju prethodno navedenog odbačena je tvrdnja da je trebala biti provedena zasebna analiza na temelju različitih segmenata.

(981) U svojim primjedbama na konačnu objavu grupa Yuntianhua tvrdila je da je Komisija u nalaze o šteti uključila proizvode koji nisu predmetni proizvod i da se jedna od njezinih vrsta proizvoda uvozila pod oznakom KN koja nije bila dio ispitnog postupka.

(982) Kako je Komisija navela u Obavijesti o pokretanju ovog postupka, „[o]znake KN i TARIC navode se samo u informativne svrhe". Te oznake ne čine opis proizvoda iz ispitnog postupka. Doista, u ovom je konkretnom slučaju u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2020/44 od 20. siječnja 2020. o uvođenju obveze evidentiranja uvoza određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine ([206]) već istaknuto da je uvoz proizvoda iz ispitnog postupka čak i nakon pokretanja postupka u velikoj mjeri pogrešno prijavljen.

(983) Nadalje, tijekom ispitnog postupka od proizvođača izvoznika u uzorku zatraženo je da prijave izvoz u Uniju proizvoda koji odgovara opisu iz Obavijesti o pokretanju postupka. U tom je kontekstu grupa Yuntianhua prijavila specifičnu vrstu proizvoda o kojoj je riječ kao predmetni proizvod. U svakom slučaju, tijekom provjere na licu mjesta provjereno je i potvrđeno da su sve vrste proizvoda prijavljene u upitniku bile obuhvaćene ispitnim postupkom. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

5.4. **Gospodarsko stanje industrije Unije**

5.4.1. *Opće napomene*

(984) U skladu s člankom 8. stavkom 5. osnovne uredbe ispitivanje utjecaja subvencioniranog uvoza na industriju Unije uključivalo je procjenu svih gospodarskih pokazatelja koji su utjecali na stanje industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja.

(985) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 83., odabir uzorka proveden je radi utvrđivanja moguće štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(986) Makroekonomski su pokazatelji sljedeći: proizvodnja, proizvodni kapacitet, iskorištenost kapaciteta, obujam prodaje, tržišni udio, rast, zaposlenost, produktivnost, visina subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i oporavak od prethodnog subvencioniranja.

(987) Mikroekonomski su pokazatelji sljedeći: prosječne jedinične cijene, jedinični trošak, prosječni troškovi rada, profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja te sposobnost prikupljanja kapitala.

5.4.2. *Makroekonomski pokazatelji*

5.4.2.1. Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

(988) Ukupna proizvodnja u Uniji, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 5.

Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Obujam proizvodnje (u kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeks	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) SL L 16, 21.1.2020., str. 1.

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Proizvodni kapacitet (u kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indeks	*100*	*102*	*101*	*98*
Iskorištenost kapaciteta	63 %	67 %	65 %	59 %
Indeks	*100*	*106*	*103*	*93*

Izvor: Pritužba, provjereni odgovori na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku

(989) Ukupna proizvodnja industrije Unije bila je promjenjiva i smanjila se za 8 % u razmatranom razdoblju. Budući da je proizvodni kapacitet ostao gotovo na istoj razini tijekom razmatranog razdoblja, iskorištenost kapaciteta smanjila se sa 63 % na 59 %.

(990) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da se pad proizvodnje i proizvodnog kapaciteta dogodio samo u posljednjoj godini razmatranog razdoblja i da se ne može smatrati općim kretanjem. Negativno kretanje stoga bi bilo vidljivo samo u razdoblju ispitnog postupka, na temelju čega se ne može zaključiti da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu. Na taj bi se način Komisijinom analizom ugrozilo svrhu odabira trogodišnjeg razdoblja za analizu kretanja štete.

(991) Za razliku od tvrdnji kineske vlade, od 2016. do razdoblja ispitnog postupka, odnosno tri uzastopne godine, proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta dosljedno su se smanjivali te stoga smanjenje nije zabilježeno samo u posljednjoj godini razmatranog razdoblja. Komisija je smatrala da se nastalim povećanjem obujma proizvodnje i proizvodnog kapaciteta između 2015. i 2016. ne dovodi u pitanje to opće silazno kretanje. Uostalom, razdoblja koja prethode razdoblju ispitnog postupka služe kao referenca za usporedbu s razdobljem ispitnog postupka kako bi se ocijenilo je li industriji Unije u ovom slučaju nanesena materijalna šteta. Ne postoji zahtjev o dosljednom silaznom kretanju za cijelo razmatrano razdoblje. Naime, u razdoblju ispitnog postupka negativni su čimbenici često izraženiji i jače koncentrirani, ukazujući time na postojanje materijalne štete.

(992) Stoga je taj argument odbačen.

5.4.2.2. Obujam prodaje i tržišni udio

(993) Obujam prodaje industrije Unije i tržišni udio u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 6.

Obujam prodaje i tržišni udio

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Ukupni obujam prodaje na tržištu Unije (u tonama)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indeks	*100*	*111*	*109*	*95*
Tržišni udio	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indeks	*100*	*97*	*92*	*86*

Izvor: pritužba, provjereni odgovori na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku

(994) Obujam prodaje industrije Unije smanjio se za 5 % tijekom razmatranog razdoblja, dok se uvoz iz NRK-a i Egipta kumulativno povećao za 53 %. Uzimajući u obzir povećanje potrošnje, to je rezultiralo smanjenjem tržišnog udjela sa 73,7 % u 2015. na 63,4 % tijekom razdoblja ispitnog postupka, dakle smanjenjem od deset postotnih bodova za industriju Unije, dok se tržišni udio NRK-a i Egipta povećao s 22,6 % u 2015. na 31,4 % tijekom razdoblja ispitnog postupka, dakle za gotovo devet postotnih bodova.

(995) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da obujam prodaje industrije Unije na tržištu Unije nije pokazao jasno silazno kretanje jer se između 2015. i 2017. povećao za 9 %, a smanjio tek između 2017. i 2018. Osim toga, kineska vlada tvrdila je da se obujam prodaje industrije Unije između 2015. i 2018. ukupno smanjio za samo 5 % i to najvećim dijelom 2018., zbog čega nije vidljivo jasno silazno kretanje tijekom razmatranog razdoblja.

(996) Za razliku od tvrdnje kineske vlade obujam prodaje industrije Unije dosljedno se smanjivao između 2016. i razdoblja ispitnog postupka, odnosno tri uzastopne godine. To je jasno silazno kretanje, unatoč početnom rastu između 2015. i 2016. Nadalje, to bi se kretanje trebalo promatrati i u kontekstu ukupne rastuće potrošnje tijekom razmatranog razdoblja, kako je prikazano u uvodnoj izjavi 940., što je tijekom razmatranog razdoblja dovelo do još većeg gubitka tržišnog udjela industrije Unije.

(997) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(998) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da bi uvoz tkanina od staklenih vlakana industrije Unije iz njezinih povezanih društava u Indiji i Rusiji trebalo uključiti u prodaju i tržišni udio industrije Unije jer taj uvoz odražava namjernu odluku industrije Unije da proizvodnju premjesti izvan Unije.

(999) Obujam prodaje industrije Unije na tržištu Unije obuhvaća samo proizvode koje proizvode proizvođači iz Unije za prodaju na tržištu Unije. Tržišni udio industrije Unije temelji se na prodaji vlastite proizvodnje istovjetnog proizvoda na tržištu Unije. Stoga se uvoz iz industrije Unije, čak i iz društava povezanih s proizvođačima iz Unije, ne bi trebao smatrati prodajom koju ostvaruje industrija Unije, već uvozom iz ostalih trećih zemalja. Uvoz iz ostalih trećih zemalja razmatra se u okviru analize uzročnosti u uvodnim izjavama od 1044. do 1050.

(1000) Stoga je taj argument odbačen.

5.4.2.3. Rast

(1001) Prethodno navedene vrijednosti koje se odnose na proizvodnju, prodaju, obujam i tržišni udio pokazuju da industrija Unije tijekom razmatranog razdoblja nije mogla rasti na rastućem tržištu, ni u apsolutnom smislu ni u odnosu na potrošnju.

5.4.2.4. Zaposlenost i produktivnost

(1002) Zaposlenost i produktivnost u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 7.

Zaposlenost i produktivnost

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Broj zaposlenika	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeks	*100*	*103*	*102*	*101*
Produktivnost (kg/zaposlenik)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeks	*100*	*104*	*102*	*91*

Izvor: Pritužba, provjereni odgovori na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku

(1003) Tijekom razmatranog razdoblja zaposlenost u Uniji i dalje je bila relativno stabilna, uz samo malo povećanje od 1 %. Naime, rast potrošnje nije bio praćen sličnim rastom zaposlenosti jer su se obujmi prodaje i proizvodnje smanjili. Budući da se proizvodnja smanjila za 8 %, produktivnost industrije Unije smanjila se za 9 % tijekom razmatranog razdoblja.

(1004) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da je stabilno zapošljavanje pokazalo da je industrija Unije bila uvjerena kako će smanjenje obujma proizvodnje i prodaje od 2018. do razdoblja ispitnog postupka biti samo privremeno i da stoga neće zahtijevati smanjenje radne snage. Kineska vlada zaključila je da bi to pokazalo da industrija Unije nije pretrpjela nikakvu materijalnu štetu.

(1005) Kineska vlada tu izjavu nije potkrijepila nikakvim popratnim dokazima. Stoga se navodna strategija industrije Unije u vezi s njezinim podacima o zaposlenosti smatrala isključivo špekulativnom. Osim toga, činjenicama iz ispitnog postupka nisu podržane takve pretpostavke jer je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu, kako je objašnjeno u ovom odjeljku. Stoga je taj argument odbačen.

5.4.2.5. Visina iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i oporavak od prošlog subvencioniranja

(1006) Iznosi subvencija utvrđeni su znatno iznad praga *de minimis*. Utjecaj visine stvarnih iznosa subvencija na industriju Unije bio je znatan s obzirom na obujam i cijene uvoza iz NRK-a i Egipta.

5.4.3. *Mikroekonomski pokazatelji*

5.4.3.1. Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

(1007) Ponderirane prosječne jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije u uzorku prema kupcima u Uniji u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 8.

Prosječne prodajne cijene u Uniji (EUR/kg)

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Prosječna prodajna cijena po kg na razini franko tvornica u Uniji za nepovezane kupce	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeks	*100*	*96*	*96*	*93*
Trošak proizvodnje po kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeks	*100*	*99*	*99*	*103*

Izvor: Provjereni odgovori na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku

(1008) Iako se trošak proizvodnje industrije Unije u razmatranom razdoblju povećao za 3 %, uglavnom zbog gubitka ugovora velikog obujma u industriji vjetroturbina, prosječne jedinične prodajne cijene industrije Unije nepovezanim kupcima u Uniji smanjile su se za 7 % tijekom razdoblja ispitnog postupka. To pokazuje ozbiljno sprečavanje rasta cijena uzrokovano znatnim povećanjem obujma uvoza predmetnog proizvoda. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 1016. i 1030., to je znatno utjecalo na financijsko stanje industrije Unije koja je tijekom razdoblja ispitnog postupka počela bilježiti gubitke.

(1009) U svojoj primjedbi na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da ne postoji veza između uvoza iz predmetnih zemalja i povećanja troškova proizvodnje jer bi se on odrazio samo na povećanje troškova rada.

(1010) Iako je povećanje troškova rada pridonijelo povećanju troškova proizvodnje, povećanje troška proizvodnje velikim je dijelom nastalo zbog gubitka proizvodnje i obujma prodaje industrije Unije, kao posljedica subvencioniranog uvoza po niskim cijenama. Smanjenje obujma proizvodnje dovelo je do povećanja jediničnog troška proizvodnje jer su fiksni troškovi raspodijeljeni na manji obujam proizvodnje. Osim toga, manje su narudžbe radno intenzivnije za prilagodbu strojeva i zahtijevaju više sati rada, što je utjecalo na jedinični trošak rada.

(1011) Stoga je taj argument odbačen.

5.4.3.2. Troškovi rada

(1012) Prosječni troškovi rada proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 9.

Prosječni troškovi rada po zaposleniku (EUR)

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Prosječni troškovi rada po zaposleniku	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeks	*100*	*103*	*105*	*106*

Izvor: Odgovori na upitnik proizvođača iz Unije u uzorku

(1013) Od 2015. do razdoblja ispitnog postupka prosječni troškovi rada po zaposleniku proizvođača iz Unije u uzorku povećali su se za 6 %.

5.4.3.3. Zalihe

(1014) Razine zaliha proizvođača iz Unije u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 10.

Zalihe

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Završne zalihe (u kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeks	*100*	*126*	*128*	*126*
Završne zalihe kao postotak proizvodnje	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indeks	*100*	*117*	*122*	*137*

Izvor: Provjereni odgovori na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku

(1015) Unatoč činjenice da se u uobičajenim tržišnim uvjetima tkanine od staklenih vlakana većinom proizvode prema narudžbi i ne drže se na zalihama, tijekom razmatranog razdoblja došlo je do naglog povećanja zaliha od 26 %. To se može objasniti činjenicom da je industrija Unije bila primorana nadoknaditi gubitak velikih narudžbi koje su preuzeli njezini konkurenti iz predmetnih zemalja. Industrija Unije pokušala je zadržati prosječan jedinični trošak na nižim razinama tako što je nastojala da razdoblja prekida rada strojeva budu što kraća i proizvodila je tkanine od staklenih vlakana koje se nisu mogle odmah prodati kupcima.

5.4.3.4. *Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala*

(1016) Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 11.

Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja

	2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Profitabilnost prodaje u Uniji nepovezanim kupcima (% prodajnog prometa)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	–3,4 %
Indeks	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Novčani tok (EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indeks	*100*	*62*	*91*	*14*
Ulaganja (EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indeks	*100*	*113*	*87*	*110*
Povrat ulaganja	15 %	14 %	13 %	–17 %
Indeks	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Izvor: Provjereni odgovori na upitnik proizvođačâ iz Unije u uzorku

(1017) Komisija je utvrdila profitabilnost proizvođača iz Unije u uzorku iskazivanjem neto dobiti prije oporezivanja od prodaje istovjetnog proizvoda nepovezanim kupcima u Uniji kao postotak prometa od te prodaje. Profitabilnost je slijedila silazna kretanja tijekom razmatranog razdoblja i postala je negativna tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(1018) Neto novčani tok sposobnost je proizvođača iz Unije da sami financiraju svoje djelatnosti. Kretanja neto novčanog toka bila su negativna tijekom razmatranog razdoblja. Bilježe stalno pogoršanje, posebno krajem razdoblja ispitnog postupka.

(1019) Ulaganja su se tijekom razmatranog razdoblja blago povećala za 10 %, no tijekom razmatranog razdoblja bilježe promjenjiva kretanja. Većina ulaganja odnosila se na održavanje proizvodne linije. Nije bilo ulaganja u nove kapacitete za tkanine od staklenih vlakana, što odražava sve manji tržišni udio.

(1020) Povrat ulaganja dobit je izražena u postotku neto knjigovodstvene vrijednosti ulaganja. Kretao se negativno tijekom razmatranog razdoblja, što je rezultiralo negativnom vrijednošću u razdoblju ispitnog postupka.

(1021) U svojim primjedbama na konačnu objavu grupa CNBM (Kina) zatražila je od Komisije da objasni nepodudaranje između profitabilnosti i prodajnih cijena industrije Unije u pritužbi i konačnoj objavi.

(1022) Nalazi Komisije, koji su dani na uvid stranama, temelje se na preciznim mikroekonomskim podacima proizvođačâ Unije u uzorku, koje je Komisija provjerila na licu mjesta. S druge strane, kako je proizvođač izvoznik naveo u svojim primjedbama na konačnu objavu, pritužba doista „ne obuhvaća razdoblje [ispitnog postupka] niti podliježe istim obvezama u pogledu dokazivanja i objavljivanja”. Drugi elementi koji vjerojatno dovode do razlike su revizije podataka o prodaji nakon posjeta radi provjere i uključivanje u uzorak proizvođača iz Unije društva koje nije sudjelovalo u pripremi pritužbe.

(1023) Iako su profitabilnost, novčani tok i povrat ulaganja smanjeni između 2015. i 2018., u svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada napomenula je da je to smanjenje uglavnom rezultat pada 2018.

(1024) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 1017., profitabilnost je pokazivala jasno silazno kretanje tijekom cijeloga razmatranog razdoblja. To je bilo posebno izraženo od 2018. do razdoblja ispitnog postupka. Primjedbom kineske vlade ne dovodi se u pitanje ta analiza. Isto vrijedi i za povrat ulaganja. Primjedbom kineske vlade ne dovodi se u pitanje analiza Komisije iz uvodne izjave 1020.

(1025) Tvrdnja kineske vlade u vezi s novčanim tokom činjenično je netočna. Znatno smanjenje novčanog toka uočeno je već između 2015. i 2016., a ne samo između 2018. i razdoblja ispitnog postupka. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(1026) Naposljetku, kineska vlada tvrdila je da su se ulaganja povećala između 2018. i razdoblja ispitnog postupka, uz istodobno smanjenje profitabilnosti, novčanog toka i povrata ulaganja. S obzirom na stabilno zapošljavanje tijekom istog razdoblja kineska vlada tvrdila je da bi to ukazivalo na činjenicu da industrija Unije nije pretrpjela materijalnu štetu, već da pozitivno gleda u budućnost.

(1027) Kao u prethodnim uvodnim izjavama 1004. i 1005., ova tvrdnja nije potkrijepljena nikakvim dokazima te se stoga smatrala isključivo špekulativnom. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 1019., većina ulaganja odnosila se na održavanje proizvodne linije i nije bilo ulaganja u novi kapacitet tkanina od staklenih vlakana, što odražava smanjenje tržišnog udjela.

(1028) Na temelju prethodnih razmatranja, odbačeni su svi argumenti koji se odnose na profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja.

5.5. **Zaključak o šteti**

(1029) Svi glavni pokazatelji štete pokazali su negativno kretanje tijekom razmatranog razdoblja. Obujam proizvodnje smanjio se za približno 8 %, a obujam prodaje za približno 5 %. Uzme li se u obzir povećanje potrošnje, gubitak obujma prodaje vidljiv je u smanjenju tržišnog udjela sa 73,7 % u 2015. na 63,4 % tijekom razdoblja ispitnog postupka, što je smanjenje od više od 10 postotnih bodova.

(1030) Slično tome, glavni financijski pokazatelji isto su tako pokazali negativno kretanje koje odražava znatno sprečavanje rasta cijena na tržištu Unije, kako je prikazano u tablici 8. Dakle, tijekom razmatranog razdoblja jedinične prodajne cijene smanjile su se za 7 %, dok se istodobno jedinični trošak proizvodnje industrije Unije povećao za 3 %. Do povećanja prosječnog jediničnog troška došlo je zbog smanjenja obujma proizvodnje jer su kineski i egipatski proizvođači preuzeli iznimno velike narudžbe u industriji vjetroturbina. Zbog toga je profitabilnost industrije Unije nakon dobiti od 2,5 % u 2015. počela bilježiti gubitak od −3,4 % u razdoblju ispitnog postupka. Slični negativni učinci vidljivi su i u pogledu novčanog toka i povrata ulaganja.

(1031) Nakon konačne objave kineska vlada tvrdila je da bi pripajanje poduzeća za proizvodnju pojačanja od staklenih vlakana (tj. proizvodnje tkanina od staklenih vlakana) jednog od proizvođača iz Unije u uzorku, odnosno društva Ahlstrom-Munksjö, koju je grupa Vitrulan izvršila u studenome 2019., zahtijevala ponovno vrednovanje tvrdnji koje je taj proizvođač iz Unije iznio tijekom ispitnog postupka. Kineska vlada tvrdila je da je novi vlasnik očito namjeravao proizvoditi tkanine od staklenih vlakana samo za vlastite potrebe i da se ti proizvodi stoga više neće natjecati na tržištu Unije s proizvodnjom preostalih proizvođača iz Unije. Kineska vlada tvrdila je i da je novi vlasnik očekivao da će pripajanjem ostvariti znatan rast u svojoj grupi, što bi bilo u suprotnosti s Komisijinim nalazima o tome da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu.

(1032) Pripajanje poduzeća za proizvodnju tkanina od staklenih vlakana jednog od predmetnih proizvođača iz Unije u uzorku dogodilo se nakon razdoblja ispitnog postupka i stoga nije utjecalo na podatke koje je dostavio taj proizvođač iz Unije (i provjerila Komisija), a koji su se odnosili na razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje. Budući da je opseg ispitnog postupka ograničen na analizu razvoja stanja industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja, bilo koje promjene nakon razdoblja ispitnog postupka ne mogu se uzeti u obzir te je taj argument odbačen.

(1033) Javnom izjavom kupca o tome da se očekuje da će pripajanje u znatnoj mjeri pridonijeti rastu matičnog društva, koja nije dodatno potkrijepljena nikakvim dokazima, ne može se dovesti u pitanje detaljna Komisijina analiza svih pokazatelja štete za cijelu industriju Unije tijekom razmatranog razdoblja. Ta je analiza jasno pokazala da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu te se taj zaključak ne može dovesti u pitanje tom neutemeljenom primjedbom. Stoga je taj argument odbačen.

(1034) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da je Komisija svoje nalaze o šteti uglavnom temeljila na posljednjoj godini razmatranog razdoblja (tj. na kretanjima od 2018. do razdoblja ispitnog postupka), zanemarujući prethodne godine razmatranog razdoblja tijekom kojih su uočena pozitivna ili stabilna kretanja, uz slabije izražena negativna kretanja u nekim slučajevima. Kineska vlada tvrdila je da je Komisija na temelju toga pogrešno zaključila da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu.

(1035) Te su primjedbe razmotrene u uvodnim izjavama 991. i 996. te u uvodnim izjavama od 1023. do 1028. Kao što je navedeno u tim uvodnim izjavama, ta je tvrdnja bila neutemeljena te je stoga odbačena.

(1036) Naposljetku, u svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da nije vjerojatno da će industrija Unije u budućnosti pretrpjeti materijalnu štetu.

(1037) Kretanja pokazateljâ štete iz članka 8. stavka 4. osnovne uredbe utvrđena su tijekom razmatranog razdoblja tekućeg ispitnog postupka. U tom su razdoblju prikupljeni i provjereni podaci o industriji Unije, na temelju kojih su utvrđena jasna silazna kretanja koja upućuju na materijalnu štetu. Ne postoji obveza produljenja ispitnog postupka nakon tog fiksnog razdoblja. U biti, u članku 11. stavku 1. osnovne uredbe (posljednji stavak) navodi se da se u pravilu ne bi trebale uzimati u obzir informacije o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka. Kineska vlada nije dostavila nikakve podatke ili druge dokaze kojima bi se doveli u pitanje nalazi Komisije ili opravdalo odstupanje od općeg pravila iz članka 11. stavka 1. Stoga se tvrdnja smatrala špekulativnom i odbačena je.

(1038) Na temelju toga Komisija je zaključila da je jasno da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu.

6. **UZROČNOST**

(1039) Komisija je u skladu s člankom 8. stavkom 5. osnovne uredbe ispitala je li subvencioniranim uvozom iz NRK-a i Egipta prouzročena materijalna šteta industriji Unije. Komisija je u skladu s člankom 8. stavkom 6. osnovne uredbe ispitala i postoje li drugi poznati čimbenici koji su istodobno mogli uzrokovati štetu industriji Unije. Komisija je osigurala da sve moguće štete uzrokovane drugim čimbenicima osim subvencioniranim uvozom iz NRK-a i Egipta ne budu pripisana subvencioniranom uvozu. Ti su čimbenici bili uvoz iz ostalih trećih zemalja, smanjenje potražnje za tkaninama od staklenih vlakana u razdoblju od 2017. do 2018., kretanja troškova sirovina, samoprouzročena šteta zbog nedostatka fleksibilnosti opskrbe i smanjenje u pogledu postavljanja vjetroturbina od 2017. do 2018.

6.1. **Učinci subvencioniranog uvoza**

(1040) Obujam uvoza iz NRK-a i Egipta i njihov akumulirani tržišni udio povećali su se za 53 %, odnosno za 39 % tijekom razmatranog razdoblja. To povećanje znatno premašuje povećanje potrošnje tijekom tog istog razdoblja, koje je iznosilo približno 9 %. Industrija Unije istodobno je izgubila više od 5 % svojeg obujma prodaje i više od 10 postotnih bodova tržišnog udjela. Nadalje, cijene uvoza iz NRK-a i Egipta u prosjeku su se tijekom razmatranog razdoblja smanjile za gotovo 14 %, te tijekom razdoblja ispitnog postupka bile niže od cijena industrije Unije za od 15,4 % do 55,8 % i u prosjeku za 32,3 %. Te niske cijene uvoza iz NRK-a i Egipta vršile su znatan pritisak na cijene u razdoblju ispitnog postupka, zbog čega industrija Unije nije mogla povećati svoje cijene iznad prosječnog troška proizvodnje. Naprotiv, cijene industrije Unije smanjile su se tijekom razmatranog razdoblja za gotovo 7 %. Zbog toga se profitabilnost industrije Unije neprestano smanjivala te je tijekom razdoblja ispitnog postupka zabilježila gubitak od −3,4 %.

(1041) Analiza pokazatelja štete u uvodnim izjavama od 935. do 1038. pokazuje da se gospodarsko stanje u industriji Unije pogoršalo tijekom razmatranog razdoblja i da se to podudara s povećanjem subvencioniranog uvoza iz NRK-a i Egipta, za koji je utvrđeno da je tijekom razdoblja ispitnog postupka imao cijene niže od onih industrije Unije.

(1042) Jedan je korisnik tvrdio da ne postoji vremensko podudaranje između materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije i povećanog uvoza iz predmetnih zemalja. Taj je korisnik tvrdio da je u vrijeme kada se stanje u industriji Unije pogoršalo, od 2017. do razdoblja ispitnog postupka, zapravo došlo do smanjenja obujma uvoza iz predmetnih zemalja i njihova tržišnog udjela.

(1043) Međutim, kako je prikazano u tablici 3. u uvodnoj izjavi 960., uvoz iz predmetnih zemalja povećao se s 50 370 tona na 52 892 tone, dok im se tržišni udio od 2017. do razdoblja ispitnog postupka povećao s 27,8 % na 31,4 %. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.2. **Učinci drugih čimbenika**

6.2.1. *Uvoz iz ostalih trećih zemalja*

(1044) Obujam uvoza iz ostalih trećih zemalja u razmatranom razdoblju kretao se kako slijedi:

Tablica 12.

Uvoz iz trećih zemalja

Zemlja		2015.	2016.	2017.	Razdoblje ispitnog postupka
Indija	Obujam uvoza (u tonama)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeks	*100*	*236*	*311*	*293*
	Tržišni udio	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indeks	*100*	*206*	*263*	*267*
	Uvozna cijena (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeks	*100*	*101*	*98*	*93*
Rusija	Obujam uvoza (u tonama)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indeks	*100*	*97*	*99*	*114*
	Tržišni udio	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indeks	*100*	*85*	*84*	*103*
	Uvozna cijena (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indeks	*100*	*96*	*94*	*89*
Ostale treće zemlje (osim Indije i Rusije)	Obujam uvoza (u tonama)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indeks	*100*	*126*	*100*	*121*
	Tržišni udio	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indeks	*100*	*110*	*84*	*110*
	Uvozna cijena (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indeks	*100*	*92*	*90*	*89*

Izvor: Comext, odgovori proizvođača iz Unije na upitnik, podaci o istraživanju tržišta koje je dostavio podnositelj pritužbe

(1045) Uvoz iz ostalih trećih zemalja uglavnom je dolazio iz dviju zemalja – Indije i Rusije. Te su dvije zemlje tijekom razdoblja ispitnog postupka pojedinačno imale tržišni udio veći od 1 %, dok je uvoz svake od preostalih trećih zemalja činio manje od 1 % tržišnog udjela, a zajedno je činio 1,9 %.

(1046) Indijski izvoznici povezani su s industrijom Unije. Tržišni udio uvoza iz Indije postupno se povećao tijekom cijelog razmatranog razdoblja, s 0,7 % na 1,8 %. Međutim, te prodaje unutar društva nisu vršile pritisak na cijene Unije jer su obavljene na razini transfernih cijena. Predmetni uvoz odnosi se na poluproizvode koji se upotrebljavaju u proizvodnji konačnog proizvoda na temelju tehnologije specifičnoga europskog proizvođača i ne prodaju se na otvorenom tržištu. Komisija je stoga zaključila da taj uvoz nije pridonio šteti koju je pretrpjela industrija Unije.

(1047) Tržišni udio ruskog uvoza ostao je stabilan tijekom razmatranog razdoblja te se od 2015. do 2017. čak i smanjio, prije nego što je u razdoblju ispitnog postupka dosegnuo razine slične onima iz 2015. Iako su cijene uvoza iz Rusije u prosjeku bile niže od cijena proizvođačâ iz Unije, s obzirom na ukupni tržišni udio i kretanja nije vjerojatno da su utjecale na pretrpljenu štetu. Umjesto toga te su cijene bile reakcija na pritisak na cijene koji su vršili NRK i Egipat. Ruski uvoz stoga nije pridonio gubitku tržišnog udjela industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja. Osim toga, u ispitnom je postupku utvrđeno da su ruski izvoznici povezana društva industrije Unije pa taj uvoz stoga nije vršio pritisak na cijene Unije jer su to bile prodaje unutar društva po transfernim cijenama.

(1048) Komisija je stoga zaključila da uvoz iz ostalih trećih zemalja nije bio uzrok štete opisane u prethodnim uvodnim izjavama od 984. do 1038.

(1049) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da bi eksternalizacijom proizvodnje u Rusiju i Indiju industrija Unije sama sebi nanijela štetu. Međutim, kineska vlada nije razmotrila Komisijinu analizu u uvodnim izjavama 1046. i 1047. ove Uredbe, u kojima je jasno zaključeno da uvoz iz Indije i Rusije nije prouzročio štetu industriji Unije.

(1050) Komisija je utvrdila da se uvoz iz Indije u biti odnosio na polugotovi proizvod koji je proizvođač iz Unije upotrebljavao za proizvodnju istovjetnog proizvoda. Isto tako, uvoz iz Rusije, iako u prosjeku jeftiniji od proizvoda industrije Unije, bio je stabilan tijekom razmatranog razdoblja te je utvrđeno da industriji Unije nije prouzročio štetu. Zbog toga se uvoz iz tih dviju zemalja ne može smatrati samoprouzročenom štetom. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.2.2. *Smanjenje potražnje za tkaninama od staklenih vlakana u Uniji od 2017. do razdoblja ispitnog postupka*

(1051) Jedan je korisnik tvrdio da je štetu nanesenu industriji Unije uzrokovalo smanjenje potrošnje od 2017. do razdoblja ispitnog postupka, dok je drugi korisnik tvrdio da je štetu izazvalo smanjenje postavljanja vjetroturbina tijekom tog istog razdoblja. Smanjenje potrošnje od 2017. do 2018. od −7,3 % ne objašnjava gubitak obujma prodaje od −13,3 % koji su proizvođači iz Unije pretrpjeli u tom istom razdoblju, posebno ako se uzme u obzir da se uvoz iz predmetnih zemalja povećao za 5 %, s 50 370 tona na 52 892 tone, i da se njihov tržišni udio u istom razdoblju od 2017. do razdoblja ispitnog postupka povećao s 27,8 % na 31,4 %.

(1052) Ako se promotri cijelo razmatrano razdoblje, umjesto da se samo usporede zadnje dvije godine, postaje još jasnije da štetu nije uzrokovalo smanjenje potrošnje u 2018. Potrošnja u Uniji povećala se tijekom razmatranog razdoblja, dok su u istom tom razdoblju zabilježeni neprestano smanjenje tržišnog udjela industrije Unije i neprestano povećanje tržišnih udjela predmetnih zemalja. Industrija Unije nije mogla ostvariti korist od općenitog povećanja potrošnje zbog subvencioniranog uvoza iz predmetnih zemalja koji je imao dosljedno i znatno niže cijene od prodajnih cijena industrije Unije. Iako je industrija Unije počela bilježiti gubitke tek u razdoblju ispitnog postupka, u godinama tijekom razdoblja od 2015. do 2017. već zabilježeno stalno smanjenje njezine dobiti, kako je prikazano u uvodnoj izjavi 1016.

(1053) Stoga su te tvrdnje odbačene.

(1054) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da stanje industrije Unije ovisi o razvoju potrošnje u Uniji, a ne o uvozu iz trećih zemalja. Kineska vlada tvrdila je da bi to pokazala činjenica da je tijekom povećanja potrošnje između 2015. i 2016. industrija Unije imala najviše koristi od povećanja obujma prodaje za otprilike 12 000 metričkih tona. Nadalje, kineska vlada tvrdila je da Komisija nije uzela u obzir korelaciju između smanjenja obujma prodaje industrije Unije i smanjenja potražnje u Uniji, zaključivši da je od 2017. do 2018. smanjenje obujma prodaje industrije Unije bilo veće od smanjenja potrošnje u Uniji.

(1055) Iako bi smanjenje potrošnje trebalo imati jednak učinak na industriju Unije i uvoz iz predmetnih zemalja, ispitnim postupkom utvrđeno je da se, unatoč smanjenju potrošnje između 2018. i razdoblja ispitnog postupka, obujam uvoza iz predmetnih zemalja povećao se za 8 %, a njegov tržišni udio za 3,6 postotnih bodova, s 27,8 % na 31,4 %, dok je industrija Unije zabilježila pad obujma prodaje i tržišnog udjela. Podsjeća se da je ispitnim postupkom utvrđeno da je uvoz iz predmetnih zemalja bio subvencioniran i da je ušao na tržište Unije po cijenama koje su bile znatno niže od prodajnih cijena industrije Unije na tržištu Unije. Isto tako, između 2015. i 2016., kada se potrošnja povećala, uvoz iz predmetnih zemalja povećao se za 24 %, a tržišni udio za 1,8 postotnih bodova dok se, u usporedbi s time, obujam prodaje industrije Unije povećao za samo 11 %, a tržišni udio čak se i smanjio za 2,6 postotnih bodova. Stoga je netočna tvrdnja da je industrija Unije uglavnom imala koristi od takvog povećanja potrošnje.

(1056) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je i da je 2019. došlo do znatnog povećanja broja postrojenja za vjetroturbine, za koje se očekuje da će se nastaviti u budućnosti. Budući da je industrija vjetra glavni pokretač potrošnje tkanina od staklenih vlakana, to bi imalo pozitivan učinak na industriju Unije. U prilog svojoj tvrdnji, kineska vlada uputila je na objavu udruženja Wind Europe u kojoj su prikazani statistički podaci o razvoju postrojenjâ za vjetroturbine do 2019., uključujući i određene prognoze za budući razvoj postrojenjâ za vjetroturbine.

(1057) Kako je prethodno navedeno, pozitivan razvoj potrošnje tkanina od staklenih vlakana u Uniji ne znači nužno i pozitivan utjecaj na stanje industrije Unije. Kako je prikazano u uvodnoj izjavi 1055., povećanje potrošnje između 2015. i 2016. dovelo je do povećanja obujma uvoza i tržišnog udjela predmetnih zemalja, dok industrija Unije nije mogla u potpunosti ostvariti korist od takvog povećanja te je čak i izgubila tržišni udio tijekom tog razdoblja. Iako statistički podaci udruženja Wind Europe zaista odražavaju pozitivna kretanja u vezi s postavljanjem vjetroturbina 2019., pokazali su i da je broj postavljenih vjetroturbina 2019. još uvijek bio manji od onog 2017. Potrošnja je već 2017. zabilježila pad, a stanje industrije Unije pogoršalo se. Zaključno, sama činjenica da se 2019. povećao broj postavljenih vjetroturbina ne omogućuje donošenje nikakvog zaključka o razvoju obujma uvoza predmetnih zemalja i stanju industrije Unije tijekom te godine.

(1058) Svi su prethodni argumenti stoga morali biti odbačeni.

6.2.3. *Povećanje troškova sirovina*

(1059) Oba korisnika koja surađuju tvrdila su da je štetu uzrokovalo povećanje troška glavne sirovine (rovinga od staklenih vlakana) uvezene iz NRK-a zbog uvođenja konačnih kompenzacijskih pristojbi na te proizvode, ali i povećanje troška energije. Za prosječni jedinični trošak industrije Unije zabilježeno je samo blago povećanje od 3 % tijekom razmatranog razdoblja, dok su se uvozne cijene iz predmetnih zemalja smanjile za gotovo 14 % i bile niže od cijena Unije za 32,3 %. Stoga se pretrpljena šteta ne može pripisati povećanju troška, već pritisku koji je izvršio subvencionirani uvoz koji je onemogućio industriji Unije da poveća svoje cijene nakon povećanja troška.

(1060) Stoga su te tvrdnje odbačene.

6.2.4. *Nefleksibilnost industrije Unije*

(1061) Korisnici su tvrdili da industriju Unije karakterizira nedostatak fleksibilnosti i da je voljna isporučivati velike količine samo na temelju dugoročnih obveza zbog kojih korisnici (sektor energije vjetra) snose znatne financijske rizike i radije se okreću drugim dobavljačima. Međutim, u ispitnom postupku utvrđeno je da sektor energije vjetra ima politiku diversifikacije opskrbe i uvijek integrira proizvođače tkanina od staklenih vlakana iz Unije u svoj lanac opskrbe. Ispitni postupak ujedno je pokazao da proizvođači u sektoru energije vjetra mogu imati strategiju višestrukih izvora samo s proizvođačima tkanina od staklenih vlakana iz Unije. To pokazuje da postoje proizvođači tkanina od staklenih vlakana iz Unije koji sektoru energije vjetra pružaju kvalitetu proizvoda pod uvjetom koji sektor energije vjetra zahtijeva, kako je dodatno objašnjeno u uvodnoj izjavi 1081.

(1062) Stoga su te tvrdnje odbačene.

(1063) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da kineski proizvođači imaju legitimnu konkurentsku prednost na temelju pružanja integrirane usluge sastavljanja paketa, dok industrija Unije nije na odgovarajući način izmijenila svoju poslovnu strategiju kako bi zadovoljila tu potražnju.

(1064) Kako je prikazano u uvodnoj izjavi 1107., industrija Unije ima specijalizirana društva za sastavljanje paketa koja ispunjavaju tu funkciju. Na taj su način korisnici u mogućnosti primati istu vrstu paketa od dobavljača u Uniji, a ne od kineskih proizvođača. Iako bi kineski proizvođači mogli imati logističku prednost jednog prijevoza manje između mjesta proizvodnje tkanina od staklenih vlakana i mjesta sastavljanja paketa, kineska vlada nije dokazala kako bi to moglo imati značajan učinak na tržištu koje se temelji na cjenovnoj konkurentnosti i kvaliteti proizvoda.

(1065) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(1066) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da industrija Unije nije primjereno prilagodila svoju poslovnu strategiju smanjenoj prodaji smanjenjem razina zaposlenosti i da je industrija Unije čak i povećala ulaganja.

(1067) Komisija je napomenula da bi otpuštanje zaposlenika moglo u kratkom roku dovesti do većih troškova i činjenice da bi se industrija Unije morala usredotočiti na manje narudžbe, koje su zbog češćih prilagodbi strojeva radno intenzivnije. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 1019., provjere su pokazale da su se ulaganja uglavnom odnosila na potrebno održavanje i zamjene, a ne na povećanje proizvodnog kapaciteta.

(1068) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.3. **Zaključak o uzročnosti**

(1069) Komisija je zaključila da je postojala jasna podudarnost u vremenu između znatnog povećanja uvoza iz predmetnih zemalja i pogoršanja stanja industrije Unije.

(1070) Komisija je ispitala i ostale čimbenike štete i u ovoj fazi postupka nije utvrdila nikakve druge čimbenike koji su pridonijeli materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije. Štoviše, nijedan od ostalih čimbenika, ni pojedinačno ni skupno, nije doveo u pitanje postojanje stvarne i bitne veze između subvencioniranog uvoza iz NRK-a i Egipta te materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(1071) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da Komisija nije uzela u obzir da su drugi čimbenici, kao što je smanjenje potrošnje, pridonijeli materijalnoj šteti. U tom kontekstu, kineska vlada uputila je na odluku *Žalbenog tijela WTO-a u predmetu Sjedinjene Američke Države – toplovaljani čelik* tvrdeći da je Komisija trebala odvojiti i razlikovati štetan učinak drugih čimbenika od štetnog učinka subvencioniranog uvoza. Kako je navedeno u uvodnim izjavama od 1044. do 1068., a s obzirom na zaključke iz uvodne izjave 1070. o tome da nijedan od ostalih čimbenika nije pridonio šteti koju je pretrpjela industrija Unije, ta je tvrdnja odbačena.

7. **INTERES UNIJE**

(1072) U skladu s člankom 31. osnovne uredbe Komisija je ispitala može li jasno zaključiti da u ovom slučaju donošenje kompenzacijskih mjera koje odgovaraju ukupnom iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere nije u interesu Unije, iako je utvrđeno štetno subvencioniranje. Pri utvrđivanju interesa Unije u obzir su uzeti svi različiti uključeni interesi, uključujući interese industrije Unije, uvoznika, korisnika, dobavljača i pomoćne industrije, a posebno rezača/sastavljača u komplete.

7.1. **Interes industrije Unije**

(1073) Ispitni postupak pokazao je da industrija Unije trpi materijalnu štetu zbog učinaka subvencioniranog uvoza po cijenama nižima od cijena Unije i vrši pritisak na cijene, što je dovelo do znatnog gubitka tržišnog udjela, ali i do gubitaka u razdoblju ispitnog postupka, kako je detaljno objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 984. do 1069.

(1074) Industrija Unije ostvarit će korist od mjera, koje će vjerojatno spriječiti daljnji porast uvoza iz NRK-a i Egipta po vrlo niskim cijenama. Bez uvođenja mjera kineski i egipatski proizvođači nastavit će izvoziti tkanine od staklenih vlakana na tržište Unije na subvencioniranim razinama te će i dalje vršiti pritisak na cijene, čime će spriječiti industriju Unije da prodaje tkanine od staklenih vlakana za primjerenu dobit i tako prouzročiti daljnju materijalnu štetu industriji Unije.

7.2. **Interes korisnika**

(1075) Proizvođači vjetroturbina najveći su korisnici tkanina od staklenih vlakana i čine približno 60 – 70 % potražnje za tkaninama od staklenih vlakana u Uniji. Drugi korisnici uključuju proizvođače brodova (približno 11 %), kamiona (približno 8 %) i sportske opreme (približno 2 %), ali i pružatelje sustava za sanaciju cijevi (približno 8 %).

(1076) Nakon pokretanja postupka Komisija je stupila u kontakt s 25 poznatih korisnika u Uniji, koje je pritom pozvala na suradnju. Javila su se dva proizvođača vjetroturbina koja su se usprotivila uvođenju potencijalnih mjera na tkanine od staklenih vlakana. Tri proizvođača vjetroturbina javila su se, ali nisu izrazila svoja stajališta unatoč tome što ih se na to pozvalo u obavijesti o ispitnom postupku i u upitnicima za korisnike na koje su odgovorili. Dva proizvođača vjetroturbina koja su se protivila mjerama podržalo je i udruženje koje predstavlja europsku industriju energije vjetra. Međutim, jedan od njegovih članova, francusko udruženje za energiju vjetra, izričito je izjavio da želi ostati neutralan u pogledu mogućih pristojbi. Pet proizvođača vjetroturbina, uključujući Vestas i SGRE, dostavilo je odgovor na upitnik. Jedan proizvođač vjetroturbina izjavio je da tkanine od staklenih vlakana nabavlja isključivo od različitih proizvođača iz Unije. Različiti proizvođači opreme za skijanje i različita društva za sastavljanje u komplete javili su se kako bi izrazili potporu potencijalnim mjerama.

7.2.1. *Proizvođači vjetroturbina*

(1077) Glavne vrste vjetroturbina uključuju i. odobalne, koje su obično veće i namijenjene radu na moru i ii. kopnene, koje namijenjene radu na kopnu.

(1078) Projekte vjetroelektrana u Uniji obično provode nositelji projekata koji su ili energetska poduzeća ili ulagatelji, a ne sami proizvođači vjetroturbina. Prvobitno su države članice jamčile poticajne cijene za energiju proizvedenu u vjetroelektranama, ali 2014. ta je potpora premještena na projekte koji se temelje na javnim natječajima na kojima se mogu natjecati različiti nositelji projekata, i to odnedavno na osnovi energetske neutralnosti (točnije, proizvođači iz sektora energije vjetra mogu se natjecati s proizvođačima iz sektora solarne energije).

(1079) Vestas i SGRE ubrajaju se među najveće proizvođače vjetroturbina u Uniji i na njih zajedno otpada više od 20 % cjelokupne potražnje tkanina od staklenih vlakana u Uniji. Zajedno uvoze više od 30 % cjelokupnog uvoza iz predmetnih zemalja. Oba su društva predočila nekoliko tvrdnji, koje se odnose na i. gubitak stabilnosti opskrbe, ii. gubitak konkurentnosti sektora energije vjetra, iii. rizik od premještanja dijela njihove proizvodnje i iv. kompatibilnost s ciljevima Unije u pogledu obnovljivih izvora energije, u slučaju uvođenja mjera.

i. Stabilnost opskrbe

(1080) Vestas i SGRE tvrdili su da tkanine od staklenih vlakana koje se upotrebljavaju za lopatice vjetroturbina podliježu složenom postupku certifikacije koji uključuje intenzivne i dugotrajne faze testiranja. Nadalje su tvrdili da samo kineski proizvođači tkanina od staklenih vlakana mogu u kratkom roku isporučiti velike količine ujednačene kvalitete zahvaljujući svojoj vertikalnoj integraciji. Tvrdili su i da je obujam proizvodnje proizvođača iz Unije nedostatan jer je niži od ukupne potrošnje u Uniji. Ti korisnici smatraju da industrija vjetroturbina zbog tih razloga ne može brzo promijeniti dobavljače, a čak i kada bi mogla, u Uniji se ionako ne proizvodi dovoljno tkanina od staklenih vlakana.

(1081) Iako većina proizvođača iz Unije nije vertikalno integrirana, ispitni postupak pokazao je da proizvođači vjetroturbina obično imaju strategiju višestrukih izvora kako bi spriječili poteškoće u opskrbi i redovito kupuju istu vrstu tkanina od staklenih vlakana od proizvođača iz Unije te od kineskog ili egipatskog proizvođača. Međutim, Komisija je zaprimila podatke i od trećeg proizvođača vjetroturbina, koji kupuje iz višestrukih izvora, ali isključivo od proizvođača iz Unije. Činjenica da nabava specifičnih tkanina od staklenih vlakana iz višestrukih izvora redovito uključuje proizvođače iz Unije, i vertikalno integrirane i neintegrirane, pokazuje da neintegrirani proizvođači u jednakoj mjeri mogu isporučiti tkanine od staklenih vlakana koje su potrebne za proizvodnju vjetroturbina.

(1082) Kad je riječ o proizvodnom kapacitetu u Uniji, kako je prikazano u tablici 5., proizvodnja u Uniji trenutačno je niža od potrošnje, kako je prikazano u tablici 2., ali ukupni proizvodni kapacitet u Uniji nadmašuje tu razinu. Ispitni postupak pokazao je da je trenutačno raspoloživ veliki rezervni kapacitet koji prelazi 40 %, što je rezultat povećanja subvencioniranog i jeftinog uvoza iz NRK-a i Egipta, koji su preuzeli tržišni udio industrije Unije. Taj rezervni kapacitet dijeli 16 proizvođača iz Unije, što Uniju čini konkurentnim tržištem s različitim unutarnjim izvorima opskrbe. Nadalje, dodatan se kapacitet može lako izgraditi jer bi za to bila potrebna tek mala ulaganja. Industrija Unije već opskrbljuje industriju vjetroturbina i stoga se već smatra certificiranim dobavljačem pa lako može povećati svoju opskrbu u skladu s poštenim tržišnim uvjetima.

(1083) Osim toga, proizvođači vjetroturbina mogli bi srednjoročno do dugoročno certificirati dodatne proizvođače tkanina od staklenih vlakana iz Unije ili drugih nesubvencioniranih izvora. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 1076., jedan od proizvođača vjetroturbina razvio je strategiju višestrukih izvora koja se temelji na nekoliko proizvođača iz Unije. Nadalje, u Uniji postoji dostatan rezervni kapacitet kako bi se to provelo u mjeri koja je potrebna velikim proizvođačima vjetroturbina.

(1084) Stoga su te tvrdnje odbačene.

ii. Konkurentnost sektora energije vjetra

(1085) Proizvođači vjetroturbina koji surađuju tvrdili su da bi bilo kakvo povećanje cijena tkanina od staklenih vlakana ozbiljno utjecalo na njihovu konkurentnost. Tvrdili su da se udio troškova za tkanine od staklenih vlakana treba procijeniti na razini proizvodnje lopatica, a ne cjelokupne vjetroelektrane. Nadalje su tvrdili da se povećanje troškova zbog potencijalnih pristojbi ne može prenijeti na nositelje projekta gradnje vjetroelektrana zbog dugotrajnog postupka između podnošenja ponude za projekt vjetroelektrane i stvarne provedbe. Proizvođači vjetroturbina tvrdili su da će povećanje troška zbog pristojbi utjecati na dugoročno tehnološko preživljavanje cijelog sektora energije vjetra u Uniji jer je neophodno provoditi važna ulaganja u istraživanje i razvoj kako bi se zadržala vodeća uloga u području najučinkovitije tehnologije.

(1086) Ispitni postupak pokazao je da se lopatice turbina ne prodaju zasebno, već kao dio vjetroturbina. Osim toga, nositelji projekata gradnje vjetroelektrana redovito od proizvođača vjetroturbina nabavljaju dodatnu infrastrukturu za vjetroelektrane. Dakle, kad je riječ o konkurentnosti proizvođača vjetroturbina, trošak tkanina od staklenih vlakana trebao bi biti određen u odnosu na cijelu vjetroturbinu ili cjelokupnu tehnologiju vjetroelektrane koju prodaju proizvođači vjetroturbina, a ne samo u odnosu na proizvodnju lopatica, kako se navodi, jer to ne bi odražavalo stvarno stanje na tržištu.

(1087) Tkanine od staklenih vlakana i epoksidna smola dvije su glavne komponente koje se upotrebljavaju u proizvodnji lopatica za vjetroturbine. Tkanine od staklenih vlakana stoga čine [od 10 % do 35 %] troškova sirovina za proizvodnju lopatica, ovisno o udjelu tkanina od staklenih vlakana s jedne strane i ostalih upotrijebljenih materijala s druge strane. Međutim, ispitni postupak pokazao je i da je proizvodnja lopatica radno intenzivna i stoga je udio tkanina od staklenih vlakana u ukupnim troškovima proizvodnje lopatica znatno niži i čini samo [od 4 % do 14 %]. Taj se udio dodatno smanjuje na raspon [od 0,1 % do 2 %] u ukupnom trošku vjetroturbine i u ukupnim troškovima gradnje cijelog vjetroparka.

(1088) S obzirom na samo malen udio tkanina od staklenih vlakana u trošku vjetroelektrane [od 0,1 % do 2 %], smatra se da je učinak konačnih pristojbi na tkanine od staklenih vlakana u ukupnom trošku vjetroelektrane zanemariv, posebno s obzirom na to da se velik dio tkanina od staklenih vlakana nabavlja u Uniji. Ispitni postupak pokazao je i da proizvođači vjetroturbina iz Unije imaju i znatnu pregovaračku snagu te bi mogli prenijeti dodatni trošak na nositelje projekta gradnje vjetroelektrana jer zajedno čine glavne dobavljače vjetroturbina na tržištu Unije. Uzimajući u obzir malen udio tkanina od staklenih vlakana u trošku vjetroelektrane, profitabilnost bi trebala ostati na razini na kojoj bi se mogla nastaviti ulaganja u istraživanje i razvoj, koja su neophodna za zadržavanje vodeće uloge u području najučinkovitije tehnologije.

(1089) Iako se ne može isključiti mogućnost da bi natjecateljska priroda neizravnog sudjelovanja u natječajnom postupku mogla otežati takvo prenošenje, trebalo bi uzeti u obzir da su proizvođači vjetroturbina koji surađuju, za razliku od proizvođača tkanina od staklenih vlakana, u dobroj financijskoj situaciji i da imaju profitne marže kojima bi se lako mogao apsorbirati malen učinak pristojbi. Nadalje, oba proizvođača vjetroturbina koji surađuju ne prodaju samo vjetroturbine, već i povezane naknadne usluge održavanja nositeljima projekta gradnje vjetroelektrana. Ti su ugovori veoma unosni. O privlačnosti uslužnog dijela poslovanja svjedoči i činjenica da je jedan od korisnika koji surađuju nedavno preuzeo odjel usluga jednog nesolventnog konkurenta ([207]).

(1090) Komisija je stoga utvrdila da bi proizvođači vjetroturbina lako mogli apsorbirati svako povećanje troška nastalog zbog kompenzacijskih pristojbi koje se ne bi moglo prenijeti na nositelje projekta gradnje vjetroparkova. Osim toga, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 1083., proizvođači vjetroturbina ujedno bi trebali moći promijeniti dobavljača kako bi nabavljali tkanine od staklenih vlakana iz izvora koji nije pogođen subvencioniranjem, u Uniji ili izvan nje.

([207]) Preuzimanje odabrane imovine društva Senvion koje je provelo društvo Siemens Gamesa u listopadu 2019.

(1091) S obzirom na navedeno, odbacuju se sve tvrdnje koje se odnose na konkurentnost proizvođača vjetroturbina.

iii. Premještanje proizvodnje lopatica

(1092) Korisnici koji surađuju nadalje su tvrdili da bi svako povećanje troška proizvodnje lopatica dovelo do premještanja tog koraka proizvodnje izvan Unije te bi se pritom izgubile tisuće radnih mjesta u Uniji.

(1093) Kad je riječ o proizvodnji lopatica za kopnene vjetroturbine, ispitni postupak pokazao je da je premještanje te proizvodnje već u tijeku i bez primjene mjera na tkanine od staklenih vlakana. Rezultat je to tržišnog rasta u području projekata vjetroelektrana izvan Unije, u kombinaciji s padom razvoja projekata novih vjetroelektrana u Uniji, koji je primjerice u Njemačkoj na najnižoj razini u posljednjih 20 godina. Drugi je razlog visok trošak rada u proizvodnji lopatica. Ispitni postupak pokazao je da je proizvodnja lopatica radno intenzivna i da troškovi rada premašuju troškove tkanina od staklenih vlakana za [300 % do 700 %]. Niži troškovi rada u trećim zemljama stoga su velik poticaj za premještanje proizvodnje lopatica. Uvođenje pristojbi na tkanine od staklenih vlakana imalo bi vrlo malu ulogu, ako ikakvu.

(1094) K tome, ispitnim postupkom je otkriveno da troškovi prijevoza lopatica za odobalne vjetroturbine imaju mnogo važniju ulogu od troškova sirovina za lopatice, kao što su tkanine od staklenih vlakana. Lopatice za odobalne vjetroturbine duže su i teže od lopatica za kopnene vjetroturbine, zbog čega je prijevoz složeniji i skuplji. Kompenzacijske pristojbe na predmetni proizvod stoga vjerojatno ne bi uzrokovale premještanje proizvodnje lopatica za odobalne vjetroturbine.

(1095) Stoga su tvrdnje koje se odnose na premještanje proizvodnje lopatica u ostale treće zemlje odbačene.

iv. Politika obnovljivih izvora energije

(1096) Jedan je korisnik tvrdio da bi uvođenje mjera bilo u suprotnosti s ciljevima koje je Unija utvrdila u svojim politikama obnovljivih izvora energije jer bi se njima znatno povećali troškovi proizvodnje vjetroturbina. U prilog toj tvrdnji pozvao se na Komisijinu Europsku industrijsku inicijativu u području energije vjetra koja uključuje cilj smanjenja troškova proizvodnje vjetroturbina i njihovih dijelova za 20 % do 2020.

(1097) Kako je navedeno u uvodnim izjavama od 1085. do 1090., ispitnim postupkom se ne podupire ova tvrdnja jer je utvrđeno da bi kompenzacijske mjere imale samo zanemariv učinak na troškove proizvođača vjetroturbina. Osim toga, taj korisnik nije dokazao kako bi kompenzacijske mjere na tkanine od staklenih vlakana, koje čine samo dio troškova tehnologije vjetroelektrana, onemogućile stabilan rast sektora energije vjetra u Europi ili spriječile ostvarenje cilja za 2020. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

7.2.2. *Proizvođači opreme za skijanje i drugi korisnici*

(1098) Nekoliko korisnika iz industrije opreme za skijanje tvrdilo je da je postojanje proizvođačâ tkanina od staklenih vlakana u Uniji neophodno za njihovu stabilnost opskrbe jer trebaju lokalnog partnera za blisku suradnju i zato što se trenutačno izvan Unije ne proizvode tkanine od staklenih vlakana koje se izrađuju po narudžbi u manjim količinama. Nadalje, naglasili su da im je sektor tkanina od staklenih vlakana u Uniji bio neizostavan partner u poboljšanju proizvoda i razvoju novih rješenja. Zahvaljujući suradnji s proizvođačima tkanina od staklenih vlakana u području istraživanja i razvoja posljednjih su godina ostvareni razni oblici povećanja učinkovitosti, poboljšana su svojstva proizvoda te razvoj novih i ekološki prihvatljivijih proizvoda. Ti su korisnici tvrdili da proizvođači opreme za skijanje iz Unije ne mogu ostvariti istu razinu suradnje s kineskim ili egipatskim dobavljačima tkanina od staklenih vlakana jer bi izgubili mogućnost zadržavanja vodećeg položaja u (ekološkim i održivim) inovacijama te bi i sami postali izloženiji konkurenciji s nelojalnim uvozom.

(1099) Komisija smatra da su ti argumenti uvjerljivi, posebno oni o istraživanju i razvoju u sektoru koji na njima počiva. Od proizvođača izvoznika nisu zaprimljeni protuargumenti o iznesenim pitanjima. Međutim, Komisija je napomenula i da proizvođači opreme za skijanje upotrebljavaju tkanine od staklenih vlakana u manjem obujmu od proizvođača vjetroturbina.

(1100) Drugi korisnici iz Unije nisu se javili u ovom ispitnom postupku.

(1101) Komisija je stoga zaključila da korisnici nisu iznijeli uvjerljive razloge protiv uvođenja kompenzacijskih mjera i da je opstanak sektora tkanina od staklenih vlakana u Uniji važan za nekoliko skupina korisnika.

7.3. **Dobavljači**

(1102) Dva proizvođača rovinga od staklenih vlakana, glavnog ulaznog elementa za tkanine od staklenih vlakana, iz Unije i udruženje koje zastupa proizvođače rovinga od staklenih vlakana iz Unije javili su se i iznijeli tvrdnje u prilog uvođenju kompenzacijskih mjera. Tvrdili su da bi za proizvođače rovinga od staklenih vlakana iz Unije bilo štetno da izgube svoje glavne kupce jer bi time bio ugrožen i njihov opstanak u Uniji.

(1103) Komisija je stoga zaključila da je uvođenje mjera očito u interesu proizvođača rovinga od staklenih vlakana iz Unije kao dobavljača za proizvođače tkanina od staklenih vlakana.

7.4 **Uvoznici**

(1104) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 85., javio se samo jedan nezavisni uvoznik, ali uvozio je samo zanemarive količine iz NRK-a, manje od 25 tona tkanina od staklenih vlakana. Budući da su većini većih korisnika potrebne specifične tkanine od staklenih vlakana izrađene po narudžbi, to nije proizvod koji nezavisni trgovci redovito uvoze u velikom obujmu.

(1105) Stoga je Komisija zaključila da nepovezani uvoznici, koji uvoze zanemarive količine tkanina od staklenih vlakana, nisu iznijeli uvjerljive razloge protiv uvođenja mjera.

7.5. **Pružatelji usluga rezanja i sastavljanja u komplete**

(1106) Među korisnicima, a osobito u industriji vjetroturbina, sve više raste potražnja za tkaninama od staklenih vlakana u obliku paketa koji se režu u određene oblike i sastavljaju šivanjem različitih slojeva tkanina od staklenih vlakana, čime se omogućava brža proizvodnja industrije na kraju proizvodnog lanca. Tijekom posljednjih godina to je stvorilo tržište za pružatelje usluga u Uniji. Javilo se jedno društvo za usluge rezanja i izjasnilo se u prilog uvođenju kompenzacijskih mjera. Budući da kineski i egipatski proizvođači izvoznici sve više integriraju te dodatne usluge, za razliku od industrije Unije, pružatelji usluga izgubili bi znatan dio svojeg poslovanja u slučaju da proizvođači iz Unije nestanu s tržišta. Rezači procjenjuju da sektor rezanja u Uniji zapošljava više od 2 000 osoba.

(1107) Komisija je stoga zaključila da je uvođenje mjera očito u interesu društava iz Unije koja proizvođačima tkanina od staklenih vlakana pružaju usluge sastavljanja u komplete i rezanja.

7.6. **Ostale tvrdnje**

(1108) U svojim primjedbama na konačnu objavu egipatska vlada podsjetila je na to da je Europska unija pomogla Egiptu u poticanju razvoja u okviru Sporazuma o pridruživanju i politike susjedstva te da bi mjere bile u suprotnosti s tom politikom. Komisija je napomenula da se to ne može razmotriti u okviru analize interesa Unije u skladu s člankom 31. osnovne uredbe. U svakom slučaju, ispitnim postupkom nisu se dovodili u pitanje napori Egipta usmjereni razvoju, modernizaciji i potpori rastu dohotka i razinama zaposlenosti.

7.7. **Zaključak o interesu Unije**

(1109) Komisija je utvrdila da je uvođenje mjera očito u interesu industrije tkanina od staklenih vlakana u Uniji, čiji je opstanak ugrožen zbog subvencioniranog uvoza predmetnog proizvoda. Opstanak industrije tkanina od staklenih vlakana u Uniji važan je radi stabilnosti opskrbe za kupce u Uniji, posebno za korisnike koji ovise o bliskoj lokalnoj suradnji i potrebne su im manje količine određenih tkanina od staklenih vlakana, koje se ne mogu nabaviti iz NRK-a ili Egipta. Za neke je korisnike neophodno i da se zadrži razvoj novih tkanina od staklenih vlakana u Uniji kako se oni sami, u natjecanju s uvozom koji potječe izvan Unije, ne bi našli u nepovoljnom položaju. Nadalje, opstanak industrije tkanina od staklenih vlakana u Uniji neophodan je i za opstanak njezinih dobavljača rovinga od staklenih vlakana u Uniji i pružatelja usluga rezanja i sastavljanja u komplete u Uniji.

(1110) Međutim, uvođenje mjera, kako je navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 1077. do 1097., ne bi znatno negativno utjecalo na proizvođače vjetroturbina.

(1111) Na temelju toga Komisija je zaključila da ne postoje uvjerljivi razlozi na temelju kojih bi se zaključilo da uvođenje kompenzacijskih mjera na uvoz tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz NRK-a i Egipta nije u interesu Unije.

8. KONAČNE KOMPENZACIJSKE MJERE

(1112) S obzirom na zaključke donesene u pogledu subvencioniranja, štete, uzročnosti i interesa Unije te u skladu s člankom 15. osnovne uredbe, trebalo bi uvesti konačnu kompenzacijsku pristojbu.

8.1. Razina konačnih kompenzacijskih mjera

(1113) Člankom 15. stavkom 1. trećim podstavkom osnovne uredbe propisano je da konačna kompenzacijska pristojba ne smije prijeći utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(1114) Zatim se u članku 15. stavku 1. četvrtom podstavku navodi da „ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može jasno zaključiti da nije u interesu Unije odrediti iznos mjera u skladu sa stavkom 1. trećim podstavkom, iznos kompenzacijske pristojbe niži je ako bi takva manja pristojba bila dostatna za uklanjanje štete nanesene industriji Unije".

(1115) Komisiji nisu podneseni takvi podaci pa će se stoga razina kompenzacijskih mjera utvrditi u skladu s člankom 15. stavkom 1. trećim podstavkom.

(1116) Na temelju prethodno navedenog konačne stope kompenzacijske pristojbe, izražene na osnovi cijene CIF granica Unije, neocarinjeno, trebale bi iznositi:

Predmetna zemlja	Društvo	Stopa kompenzacijske pristojbe
NRK	Grupa CNBM	30,7 %
	Grupa Yuntianhua	17,0 %
	Ostala društva koja surađuju	24,8 %
	Sva ostala društva	30,7 %
Egipat	Grupa CNBM	10,9 %
	Sva ostala društva	10,9 %

(1117) Istodobno sa zasebnim antidampinškim ispitnim postupkom proveden je i antisubvencijski ispitni postupak u pogledu istog predmetnog proizvoda podrijetlom iz NRK-a i Egipta, u kojem je Komisija uvela antidampinške mjere ograničene na razinu uklanjanja štete. Komisija je osigurala da uvođenje kumulativne pristojbe koja odražava razinu subvencioniranja i ukupnu razinu dampinga ne dovede do dvostrukog prijeboja učinaka subvencioniranja („dvostruko računanje") u skladu s člankom 24. stavkom 1. i člankom 15. stavkom 2. osnovne uredbe te relevantnom primjenjivom sudskom praksom.

(1118) U slučaju NRK-a, uobičajena vrijednost izračunana je u skladu s člankom 2. stavkom 6.a Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([208]) s upućivanjem na nenarušene troškove i dobit u odgovarajućoj vanjskoj reprezentativnoj zemlji. Stoga je, u skladu s člankom 15. stavkom 2. osnovne uredbe i kako bi se izbjeglo dvostruko računanje, Komisija prvo uvela konačnu kompenzacijsku pristojbu na razini utvrđenog konačnog iznosa subvencioniranja, a zatim preostalu konačnu antidampinšku pristojbu koja odgovara relevantnoj dampinškoj marži umanjenoj za iznos kompenzacijske pristojbe, do relevantne razine uklanjanja štete utvrđene u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku. Budući da je Komisija smanjila dampinšku maržu koja je utvrđena na temelju ukupnog iznosa subvencioniranja utvrđenog u NRK-u, nije nastalo pitanje dvostrukog računanja u smislu članka 24. stavka 1. osnovne uredbe.

(1119) U slučaju Egipta Komisija je razmotrila uključuju li neki programi subvencija i subvencije koje ovise o izvozu, čiji je učinak smanjenje izvoznih cijena, a time i povećanje dampinških marži, kako bi se odlučilo je li potrebno smanjiti dampinšku maržu za iznose subvencija utvrđene u pogledu subvencija koje ovise o izvozu u skladu s člankom 24. stavkom 1. osnovne uredbe. Stoga, s obzirom na to da Komisija nije uvela kompenzacijske mjere za programe subvencija koje ovise o izvozu, uvela je konačnu kompenzacijsku pristojbu na razini utvrđenog konačnog iznosa subvencioniranja uz antidampinšku pristojbu utvrđenu Uredbom (EU) 2020/492.

([208]) Ta je metodologija uvedena Uredbom (EU) 2017/2321 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 338, 19.12.2017., str. 1.).

(1120) S obzirom na visoku stopu suradnje kineskih i egipatskih proizvođača izvoznika Komisija je utvrdila da bi najviša pristojba uvedena društvima u uzorku bila reprezentativna kao pristojba za „sva ostala društva". Pristojba za „sva ostala društva" primjenjivat će se na ona društva koja nisu surađivala u ovom ispitnom postupku.

(1121) U skladu s člankom 15. stavkom 3. osnovne uredbe ukupan iznos subvencije za društva koja surađuju, a nisu uključena u uzorak, izračunana je na temelju ukupnog ponderiranog prosječnog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a koje su utvrđene za proizvođače izvoznike koji surađuju u uzorku, osim zanemarivih iznosa i iznosa subvencija utvrđenih za predmete koji podliježu odredbama članka 28. stavka 1. osnovne uredbe. Međutim, Komisija nije zanemarila nalaze koji se djelomično temelje na raspoloživim podacima za utvrđivanje tih iznosa. Naime, Komisija je smatrala da raspoloživi podaci upotrijebljeni u tim predmetima nisu znatno utjecali na informacije koje su bile potrebne za pravedno utvrđivanje iznosa subvencioniranja kako upotreba tog pristupa ne bi naštetila proizvođačima koji nisu bili pozvani na suradnju u ispitnom postupku.

(1122) Na temelju prethodno navedenog stope pristojbi koje će se uvesti određene su kako slijedi:

Predmetna zemlja	Društvo	Dampinška marža (*)	Iznos subvencioniranja	Razina uklanjanja štete	Stopa kompenzacijske pristojbe	Stopa antidampinške pristojbe
NRK	Grupa CNBM	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Grupa Yuntianhua	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Ostala društva koja surađuju i u antisubvencijskom i u antidampinškom ispitnom postupku navedena u Prilogu I.	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Ostala društva koja surađuju u antidampinškom, ali ne u antisubvencijskom ispitnom postupku navedena u Prilogu II.	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Sva ostala društva	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egipat	Grupa CNBM	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Sva ostala društva	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Utvrđena u antidampinškom ispitnom postupku.

(1123) U skladu s metodologijom prethodno opisanom u ovom odjeljku, u slučaju grupe CNBM i svih ostalih društava koja ne surađuju, relevantna dampinška marža smanjena za konačni iznos subvencioniranja bila je niža od razine uklanjanja štete utvrđene u antidampinškom ispitnom postupku. Stoga je konačna kompenzacijska pristojba utvrđena na razini utvrđenog konačnog iznosa subvencioniranja, a konačna antidampinška pristojba uvedena je na razini relevantne dampinške marže umanjene za iznos kompenzacijske pristojbe. U slučaju grupe Yuntianhua, konačna kompenzacijska pristojba utvrđena je na razini utvrđenog konačnog iznosa subvencioniranja, a konačna antidampinška pristojba uvedena je na razini uklanjanja štete jer je bila niža od relevantne dampinške marže umanjene za iznos kompenzacijske pristojbe. Kad je riječ o Egiptu, kako je prethodno pojašnjeno u uvodnoj izjavi 1119., nije bilo mogućnosti nastanka pitanja dvostrukog računanja.

(1124) Pojedinačna stopa kompenzacijske pristojbe za pojedina društva određena u ovoj Uredbi utvrđena je na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. Stoga odražava stanje utvrđeno tijekom ispitnog postupka u pogledu predmetnog društva. Ta se stopa pristojbe (za razliku od pristojbe na državnom području cijele zemlje koja se primjenjuje na „sva ostala društva") stoga primjenjuje isključivo na uvoz proizvoda podrijetlom iz predmetne zemlje koje proizvodi navedeno društvo. Uvezeni proizvodi koje proizvodi neko drugo društvo koje se posebno ne navodi u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte povezane s onima koji se posebno navode, ne mogu imati koristi od tih stopa i podliježu stopi pristojbe koja se primjenjuje na „sva ostala društva".

(1125) Društvo može zatražiti primjenu tih pojedinačnih stopa pristojbe ako naknadno promijeni naziv subjekta. Zahtjev se mora uputiti Komisiji. Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije kojima je moguće dokazati da ta promjena ne utječe na pravo društva na ostvarivanje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje. Ako promjena naziva društva ne utječe na pravo društva da ostvaruje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje, obavijest o promjeni naziva objavit će se u *Službenom listu Europske unije*.

(1126) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe izjavio je opću suglasnost s nalazima. Ujedno je napomenuo da se tom objavom ne rješava pitanje međudjelovanja kompenzacijskih pristojbi s antidampinškim pristojbama u paralelnom postupku. Podnositelj pritužbe istaknuo je da ne postoji pravna osnova ni gospodarsko opravdanje za jednostavno ograničavanje ukupne razine kombiniranih antidampinških i antisubvencijskih mjera i da bi, ako neprimjenjivanje pravila niže pristojbe u antisubvencijskom postupku ima neko značenje, trebalo uvesti punu kompenzacijsku pristojbu bez obzira na primjenu pravila niže pristojbe u antidampinškom postupku. Kad je riječ o kineskim proizvođačima izvoznicima, podnositelj pritužbe tvrdio je da se antisubvencijske i antidampinške pristojbe mogu zbrajati čak i ako je uobičajena vrijednost utvrđena u reprezentativnoj zemlji kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 1118., osim slučajeva izvoznih subvencija. U tom je pogledu tvrdio da ne postoji potreban odnos između stupnja dampinga i iznosa državne potpore i subvencija, ako uopće postoji, te da subvencioniranje ima velike učinke koji nadilaze utjecaj na troškove proizvodnje. Izračunom uobičajene vrijednosti na temelju reprezentativne zemlje ne može se sagledati cjelokupni učinak subvencioniranja i poremećaja u kineskom gospodarstvu kao cjelini i time se kineski proizvođači izvoznici tek smatraju izjednačenima s drugim zemljama u kojima se ta metodologija ne primjenjuje i gdje je dopuštena kumulacija.

(1127) Podnositelj pritužbe dodao je da ne postoji pravna osnova za pretpostavku da se ni na jedan trošak i cijenu u reprezentativnoj zemlji ne primjenjuju subvencije povezane s pojedinim društvom i da u tim slučajevima stoga nema smisla provoditi antisubvencijske i antidampinške ispitne postupke. U tom je kontekstu uputio na relevantnu sudsku praksu Svjetske trgovinske organizacije („WTO”), konkretno na spor WT/DS 379 *Sjedinjene Američke Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe za određene proizvode iz Kine* ([209]) („DS 379”), u kojima je Žalbeno tijelo WTO-a zaključilo da je dvostruki prijeboj istog subvencioniranja istodobnim uvođenjem antidampinških pristojbi izračunanih na temelju vanjske reprezentativne zemlje i kompenzacijskih pristojbi u suprotnosti s člankom 19. stavkom 3. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Podnositelj pritužbe istaknuo je da je Žalbeno tijelo WTO-a utvrdilo i da dvostruko računanje ne bi „nužno u svakom slučaju dovelo do takve istodobne primjene pristojbi”, već bi to ovisilo o tome je li i u kojoj je mjeri utvrđeno da su domaće subvencije smanjile izvoznu cijenu proizvoda u određenom slučaju ([210]).

(1128) Nadalje, podnositelj pritužbe uputio je na situaciju u pogledu NRK-a u kojoj se primjenjiva antidampinška pristojba temelji na marži štete jer je niža od dampinške marže, kao u slučaju grupe Yuntianhua. Uz sve argumente objašnjene u prethodnim uvodnim izjavama, tvrdio je da u ovom slučaju jednostavno ne postoji mogućnost dvostrukog računanja jer je antidampinška pristojba koja se temelji na marži štete u potpunosti određena bez upućivanja na uobičajenu vrijednost utvrđenu na temelju vanjske reprezentativne zemlje. Zbog toga se ne postavlja pitanje dvostrukog računanja i nije primjenjiva sudska praksa WTO-a iz predmeta DS 379. Podnositelj pritužbe zaključio je da od ukidanja pravila niže pristojbe u antisubvencijskim postupcima kombinirane antidampinške i kompenzacijske pristojbe više ne mogu biti ograničene maržom štete.

(1129) Nakon konačne objave grupa Yuntianhua tvrdila je da Komisija nije provela analizu dvostrukog računanja kako bi utvrdila bi li, ili u kojoj mjeri, bio izvršen dvostruki prijeboj istih subvencija uvođenjem antidampinške mjere i kompenzacijskih pristojbi. Izostanak analize predstavljao bi povredu prava društva na obranu.

(1130) Kad je riječ o mogućem dvostrukom računanju, slično podnositelju pritužbe, i grupa Yuntianhua upućuje na predmet WTO-a DS 379. Istaknula je da, u skladu s tom odlukom, među čimbenicima koji se uzimaju u obzir kako bi se utvrdio odgovarajući iznos antisubvencijske pristojbe, tijelo nadležno za ispitni postupak mora

([209]) WT/DS379/AB/R (SAD – antidampinške i kompenzacijske pristojbe za određene proizvode iz Kine), Izvješće Žalbenog tijela od 11. ožujka 2011.

([210]) Vidjeti WT/DS379/AB/R, točke 583. i 599.

razmotriti dokaze o tome hoće li se i u kojoj mjeri izvršiti dvostruki prijeboj istih subvencija kada se istodobno uvode antidampinške i antisubvencijske pristojbe. Ta je strana uputila na Komisijino uvažavanje pitanja dvostrukog računanja u uvodnoj izjavi 747. dokumenta o općoj objavi kako bi zaključila da činjenice u predmetu DS 379 nisu različite od onih u ovom postupku. Na temelju toga zaključila je da je teret dokazivanja nepostojanja dvostrukog računanja na Komisiji te da je do sada propustila objaviti takvu analizu, zbog čega je došlo do manjkave i nepotpune objave.

(1131) Prema mišljenju grupe Yuntianhua, na obvezu provođenja analize dvostrukog računanja ne utječe primjena pravila niže pristojbe u paralelnom antidampinškom postupku, u mjeri u kojoj se dampinška marža u potpunosti preklapa s maržom subvencije. U tom je pogledu spomenuta strana tvrdila da za oba postupka postoji samo jedna razina uklanjanja štete, što znači da bi se trebao primjenjivati uobičajeni pristup kombiniranja najprije kompenzacijske pristojbe, a zatim antidampinške pristojbe umanjene za maržu štete. Stoga, ako bi Komisija uvela kompenzacijsku pristojbu u cijelosti i samo umanjila antidampinšku pristojbu za maržu uklanjanja štete, to bi bilo protivno osnovnoj antidampinškoj uredbi i nalazima Komisije u paralelnom antidampinškom predmetu, u kojem je zaključeno da je pristojba na razini uklanjanja štete dostatna za uklanjanje štete nanesene industriji Unije.

(1132) Kineska vlada dostavila je i primjedbe o mogućem dvostrukom računanju za pobijanje primjedbi podnositelja pritužbe kako je navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 1126. do 1128. Kineska se vlada također pozvala na odluku WTO-a u predmetu DS 379 ([211]) pri zaključivanju da su dvostruki pravni lijekovi neusklađeni s relevantnim pravilima WTO-a i odgovarajućim odredbama osnovne uredbe iz uvodne izjave 1127. Kad je riječ o tom postupku, kineska vlada tvrdila je da bi došlo do dvostrukog računanja ako Komisija ne bi ograničila ukupnu kompenzacijsku i antidampinšku pristojbu za razinu uklanjanja štete jer bi se isto subvencioniranje prvo razmatralo na temelju dampinške marže, a zatim opet putem marže subvencije. Kineska vlada naglasila je da se, kad je riječ o grupi CNBM, izračun uobičajene vrijednosti u antidampinškom postupku temelji na nenarušenim brojevima na koje ne utječe makro i mikro subvencioniranje te se stoga već odnosi na subvencioniranje u NRK-u. Kad je riječ o grupi Yuntianhua, s obzirom na to da se njezina antidampinška pristojba temelji na razini uklanjanja štete, kada bi kompenzacijska pristojba odražavala cjelokupni iznos subvencioniranja postojalo bi i dvostruko računanje, jer oba ispitna postupka obuhvaćaju isti izvoz i istu navodnu materijalnu štetu, a logika domaćih subvencija jest ta da jednako utječu na domaću i izvoznu prodaju. U vezi s potonjim, kineska je vlada obrazložila da je izvozna cijena koja je upotrijebljena kao osnova za izračun marže štete niža za iznos subvencioniranja utvrđen za domaće subvencije. Stoga bi se navodni iznos subvencioniranja obračunao dvaput, odnosno neizravno putem marže štete u okviru uvođenja antidampinške pristojbe. Kineska vlada na kraju je napomenula da se tako utvrđene marže štete mogu uvećati i u mjeri u kojoj Komisija nije uzela u obzir razliku u razini trgovine između prodaje kineskih proizvođača izvoznika i industrije EU-a. Komisija je napomenula da je na posljednju tvrdnju odgovoreno u uvodnim izjavama 977. i 978.

(1133) Kad je riječ o tvrdnjama podnositelja pritužbe, grupe Yuntianhua i kineske vlade u pogledu kršenja njihova prava na obranu zbog toga što nije objavljena analiza međudjelovanja antidampinških i kompenzacijskih pristojbi te mogućeg dvostrukog računanja, Komisija je na početku napomenula da to nije učinila jer je u trenutku objave u tom postupku antidampinški postupak još uvijek bio u tijeku i službeno nije bilo na snazi antidampinških mjera. Stoga bi se takvom analizom unaprijed odredio ishod antidampinškog postupka te bi se ona u svakom slučaju temeljila na hipotetskim razinama mjera koje još podliježu primjedbama i analizama. Komisija nije mogla provesti analizu koju su strane zatražile na vrijeme za objavu ovog postupka, ali je svim stranama skrenula pozornost na to pitanje te se obvezala da će ga razmotriti u skladu s uvodnom izjavom 747. dokumenta o općoj objavi. U svakom slučaju, Komisija je napomenula da je u tom odjeljku u potpunosti odgovoreno na ta pitanja i sve primjedbe koje su strane do sada iznijele te da im je objavljen kako bi im se omogućilo puno pravo na obranu. Stoga su tvrdnje svih strana o tom pitanju odbačene.

([211]) Konkretno, kineska vlada uputila je na točke 143. do 158., 541. i 543. završnog izvješća.

(1134) Kad je riječ o pitanju mogućeg dvostrukog računanja i o upućivanju podnositelja pritužbe, grupe Yuntianhua i kineske vlade, na relevantne dijelove i kontekst odluke WTO-a u predmetu DS 379, Komisija je podsjetila da se članak 19. stavak 3. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama odražava u odredbi članka 15. stavka 2. osnovne antisubvencijske uredbe. Stoga je zaključila da sudska praksa WTO-a u pogledu te odredbe, a posebno njezina odluka u predmetu DS 379, predstavlja relevantno tumačenje za primjenu članka 15. stavka 2. osnovne uredbe u ovom postupku. Komisija je nadalje podsjetila da trenutačni ispitni postupci čine prve paralelne antidampinške i kompenzacijske ispitne postupke od donošenja zakonodavnih izmjena kojima se uvodi nova metoda izračuna u antidampinškim predmetima u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne antidampinške uredbe ([212]) i novim odredbama o primjeni pravila niže pristojbe u antidampinškim i antisubvencijskim postupcima u okviru modernizacije ispitnih postupaka trgovinske zaštite ([213]). Komisija je napomenula i da se u svakom slučaju, čak ni kod kombiniranih antisubvencijskih i antidampinških postupaka prije donošenja tih zakonodavnih promjena, to pitanje nije pojavilo u praksi ([214]).

(1135) Kad je riječ o odluci u predmetu DS 379, Komisija je primila na znanje sva upućivanja koja su strane podnijele. Najprije je napomenula da je Žalbeno tijelo WTO-a pojasnilo da se dvostruko računanje (ili „dvostruki pravni lijek") odnosi na situacije u kojima istovremena primjena kompenzacijskih i antidampinških pristojbi na iste uvezene proizvode rezultira prijebojem, barem u određenoj mjeri, istog subvencioniranja dvaput, i do toga će vjerojatno doći kada se dampinška marža izračunava primjenom metodologije koja se, među ostalim, temelji na troškovima ili cijenama treće zemlje ([215]). U tim slučajevima antidampinška pristojba *može* služiti kao pravni lijek ili prijeboj domaće subvencije, u mjeri u kojoj je ta subvencija pridonijela smanjenju izvozne cijene ([216]). Dvostruki pravni lijekovi *mogu* se primijeniti i u slučaju uvođenja kompenzacijske i antidampinške pristojbe na isti proizvod u kontekstu domaćih subvencija dodijeljenih u tržišnim gospodarstvima kada se nesubvencionirana, izračunana ili uobičajena vrijednost u trećoj zemlji primjenjuje u antidampinškim ispitnim postupcima ([217]). Kod dvostrukog računanja kompenzacijska pristojba ne bi bila uvedena „u odgovarajućim iznosima" u skladu s člankom 19. stavkom 3. Sporazuma WTO-a o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Komisija je napomenula i da je Žalbeno tijelo WTO-a izričito odbilo tvrdnju da dvostruko računanje nužno nastaje u svakoj primjeni paralelnih pristojbi kada je uobičajena vrijednost utvrđena na temelju troškova i cijena treće zemlje. Umjesto toga presudila je da to ovisi o tome jesu li i u kojoj mjeri domaće subvencije smanjile izvoznu cijenu proizvoda i je li tijelo koje provodi ispitni postupak poduzelo potrebne korektivne mjere kako bi prilagodilo svoju metodologiju na način da uzme u obzir činjenično stanje ([218]). Žalbeno tijelo zaključilo je da obveza procjene odražava li kompenzacijska pristojba „odgovarajući iznos" podrazumijeva obvezu tijela nadležnog za ispitni postupak da dovoljno temeljito ispita i prikupi relevantne činjenice te da svoju odluku temelji na valjanim dokazima u dokumentaciji ([219]).

(1136) Primjenom tih načela na tumačenje članka 15. stavka 2. osnovne uredbe u trenutačnom ispitnom postupku, Komisija je napomenula da je njezin pristup da u cijelosti odbije iznos subvencije od dampinške marže, s obzirom na to je pri izračunu uobičajene vrijednosti primijenila metodologiju na temelju članka 2. stavka 6.a osnovne antidampinške uredbe, u potpunosti u skladu s tim načelima. Komisija je primila na znanje argument podnositelja pritužbe da bi u načelu bilo moguće zbrojiti kompenzacijske i antidampinške pristojbe čak i u toj situaciji. Međutim, napomenula je da u dokumentaciji nije bilo valjanih dokaza o tome jesu li i u kojoj mjeri domaće subvencije u NRK-u utjecale na izvoznu cijenu. U dokumentaciji nije bilo ni dokaza o tome da je za nenarušene vrijednosti u reprezentativnoj zemlji upotrijebljene za izračun uobičajene vrijednosti u antidampinškom postupku postojala korist od domaćeg subvencioniranja, što bi mogao biti jednako važan element u toj analizi. Na temelju toga Komisija je odbacila tvrdnje podnositelja pritužbe i u vezi s tim prihvatila tvrdnje grupe Yuntianhua i kineske vlade.

(1137) Kad je riječ o argumentima koje su iznijeli podnositelj pritužbe, grupa Yuntianhua i kineska vlada u pogledu situacije u kojoj se primjenjiva antidampinška pristojba temelji na razini uklanjanja štete jer je niža od dampinške marže u skladu s člankom 9. stavkom 4. drugim podstavkom osnovne antidampinške uredbe, Komisija je napomenula sljedeće. Kao prvo, pojasnila je da se situacije mogućeg dvostrukog računanja koje su obuhvaćene

([212]) *Ibid.*, bilješka 182.
([213]) Te su izmjene uvedene Uredbom (EU) 2018/825 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018., SL L 143, 7.6.2018., str. 1.
([214]) Vidjeti na primjer Provedbenu uredbu Vijeća o uvođenju konačne antisubvencijske pristojbe na uvoz premazanog finog papira podrijetlom iz Narodne Republike Kine, SL L 128, 14.5.2011., str. 18., uvodne izjave od 269. do 274.
([215]) DS 379, točke 541.–542.
([216]) DS 379, točka 543.
([217]) DS 379, točka 543.
([218]) DS 379, točka 599.
([219]) DS 379, točka 602.

člankom 15. stavkom 2. i člankom 24. stavkom 1. osnovne uredbe moraju razlikovati od primjene pravila niže pristojbe, koje ima drugi predmet i svrhu. Zatim je istaknula da je odluka u predmetu DS 379 relevantna samo u tumačenju članka 15. stavka 2. i da nema utjecaja na primjenu pravila niže pristojbe u skladu s člankom 9. stavkom 4. osnovne antidampinške uredbe i člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe.

(1138) U ovom je postupku Komisija prvo analizirala postoji li pitanje dvostrukog računanja u skladu s člankom 15. stavkom 2. i člankom 24. stavkom 1. osnovne uredbe, slijedeći pristup prethodno opisan u ovom odjeljku potpunim oduzimanjem iznosa subvencije od dampinške marže. Komisija je zatim analizirala je li pravilo niže pristojbe bilo primjenjivo u svakom postupku nakon zakonodavnih izmjena navedenih u uvodnoj izjavi 1134. S obzirom na to da u trenutačnom antisubvencijskom postupku pravilo niže pristojbe nije bilo primjenjivo u skladu s člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe, nije bilo potrebe za analizom i utvrđivanjem razine uklanjanja štete. Stoga je Komisija u cijelosti primijenila iznos utvrđenog subvencioniranja. S druge strane, u paralelnom se antidampinškom postupku pravilo niže pristojbe primjenjivalo u skladu s člankom 9. stavkom 4. osnovne antidampinške uredbe. Shodno tome Komisija je izračunala razinu uklanjanja štete te je, nakon što je u cijelosti oduzela iznos subvencioniranja od dampinške marže, ograničila primjenjivu antidampinšku pristojbu razinom uklanjanja štete, što je bio slučaj kod grupe Yuntianhua.

(1139) Kad je riječ o tvrdnjama grupe Yuntianhua i kineske vlade da postoji samo jedna jedina razina uklanjanja štete za oba postupka jer se njima obuhvaća isti uvoz, zbog čega bi uvođenje kombinirane pristojbe povrh razine uklanjanja štete podrazumijevalo dvostruko računanje, Komisija je napomenula da su u toj tvrdnji pomiješana dva koraka za sprječavanje dvostrukog računanja odgovarajućih iznosa subvencija i utvrđenih dampinških *marži* s drugim korakom kojim se analizira je li i u kojem pogledu pravilo niže pristojbe relevantno u ovom postupku. Kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi, Komisija je nakon zakonodavnih izmjena 2018. u ovom antisubvencijskom ispitnom postupku zaključila da članak 15. stavak 1. četvrti podstavak osnovne uredbe nije primjenjiv, dok se pravilo niže pristojbe primjenjuje u posebnom antidampinškom ispitnom postupku u pogledu istog proizvoda. Objašnjenje pravila iz članka 15. stavka 1. četvrtog podstavka osnovne uredbe u antisubvencijskom postupku detaljno je izneseno u uvodnoj izjavi 10. Uredbe 2018/825, u kojoj se navodi da se „subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, koje su odobrile treće zemlje, osobito remeti trgovina" i stoga „u načelu više nije moguće primjenjivati pravilo niže pristojbe". Stoga bi prijedlog tih strana da se kombinirana kompenzacijska i dampinška pristojba ograniči razinom uklanjanja štete utvrđenom u svrhu antidampinškog postupka bio protivan članku 15. stavku 1. osnovne uredbe u vezi s uvodnom izjavom 10. Uredbe 2018/825. Kad je riječ o argumentu koji je kineska vlada iznijela o „neizravnom" dvostrukom računanju zbog činjenice da je izvozna cijena koja je upotrijebljena kao osnova za izračun marže štete niža u odnosu na iznos subvencije za utvrđene domaće subvencije, Komisija je još jednom istaknula pokušaj da se pitanje dvostrukog računanja predmetnih iznosa subvencije i utvrđenih dampinških *marži* pomiješa sa zasebnim korakom izračuna razine uklanjanja štete za potrebe pravila niže pristojbe. Pravilo niže pristojbe relevantno je samo u zasebnom antidampinškom ispitnom postupku, a izvozna cijena upotrijebljena za izračun razine uklanjanja štete jest stvarna cijena na razini CIF-a, uz nužne prilagodbe kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 270. do 272. Uredbe (EU) 2020/492 u skladu s praksom u svim antidampinškim (i antisubvencijskim) postupcima u kojima se primjenjuje pravilo niže pristojbe, bez prilagođavanja utvrđenih domaćih pristojbi. Stoga je Komisija odbacila argumente koje su u tom pogledu iznijele grupa Yuntianhua i kineska vlada.

(1140) Slijedom svih tih razmatranja, Komisija je potvrdila primjenjive pristojbe na različite proizvođače izvoznike kako je navedeno u tablici u uvodnoj izjavi 1122. i člancima 1. i 2. ove Uredbe.

(1141) Nakon dodatne konačne objave, povezani egipatski proizvođači izvoznici koji surađuju napomenuli su da je Komisija u paralelnom antidampinškom postupku već uzela u obzir iznose koristi koje je društvo Jushi Egypt prenijelo društvu Hengshi Egypt. Izjavili su da je Komisija u tom postupku prilikom izračuna uobičajene vrijednosti zanemarila zabilježenu kupovnu cijenu rovinga društva Jushi Egypt, zamijenivši je s prodajnom cijenom rovinga društva Jushi Egypt za nepovezane domaće kupce u skladu s člankom 2. stavkom 5. osnovne antidampinške uredbe. Prema tim stranama, navedeno čini povredu članka 24. stavka 1. osnovne antisubvencijske uredbe kojim se sprečava dvostruko računanje kada je riječ o izvoznim subvencijama u paralelnom postupku, budući da je Komisija u antidampinškom postupku već uzela u obzir iznos subvencije koji je društvo Jushi Egypt prenijelo društvu Hengshi Egypt putem prodaje rovinga.

(1142) Komisija je na početku napomenula da u Egiptu nije uvela kompenzacijsku mjeru protiv subvencije koja ovisi o izvozu, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 1119., te se članak 24. stavak 1. stoga ne primjenjuje u ovom slučaju. Stoga bi se već na temelju toga mogla odbaciti navedena tvrdnja. U svakom slučaju, Komisija je napomenula da je prilagodba koja je izvršena u antidampinškom predmetu povezana s činjenicom da prodajna cijena rovinga između tih povezanih subjekata nije odražavala cijenu nepristrane transakcije. Prema tome, cijena između povezanih subjekata prilagođena je u skladu s prevladavajućom cijenom na domaćem tržištu iz nepovezanih transakcija na egipatskom tržištu jer nije odražavala tržišne uvjete, kako je detaljno objašnjeno u uvodnim izjavama od 310. do 332. konačne antidampinške uredbe. Antisubvencijski ispitni postupak u Egiptu uopće se ne bavi subvencioniranim pružanjem ulaznih materijala, primjerice rovinga, za manju od odgovarajuće naknade, a kamoli izvoznom subvencijom za te rovinge. Stoga pravna osnova prilagodbe, odnosno članak 2. stavak 5. osnovne antidampinške uredbe, te kontekst i okolnosti na kojima se temelji, nemaju nikakve veze sa situacijom mogućeg dvostrukog računanja u skladu s člankom 24. stavkom 1. osnovne antisubvencijske uredbe. Stoga je tvrdnja te strane potpuno neutemeljena, ne samo s činjeničnog i pravnog, već i sa strogo teoretskog stajališta. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

(1143) Nastavno na dodatnu konačnu objavu, podnositelj pritužbe nije se složio s metodologijom koju je Komisija primijenila u pogledu kombiniranja pristojbi. Tvrdio je da se u konačnoj objavi nije uzela u obzir njegova tvrdnja da kada se antidampinška pristojba temelji na marži štete ni u kojem slučaju ne postoji rizik od dvostrukog računanja, s obzirom na to da je objašnjenje u uvodnoj izjavi 1136. smatrano nedostatnim. Podnositelj pritužbe tvrdi da ne postoji činjenično utemeljen rizik od dvostrukog računanja u slučajevima kada je dampinška pristojba ograničena na maržu štete te je stoga za proizvođače izvoznike čija se antidampinška pristojba temelji na marži štete zakonom propisana razina kombinirane pristojbe zbroj kompenzacijske pristojbe i antidampinške pristojbe temeljene na marži štete bez oduzimanja ili prilagodbi. Nadalje tvrdi da je ta metodologija dovela do proizvoljnog rezultata da su proizvođači izvoznici koji nisu surađivali u antisubvencijskom ispitnom postupku zapravo nagrađeni nižom kombiniranom stopom pristojbe jer su podlijegali antidampinškoj pristojbi od 33,6 % (dampinška marža minus kompenzacijska marža) koja je niža od razine uklanjanja štete od 37,6 %. Podnositelj pritužbe umjesto toga je predložio da bi njihova kombinirana pristojba trebala biti ukupno 68,7 % kao rezultat zbroja kompenzacijske pristojbe od 31,1 % i marže štete od 37,6 %, što čini ukupno 68,7 %. To bi bila nagrada za (djelomičnu) nesuradnju.

(1144) Nadalje, podnositelj pritužbe tvrdio je da je prihvaćanjem tvrdnji grupe Yuntianhua i kineske vlade u skladu s uvodnom izjavom 1136. Komisija zapravo nagradila (djelomičnu) nesuradnju i prihvatila nepotkrijepljene tvrdnje. Prema njegovu mišljenju, nedostatak relevantnih dokaza kako je objašnjeno u samoj uvodnoj izjavi ne može *per se* opravdati primjenu najkonzervativnije metodologije, naročito u slučajevima (djelomične) nesuradnje, jer se time povećava rizik od toga da pristojbe neće imati nužan korektivni učinak, posebice s obzirom na predatorsku prirodu aktivnosti kineskih proizvođača izvoznika, što pokazuje njihovo agresivno stvaranje zaliha. Podnositelj pritužbe temeljio je svoju tvrdnju na nedostatku specifičnih podataka za zemlju kojima bi se pokazao stvarni učinak dvostrukog računanja na razini društva na koje ukazuju grupa Yuntianhua i kineska vlada te na činjenici da su njihove primjedbe apstraktne i neodređene, uz izostanak relevantnih dokaza potkrijepljenih činjenicama. Prihvaćajući da je WTO u predmetu DS 379 donio odluku da je Komisija kao tijelo nadležno za ispitni postupak dužna provesti pravilnu istragu kako bi se izbjegao rizik od dvostrukog računanja, podnositelj pritužbe tvrdio je da je dužnost proizvođača izvoznika pružiti dokaze o tome da bi kombinacija njihovih specifičnih pristojbi dovela do dvostrukog računanja na temelju njihovih specifičnih činjeničnih okolnosti, što proizvođači izvoznici nisu učinili. Uputio je i na slučaj grupe CNBM, koja čak nije ni iznijela tvrdnju o dvostrukom računanju, ali će u suštini biti nagrađena za (djelomičnu) nesuradnju bez pravnog ili činjeničnog utemeljenja.

(1145) Na temelju gore navedenog, podnositelj pritužbe uputio je sljedeći zahtjev: i. za društva koja surađuju samo u antidampinškom ispitnom postupku Komisija bi trebala uvesti kombinirane pristojbe jednake zbroju kompenzacijske pristojbe i marže štete; ii. za grupu CNBM i sve proizvođače izvoznike koji ne surađuju Komisija bi trebala uvesti punu kompenzacijsku pristojbu i antidampinšku pristojbu temeljenu na dampinškoj marži jer društvo nije iznijelo argumentiranu tvrdnju na razini društva potkrijepljenu dokazima o dvostrukom računanju; iii. za grupu Yuntianhua i proizvođače izvoznike koji surađuju u oba ispitna postupka razine kombinirane pristojbe su odgovarajuće, ali bi Komisija trebala revidirati i razjasniti svoju metodologiju.

(1146) Komisija se nije složila sa zahtjevima podnositelja pritužbe. Kad je riječ o tvrdnji da se u konačnoj objavi nije odgovorilo na argument koji je iznio podnositelj pritužbe, Komisija je ponovila da je on u potpunosti razmotren u objašnjenjima sadržanim u ovom odjeljku, osobito u uvodnim izjavama od 1135. do 1138. i posebice u uvodnoj izjavi 1136. Nadalje, Komisija je napomenula da se marža štete izračunava paralelno s dampinškom maržom kako bi se mogla izvršiti usporedba u cilju primjene pravila niže pristojbe. Kad se pristojba temelji na marži štete, to ne znači da nije bilo dampinga ni da je dampinška marža potpuno irelevantna, s obzirom na to da je jedan od

traženih uvjeta za primjenu antidampinških pristojbi postojanje dampinga iznad *de minimis* razina. Stoga, kad se marža štete upotrebljava za utvrđivanje stvarne pristojbe jer je niža od dampinške marže u skladu s člankom 9. stavkom 4. osnovne antidampinške uredbe i/ili s člankom 15. stavkom 2. osnovne antisubvencijske uredbe, prema potrebi, to ne isključuje stvarno postojanje dampinga (ili subvencije) na razini višoj od razine uklanjanja štete. U tim situacijama stoga postoji jednaka mogućnost dvostrukog računanja kada relevantno činjenično stanje i primjenjiva sudska praksa na to ukazuju. Stoga je ova tvrdnja odbačena.

(1147) Kad je riječ o zahtjevu povezanom s kineskim proizvođačima izvoznicima koji surađuju u antidampinškom, ali ne i u antisubvencijskom postupku, podnositelj pritužbe u biti sugerira da se punoj subvencijskoj marži doda viša marža štete radije nego dampinška marža. Ta strana nije precizirala pravnu ili činjeničnu osnovu, kao ni razlog takvog prijedloga. Komisija je napomenula da bi ta predložena metodologija bila protivna članku 9. stavku 4. drugom podstavku osnovne antidampinške uredbe primijenjenom u antidampinškom postupku u skladu s odjeljcima 7.1. i 7.2. konačne antidampinške uredbe bez da podnositelj pritužbe ne iznese pravno ili činjenično utemeljenje za to, osim potrebe za nagrađivanjem nesuradnje. U tom je pogledu Komisija podsjetila da su djelomična ili potpuna nesuradnja pravno irelevantne za primjenu pravila niže pristojbe prema članku 9. stavku 4. osnovne antidampinške uredbe i da su u svakom slučaju te strane surađivale u antidampinškom, a ne u antisubvencijskom ispitnom postupku. Stoga je Komisija potvrdila valjanost svoje metodologije kako je prethodno objašnjeno u uvodnim izjavama 1117., 1118, 1136. i 1137. za proizvođače izvoznike koji surađuju samo u antidampinškom ispitnom postupku te je odbacila zahtjev podnositelja pritužbe.

(1148) Kad je riječ o tvrdnjama podnositelja pritužbe u pogledu postupanja prema grupama Yuntianhua i CNBM, koje su nisu dostavile dokaze specifične za društvo kojima bi dokazale stvarni učinak dvostrukog računanja na razini društva i koje su praktički nagrađene unatoč njihovoj djelomičnoj nesuradnji, Komisija je napomenula sljedeće. Kao što podnositelj pritužbe prihvaća i u potpunosti je razvidno iz odluke WTO-a u predmetu DS 379, detaljno objašnjene u uvodnim izjavama 1135. i 1136., Komisija u dokumentaciji nije imala dokaza o tome da ne postoji mogućnost dvostrukog računanja kumulacijom antidampinške i kompenzacijske pristojbe. Među relevantnim elementima u tu svrhu, od kojih su neki navedeni u uvodnoj izjavi 1136., predatorsko postupanje kineskih proizvođača izvoznika koje se očituje u agresivnom stvaranju zaliha i koje je prema tvrdnji podnositelja pritužbe dovelo do mogućeg nedostatnog učinka pristojbi nije relevantno u ovu svrhu. Stoga je Komisija, u nedostatku drugih relevantnih dokaza u dokumentaciji u tu svrhu, odbacila tu tvrdnju.

(1149) Kad je riječ o posljednjem općenitom zahtjevu podnositelja pritužbe da Komisija u vezi s grupom Yuntianhua i proizvođačima izvoznicima koji surađuju u oba ispitna postupka revidira i razjasni svoju metodologiju, Komisija je napomenula da podnositelj pritužbe nije pružio detaljnije informacije niti je objasnio na koji bi način Komisija to trebala učiniti. Osim toga, Komisija je istaknula nedosljednost tog općenitog zahtjeva s načelom prikladnosti kombinirane pristojbe koje zagovara podnositelj pritužbe. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(1150) Konačno, podnositelj pritužbe zatražio je od Komisije da u konačnoj uredbi navede da bi se zahtjevi za prilagodbama dvostrukog računanja mogli prihvatiti pri utvrđivanju kombinirane razine antidampinških i kompenzacijskih pristojbi samo ako su potkrijepljeni činjeničnim, za društvo specifičnim dokazima o tome da će doći do dvostrukog računanja, i da se u nedostatku takvih dokaza tvrdnja proizvođača izvoznika o dvostrukom računanju odbaci kao neosnovana. Komisija je u tom pogledu najprije navela da se propisi kojima se uvode privremene i/ili konačne mjere u načelu odnose na određeni proizvod koji je predmet ispitnog postupka i na nalaze tog postupka te se stoga ne mogu primijeniti u iznošenju općih stajališta ili načela koji će se primjenjivati u budućim ispitnim postupcima na zahtjev strana. Komisija je istodobno ponovila da relevantna pravila i sudska praksa u predmetu WTO-a DS 379, kako je prethodno detaljno objašnjeno u uvodnim izjavama 1135., 1136. i 1148. u pogledu ovog ispitnog postupka, zahtijevaju utvrđivanje stvarnog postojanja dvostrukog računanja u paralelnim predmetima kada se upotrebljava metodologija poput one iz članka 2. stavka 6.a osnovne antidampinške uredbe na temelju valjanih dokaza u dokumentaciji. Činjenica da u ovom predmetu nema takvih dokaza jer nijedna od strana nije zatražila da proizvođači izvoznici podnesu relevantne dokaze ne znači da se u budućim predmetima takvi dokazi ne mogu zatražiti i činiti relevantne dokaze u dokumentaciji na temelju kojih će Komisija utvrditi moguće postojanje dvostrukog računanja u sličnim paralelnim postupcima.

(1151) Nakon dodatne konačne objave, grupa Yuntianhua zatražila je od Komisije i da objavi točnu dampinšku maržu za tu grupu bez dvostrukog računanja te da razjasni oduzimanje subvencija utvrđenih u NRK-u.

(1152) Osim toga, grupa Yuntianhua uputila je na uvodnu izjavu 85. dodatne objave i na činjenicu da bi se dvostruko računanje trebalo razmatrati u skladu s člankom 24. stavkom 1. osnovne uredbe. Ta je strana tvrdila da se antidampinške i antisubvencijske pristojbe odnose na istu situaciju i da stoga ne postoji pravna osnova za uvođenje obje pristojbe istodobno.

(1153) Grupa Yuntianhua imala je primjedbe i na stajalište iz uvodne izjave 745. konačne objave o tome da Komisiji nisu pružene informacije kojima bi se u ovom slučaju opravdala primjena marže štete. Istaknula je da je Komisija u skladu s člankom 7. stavkom 2.b osnovne antidampinške uredbe utvrdila da nije u interesu Unije ne primijeniti maržu štete te da je, unatoč tome što je procjena interesa Unije istovjetna u konačnoj objavi iz antisubvencijskog postupka, donijela drugačiji zaključak, a to je da ne primijeni maržu štete. Ta je strana zatim uputila na uredbu kojom se uvodi privremena antidampinška pristojba u predmetu *Toplovaljani limovi i koluti od nehrđajućeg čelika* ([220]), u kojem je Komisija utvrdila da je postojanje učinka na lance opskrbe dovoljno da se postojanjem interesa Unije opravda primjena marže štete. Budući da u antisubvencijskom postupku postoji i negativan učinak antisubvencijskih pristojbi na korisnike u EU-u, iako nedostatan da bi opravdao neuvođenje kompenzacijskih pristojbi, strana zaključuje da bi Komisija trebala barem primijeniti maržu štete na grupu Yuntianhua u ovom antisubvencijskom postupku, shodno odluci u predmetu *Toplovaljani limovi i koluti od nehrđajućeg čelika*.

(1154) Kad je riječ o zahtjevu grupe Yuntianhua za objavu „točne dampinške marže", Komisija je napomenula da nije bilo promjena dampinških marži kako je navedeno u uredbi kojom se uvode antidampinške mjere. Uz objašnjenje iz uvodne izjave 70., dampinška marža grupe Yuntianhua ostaje kako je utvrđeno tijekom antidampinškog ispitnog postupka i objavljeno grupi u kontekstu tog postupka. Međutim, za određene strane, uključujući grupu Yuntianhua, kako je prethodno objašnjeno, povezano uvođenje antidampinških i kompenzacijskih mjera moglo bi rezultirati dvostrukim računanjem i/ili će biti potrebno uzeti u obzir primjenu pravila niže pristojbe od datuma uvođenja kompenzacijskih mjera. Stoga bi Komisija u tim slučajevima trebala izmijeniti antidampinšku stopu. Shodno tome, Komisija napominje da bi u slučaju ukidanja kompenzacijskih mjera u budućnosti trebalo mijenjati važeću stopu antidampinške pristojbe razmjerno maržama koje su uvedene antidampinškom uredbom, u skladu s člankom 2. stavkom 3. ove Uredbe.

(1155) Kad je riječ o izračunu dampinške pristojbe za ovu stranu, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 1117. i 1118., Komisija je u cijelosti izbjegavala dvostruko računanje kad se uobičajena vrijednost izračunavala u skladu s člankom 2 stavkom 6.a osnovne antidampinške uredbe. U tu je svrhu Komisija najprije uvela punu kompenzacijsku pristojbu u antisubvencijskom ispitnom postupku, a zatim je izmijenila konačnu antidampinšku pristojbu. Za izračun izmijenjene antidampinške pristojbe Komisija je od utvrđene dampinške marže oduzela subvencijsku maržu utvrđenu u ovom postupku. Konkretno za grupu Yuntianhua, Komisija je najprije uvela kompenzacijsku pristojbu na razini 17,0 %. Zatim je u cilju izbjegavanja dvostrukog računanja oduzela cjelokupnu kompenzacijsku pristojbu od 17,0 % od dampinške marže od 64,7 % utvrđene u antidampinškom postupku. To bi rezultiralo antidampinškom pristojbom od 47,7 %. Međutim, prema pravilu niže pristojbe iz članka 7. stavka 2. osnovne antidampinške uredbe, konačni iznos pristojbe uvedene u antidampinškom ispitnom postupku za grupu Yuntianhua ograničen je razinom uklanjanja štete od 37,6 %.

(1156) Kad je riječ o drugom argumentu grupe Yuntianhua koji se temelji na članku 24. stavku 1. osnovne uredbe, Komisija je podsjetila da je, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 1117. i 1118., u svrhu izbjegavanja dvostrukog računanja smanjila utvrđenu stopu dampinške pristojbe za cjelokupni iznos subvencioniranja. Slijedom toga, nije došlo do dvostrukog računanja u smislu članka 24. stavka 1. osnovne uredbe, kako je strana tvrdila, niti u smislu članka 15. stavka 2. osnovne uredbe. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

([220]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/508 od 7. travnja 2020. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih limova i koluta od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Indonezije, Narodne Republike Kine i Tajvana (SL L 110 od 8.4.2020., str. 3.).

(1157) Kad je riječ o posljednjoj tvrdnji grupe Yuntianhua u pogledu marže štete, Komisija je uputila na svoje uvodne izjave 1114. i 1139., u kojima je objasnila da marža štete nije relevantna u ovom antisubvencijskom ispitnom postupku s obzirom na to da osnovno pravilo iz članka 15. stavka 1. četvrtog podstavka glasi da pravilo niže pristojbe nije primjenjivo osim ako se može jasno zaključiti da bi kompenzacijska pristojba trebala biti utvrđena na razini uklanjanja štete ako je ona niža „na temelju svih dostavljenih informacija". Budući da nijedna strana nije dostavila informacije o tome u skladu s člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe, Komisija nije bila dužna provesti procjenu u tom pogledu s obzirom na to da se kompenzacijska pristojba mora temeljiti na iznosu utvrđenih subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Stoga za traženu primjenu marže štete u ovom antisubvencijskom postupku ne bi postojala pravna osnova te bi primjena jednostavno bila nezakonita. Stoga se ova tvrdnja mogla odbaciti već po navedenoj osnovi. U svakom slučaju, Komisija je napomenula da je upućivanje na presedan u predmetu *Toplovaljani limovi i koluti od nehrđajućeg čelika* pravno i činjenično irelevantno. S pravnog stajališta, ovdje je riječ o antidampinškom postupku i relevantna analiza koju je strana navela temeljila se na članku 7. stavku 2.b osnovne antidampinške uredbe. Pravni okvir za primjenu pravila niže pristojbe promijenio se kao rezultat zakonodavnih izmjena iz 2018. i uvjeti primjene iz članka 7. stavaka od 2. do 2.b osnovne antidampinške uredbe sada su drugačiji od onih iz članka 15. stavka 1. osnovne antisubvencijske uredbe. Osim toga, strana je pomiješala ispitivanje posebnog interesa Unije provedeno u kontekstu članka 7. stavka 2.b osnovne antidampinške uredbe s ispitivanjem općeg interesa Unije provedenim u skladu s člankom 21. osnovne antidampinške uredbe i njezine zrcalne odredbe – članka 31. osnovne antisubvencijske uredbe, koji se razlikuju kontekstom i svrhom i na koje se strana oslanjala u svojoj tvrdnji. Zbog toga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

8.2. **Posebna odredba o praćenju**

(1158) Kako bi se rizik od izbjegavanja mjera zbog velike razlike u stopama pristojbi sveo na najmanju moguću razinu, potrebne su posebne mjere kako bi se osigurala primjena pojedinačnih kompenzacijskih pristojbi. Društva na koja se primjenjuju pojedinačne kompenzacijske pristojbe moraju carinskim tijelima država članica predočiti valjani trgovački račun. Račun mora biti u skladu sa zahtjevima iz članka 1. stavka 3. ove Uredbe. Na uvoz uz koji nije priložen takav račun trebalo bi primjenjivati kompenzacijsku pristojbu koja se primjenjuje na „sva ostala društva".

(1159) Iako je predočenje tog računa potrebno carinskim tijelima država članica za primjenu pojedinačnih stopa kompenzacijske pristojbe na uvoz, to nije jedini element o kojem carinska tijela trebaju voditi računa. Naime, čak i ako im se predoči račun koji ispunjava sve zahtjeve iz članka 1. stavka 3. ove Uredbe, carinska tijela država članica trebala bi obaviti uobičajene provjere i trebale bi, kao i u svim drugim slučajevima, zatražiti dodatne dokumente (otpremne dokumente itd.) za potrebe provjere točnosti pojedinosti navedenih u izjavi te moraju osigurati da daljnja primjena niže stope pristojbe bude opravdana, u skladu s carinskim propisima.

(1160) Ako se obujam izvoza jednog od društava koja se koriste pojedinačnom nižom stopom pristojbe znatno poveća nakon uvođenja predmetnih mjera, takvo bi se povećanje moglo smatrati promjenom strukture trgovine zbog uvođenja mjera u smislu članka 23. stavka 1. osnovne uredbe. U takvim okolnostima, i pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti, moguće je pokrenuti ispitni postupak za sprečavanje izbjegavanja mjera. U tom se postupku među ostalim može ispitati potreba za ukidanjem pojedinačnih stopa pristojbe i naknadnim uvođenjem pristojbe na razini zemlje.

(1161) Kako bi se osigurala propisna provedba kompenzacijske pristojbe, razinu pristojbe za sva ostala društva potrebno je primjenjivati ne samo na proizvođače izvoznike koji ne surađuju nego i na one proizvođače koji tijekom razdoblja ispitnog postupka nisu izvozili u Uniju.

9. **EVIDENTIRANJE**

(1162) Kako je navedeno u odjeljku 1.2., Komisija je uvela obvezu evidentiranja uvoza tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz predmetnih zemalja. Evidentiranje se provodilo kako bi se omogućila retroaktivna naplata pristojbi u skladu s člankom 16. stavkom 4. osnovne uredbe.

(1163) Budući da nisu uvedene nikakve privremene pristojbe, nije bila moguća retroaktivna primjena. Stoga bi evidentiranje uvoza trebalo obustaviti.

10. **OBJAVA**

(1164) Zainteresirane strane obaviještene su o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjeravalo preporučiti uvođenje konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta. Zainteresirane strane dobile su priliku za dostavljanje primjedbi o točnosti izračuna koji su im posebno objavljeni.

(1165) Uzimajući u obzir članak 109. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ([221]), kada se iznos treba nadoknaditi zbog presude Suda Europske unije, trebala bi se primijeniti kamatna stopa koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljena u seriji C *Službenog lista Europske unije* prvog kalendarskog dana svakog mjeseca.

(1166) Kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 1117. do 1119., Komisija je od dampinške marže oduzela dio iznosa subvencije u cilju izbjegavanja dvostrukog računanja. Stoga, ako dođe do bilo kakve izmjene ili ukidanja konačnih kompenzacijskih pristojbi, razinu antidampinških pristojbi trebalo bi automatski povećati za isti udio kako bi se odrazio stvarni razmjer dvostrukog računanja kao posljedica te izmjene ili ukidanja. Do promjene antidampinških pristojbi trebalo bi doći od stupanja na snagu ove Uredbe.

(1167) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora uspostavljenog člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([222]),

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Konačna kompenzacijska pristojba uvodi se na uvoz tkanina od tkanih i/ili prošivenih rovinga i/ili pređa od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana s drugim elementima ili bez njih, isključujući proizvode koji su impregnirani ili predimpregnirani i tkanine otvorene mrežaste strukture veličine otvora veće od 1,8 mm u dužinu i širinu i mase veće od 35 g/m^2, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta, trenutačno razvrstanih u oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80).

2. Konačna kompenzacijska pristojba koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvod opisan u stavku 1. koji proizvode društva navedena u nastavku, jest sljedeća:

Predmetna zemlja	Društvo	Konačna kompenzacijska pristojba	Dodatna oznaka TARIC
NRK	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

([222]) SL L 176, 30.6.2016., str. 21., kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EU) 2018/825 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 143, 7.6.2018., str. 1.).

Predmetna zemlja	Društvo	Konačna kompenzacijska pristojba	Dodatna oznaka TARIC
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Ostala društva koja surađuju i u antisubvencijskom i u antidampinškom ispitnom postupku navedena u Prilogu I.	24,8 %	Vidjeti Prilog I.
	Ostala društva koja surađuju u antidampinškom, ali ne u antisubvencijskom ispitnom postupku navedena u Prilogu II.	30,7 %	Vidjeti Prilog II.
	Sva ostala društva	30,7 %	C999
Egipat	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Sva ostala društva	10,9 %	C999

3. Uvjet za primjenu pojedinačnih stopa kompenzacijske pristojbe utvrđenih za društva navedena u stavku 2. ili u Prilozima I. ili II. podnošenje je carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa na kojem se nalazi datirana izjava koju je potpisao službenik subjekta koji izdaje račun, uz navođenje svojega imena i funkcije, a koja glasi: „Ja, niže potpisani, potvrđujem da je (obujam) (predmetnog proizvoda) prodanog za izvoz u Europsku uniju obuhvaćenog ovim računom proizvelo društvo (naziv i adresa trgovačkog društva) (dodatna oznaka TARIC) u (predmetna zemlja). Izjavljujem da su podaci na ovom računu potpuni i točni.” Ako se takav račun ne predoči, primjenjuje se stopa pristojbe koja se primjenjuje na „sva ostala društva”.

4. Ako nije drukčije navedeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinskim pristojbama.

5. U slučajevima u kojima je kompenzacijska pristojba oduzeta od antidampinške pristojbe za određene proizvođače izvoznike, zahtjevi za povrat na temelju članka 21. Uredbe (EU) 2016/1037 pokreću i ocjenu dampinške marže za tog proizvođača izvoznika koja je prevladavala tijekom razdoblja ispitnog postupka u vezi s povratom.

Članak 2.

Provedbena uredba (EU) 2020/492 mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 1. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

2. Konačna antidampinška pristojba koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvod opisan u stavku 1. koji proizvode društva navedena u nastavku, jest sljedeća:

Predmetna zemlja	Društvo	Konačna antidampinška pristojba	Dodatna oznaka TARIC
NRK	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Ostala društva koja surađuju i u antisubvencijskom i u antidampinškom ispitnom postupku navedena u Prilogu I.	37,6 %	Vidjeti Prilog I.
	Ostala društva koja surađuju u antidampinškom, ali ne u antisubvencijskom ispitnom postupku navedena u Prilogu II.	34,0 %	Vidjeti Prilog II.
	Sva ostala društva	69,0 %	C999
Egipat	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E.; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Sva ostala društva	20,0 %	C999

3. Uvjet za primjenu pojedinačnih stopa pristojbi utvrđenih za društva navedena u stavku 2. ili u Prilozima I. ili II. podnošenje je carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa na kojem se nalazi datirana izjava koju je potpisao službenik subjekta koji izdaje račun, uz navođenje svojega imena i funkcije, a koja glasi: „Ja, niže potpisani, potvrđujem da je (obujam) (predmetnog proizvoda) prodanog za izvoz u Europsku uniju obuhvaćenog ovim računom proizvelo društvo (naziv i adresa trgovačkog društva) (dodatna oznaka TARIC) u (predmetna zemlja). Izjavljujem da su podaci na ovom računu potpuni i točni.” Ako se takav račun ne predoči, primjenjuje se pristojba koja se primjenjuje na sva ostala društva.

(2) Umeće se novi članak 1. stavak 5.:

„5. Ako se konačne kompenzacijske pristojbe uvedene člankom 1. Provedbene uredbe (EU) 2020/776 (*) izmijene ili uklone, pristojbe utvrđene u stavku 2. ili u Prilozima I. ili II. povećat će se u istom omjeru ograničeno na utvrđenu stvarnu dampinšku maržu ili utvrđenu maržu štete, kako je primjereno za društvo, od stupanja na snagu ove Uredbe.

(*) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 od 12. lipnja 2020. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL L 189, 15.6.2020., str. 1.).”

(3) Umeće se novi članak 1. stavak 6.:

„6. U slučajevima u kojima je kompenzacijska pristojba oduzeta od antidampinške pristojbe za određene proizvođače izvoznike, zahtjevi za povrat na temelju članka 21. Uredbe (EU) 2016/1037 pokreću i ocjenu dampinške marže za tog proizvođača izvoznika koja je prevladavala tijekom razdoblja ispitnog postupka u vezi s povratom.”

(4) Prilog se zamjenjuje Prilogom I. i Prilogom II.

Članak 3.

1. Carinskim tijelima nalaže se da obustave evidentiranje uvoza uvedeno u skladu s člankom 1. Provedbene uredbe (EU) 2020/44.

2. Konačna kompenzacijska pristojba ne naplaćuje se retroaktivno na evidentirani uvoz.

3. Više se ne čuvaju podaci prikupljeni u skladu s člankom 1. Provedbene uredbe (EU) 2020/44.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. lipnja 2020.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOG I.

Ostala društva koja surađuju i u antisubvencijskom i u antidampinškom ispitnom postupku

Naziv društva	Dodatna oznaka TARIC
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

PRILOG II.

Ostala društva koja surađuju u antidampinškom, ali ne u antisubvencijskom ispitnom postupku

Naziv društva	Dodatna oznaka TARIC
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536